

దైవ ప్రవక్త

(సల్లల్లాహు అలైఫిం వసల్లం)

ధర్మం

మహామృద్ ఖలీలుర్ రహ్మాన్

పునర్విచారకులు

హఫిజ్ అబ్దుల్ వాహెద్ ఉమ్మీ మదని
విజయవాడ

ప్రకాశకులు

అల్ అసర్ ఇస్లామిక్ సెంటర్
ప్రైమర్ బాబు

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైఫిం వసల్లం) ధర్మం

రచన : మహామృద్ ఖలీలుర్ రహ్మాన్

khaleelr1570@yahoo.co.in
+91-9993638549

పునర్విచారకులు : హఫిజ్ అబ్దుల్ వాహెద్ ఉమ్మీ మదని,
విజయవాడ. నెఱ: 9440916088

ప్రచురణ కాలం : 2009

ప్రతులు : 2000

వెల : రూ. 20-00

(ఈ పుస్తక ప్రచురణకు ఆర్థిక సహాయాన్ని అందించిన వారందరికి
మా హృదయపూర్వక ధన్యవాదములు. అల్లాహ్ వారికి ఉత్తమ
ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదించుగాక! - ప్రకాశకులు)

కవర్ డిజైన్, కంపోజింగ్,

ముద్రణ : అల్ ఐసీర్ గ్రాఫిక్స్
ప్రైమర్ బాబు.
నెఱ: 9441055065

ప్రకాశకులు : అల్ అసర్ ఇస్లామిక్ సెంటర్

ఎక్ భానా మస్సిద్ దగ్గర,
పురాని హవేలీ, ప్రైమర్ బాబు - 500 002.
ఫోన్ : 040-32901219

ఆప్త వాక్యాలు

బిస్కిల్లా హిరహ్యనిప్రహీం

“విశ్వసించిన ప్రజలారా! అల్లాహుకు ఏ విధంగా భయపడాలో ఆ విధంగా భయపడండి. ముస్లింలుగా తప్ప మరణించకండి.”

(దివ్య ఖుర్జాన్ 3:103)

“వాస్తవంగానే అల్లాహు ప్రవక్తలో మీకు ఒక మంచి ఆదర్శం ఉంది. అల్లాహుపై, అంతిమ దినంపై ఆశలు పెట్టుకొని అత్యధికంగా అల్లాహును సృంగించే వ్యక్తికి.”

(దివ్య ఖుర్జాన్ 33:21)

ప్రస్తుతం ముస్లిం సమాజంలోని అధిక శాతం ప్రజలలో కానవచ్చే విశ్వసాలు ఆరాధనా పద్ధతులు మరియు ఆచరణ వ్యవహరాలు అన్ని ధర్మం పేరుమీద ధర్మ వ్యతిరేకమైన కొత్త పద్ధతులు కొనసాతున్నాయి. ఇందుకు కారణం ఖుర్జాన్ మరియు ప్రవక్త మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆచరణ విధానాల గురించి ప్రజలలో నిజమైన అవగాహన లేకపోవటమే.

ప్రస్తుతం ముస్లిములలో తౌహిద్ (దేవుని ఏకత్వ) భావన అధిక శాతం లోపించింది. ఇందుకు భిన్నంగా షిర్క్ (బహుధైవారాధన) భావాలు ప్రజలలో పెరిగి పోతున్నాయి. తత్కారణంగా నేటి ముస్లిం సమాజంలో అనేక మూడు విశ్వసాలు, అనేక మూడు నమ్రకాలు మరియు ఒళ్ళు గగ్గరపరిచే అనేక అజ్ఞానపు చేష్టలు సర్వసామాన్యం అయిపోయాయి.

ప్రపంచానికి మార్గదర్శకం వహించాల్సిన ముస్లిం సమాజంలోని అధిక ప్రజలు ప్రస్తుతం పతనావస్థకు చేరుకున్నారు.

ఇంతకంటే అనేక రెట్లు అజ్ఞానపు మూడుత్వంలో ఉన్న అరబ్బు జాతిని ప్రవక్త మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వారు తౌహిద్, ఆఫీరత్ అనే నినాదాన్ని పునాదిగా చేసుకుని పతనావస్థలో ఉన్న ఆ సమాజాన్ని విశ్వసపరంగా మరియు నైతికపరంగా ఉన్నత స్థాయికి చేర్చి ప్రపంచానికి ఆదర్శంగా మలిచారు. అందుకు కారణం ఖుర్జాన్లోని వాక్యాలు ఎలా అవతరించాయో అలానే ప్రజలలో

సర్వసామాన్యం చేయటమే.

ఈ రోజు ఖుర్జాన్ మరియు ప్రవక్త మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆచరణ యథాస్థితిలో ఉన్న ముస్లిం సమాజం స్థితి మారకపోవటానికి కారణం, (ఎ) ఆహారం తమ దగ్గర ఉన్న పస్తులుండే వానివలె (పి) మందులు తమ దగ్గర ఉన్న అనారోగ్యాన్ని దూరం చేసుకోలేని వాని పరిస్థితి వలె దైవ మార్గదర్శకత్వాన్ని పొంది కూడా దానిని పెడజెవిన పెట్టి అంధకారంలో తచ్చాడుతున్న వారిలా మారిపోయారు ముస్లింలు. అందువల్లనే అల్లాహు తన గ్రంథంలో ఇలా అంటున్నాడు.

“ఇక నా తరఫు నుండి మార్గదర్శకత్వం మీ దగ్గరకు వస్తే ఎవడు ఈ మార్గదర్శకత్వాన్ని అనుసరిస్తాడో అతడు మార్గం తప్పడు, దౌర్జాగ్యానికి గురికాదు. నా జ్ఞాపికకు విముఖుడైన వానికి ప్రపంచంలో జీవితం ఇరుకే అవుతుంది. ప్రశయంనాడు మేము అతన్ని అంధుడుగా లేపుతాము.”

(దివ్య ఖుర్జాన్ 20:123-124)

అందుకే ఈ రోజు ముస్లింలు ప్రపంచంలో తమ స్థితిని చక్కబురచుకోవాలంటే ఒక్కటే మార్గం. అల్లాహు అవతరింపజేసిన ఖుర్జాన్ ఫోధనలు మరియు దానిని అచరించి చూపిన ప్రవక్త మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జీవిత విధానాలు సర్వసామాన్యం చేయటం తప్ప వేరే మార్గం లేదు అని సేను హర్టిగా విశ్వసిస్తున్నాను.

ఈ పుస్తకం రచయిత జనాబ్ మహమ్మద్ ఖలీలుప్రహ్యన్ గారు తౌహిద్ అంశంపై తెలుగు భాషలో సవివరంగా చర్చించటం జరిగినది. తౌహిద్ వాస్తవికతను అర్థం చేసుకోవ టానికి ఈ పుస్తకం ఉపకారి కాగలదు. పుస్తక రచనలో రచయిత సౌది అరేబియాలోని ప్రామాణిక రచయితల గ్రంథాల నుండి సేకరించిన అంశాలను పొందుపర్చటం జరిగినవి. తౌహిద్తోపాటు ప్రజలు చేసే షిర్క్ దేవుని వేడుకోలు, గుణాలు, నామాలు సోదాహరణగా చర్చించటం జరిగినవి. విశ్వసాలు, ఆరాధనలలో తౌహిద్ యొక్క వాస్తవ దృక్పథాన్ని వివరించడం జరిగినది. ఈ పుస్తకం దైవదాసులైన మానవాళికి మార్గదర్శి కావాలని, సందేశ దాతలకు సందేశ సాముగ్రిగా ఉపయోగ పడాలని, పుస్తక రచయితకు అల్లాహు ఉత్తమ ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదించాలని కోరుకుంటూ...

హఫ్ఫిజ్ అబ్దుల్ వాహీద్ ఉప్పి మదని

విజయవాడ 9440916088

విషయ సూచిక

విషయం	పేజీ నెం.
1. తొలి పలుకులు	09
2. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మం	17
3. లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్ మహామృదురసూలుల్లాహ్ అని సాక్ష్యమివ్యడం	24
4. లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్ సాక్ష్యం - నియమాలు	35
5. లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్ వివరణ	37
6. తోపీద్ అల్ రుబూబియత్	41
7. తోపీద్ అల్ జులూహియత్	53
8. హృదయారాధనలు	58
9. నోటి ఆరాధనలు	73
10. ఇతర శారీరక ఆరాధనలు	89
11. తోపీద్ అల్ అస్కూ వ సిఫాత్	111
12. తోపీద్ ప్రయోజనాలు	126
13. పిర్క్ యొక్క ఆరంభము	128
14. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలం నాటి ముప్పిక్కులు	131
15. మహామృదురసూలుల్లాహ్ సాక్ష్యం వాస్తవికత	145

16. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)	విధేయత - లాభాలు	168
17. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)	అవిధేయత - నష్టాలు	170
18. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సహాచరుల విధేయత		172
19. నలుగురు ఇమాములు		183
20. సున్నత్ - బిద్దాత్		190
21. సలఫ్ మరియు సున్నత్		195
22. బిద్దాత్		197
23. యసిద్ టెస్ట్		203
24. ఈమాన్		208
25. ఇహోసాన్		239
26. చివరిగా ...		245
27. సహయం తీసుకోబడిన గ్రంథాలు, పుస్తకాలు		248

ఈ పుస్తకం గురించి ...

ఆల్ హమ్మ లిల్లాహీ రబీల్ ఆలమీన్, వస్తులాతు వస్తులాము అలా సయ్యదిల ముర్ఖీల్ - అమ్మాబాద్!

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్యం - దాని వాస్తవిక స్వరూపం గురించి ఎందరో పండితులు ప్రాసిన ఎన్నో పుస్తకాలు వేర్యేరు భాషల్లో వెలుగులోకి వచ్చాయి. కానీ నాకు తెలిసినంత వరకు తెలుగు భాషలో ఇలాంటి పుస్తకం ఇంత వరకు రాలేదు. ఏక దైవారాధన (తోహీద్) గురించి, నమాజ్, ఉపవాసాలు ... వగైరా ... లాంటి విషయాలపై వేర్యేరుగా పుస్తకాలు వచ్చినప్పటికీ “దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్యం - దాని వాస్తవిక స్వరూపము”ను గూర్చి తెలియజేసే ఒక సమగ్రమైన పుస్తకం నాకు తెలిసినంత వరకు ఇప్పటి వరకు తెలుగు భాషలో అందుబాటులో లేదు.

ఈ కారణంగానే కేవలం తెలుగు భాష తప్ప ఇతర భాషలురాని ఎందరో ముస్లిములు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్యం యొక్క నిజమైన స్వరూపాన్ని, దాని ప్రాముఖ్యతను గూర్చి సరిగ్గా తెలుసుకోలేక పోతున్నారు.

దీనికి తేడు నేడు ముస్లిం సమాజంలో కానవస్తున్న వివిధ వర్గాలు కూడా వారిని అసమంజస స్థితికి గురిచేస్తూ వుంటాయి. ఏది ఒప్పే, ఏది తప్పే తెలియక సంశయంలో, అయ్యామయంలో కొట్టి మిట్టాడుతున్నారు. ఎలాగోలా నమాజు చేస్తూ ఇతర ఆచరణలు పాటిస్తున్నప్పటికీ ధర్మానికి పునాది అయిన విశ్వాసం గురించి వారికి సరైన జ్ఞానం వుండడం లేదు.

‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో మహమ్మదురసూలుల్లాహో’ అని వారిచ్చే సాక్షానికి పాటించాల్సిన పరతులు గానీ, ఈ సద్గుచనం వారి నుండి ఏం ఆశిస్తోంది అన్న విషయాలు గానీ వారికి బొత్తిగా తెలియడం లేదు.

అలాంటి వారెందరో స్వయంగా నాకు తారస పడ్డారు. ముఖ్యంగా నేటి యువతీ యువకులు.

వారి ఈ పరిస్థితులను మరియు కేవలం తెలుగు తప్ప ఇతర భాషలు రాని వారి నిస్సహాయతను గుర్తులో పెట్టుకొనే ధార్మికంగా పరిమిత జ్ఞానమున్న నేను మిత్రులు, శ్రేయోభిలాముల ప్రోధ్మలంతో ఎలాగైనా వారి ఈ అవసరాన్ని

తీర్మాలన్న దృఢ ఆకాంక్షతో అల్లాహోపై భారం మౌపి ఈ కార్యానికి శ్రీకారం చుట్టాను.

అల్లాహో దయవల్ల జరిగిన ఆ కృషి ఫలితమే మీముందున్న ఈ పుస్తకం. ఈ పుస్తక రచనలో నేను దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హాదీసులనే ఎంపిక చేసుకున్నాను. అలాగే ఒక హాదీసు వేర్యేరు గ్రంథాలలో పొందు పరచబడి పున్నప్పటికీ నేను మాత్రం ఒకే గ్రంథం పేరును ఆధారంగా ప్రాశాను. నాకున్న పరిమిత జ్ఞానం మూలంగా అవసరమనుకున్న చోట వివిధ పండితులు ప్రాసిన పుస్తకాల సహాయం కూడా తీసుకున్నాను. వాటి వివరాలు పుస్తకం చివర్లో పొందుపరిచాను. అయినప్పటికీ ఎక్కడైనా తప్పులు దొర్రివంటే దానికి నేనే పూర్తి బాధ్యత వహిస్తూ ఆ అనంత కరుణామయుడైన అల్లాహోకు మనస్సుఖ్రాదిగా క్షమాపణలు చెప్పుకుంటున్నాను.

చివరిగా పుస్తక రచనకు ప్రోత్సాహమిచ్చి సహాయపడిన బంధుమిత్రులు, శ్రేయోభిలాములందరికీ ముఖ్యంగా గౌరవనీయులైన మౌలానా అబుల్ కలాం రియాజి, ఇమామ్ వ భతీబ్, మస్లిద్ అబు ఉబైదా బిన్ జర్మాహో, కొత్తగూడం గారికి నా హృదయపూర్వక ధన్యవాదాలు తెలియజేసుకుంటున్నాను. వారి ఈ పనికి అల్లాహో వారికి ఉత్తమ ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదించుగాక! (అమీన్)

అల్లాహో దయవలన, కేవలం ఆయన సహాయంతోనే చేయబడిన ఈ చిన్న కృషిని దయతో స్వీకరించమని, దీనికి ప్రతిఫలంగా నన్నా, నా తల్లిదండ్రు లనూ, నా కుటుంబాన్ని మన్నించి ఇహపరలోకాలలోని సౌభాగ్యాలను ప్రసాదించ మని ఆర్థిస్తూ, పరలోకంలో మమ్మల్ని సజ్జనులతో కలుపమని మనస్సుఖ్రాదిగా అల్లాహోను వేడుకుంటున్నాను.

పాతకులు కూడా తమ ప్రార్థనల్లో నన్ను గుర్తుంచుకుంటారని ఆశిస్తున్నాను. నాకు అల్లాహోయే చాలు, ఆయన తప్ప మరొక దేవుడు లేదు. ఆయననే నేను నమ్ముకున్నాను మరియు ఆయన వైపుకే పశ్చాత్తాపంతో మరలుతాను. అల్లాహో పరిపుద్ధుడు మరియు నేను ముప్పిక్కులలోని వాణ్ణికాను.

‘రబునా తఖబ్బుల్ మిన్నా ఇన్నుక అంతస్సుమీ ఉల్ అలీం’

తొలిపులుకులు...

ఈ రోజు ప్రపంచంలోని యావత్తు ముస్లిం సమాజం మీద ఒక్కసారి దృష్టి సారిస్తే చాలా విషయాలు మనకు బోధ పడతాయి. ముస్లిం సమాజంపై జరుగుతున్న దాడులు, దౌర్జన్యాలు, అత్యాచారాలు, ముస్లిములలో పెరుగుతున్న అసురక్షిత భావన- ఇవన్నీ మనం రోజు మన దైవందిన జీవితంలో చూస్తూనే వున్నాం. అంతే కావుండా మిక్కిలి బాధ కలిగించే మరొక ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే - దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి కాలంలో ఒక్కటిగా వున్న ముస్లిం సమాజం నేడు ముక్కలు ముక్కలై విభిన్న వర్గాలుగా, ముతాలుగా చీలిపోవడం.

అల్లాహ్ యొక్క అంతిమ ప్రవక్త మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఈ లోకాన్ని వీడిపోయి 1400 సంవత్సరాలకు పైగానే అయ్యింది. అయినప్పటికీ ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పై అవతరించిన దైవ గ్రంథం ఖురాను మరియు ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నతీలు (హాదీసులు) ఈ రోజు వరకూ ముస్లిముల చేతుల్లో ఏ మాత్రం చెక్కు చెదరకుండా సురక్షితంగా వున్నాయి. ఇన్నాల్లాహ్ ప్రథయ గణియ వచ్చే వరకు గూడా వుంటాయి. ఎందుకంటే వాటి సంరక్షణ బాధ్యతను స్వయంగా అల్లాహ్ యే తనపై వేసుకున్నాడు.

“ఈ జ్ఞాపిక (జిక్) ను మేమే అవతరింప జేశాము. స్వయంగా మేమే దీనిని రక్షిస్తాము”.

(హాజ్.9)

వీటిని రక్కించడానికి అల్లాహ్ ఎలాంటి ఏర్పాట్లు చేశాడో ఒక్కసారి గమనించండి. దివ్య ఖురాను రక్షణార్థం, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలం మొదలుకొని ప్రతి కాలంలోనూ హంఘ్వాజ్ (దివ్య ఖురానును పూర్తిగా కంఠం చేసినవారు)ల సమూహాన్ని పుట్టించాడు. అలాగే సున్నతీల (హాదీసులు) రక్షణార్థం ప్రతి కాలం లోనూ ‘ముహాద్దీనీన్’ (హాదీసులను సమీకరించి, వాటిని విశేషించి, వాటి ప్రామాణికతలను నిర్ధారించి, తద్వారా ప్రామాణిక, కాలప్రామాణిక హాదీసులను వేరు చేసి గ్రంథికరించే హాదీసు వేత్తలు)ల సమూహాన్ని సృష్టించాడు.

ఇక ఇస్లాం వ్యతిరేక శక్తులన్నీ ఏకమై ఎన్ని దుష్ట వన్నాగాలు పన్నినా, అంతిమ షరియత్తు(ధర్మశాస్త్రము)ను మార్చడం మటుకు ప్రథయం వచ్చే వరకు

వారికి సాధ్య మయ్య పనికాదు. అయితే ఆ సృష్టికర్త చేసిన ఇన్ని ఏర్పాట్ల తర్వాత కూడా ఈ రోజు ముస్లిం సమాజం కడు దీనావస్థలో వుంది. దీనికి కారణాలు ఏమిటి?

దివ్య ఖురానులో అల్లాహ్ ఏం సెలవిస్తున్నాడో కాప్త గమనించండి :

“కృంగిపోకండి, దుఃఖపడకండి, మీరే ప్రాబల్యం పొందుతారు. మీరే గనక నిజమైన విశ్వాసులే అయితే”. (ఆలి ఇమ్రాన్ : 139)

“ఏ ఆపద అయినా అల్లాహ్ అనుమతి లేనిదే ఎన్నటికీ రాదు”.

(తగాబున్ : 11)

“మీ పైకి వచ్చే ఆపదలు స్వయంగా మీరు మీ చేజేతులా చేసుకున్న దాని పర్యవసానమే”. (అమ్మారా : 30)

మొదటి ఆయత్లో ‘నిజమైన విశ్వాసులుగా వుండాలి’ అన్న షరతుతో అన్నిరంగాలలోనూ ‘ప్రాబల్యం’ అనే గ్యారంటీని అల్లాహ్ మనకు యిస్తున్నాడు.

తరువాతి రెండు ఆయతులలో - మనపై ఆపదలు ఎవరు పంపిస్తారు? ఎందుకు పంపిస్తారు? అన్న విషయాలను అతి స్పష్టంగా తెలియజేస్తున్నాడు.

ఈ రోజు ముస్లిం సమాజం యొక్క ప్రాబల్యం మాటేమాగానీ, రోజు దానిపై కురుస్తున్న ఆపదల వర్షం అందరికీ తెలిసిందే.

అయితే ప్రస్తుతం తలెత్తే ప్రశ్న ఏమిటంటే ...

ఆ అనంత కరుణామయుడు ముస్లిములకు వాగ్దానం చేసిన ప్రాబల్యాన్ని ఎందుకు ప్రసాదించడం లేదు?

ముస్లిములు ఎందుకు ఆపదలకు గురి చేయబడుతున్నారు?

మరి ముస్లిములు అల్లాహ్ పెట్టిన షరతు ప్రకారం ‘నిజమైన విశ్వాసు లు’గా లేరా?

కాప్త నిస్సాక్షికంగా ఆలోచిస్తే మన హృదయం మనకు ‘లేరు’ అనే సమాధానం యిస్తుందేమో!

అయితే ఇదే ప్రశ్న యావత్తు ముస్లిం సమాజంలోని విభిన్న వర్గాల ప్రజలకు వేష్టే మాత్రం జవాబు వేరే విధంగా వస్తోంది.

ప్రతి వర్గం ‘తానే దైవ గ్రంథం, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆదేశాల వెలుగులో సత్యంపై వున్నానని ఎలుగెత్తి చాటుతోంది’.

“నా అనుచర సమాజం, 73 వర్గాలుగా చీలిపోతుంది. కేవలం ఒక వర్గం తప్ప మిగతా వన్ని నరకంలోకి పోతాయి.”

(తిర్యక్ : అబ్హాబుల్ ఊమాన్, బాబ్ : ఇష్టైరాఖి హోజిహిల్ ఊమ్యతి)

“నా అనుచర సమాజంలోని ఒక వర్గము ఎల్లప్పుడూ సత్యంపై స్థిరంగా వుంటుంది.”
(ముస్లిద్ అహ్మద్)

అని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చేసిన భవిష్యవాటి మా వర్గం గురించే అని ఆనందపడుతోంది.

పైన పేర్కొన్న హదీసులను గూర్చి ఇన్వాల్ఫా మున్ముందు సవివరంగా చర్చిస్తాను.

ప్రస్తుత సమయంలో సత్యాన్యేషకులకు ముఖ్యంగా నేటి యువతరానికి వస్తున్న సందేహాలేమిటంటే ...

ఒక వేళ ప్రతి వర్గమూ దైవ గ్రంథం, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆదేశాల వెలుగులో సత్యంపై వుంటే - మరి వారి విశ్వాసాల్లో, ఆచరణల్లో తేడాలు ఎందుకు కనిపిస్తున్నాయి?

దైవ గ్రంథం మరియు దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) హదీసులు అన్ని అసంపూర్ణంగా అర్థంచేసుకో నలవికాకుండా వున్నాయా?

ఉలమాలకు (ధార్మిక పండితులు) కూడా సత్యం ఏమిటో అర్థం కావడం లేదా?

ఈ వర్గాలన్నింటినీ సృష్టించింది ఉలమాలే అన్న విషయం మనం మరువకూడదు.

అయితే అంతిమ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాత్రం ఈ విషయంలో ఏం సెలవిచ్చారో కాప్సు గమినించండి!

“నేను మీకు ఎలాంటి ధర్మంపై విడిచి వెళుతున్నానంటే, దాని రాత్రులు కూడా పగటి వెలుతురు లాగ తేజోవంతమైనవి. కేవలం శిక్షార్థులు, మార్గ భ్రమలు మాత్రమే ఈ ధర్మం నుండి వైదోలుగుతారు”. (ఇబ్రూ ఆసిం: కితాబుస్సున్న)

“నేను మీకు రాత్రులూ, పగట్టూ ఒకే లాగున్న ఒక తేజోవంతమైన ధర్మంపై విడిచి వెళుతున్నాను”.

అబూదర్దా (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం : అల్లాహ్ సాక్షిగా! దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మమ్మల్ని ఒక తేజో వంతమైన మార్గంపై విడిచి వెళ్ళారు”.
(ఇబ్రూమాజా)

మరి దైవ గ్రంథం, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రవచనాలు అన్ని గజిబిజిగా, అర్థం కాకుండా వుండి వుంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పై విధంగా చేపేవారా?

నిస్సందేహంగా అలా ఎప్పుడూ చెప్పి వుండేవారు కారు.

అందువల్ల పై హదీసుల ద్వారా మనకు తెలిసిందేమిటంటే ధార్మిక విషయాలేవీ అసంపూర్ణంగా, అర్థం చేసుకోలేనట్లుగాలేవు. అన్ని విషయాలు అతి స్వప్షంగా పగటి వెలుతురు లాగా వున్నాయి.

ఇక ‘మున్ముందు సవివరంగా చర్చిస్తాను’ అన్న హదీసుల లోనికి వద్దం. మొదటి హదీసు :

అబ్బల్లా బిన్ అమ్ర్ష (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ఇజ్రాయిలు సంతతికి ఏవైతే సంభవించాయో నిస్సందేహంగా నా అనుచర సమాజానికూడా ఒక్కొక్కటిగా సంభవిస్తాయి. అవి ఎంతగా సంభవిస్తాయంటే ఒక వేళ ఇజ్రాయిలు సంతతిలో తమ తల్లులతో వ్యభిచరించిన వారుంటే నా అనుచర సమాజంలో కూడ అలాంటి వారుంటారు. నిస్సందేహంగా ఇజ్రాయిలు సంతతి వారు 72 వర్గాలుగా విడిపోతుంది. నా అనుచర సమాజం 73 వర్గాలుగా విడిపోతుంది.

కేవలం ఒక వర్గం తప్ప మిగతావన్ని నరకాగ్నిలోకి పోతాయి. దీనికి సహచరులు- ఓ దైవ ప్రవక్త! ఆ వర్గం ఏది? అని అడగ్గా, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ - నేనూ నా సహచరులూ వున్న ధార్మిక మార్గం పై నడిచేది” అని చెప్పారు.

(తిర్యక్: అబ్వాబుల్ ఉమాన్, బాబ్: ఇష్టిరాఖీ హజిహిల్ ఉమ్మతి)

“నేనూ, నా సహచరులూ వున్న ధార్మిక మార్గంపై నడిచే వర్గం” అంటే- ధర్మానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలలోనూ-అని విశ్వాసానికి సంబంధించి నవి కానివ్యండి, లేదా ఆచరణల విషయం కానివ్యండి, ప్రాపంచిక వ్యవహారాలు కానివ్యండి లేదా సామాజిక, రాజకీయ, ఆర్థిక వ్యవహారాలు కానివ్యండి-

ఈ అన్ని విషయాల్లోనూ తమ అభిప్రాయాలకు గానీ, ఇతరుల అభిప్రాయాలకు గానీ (ఉలమాలు కూడా కావచ్చ) ఏమాత్రం తావిప్పకుండా, కేవలం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరియు ఆయన ప్రియ సహచరుల ధృక్షాన్ని (మన్సహాజ్) ఆకలింపు చేసుకొని వారి పద్ధతి (సున్నత్) (పకారమే నడుచుకునే వర్గం.

పైన చెప్పబడిన విషయాలను ధృవ పరుస్తూ దివ్య ఖురాను లో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

(ప్రవక్త సహచరులారా)! మీరు విశ్వసించినట్లు వారూ విశ్వసిస్తే అప్పుడు వారు రుజు మార్గంలో వున్నట్లు. (బఖర: 137)

“అందరికంటే ముందు విశ్వాస సందేశాన్ని స్వీకరించడానికి ముందంజ వేసిన ముహజిరుల పట్లా, అన్నారుల పట్లా, తరువాత నిజాయితీతో వారిని అనుసరించిన వారి పట్లా అల్లాహ్ సంతృప్తి చెందాడు. వారుకూడా అల్లాహ్ పట్ల సంతృప్తి చెందారు అల్లాహ్ వారి కౌరకు క్రింద సెలయేళ్ళు ప్రవహించే ఉద్యాన వనాలను సిద్ధపరచి వుంచాడు”

(తోబా: 100)

అంతేకాక, దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఒక హదీసులో ఇలా సెలవిచ్చారు:

“అందరికంటే శ్రేష్ఠమైన వారు నాకాలం వారు, ఆ తర్వాత తర్వాతి కాలం వారు (తాబయాలు), ఆ తర్వాత తర్వాతి కాలం వారు (తబా తాబయాలు)”

(సహీ బుఖారి: 2652)

అంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం), ఆయన ప్రియ సహచరులు, తాబయాలు, తబా తాబయాలు అని అర్థం. వీరినే సలపుస్సాలిహీన్ (గతించిన మొదటి మూడు తరాల సజ్జనులు) అని కూడా పిలుస్తారు.

పైన పేర్కొన్న ఆయతులు, హదీసుల ద్వారా మనకు తెలిసే విషయాలే మిటంటే:

(1) కేవలం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరియు సలపుస్సాలి హీన్ల ధృక్షాన్ని స్వీకరించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నత్ ప్రకారం జీవనం సాగిస్తే సాఫల్యం దొరికేది. తమ యిష్ట ప్రకారం లేదా ఇతరుల అభిప్రాయాల మేరకు జీవితం సాగిస్తే సాఫల్యం దొరకదు.

(2) అందరికంటే శ్రేష్ఠమైన ముస్లిములు సలపుస్సాలిహీన్లు- అంటే - ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలం మొదలు కొని మూడు తరాల వారు.

ఇక్కడ ఓ ముఖ్య విషయం గుర్తుంచు కోవాల్చి వుంటుంది.

పైన వివరించబడ్డ మొదటి మూడు తరాలవారు ధార్మిక జ్ఞానం విషయంలో అందరూ సమానులుగా లేరు. అయినా వారి గురించి ‘నేను సంతృప్తి చెందాను’ అని అల్లాహ్ మరియు ‘అందరికన్నా శ్రేష్టులు’ అని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధృవీకరించారు- దానికి కారణం జ్ఞానపరంగా వారు సమానులు కాక పోయినప్పటికీ వారి ధృక్షథం మరియు సంకల్పము ఒకేలాగ వుండేవి-జీవితానికి సంబంధించిన అన్ని వ్యవహాల్లోనూ వారు కేవలం దైవ గ్రంథం, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రవచానాలకు మాత్రమే అత్యన్నత ప్రాధాన్యత నిచ్చేవారు. వారి ధృష్టిలో తమ అభిప్రాయాన్కొనా, ఇతరుల అభిప్రాయాలక్కొనా విలువ కేవలం ఖురాను, మరియు ప్రామాణిక హదీసుల రుజువు లభించనంతవరకే వుండేది. ఖురాను మరియు ప్రామాణిక హదీసుల రుజువు లభించగానే దానిని వెంటనే స్వీకరించి ఆచరణలోపట్టేవారు అంతవరకూ వున్న తమ అభిప్రాయాన్ని గానీ, ఇతరుల అభిప్రాయాన్ని గానీ వారు ఎంత పెట్ట

పండితులైనా సరే వదిలేసే వారు. ఈ వైఖరే వారిని ఉన్నత స్థాయికి చేర్చింది.

అల్లాహు దృష్టిలో సంకల్పినికున్న ప్రాధాన్యతను గూర్చి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా సెలవిచ్చారు:

“అల్లాహు మీ ముఖాలనూ, సంపదలనూ చూడడు, మీ హృదయ సంకల్పాలను, ఆచరణలను మాత్రమే చూస్తాడు.”

(సహీ ముస్లిం: కిత్తాబుల్ బిల్ర్ వస్పిలా వల్ అదబి, బాబ్: తహీము జుల్మిల్ ముస్లిమి వఫ్జుల్హిహి)

(3) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనుచర సమాజంలో చాలా తక్కువ మంది మాత్రమే రుజుమార్గంలో వుంటారు. ఎందుకంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) 73 వర్గాల్లో ఒక వర్గమే సత్యంపై వుంటుందన్నారు.

ఇక రెండవ హదీసులోకి వద్దాం:

“నా అనుచర సమాజం లోని ఒక వర్గం ఎల్లప్పుడూ సత్యంపై స్థిరంగా వుంటుంది. ప్రథయం వచ్చేవరకు కూడా దానిని ఎగతాళి చేసేవాడు దానికి ఏమాత్రం నష్టం కలిగించలేదు”. (ముస్వద్ ఆహ్వాద్)

ఇలాంటిదే మరో హదీసు:

“నా అనుచర సమాజంలోని ఒక వర్గం ఎల్లప్పుడూ సత్యంపై స్థిరంగా వుండి ప్రథయం వచ్చేవరకు అసత్యంపై పోరాదుతూ ప్రాబల్యం వహించి వుంటుంది”

(సహీ ముస్లిం: కిత్తాబుల్ ఈమాన్, బాబ్: బయానె నుజూలె ఈసా ఇబ్రే మర్యాద హోకిమన్ బిషరియతె నబియునా మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం))

పై రెండు హదీసుల ద్వారా తెలిసిందేమింటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనుచర సమాజంలో ఒకే ఒక్క వర్గం ఎల్లప్పుడూ సత్యంపై స్థిరంగా వుంటుంది.

సత్యంపై స్థిరంగా ఆ వర్గం వుంటుంది అంటే- ఆ వర్గం కూడా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సెలవిచ్చినట్లు, ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి

వసల్లం) మరియు ఆయన ప్రియ సహచరులు నడిచిన ధార్మిక మార్గం పైనే ఎల్లప్పుడూ నడుస్తూ వుండాలి. జీవితానికి సంబంధించిన అన్నిరంగాల లోనూ వారి దృక్పథాన్నే అలవర్పుకొని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నత్త నే అనుసరిస్తూ వుండాలి. ఆప్సాడే ఆ వర్గం సత్యంపై స్థిరంగా వుండగలుగుతుంది.

ఇంకో ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆ వర్గం ఎల్లప్పుడూ వుంటుంది అని అన్నారు- అంటే అది ఇంతకు ముందు కూడా వుండాలి, ఇప్పుడూ వుండాలి, భవిష్యత్తులో కూడా వుండాలి.

ప్రస్తుతం వున్న వర్గాలలో ఆ వర్గం ఏది ? అన్న విషయంపై నేను చర్చించ దలచుకోలేదు. దాన్ని పారకులకే వదిలేస్తున్నాను. వారే నిర్ణయించాలి.

ఈ పుస్తకంలో నేను కేవలం దైవ ప్రవక్త ధర్మం గురంచి, సలపుస్సాలిహీన్ ల దృక్పథం గూర్చి చర్చించాలనుకుంటున్నాను. ఈ విషయాలు గనక తెలిప్పే సత్యాన్వేషకులు ఎవరైనా నిసాక్రమికంగా అలోచిస్తే అతి తేలికగా ఆ వర్గాన్ని గుర్తించవచ్చు. ఎందుకంటే ధర్మాన్ని సంబంధించిన అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ దాని దృక్పథం సలపుస్సాలిహీన్ల దృక్పథంలాగే వుంటుంది కనుక.

అది రుజుమార్గంలో ఎల్లప్పుడూ వుంటుంది గనక వారు కూడా అదే రుజు మార్గంలో పయనించి సృష్టికర్తను ప్రసన్నుణ్ణి చేసి తద్వారా ఇహపర లోకాల సౌభాగ్యాలను ఆస్వాదించవచ్చు.

ఓ అనంత కరుణామయుడా !

హృదయాలను మళ్ళీంచేవాడా !!

మా అందరి హృదయాలను రుజుమార్గం వైపుకు మళ్ళీంచు. మా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరియు ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రియ సహచరులు నడిచిన ధార్మిక మార్గంపై నడిచే సద్గుద్దిని ప్రసాదించు! (ఆమీన్)

మహామృద్ ఖులీలుర్ రహ్మాన్

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)

ధర్మం

ఈ భూమి మీద దైవ ప్రవక్తల ఆగమన ప్రక్రియ ఆరంభమైనప్పటినుండి అల్లాహ్ ఏ ప్రదేశానికి ప్రవక్తను పంపినా వారందరికి ఒకే సందేశాన్ని యిచ్చి పంపాడు. తద్వారా వారి జాతి ప్రజలను హెచ్చరించాడు.

“మేము నీకు పూర్వం ఏ ప్రవక్తను పంపినా, అతనికి వహి ద్వారా, నేను తప్ప దేవుడు లేదు, కనుక మీరు నాకే దాస్యం చేయండి అనే విషయాన్నే తెలియజేశాము.”
(అంబియా : 25)

“మేము ప్రతి జాతిలోనూ ఒక ప్రవక్తను ప్రభవింప జేశాము. అతని ద్వారా అందరికి ఇలా హెచ్చరిక చేశాము- అల్లాహ్ను ఆరాధించండి, మిథ్య దైవాల ఆరాధనకు దూరంగా వుండండి.”
(నహా: 36)

“ఆయన నూహ్ ప్రవక్తకు ఆజ్ఞాపించిన ధర్మాన్నే నీకు కూడా నిర్ణయించాడు. దానినే ఇప్పుడు నీ వైపునకు మేము వహి ద్వారా పంపాము. దానినే మేము ఇబ్రాహిముకు, మూసాకు, ఈసాకు బోధించాము. ఈ ధర్మాన్ని స్థాపించండి అనీ, దానిని గురించి విభేదాలకు లోనుకాకండి అని తాకీదు చేస్తూ”.
(అమ్రూ: 13)

“అల్లాహ్ ధృష్టిలో అసలు ధర్మం ఇస్లాం మాత్రమే”
(ఆలిజమ్రాన్: 19)

ఇదే దైవ విధేయతా మార్గం. అంటే మనిషి తన యిష్టాయిష్టాలకు లోబడి కాకుండా అల్లాహ్ యిష్టాయిష్టాలకు లోబడి జీవితం కొనసాగించడం. ఎల్లప్పుడూ

తన విశ్వాస ఆచరణల ద్వారా ఆ కరుణామయిష్టి ప్రసన్నుష్టి చేయడానికి ప్రయత్నించడం. ఆయన యిష్టాయిష్టాలకు పనులకు దూరంగా వుండడం. వాస్తవానికి ఇస్లాం అనేది అత్యంత విష్టుతార్థము కలిగిన ఒక సమగ్రమైన పదం. దీని గురించి ఇన్నాల్లాహ్ మున్ముదు సవివరంగా చర్చిస్తాను.

ఈ ధర్మాన్ని యిచ్చింది కేవలం దైవ ప్రవక్తలకే కాదు, ఆ మాట కోస్తే సృష్టి అంతటా కూడా ఈ ధర్మమే అనుసరించబడుతోంది.

సమస్తమూ తమ తమ తరహాలో అల్లాహ్ స్తోత్రమూ, నమాజునూ చేస్తున్నాయి. అన్నీ ఆయన విధేయతకు కట్టుబడి వున్నాయి.

“సప్తాకాశాలూ, భూమీ, భూమ్యకాశాలలో వున్న సమస్తమూ ఆయన స్తోత్రం చేస్తున్నాయి. ఆయన స్తోత్రంతో పాటు ఆయన పరిశుద్ధతను కొనియాడ నటువంటిది ఏదీ లేదు. కానీ మీరు వాటి స్తుతిని అర్థం చేసుకోలేరు.”

(బనీ ఇస్రాయాల్: 44)

“ఆకాశాలలోనూ, భూమిపైనా వున్న సమస్తమూ, రెక్కలు విప్పి ఎగిరే ప్రక్కలు సైతమూ అల్లాహ్ స్తోత్రం చేయటాన్ని నీవు చూడటం లేదా? ప్రతి ఒక్కటీ తన నమాజునూ, స్తోత్రం చేసే పద్ధతినీ ఎరుగును.”
(మూర్: 41)

“చీమలు అల్లాహ్ స్తోత్రం చేస్తాయి” (సహి బుఖారి : 3019)

“వాస్తవంగా భూమ్యకాశాలలో ఉన్న సకల వస్తువులూ ఇష్టం వున్న ఇష్టం లేక పోయినా అన్నీ అల్లాహ్ విధేయతకు కట్టుబడి వున్నాయి.”

(ఆలిజమ్రాన్: 83)

అంతేకాదు, ఇక ఈ ధర్మాన్ని వదిలిపెట్టి ఎవరైనా వేరే ధర్మాన్ని అనుసరిస్తే దాన్ని ఎంత మాత్రమూ స్వీకరించను అని అల్లాహ్ గట్టిగా హెచ్చరిస్తున్నాడు.

“ఎవడైనా ఇస్లాం ధర్మాన్ని వదిలి వేరే ధర్మాన్ని అవలంబించదలిస్తే ఆ ధర్మం ఎంత మాత్రం ఆమోదించబడు. అతడు పరలోకంలో విఫలుడోతాడు, నష్టపోతాడు.”
(ఆలి ఇమ్రాన్: 85)

దైవ ధర్మమైన ‘ఇస్లాం’కు సంబంధించినంతవరకు అల్లాహ్ ఏ ప్రవక్త

విషయంలోనేనా దాన్ని మార్చులేదు. కానీ ధర్మ శాస్త్రము (పరియత్), ఆరాధనా పద్ధతులు మాత్రం అందరి విషయంలో ఒకేలాగ వుంచలేదు.

“మేము మీలోని ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక పరియత్తునూ, ఒక జీవిత విధానాన్ని నిర్ణయించాము.”
(మాజుద్: 48)

“ప్రతి అనుచర సమాజానికీ (ఉమ్మెత్) మేము ఒక ఆరాధనా పద్ధతిని నిర్ణయించాము.”
(హాజ్: 67)

“ప్రతి అనుచర సంఘానికీ మేము ఒక ఖుర్బానీ పద్ధతిని నిర్ణయించాము.”
(హాజ్: 34)

ఇలా పరియత్తులూ, ఆరాధనా పద్ధతులు మార్చడంలో అల్లాహు ఉద్దేశ్యం కేవలం మానవ సంతతిని పరీక్షించటమే.

“మేము మీలోని ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక్క పరీయత్తునూ, ఒక జీవిత విధానాన్ని నిర్ణయించాము. మీ దేవుడు కోరుకున్నట్టయితే మీ అందరిని ఒకే ఒక సంఘంగా కూడా రూపొందించి వుండేవాడు. కానీ ఆయన మీకు ఇచ్చిన దాని విషయంలో మిమ్మల్ని పరీక్షించేందుకే ఈ విధంగా చేశాడు.”
(మాజుద్: 48)

వేరేరు ప్రవక్తలూ-వేరేరు పరీయత్తులూ - కానీ ధర్మం మాత్రం ఒక్కటే. ఈ విషయాన్నే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చాలా చక్కగా వస్తించి చెప్పారు:

“దైవ ప్రవక్తల సమూహమైన మేము సవతి సౌధరుల వంటి వారము. మాధర్మం ఒక్కటే.”
(సహీ బుఝారి : 3443)

ఇక అంతిమ దైవ ప్రవక్త అయిన మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మం గురించి అల్లాహు ఏం సెలవిచ్చాడో చూడాం.

“ప్రవక్త! ఇలా అను :

మానవులారా ! మీరు గనక ఇంకా నా ధర్మం గురించి ఏదైనా సందేహం కలిగివుంటే వినండి- మీరు అల్లాహును కాదని ఆరాధించే వారిని నేను ఆరాధించను. ఏ దేవుని ఆధీనంలో మీ మరణం వున్నదో ఆ దేవుడినే నేను ఆరాధిస్తాను. నేను విశ్వాసులలో ఒకటిగా ఉండాలని నాకు ఆళ్ళ ఇవ్వబడింది. నాతో ఇలా అనబడినది:

ఏకాగ్రతతో, చిత్తపుద్ధితో నిన్ను నీవు పూర్తిగా ఈ ధర్మానికి సమర్పించుకో. ముఘిక్కులలో ఎంత మాత్రమూ కలిసి పోకు. అల్లాహును వదిలి నీకు నష్టాన్ని గానీ లాభాన్ని గానీ కలిగించలేని ఏ శక్తినీ వేడుకోకు. ఒక వేళ అలాచేస్తే నీవు దుర్మార్గుడైవై పోతావు. అల్లాహు గనక నిన్ను ఏదైనా ఆపదకు గురిచేస్తే స్వయంగా ఆయన తప్ప ఆ ఆపదను తోలగించే వారెవ్వరూ లేరు. ఇంకా ఆయన గనక నీ విషయంలో ఏదైనా మేలు చెయ్యాలని సంకలిస్తే, ఆయన అనుగ్రహాన్ని మళ్ళీంచే వాడు కూడా ఎవ్వడూలేదు. ఆయన తన దాసులలో తానుకోరిన వారికి తన అనుగ్రహాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన క్షమించేవాడు, కరుణించే వాడూను.”
(యూనస్ : 104-107)

స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన ధర్మం గురించి యావత్తు ముస్లిం సమాజానికీ సుపరిచితమైన, ‘హదీసే జిబిలూల్’ యందు ఇలా తెలియజేశారు.

అబ్బుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం: ఓరోజు మా నాన్ గారైన ఉమర్ బిన్ ఖత్రుబ్ (రజి అల్లాహు అన్నా) మాకిలా తెలియ జేశారు:

ఒక రోజు మేము దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) దగ్గర కూర్చుని వుండగా అత్యంత తెల్లని వప్రాలు ధరించి, సల్లటి శిరోజాలు కలిగివున్న ఒక వ్యక్తి మా దగ్గరి కొచ్చాడు. అతని ముఖంపై ప్రయాణపు బడలికలు కూడా మాకు కనబడలేదు. నేరుగా వచ్చి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి మోకాశ్చతో తన మోకాశ్చను అనించి ఎదురుగా కూర్చుని ఓ మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)! నాకు ఇస్లాంను గురించి తెలియజేయండి, అని అడిగాడు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ - ఇస్లాం అంటే నీవు, అల్లాహు తప్ప మరొక ఆరాధ్య దైవం ఎవ్వరూలేరు, మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అల్లాహుచే పంపబడిన సందేశహరులు అని సాక్ష్యమివ్వాలి, నమాజును స్థాపించాలి, జకాత్ ను చెల్లించాలి, రంజాన్ నెల ఉపవాసాలు పాటించాలి, ఆర్థిక స్థామతను బట్టి హాజ్యను విధిగా నిర్వర్తించాలి’ అని చెప్పారు.

దానికా వ్యక్తి ‘సత్యం పలికారు మీరు’ అని అన్నాడు. తనే ప్రశ్నిస్తూ, తిరిగి సమాధానాన్ని కూడా తానే ధృవీకరిస్తున్న ఆ వ్యక్తిని చూసి మాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది.

ఆ వ్యక్తి తిరిగి ప్రశ్నిస్తూ - నాకు ఈమాన్ (విశ్వాసం) అంటే ఏమిటో తెలియజేయండి అని అడిగాడు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) సమాధానమిస్తూ- ఈమాన్ అంటే నీవు అల్లాహోనూ, ఆయన దూతులనూ, ఆయన గ్రంథాలనూ, ఆయన ప్రవక్తలనూ, పరలోక దినాన్ని మరియు విధి ప్రాతి, దాని యొక్క మంచీ చెడుల గురించి హృదయ పూర్వకంగా విశ్వసించాలి అని అన్నారు.

ఆ వ్యక్తి మళ్ళీ ‘మీరు సత్యం పలికారు’ అని ధృవీకరించాడు. తిరిగి ప్రశ్నిస్తూ- ‘ఇహసాన్’ అంటే ఏమిటో నాకు తెలియజేయండి అని అడిగాడు-

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) జవాబిస్తూ-ఇహస్న్ అంటే నీవు దైవాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నట్లు (అత్యంత భయ భక్తులతో) అతణ్ణి ఆరాధించు. నీవు ఆయన్ని చూడలేకపోయినా అతను మాత్రం నిన్ను తప్పకుండా చూస్తున్నాడు (అన్న యథార్థాన్ని గుర్తుంచుకో) అని అన్నారు.

ఆ వ్యక్తి మళ్ళీ- ‘ప్రశయం ఎప్పుడొస్తుందో నాకు తెలియజేయండి’ అని ప్రశ్నించాడు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) జవాబిస్తూ- ‘దీని గురించి ప్రశ్నించేవాడికన్నా సమాధానమిచ్చేవాడికి ఎక్కువేమీ తెలియదు’ అన్నారు. దానికా వ్యక్తి- మరయితే దాని సూచనలు తెలియజేయండి అని అడిగాడు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) మాట్లాడుతూ- ‘దాని సూచనలేమిటంటే దాసి తన యజమానిని కంటుంది. మరో సూచనేమిటంటే ఈ రోజు కాళ్ళకు చెప్పులు, శరీరానికి బట్టలు కూడాలేని అత్యంత బీద వాళ్ళ సైతం పెద్ద పెద్ద భవంతులు నిర్మించడం నీవు చూస్తావు’ అని అన్నారు.

తరువాత ఆ వ్యక్తి వెళ్ళిపోయాడు. నేను మాత్రం చాలా సేపటి వరకు అక్కడే వున్నాను. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) నాతో- ఓ ఉమరో! ఆ ప్రశ్నించిన వ్యక్తి ఎవరో నీకు తెలుసా? అని అడిగారు. నేను అల్లాహో మరియు ఆమన ప్రవక్తకే బాగా తెలుసు అని అన్నాను. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) మాట్లాడుతూ- ఆవ్యక్తి (ఎవరో కాదు) జిబియాల్ (అలైహిస్సులాం). మీకు మీ ధర్మాన్ని గురించి తెలియ జేయడానికి విచ్చేశారు అని అన్నారు.

(సహీ ముస్లిం- కితాబుల్ ఈమాన్)

ఇలా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) తన ధర్మాన్ని ఇస్లాం, ఈమాన్, ఇహస్న్ అనే మూడు ముఖ్య విభాగాలుగా విభజించి చెప్పారు. అయినప్పటికీ ఈ మూడు విభాగాలకు బదులుగా కేవలం ఇస్లాం ను కూడా యావత్తు ధర్మంగా పిలవచ్చు.

“అల్లాహో దృష్టిలో అసలు ధర్మం ఇస్లాం మాత్రమే” (ఆలి ఇమ్రాన్ : 19)

వాస్తవానికి కాస్త నిశితంగా పరిశీలిస్తే, ధర్మం యావత్తు ఈ మూడు విభాగాల చుట్టే తిరుగుతూ వుంటుంది. ఈ మూడు విభాగాలు కూడా ఎలాంటి వంటే ఒకదానికొకటి ఎలాంటి సంబంధం లేకుండా కాకుండా అంతర్గతంగా గట్టి సంబంధం కలిగి వున్నాయి. అందుకే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఒక హాదీసులో ఇస్లాం మౌలిక అంశాలను పాటించడాన్ని, ఒకే దేవుణ్ణి విశ్వసించడంతో పోల్చిచెప్పారు.

ఇచ్చె అబ్స్మేస్ (రజి అల్లాహు అన్ఫూ) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) , అబ్బుల్ ఖైస్ మనుషులకు ‘మిధ్య దైవాలన్నిటినీ వదిలి ఒకే దేవుణ్ణి విశ్వసించాలని చెబుతూ’ ఒకే దేవుణ్ణి విశ్వసించడమంటే ఏమిటో తెలుసా? అని ప్రశ్నించారు. దానికి వారు ‘అల్లాహోకూ, ఆయన ప్రవక్తకు మాత్రమే బాగా తెలుసు. మాకు తెలియదు’ అని పలికారు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) వివరిస్తూ- ఏక దైవ విశ్వాసం అంటే అల్లాహో తప్ప మరో ఆరాధ్యదు లేడని, మహాముద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఆయనచే నియమించబడ్డ ఒక ప్రవక్త అని సాక్ష్యమివ్వాలి. తర్వాత సమాజాను స్థాపించాలి, జకాత్ ను చెల్లించాలి, రంజాన్ నెల ఉపవాసాలు పాటించాలి, యుద్ధ సాత్తులో ఐదోవంతు సాము్చు ప్రభుత్వ ధనాగారానికి యివ్వాలి అని బోధించారు.

(సహీ బుఝారి : 53)

ఇస్లాం, ఈమాన్, ఇహస్న్- పీటిలో ఏ ఒక్కటి లోపించినా అతని ధర్మం పరిపూర్వం కానేరదు. అందుకనే పీటి గురించి క్షుణ్ణింగా తెలుసుకోవాల్సిన బాధ్యత ప్రతి ముస్లింపై వుంది.

ఈక ధర్మంలోని మొదటి భాగమైన ఇస్లాంను గురించి సవిరంగా తెలుసు కొండాం.

జిబయాల్ దైవదూత ఇస్లాంను గురించి అడిగిన ప్రశ్నకు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన జవాబు యిది:

- (1) లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్, మహామృదుర్సూలల్లాహ్ (అల్లాహ్ తప్ప) మరొక ఆరాధ్యదైవం లేదు మరియు మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అల్లాహ్చే పంపబడిన సందేశహరులు) అని సాక్ష్యమివ్వడం.
- (2) నమాజును స్థాపించడం.
- (3) జకాత్ యివ్వడం.
- (4) రంజాన్ నెలలో ఉపవాసాలు పాటించడం.
- (5) ఆర్థిక స్థోమతను బట్టి హజ్ యాత్ర చేయడం.

లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్ మహామృదుర్సూలుల్లాహ్ అని సాక్ష్యమివ్వడం

ఒక వ్యక్తి ఎప్పుడైనా సరే ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్, మహామృదుర్సూలుల్లాహ్’ అని సాక్ష్యమిచ్చి ఇస్లాంలో ప్రవేశించగలుగుతాడు. అసలీ సద్గుచనం (కలిమా) అనేది ధర్మానికి పునాది లాంటిది. ఇంటి నిర్మాణంలో పునాదికి ఎంత ప్రాముఖ్యం వుందో ధర్మం విషయంలో ఈ సద్గుచనానిక్కుడా అంతే ప్రాధాన్యత వుంది. అందుకే దీని గురించి వివరంగా తెలుసుకోవాలి.

ముందుగా ఈ కలిమాలోని మొదటి వచనమైన ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్’ గురించి తెలుసుకోందాం:

‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్- అల్లాహ్ తప్ప మరొక ఆరాధ్య దైవం లేదు’.

ఈ వచనం అల్లాహ్ దృష్టిలో ఎంత ముఖ్యమైనదంటే తను పంపిన ప్రవక్తలందరికి గూడా అల్లాహ్ ఈ సద్గుచనాన్నే యిచ్చి పంపాడు.

“మేము నీకు పూర్వం ఏ ప్రవక్తను పంపినా అతనికి వీహి ద్వారా ‘నేను తప్ప మరో దేవుడు లేదు. కనుక మీరు నాకే దాన్యం చేయండి’ అనే విషయాన్నే తెలియజేశాము.”
(అంచియా : 25)

“ఒక స్థిరమైన వాక్కు అధారంగా ఇహలోకంలోనూ, పరలోకంలోనూ విశ్వాసులకు అల్లాహ్ నిలకడను ప్రసాదిస్తాడు”.
(హజ్ : 27)

‘పై ఆయతీలో స్థిర వాక్కు అంటే, లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్ మహామృదుర్సూలుల్లాహ్’ అని ఆర్థరం.
(సహీ బుఝారి- తఫ్సీర్ సూరె ఇబ్రాహీం)

అంతేగాక, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్’ గురించి ఇలా ఉద్దేశించారు :

“ఎవరైనా ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ అని పలికి దానిపైనే నిలకడగా వుండి మరణిస్తే అతను స్వర్గం లోకి వెళ్తాడు”.

(సహీ ముస్లిం- కితాబుల్ ఊమాన్, బాబ్: దలీలే అలా అన్న మమ్మాత అలత్తోహిదె దఖలల్ జన్మత భూతాన్)

“అల్లాహో తప్ప మరొక ఆరాధ్యాడు లేడని సాక్ష్యమిచ్చి అదే మాట పై చనిపోయేదాక నిలకడగా వుండేవారు తప్పకుండా స్వర్గానికి వెళతారు. వారు వ్యాఖిచారం, దొంగతనం వంటి నేరాలు చేసివున్నాసరే.”

(సహీ ముస్లిం- కితాబుల్ ఊమాన్, బాబ్: దలీలే అలా అన్న మమ్మాత లాయముఇకు బిల్లాహి షయ్యిన్ దఖలల్ జన్మత)

“అత్యంత శ్రేష్ఠమైన దైవ ధ్యానం ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ అని అనటం మరియు అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ప్రార్థన, ‘అల్ హమ్మలిల్లాహో’ అని అనడం.”

(తిర్పుజి- అబ్బాబుద్దుఅత్, బాబ్: మాజాల అన్నదావతల్ ముస్లిమ ముస్తజ్జాబతున్)

ఇలా ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ ప్రాధాన్యత గురించి అల్లాహో మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పలుపలు విధాలుగా నోటి చెప్పారు. మరి ఇంత ప్రాధాన్యం సంతరించుకున్న ఈ కలిమాను కేవలం నోటితో పలికితేనే సరిపోతుందా? లేక దానికి కూడా ఏపైనా పరిచుటులూ, నియమాలూ వున్నాయా?

దివ్య ఖురానునూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసులనూ క్షుణ్ణింగా అధ్యయనం చేప్పే కొన్ని ప్రత్యేక పరితులకు, నియమాలకు లోబడి మాత్రమే దీని సాక్ష్యం స్వీకరించబడుతుంది తప్ప కేవలం నోటితో పలికినంత మాత్రాన ఈ సాక్ష్యం స్వీకరించబడదు అన్న విషయం సుస్పష్టం ఆపుతుంది.

ముందు ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ సాక్ష్యం ద్వారా స్వర్గ ప్రాప్తికి కావలసిన పరిచుటులూ, నియమాలను గురించి తెలుసుకుండా.

తరువాత ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ గురించి విష్ణుతంగా చర్చిస్తాను.

‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ సాక్ష్యం ద్వారా స్వర్గంలోకి వెళ్తాలనుకొనే ప్రతి

ఒక్కరూ ఈ పరితులనూ, నియమాలనూ ఖచ్చితంగా పాటించవలని వుంటుంది. అప్పుడే మనం అల్లాహో అనుగ్రహం పాందగలమని ఆశించవచ్చు.

ఆ పరితులు యివి:

- (1) జ్ఞానము (అల్ ఇల్మ్)
- (2) నమృకము (అల్ యఫ్ఫీన్)
- (3) పుఢ్హత, నిష్మాపట (అల్ ఇబ్రాహిమ్)
- (4) నిజాయాతి (అల్ సిద్ద్మ్)
- (5) ప్రేమ (అల్ ముహాబ్బో)
- (6) సమర్పణ (అల్ ఇన్కియాద్)
- (7) సమృతి (అల్ ఖుబూల్)

‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ ను, దాని పరితులనూ, దంతాలున్న ఒక తాళం చెవితో పోల్చువచ్చు. ఎదైనా తాళం తెరవడానికి ఒక ప్రత్యేక శైలిలో రూపొందిన దంతములు గల తాళం చెవి ఎంత అవసరమో, ధర్మం ఆమోదించబడటానికి ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ అనే తాళం చెవితో పాటు ఏడు పరితుల్లాంటి దంతములు కూడా అంతే అవసరం. స్వర్గ ద్వారం ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ అనే తాళం చెవితోనే తెరువబడుతుంది. అందుకే ఈ సద్గుచనానికి, దాని పరితులకూ ఎంతో ప్రాధాన్యత వుంది. ఇక ఆ పరితులను గురించి విష్ణుతంగా తెలుసుకొందాం.

1) జ్ఞానము (అల్ ఇల్మ్):

‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ అని సాక్ష్యం పలికి దానిపైనే నిలకడగా వుండాలంటే దానికి సంబంధించిన పూర్తి జ్ఞానం సముసార్జించడం ఎంతైనా అవసరం. అందుకోసం మనం ముందుగా అల్లాహోను గురించి, అతని ఏకత్వం గురించి, అతని అధికారాలూ, శక్తి సామర్థ్యాల గురించి, అతని పేర్లు, గుణగణాల గురించి, అతని ఆరాధనలూ, వాటి పద్ధతుల గురించి, మిధ్య దేవతలు (తాగుత్త) శక్తి సామర్థ్యాలను గురించిన పూర్తి జ్ఞానం సంపాదించాలి. అప్పుడే మనం ఇస్లాం నూ, లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహోనూ బాగా అర్థం చేసుకొని ఆచరణలో పెట్టిన

వారమవుతాము. బహుదైవారాధన (పిర్జ) అనే రొంపిలోకి పడకుండా నురక్కితంగా వుండగలగుతాం. అందుకే దివ్య ఖురాన్ లో అల్లాహ్ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నుద్దేశించి ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“ప్రవక్త! బాగా తెలుసుకో! అల్లాహ్ తప్ప ఆరాధనకు అర్థదైనవాడు ఎవ్వడూ లేదు”.
(మహామృద్ : 19)

మరి స్వయానా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కే, లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్ ను గురించి ‘బాగా తెలుసుకో’ అని అల్లాహ్ సెలవిచ్చాడంటే, ఆయన అనుచర నమాజమైన (ఉమ్రుత్) మనకు దానికి సంబంధించిన పూర్తి జ్ఞానం సంపాదించడం ఎంత ముఖ్యమౌ అధమవుతోంది.

అందుకే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉద్ఘోదించారు:

“ఎవరైనా ‘లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్’ అని పలికి మరణించేవరకు యిక దానిపైనే నిలకడగా వుంటే అతను స్వర్గంలోకి వెళతాడు”.

(సహీ ముస్లిం- కితాబుల్ ఊమాన్, బాబ్: దలీలె అలా అన్న మమ్మాత అలత్తోహీదె దఖలల్ జన్మత భతాఅన్)

మరి జ్ఞానమే లేకపోతే, ‘నిలకడ’ అనేది ఎలా సాధ్యం?

2) నమ్మకము (అల్ యభీన్):

‘లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్’ యొక్క సాక్ష్యం తోపాటు ఈ సద్వచనం మీద మనకు పూర్తి నమ్మకం వుండాలి. హృదయంలో ఎలాంటి సందేహం కానీ సంకోచంగానీ వుండకూడదు.

“అసలు అల్లాహ్నూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నూ విశ్వసించి ఇక ఎలాంటి అనుమానికి గురికాకుండా, తమ ప్రాణాలతో, తమ సిరిసంపదలతో అల్లాహ్ మార్గంలో పోరాడేవారే నిజమైన విశ్వాసులు, వారే సత్యసంధులు.”
(హజురాత్ :15)

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా బోధించారు:

‘అల్లాహ్ తప్ప ఆరాధనకు అర్థదు మరేవ్వరూ లేరనీ మరియు నేను అల్లాహ్ చే పంపబడిన సందేశహరుణ్ణి’ అని నేను సాక్ష్యమిస్తున్నాను. ఇక ఎవరైనా ఈ రెండు విషయాల మీద పూర్తి నమ్మకం వుంచి గనక అల్లాహ్నాను కలిస్తే అతను స్వర్గం నుండి దూరం గావించబడడు.

(సహీ ముస్లిం- కితాబుల్ ఊమాన్, బాబ్: దలీలె అలా అన్న మమ్మాత అలత్తోహీదె దఖలల్ జన్మత భతాఅన్)

మరొక హాదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం), అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కు ఒక తోటలో ఇలా బోధించారు:

“ఈ తోట బయట నీకెవరు కలిసినా వారుగనక ‘అల్లాహ్’ తప్ప మరొక ఆరాధ్య దైవం ఎవ్వరూ లేరని సాక్ష్యమిచ్చి, ఆ తరువాత 7 హృదయంలో దాని మీద పూర్తి నమ్మకంతో నిలకడగా వుంటారో అలాంటి వారికి స్వర్గం యొక్క శుభవార్తను వినిపించు.”

(సహీ ముస్లిం- కితాబుల్ ఊమాన్, బాబ్: దలీలె అలా అన్న మమ్మాత అలత్తోహీదె దఖలల్ జన్మత భతా అన్)

పైన పేర్కొన రుజువుల ద్వారా అల్లాహ్నూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నూ విశ్వసించి దాని మీద పూర్తి నమ్మకం వుంచడం ఎంత ముఖ్యమౌ తెలుస్తోంది.

3) శుద్ధత- నిష్ఠమటత (అల్ ఇబ్రాహిమ్):

‘లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్’ అని సాక్ష్యమివ్వడంతో పాటు దానిని గురించి మనసులో పూర్తి శుద్ధత పాటించాల్సి వుంటుంది. హృదయంలో దానిని గురించి ఎలాంటి కల్పుషం గానీ, కాపట్టుము గానీ వుండకూడదు. అప్పడే అది అల్లాహ్ దగ్గర స్వీకార యోగ్యమవుతుంది.

“ప్రవక్త! నీవు ధర్మాన్ని అల్లాహ్కాసే ప్రత్యేకిస్తూ, అల్లాహ్కు మాత్రమే దాస్యం చేయి. జాగ్రత్త! ధర్మం ప్రత్యేకంగా అల్లాహ్కు చెందిన హక్కు మాత్రమే.”

(జమర్ : 2-3)

“ప్రవక్త! ఇలా చెప్పు: నేను మాత్రం నా ధర్మాన్ని అల్లాహ్కాసే ప్రత్యేకించి ఆయనకు మాత్రమే దాస్యం చేస్తాను.”
(జమర్ : 14)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు: కేవలం అల్లాహో కోసమే ‘లాజలాహ ఇల్లల్లాహో’ అని పలికి, దానిని గురించి హృదయంలో పూర్తి శుభ్రతను పాటించిన వారిపై అల్లాహో నరకాగ్నిని నిషేధించాడు.

(సహీ బుఖారి : 425)

మరో హదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:

ఎవరైతే ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ అని మనస్సుర్ఖిగా పలుకుతారో అలాంటి వారే ప్రథయం రోజు నా సిఫారసు పాందదానికి ఎక్కువ అర్థాలు.

(సహీ బుఖారి: 6570)

4) నిజాయితి (అల్ సిద్ధ్)

‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో’ సాక్ష్యానికి హృదయంలో దానిని గురించిన నిజాయితి కూడా ఎంతో అవసరం. హృదయంలో నిజాయితిని ప్రదర్శించడం ద్వారానే మనం సద్యచానానికి సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని కానీ, అల్లాహోకు సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని కానీ సరిగ్గా అర్థం చేసుకోగలుగుతాము.

కేవలం నోటితో అనే మాటల ద్వారానే అల్లాహో మెప్పు పాందడడం సాధ్యం కాదు. దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలంలో కపటులు (మునాఫిఫ్లు) కూడా ‘లాజలాహ ఇల్లల్లాహో’ అని సాక్ష్యం యిచ్చేవారు. అయినప్పటికీ వారు నరకంలో అట్టడుగు ప్రదేశానికి పొతారని అల్లాహో సెలవిచ్చాడు.

ఎందుకంటే నోటితో వారు ‘లాజలాహ ఇల్లల్లాహో’ అని సాక్ష్యమిచ్చిన్నటికీ మనస్సుర్ఖిగా దానిపట్ల నిజాయితిని ప్రదర్శించలేదు.

“వారు తమ మనస్సులలో లేని విషయాలను నోటితో అంటారు”

(ఫత్హో :11)

“బాగా తెలుసుకోండి! కపటులు నరకంలో అట్టడుగు ప్రదేశానికి పొతారు. వారికి సహాయం చేసే వాడెవడూ మీకు దొరకడు.” (నిసా :145)

వాస్తవానికి మనవ హృదయం అనేది ఒక రాజు లాంటిది. అవయవాలన్నీ అతని సైనికుల్లాంటివి. రాజు యొక్క హృదయ సంకల్పం, నిజాయితిల మీదే

అతని సైనికుల కార్యకలాపాలు మొత్తం ఆధారపడి వుంటాయి. అలాగే మనిషి యొక్క హృదయ సంకల్పం, నిజాయితిల మీదే అతని అవయవాల మొత్తం ఆచరణలు ఆధారపడి వుంటాయి.

జదే విషయాన్ని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చాలా చక్కగా వివరించారు.

“వినండి ! మానవ శరీరంలో ఒక మాంసపు ముద్ద వుంది. అది గనక బాగుంటే యావత్తు శరీరం బాగుంటుంది. ఒకవేళ అది పాడయిపోతే మొత్తం మానవ శరీరమే పాడయి పోతుంది. బాగా గుర్తుంచుకోండి! ఆ మాంసపు ముద్దే మానవ హృదయం”. (సహీ బుఖారి : 52)

మనిషి ఎల్లప్పుడూ అల్లాహో మీది ప్రేమతో తన హృదయాన్ని నింపుకోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తూ వుంటే అతని హృదయం కూడా ఎల్లప్పుడూ నిజాయితిని ప్రదర్శిస్తూ వుంటుంది. ఎప్పుడైతే మనిషి అల్లాహో ప్రేమను వదిలి పెట్టి తన మనో వాంచలతో, తుచ్ఛమైన కోరికలతో హృదయాన్ని నింపుకోవడం ప్రారంభిస్తాడో అక్కడే కాపట్టు, భ్రష్టత్వాల ద్వారాలు తెరుచుకుంటాయి. అతని హృదయం కూడా నిజాయితిని ప్రదర్శించడం మానేస్తుంది. తద్వారా అతను తన మనస్సులో లేని లేక తన మనస్సు అంగీకరించని లేదా యిష్టపడని మాటలను తన నోటితో అనేస్తూ ఉంటాడు.

ఆదర్శ హృదయం అంటే ఎలా వుండాలి? అన్నదానికి పేశ్ సాలెహ్ అల్ సాలెహ్ గారు ఒక చక్కటి విరణ యిచ్చారు. వారి ప్రకారం :

ఒక పటిష్టమైన ఆదర్శ హృదయం అనేది ఈ క్రింది విషయాలకు దూరంగా, అతీతంగా వుంటుంది.

- (1) దైవేతరులను అల్లాహోకు భాగస్వాములుగా చేర్చుట.
- (2) గర్వము
- (3) అసూయ, ఈర్ష్య
- (4) దుఃఖము, బాధ.
- (5) ప్రాపంచిక జీవితం పట్ల వ్యామోహం.

(6) నాయకత్వం, అధికారాల మీద ప్రేమ.

(7) అత్యాశ

(8) బిద్ధత్త (ధర్మంలో కొత్త పోకడలు సృష్టించడం)

పై విషయాలకు ఆతీతంగా వున్న హృదయమే, సద్గచనానికి (కలిమా) కావలసిన పరతులను నెరవేర్చ గలుగుతుంది. దివ్య ఖురాను లో అల్లాహో ఇలాంటి హృదయాన్నే ‘అల్ ఇల్ల్ అస్వలీం’ - ఏ లోపమూ లేని స్వచ్ఛమైన, పాపాల నుండి సురక్షితంగా వున్న హృదయం అని అన్నాడు.

“ఆ రోజు సంపద వల్ల కానీ, సంతానం వల్ల కానీ ఏ లాభమూ కలుగదు. ఏ వ్యక్తి అయినా, అల్ ఇల్ల్ అస్వలీం (ఏ లోపమూలేని స్వచ్ఛమైన, పాపాల నుండి సురక్షితంగా వున్న హృదయం) తో హజరైతే తప్ప”.

(అష్ఫమారా : 88 - 89)

(టెస్మిముని ఆఫ్ తోహాద్ - డా॥ సాలేహో అస్సాలేహో- ఇంటర్చెట్ ఎడిషన్)

(5) ప్రేమ (అల్ ముహబ్బో)

‘లా ఇలాహో’ ఇల్లల్లాహో సాక్ష్యం అల్లాహో వద్ద అమోద యోగ్యం కావడానికి ఈ క్రింది విషయాలు కూడా కారకులవుతాయి.

- (1) అల్లాహోనూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నూ అందరికంటే ఎక్కువగా ప్రేమించడం.
- (2) అల్లాహో మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రేమించిన వారిని మనమూ ప్రేమించడం.
- (3) అల్లాహో మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ద్వేషించిన లేక యిష్టపడని వాటిని మనమూ ద్వేషించడం లేదా అయిష్టపడడం.

దివ్య ఖురానులో అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“కొందరు అల్లాహోను కాదని ఇతరులను ఆయనకు సమానులుగా, ప్రత్యర్థులుగా భావిస్తారు. వారు అల్లాహో పట్ల కలిగి వుండవలసిన ప్రేమతో

వారిని ప్రేమిస్తారు. కానీ విశ్వాసులు అన్నిటికంటే అధికంగా అల్లాహోనే ప్రేమిస్తారు.”

(బఖర : 165)

అన్న (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియ జేశారు:

ఈ మూడు లక్ష్మణాలు కలిగి వున్నవాడు విశ్వాస మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదిస్తాడు

(1) అందరి కంటే ఎక్కువగా అల్లాహోనూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)నూ ప్రేమించడం.

(2) ఎవరిని అభిమానించినా కేవలం అల్లాహో ప్రసన్నత కోసం అభిమానించడం.

(3) (సరక) అగ్నిలో పంచానికి ఎంత అసహ్యంచుకుంటాడో అవిశ్వాస స్థితి (కుప్ర) వైపునకు మరలిపోవడానికి కూడా అంతగానే అసహ్యంచుకోవడం.

(సహీ బుఖారి : 16)

6) సమర్పణ (అల్ ఇస్లామికియాద్)

‘లా ఇలాహో ఇల్లల్లాహో’ సాక్ష్యంతో పాటు మనిషి తనను తాను పూర్తిగా అల్లాహోకు సమర్పించుకోవడానికి మానసికంగా సిద్ధంకావాలి. అంటే అల్లాహో మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు పూర్తి విధేయత పాటించాలి. వారు నిషేధించిన వాటి జోలికి పోకుండా వుండాలి. అప్పుడే ఈ పరతు నెరవేరగలుగుతుంది.

“ఏ వ్యక్తి అయితే తనను తాను అల్లాహోకు సమర్పించుకుంటాడో (ఇస్లాం ధర్మాన్ని పాటిస్తాడో), ఆచరణ రీత్యా సద్వర్తనుడో (అన్ని విషయాలందు అల్లాహోకూ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూ విధేయత చూపిస్తాడో) అతను నిజానికి ఒక నమ్రుదగిన ఆధారాన్ని పట్టుకున్నాడు.”

(లుఖ్వాన్ : 22)

ఈ సమర్పణ అనేది హృదయంలో ఏ విధమైన సందేహ, సంకోచాలు లేకుండా పూర్తి నిజాయితీతో మనస్సార్థిగా జరగాలి.

“విశ్వసించేవారి మాటేమిటంటే, తమ వ్యాజ్యాన్ని పరిష్కరించే విషయంలో వారు అల్లాహ్ వైపునకూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వైపునకూ పిలువబడితే మేము విన్నాము, విధేయత చూపాము అని అంటారు. అటువంటి వారే సాఫల్యం పొందుతారు.”

(సూర్య: 51)

7) సమృతి (అల్ ఖుబూల్)

కేవలం నోటితో ఇస్లామ్ గాప్పదనాన్ని, ఇదే నిజమైన దైవ ధర్మమని గుర్తిస్తే సరిపోదు. ఈ గుర్తింపు అనేది పూర్తి నిజాయితీతో, నమ్రతతో ‘లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్’ ను అంగీకరించడం ద్వారా జరగాలి. ఈ సద్గుచనం యొక్క వాస్తవిక అర్థాన్ని తెలుసుకొని దానిపై నిలకడగా వుండగలిగినప్పుడే అది మనల్ని గర్వమూ, తుచ్ఛమైన మనోవాంఛల నుండి సురక్షితంగా వుంచుతుంది.

“వారు (ముటిక్కులు) ఎలాంటి వారంటే- లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్” అని చెప్పినప్పుడు వారు అహంకారంతో- మేము ఒక పిచ్చికవి కోసం మా దేవతల్ని వదులుకోవాలా? అని అనేవారు”. (సాఫ్ఫాత్: 35-36)

వాస్తవ మేమిటంటే ‘లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్’ మనల్ని తాత ముత్తాతల పద్ధతుల్ని, గ్రుష్టిగా అనుసరించడాన్ని (ఉలమాలైనా కావచ్చు) త్యజించి, ధర్మాను సరణలో కేవలం సలఫుస్సాలిహీన్ల దృక్ఫూధాన్ని మనస్సార్థిగా అంగీకరించి, వారి మార్గాన్నే అనుసరించమని ఆహ్వానిస్తూ వుంటుంది.

తను తెచ్చిన బుజుమార్గాన్ని, ధర్మపదేశాలనూ అంగీకరించేవారిని, తిరస్కరించే వారిని పోలుస్తూ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఒక చక్కటి ఉదాహరణ నిచ్చారు.

“అల్లాహ్ నాకిచ్చి పంపిన బుజు మార్గము, జ్ఞానముల ఉదాహరణ ఇలా వుంది. భూమి మీద విస్తారంగా వర్షం కురిసింది. అందులో కొంత భాగం సారవంతంగా వుంది. అది వర్షం నీటిని బాగా పీల్చుకొని గడ్డినీ, ఇతర వృక్ష రాసులనూ పండించింది. అందులో కొంతభాగం గట్టిగావుంది. అది వర్షపు నీటిని తనలో ఆపివుంచింది. అల్లాహ్ ఆ నీటిని ప్రజలకూ, వారి జంతువులకూ, త్రాగ డానికి, వ్యవసాయం చేసుకోవడానికి ఉపయోగపడేలా చేశాడు.

మరోభాగం నిస్సారమైన మైదానం. అది గడ్డినీ పండించలేదు, నీళ్ళనూ అపి వుంచలేదు. ఎవరైతే అల్లాహ్ ధర్మాన్ని అర్థం చేసుకొని, అల్లాహ్ నాకు (ప్రవక్తకు) ప్రసాదించిన జ్ఞానం ద్వారా ప్రయోజనం పొందుతారో- ఆ వ్యక్తి వంటిదే మొదటి రకం భూమి. అతను స్వయంగా ముందు నేర్చుకుంటాడు, తర్వాత ఇతరులకూ నేర్చుతాడు.

యిక ఎవరైతే దీన్ని పట్టించుకోలేదో, అల్లాహ్ నాకు ప్రసాదించిన బుజు మార్గాన్ని కూడా స్వీకరించలేదో - ఆ వ్యక్తి వంటిది ఆఖరి రకం భూమి. (అంటే అతను నిస్సారమైన మైదానం వంటివాడన్న మాట). (సహీ బుఝారి: 79)

‘లా ఇలాహా ఇల్లల్లాహ్’ సాక్షం - దాని నియమాలు

‘లా ఇలాహా ఇల్లల్లాహ్’ సాక్షం అల్లాహ్ వద్ద ఆమోదయోగ్యం కావాలంటే పైన పేర్కొన్న పరతులు ఎంత ముఖ్యమో, ముందు వివరించబో యే నియమాలు / ఆవశ్యకతలు కూడా అంతే ఆవసరం. అప్పుడే మన సాక్షంలో పరిపక్షత, పరిపూర్ణత వస్తుంది. తద్వారా మనం బుజుమార్గంలో వుండగలుగుతాం.

‘లా ఇలాహా ఇల్లల్లాహ్’ అనేది రెండు పదాల కలయిక.

మొదటిది- ‘లా ఇలాహా’, రెండవది- ఇల్లల్లాహ్.

‘లా ఇలాహా’ అంటే తిరస్కరణ- ఆరాధ్యలందరినీ తిరస్కరించడం.

అంటే మొట్ట మొదట మిథ్య దేవత్యందరితో పూర్తిగా, అన్నివిధాల సంబంధాలను తెగత్తింపులు చేసుకొని, హృదయంలో దగివున్న వారి దైవత్యాన్ని, ఆరాధననూ సంపూర్ణంగా తిరస్కరించి హృదయాన్ని పూర్తిగా భాషీచేసేయడం- ఇదే మొదటి నియమం.

ఈక రెండవది- ‘ఇల్లల్లాహ్’ - ‘అల్లాహ్ తప్ప’- అంటే మిథ్య దైవాల దైవత్య తిరస్కరణతో భాషీ అయిన హృదయాన్ని, అల్లాహ్ ను మాత్రమే ఆరాధ్య డిగా స్వీకరించి కేవలం అతని ఆరాధనతోనే దాన్ని పూర్తిగా నింపేయడం - ఇది రెండవ నియమం.

‘లా ఇలాహా’ అనేది మిథ్య దేవత్యందరి తిరస్కరణను అనివార్యం చేస్తుంది.

‘ఇల్లల్లాహ్’ అనేది కేవలం అల్లాహ్ యొక్క ఆరాధనను అనివార్యం చేస్తుంది.

పై విషయాలను ధృవపరుస్తా దివ్య ఖురాన్లో అల్లాహ్ ఇలా సెల విచ్చాడు.

“ఇక నుండి తాగూత్ (మిథ్య దేవత్య) ను తిరస్కరించి, అల్లాహ్ ను విశ్వసించినవాడు సుస్థిరమైన, ఎన్నటికీ విడిపొని ఆత్మయం పొందినట్టే”.

(బఖర: 256)

ఇక్కడ తాగూత్ను తిరస్కరించడం అంటే ‘లా ఇలాహా’ అనీ, అల్లాహ్ ను విశ్వసించడ మంటే ‘ఇల్లల్లాహ్’ అని తెలుస్తానే వుంది.

ఈ విషయమే ఇబ్రాహీం (అలైహిస్తులాం) మాటల్లో కూడా తెలుస్తోంది.

“ మీరు పూజిస్తున్న వాటితో నాకు ఏ సంబంధమూ లేదు. నా సంబంధం కేవలం నన్ను సృష్టించిన వానితోనే వున్నది.” (జూఫ్రుఫ్ : 26-27)

ఇక్కడ కూడా - ‘ఏ సంబంధమూ లేదు’ అంటే ‘లా ఇలాహా’ అనీ, నన్ను సృష్టించిన వానితోనే వున్నది అంటే ‘ఇల్లల్లాహ్’ అని అర్థమవుతోంది.

యిక ‘లా ఇలాహా ఇల్లల్లాహ్’ యొక్క ఆర్థాన్ని వివరంగా తెలుసుకొందాం.

‘లా ఇలాహా ఇల్లల్లాహ్’ - దాని వివరణ

‘లా ఇలాహా ఇల్లల్లాహ్’ - అల్లాహ్ తప్ప మరొక ఆరాధ్య దైవం లేదు.

అంటే మిథ్య దేవతల్నింటి నుండి పూర్తిగా తెగతెంపులు చేసుకొని కేవలం అల్లాహ్ను నిజమైన ఆరాధ్యిగా గుర్తించి అతని దైవత్వంలో ఏకత్వాన్ని హృదయ పూర్వకంగా విశ్వసించి, నోటి ద్వారా సాక్షం పలికి, తమ ఆచరణల ద్వారా దానిని రుజువు చేయడం.

దీనినే తోహీద్ (ఏకదైవారాధన) అని అంటారు. దివ్య ఖురానును కాస్త నిశితంగా అధ్యయనం చేస్తే మొత్తం మూడు రకాల తోహీద్ మనకు బోధపడు తుంది.

“అకాశాలకూ, భూమికీ, భూమ్యకాశాల మధ్య వున్న సర్వానికి ఆయన ప్రభువు. కాబట్టి మీరు ఆయనకు దాస్యం చేయండి. ఆయన దాస్యం లోనే స్థిరంగా వుండండి. మీకు తెలిసినంతపరకు ఆయనను పోలిన, ఆయనతో సమానమైన స్థాయి గలవాడెవడైనా వున్నాడా?” (మర్యాద : 65)

ఈ ఆయత్లో అల్లాహ్ మనకు మూడు రకాల తోహీద్ను గురించి తెలియ జేస్తున్నాడు:

అకాశాలకూ, భూమికీ, భూమ్యకాశాల మధ్య వున్న సర్వానికి ఆయన ప్రభువు. ఈ వాక్యములో అల్లాహ్ తానొక్కడే ప్రభువని తెలియ జేస్తున్నాడు. దీనినే ‘తోహీద్- అల్- రుబూబియత్’ (ప్రభువగా విశ్వసించడంలో ఏకత్వం) అని అంటారు.

“కాబట్టి మీరు ఆయనకు దాస్యం చేయండి, ఆయన దాస్యంలోనే స్థిరంగా వుండండి”

ఈ వాక్యములో అల్లాహ్ - విధేయతకు, దాస్యానికి, ఆరాధనకూ తానొక్కడే అర్పుణ్ణని తెలియజేస్తున్నాడు. దీనినే ‘తోహీద్- అల్- ఉలూహియత్’ (ఆరాధనలో ఏకత్వం) అంటారు.

“మీకు తెలిసినంతపరకు ఆయనను పోలిన, ఆయనతో సమానమైన స్థాయిగల వాడెవడైనా వున్నాడా?” - ఈ వాక్యములో అల్లాహ్ తన గుణగణాల్లో, తన స్థాయిలో తనకు సాటిగానీ, సహవర్తులుగానీ ఎవరూలేరని తెలియ జేస్తున్నాడు.

దీనినే ‘తోహీద్- అల్- అస్మా వ సిఫాత్’ (పేర్లు, గుణగణాల్లో ఏకత్వం) అని అంటారు.

పై మూడు విషయాలలో అల్లాహ్ను ఒక్కడిగా విశ్వసించడం.

రుబూబియత్, ఉలూహియత్, అస్మా వ సిఫాత్ లలో అంటే అల్లాహ్ను ప్రభువగా గుర్తించడంలో, ఆయన పరిపాలనాధికారాలలో, ఆయన విధేయతలో, ఆయన ఆరాధనలో, ఆయనకున్న పేర్లు, గుణగణాలలో ఒక్కడిగా, సహవర్తులు, భాగస్వాములు ఎవరూ లేని వాడిగా విశ్వసించి తదనుగుణంగా ఆచరించడం.

ఇదే ‘లా ఇలాహా ఇల్లల్లాహ్’ - ఏక దైవారాధన.

పైన పేర్కొనబడిన విషయాల్లో ఏ ఒక్క విషయంలో వైనా దైవేతరులను ఎవరిసైనా, ప్రజలదృష్టిలో వారి మహాత్యం, వారిస్థాయి, వారి పలుకుబడి ఎంత గొప్పదైనా సరే, అల్లాహ్కు సాటిగానీ, సహవర్తులుగా గానీ కల్పించడం బహుదైవారాధన (పిర్క) అవుతుంది.

ఈ బహు దైవారాధన (పిర్క) అల్లాహ్ దృష్టిలో అన్నిటికన్నా పెద్ద పాపం. అందుకే తన దాసుల సమస్త పాపాలను క్షమించినా పిర్కును మాత్రం ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ క్షమించేది లేదు అని అల్లాహ్ గట్టిగా హాచ్చరించాడు. పిర్క చేసిన వారికి స్వర్గాన్ని కూడా నిషిధ్ధం చేశాడు.

“అల్లాహ్కు భాగస్వాములుగా ఇతరులను చేర్చటం పరమ దుర్మార్గం.”
(లుఖ్వాన్ : 13)

“అల్లాహ్ క్షమించనిది పిర్క మాత్రమే. అది తప్ప ఏ పాపాన్ని అయినా ఆయన తాను ఇష్టపడిన వారి కొరకు క్షమిస్తాడు”.
(నిసా : 48)

“ఇతరులను అల్లాహుకు భాగస్వాములుగా చేసేవారికి అల్లాహు స్వర్గాన్ని నిషిధ్యం చేశాడు. వారి నివాసం నరకం. అటువంటి దుర్మార్గులకు సహాయంచేసే వాడెవ్యధు లేదు”.

(మాజిద : 72)

అబ్బుల్లా బిన్ మన్జుస్ (రజి అల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘ హదీసులో ఇలా తెలియజేశారు:

అల్లాహు దృష్టిలో అన్నింటి కంటే ఫోరమైన పాపం ఏది అని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను అడిగాను. దానికి ఆయన- నిన్ను సృష్టించినవాడు అల్లాహు అయినప్పటికీ, అతనికి సమానులుగా, సహవర్తులుగా దైవేతరుల్ని నిలబెట్టడం అని అన్నారు.

(సహీ బుఝారి : 4477)

ఇబ్నే అబ్బాన్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

అల్లాహు ఇలా సెలవిస్తున్నాడు. ఆదం తనయుడు నన్ను తిరస్కరించాడు. వాస్తవానికిది అతనికి మంచిది కాదు. అతను నన్ను తిట్టాడు. ఇది కూడా అతనికి మంచిది కాదు. నన్ను తిరస్కరించడం ఎలా అంటే నేను అతణ్ణి తిరిగి జీవంపోనే శక్తిని కలిగిలేను అని అతడంటాడు. యిక నన్ను తిట్టడం ఎలా అంటే అతడు నాకు సంతానం అంటగడతాడు. వాస్తవానికి నా కొరకు భార్య పిల్లలను కలిగి వుండడం నుండి నా వ్యక్తిత్వం ఎంతో అతీతమైనది, పవిత్రమైనదిను.

(సహీ బుఝారి: 4482)

“గ్రంథ ప్రజలలో, బహు దైవారాధకుల్లో సత్యాన్ని తిరస్కరించిన వారు తప్పని సరిగా నరాకాగ్ని లోకే పోతారు. అందులోనే శాశ్వతంగా వుంటారు. వారు సృష్టిలో కెల్లా పరమనీచులు.”

(బయ్యనహో : 6-7)

పిర్కు ఇంత ప్రమాదకరమైనది అయినందువల్లే దీని విషయంలో అల్లాహు దైవ ప్రవక్తలను సైతం వదిలిపెట్టలేదు. వారిని కూడా గట్టిగా పోచ్చరించాడు.

“ప్రవక్త! నీ వద్దకూ, నీకు పూర్వం గతించిన ప్రవక్తల వద్దకూ ఇలా వహీ (దైవవాటి) పంపబడింది. ఒకవేళ మీరు పిర్కు చేప్పే మీ కర్మలన్నీ వ్యధమై పోతాయి. మీరు నష్టానికి గురవుతారు.”

(జూమర్ : 65)

పిర్కు విషయంలో ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ రాజీ పడవద్దని అల్లాహు మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గట్టిగా నొక్కిచెప్పారు.

“విశ్వసించిన నా దాసులారా! అల్లాహు భూమి విశాలమైనది. కనుక మీరు నన్ను మాత్రమే ఆరాధించండి”

(ఆనకబూత్: 56)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన సహచరుడైన ముత్తుజీబై జబ్బు జబల్ (రజి అల్లాహు అన్న)కు ఇలా తాకీదు చేశారు: ఓ ముత్తుజీబైతో అల్లాహుతో పిర్కు ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ చేయకు. ఒక వేళ నిన్ను అగ్నిలో పడవేసినా సరే లేక నీ శరీరాన్ని ముక్కులు ముక్కులుగా చేసేసినా సరే. (ముస్తద్ అహ్మద్)

ఏ సదాచరణ అయినా అల్లాహు వద్ద అమోదయోగ్యం కావడానికి తోహాద్ అనేది ఎంత ముఖ్యమో, పిర్కు అంటే అల్లాహుకు ఎంత అసహ్యమో పైన పేర్కొన్న బుజువుల ద్వారా తెలుస్తోంది. పిర్కు చేసే వారు నన్ను తిడతారు, సృష్టిలో కెల్లా పరమనీచులు అని స్వయంగా అల్లాహు ధృవీకరించాడంటే అల్లాహు దృష్టిలో ముఫిక్కుల స్థాయి ఎమిటో అర్థమవుతోంది.

అందుకే పైతాను కూడా అందరి కన్నా ముందు మనిషి యొక్క విశ్వాసంపై దాడి చేస్తాడు. వాడి ధ్యేయమే ఇదయివుంటుంది- ‘ఎలాగైనా మనిషిని తోహాద్ నుండి లాగి పిర్కు అనే రొంపిలోనికి నెట్టేయడం.’ ఆతర్వాతే ఆచరణల మీద దాడి చేస్తాడు. అందుకే మనం మన విశ్వాసాన్ని గూర్చి, దానిపైన నిలకడ గురించి ఎల్లప్పుడూ జాగ్రత్తపడుతూ వుండాలి.

ఉత్తమ విశ్వాసం, దానిపై నిలకడ అనేది ధార్మిక జ్ఞానం సముప్రార్థించడం ద్వారా అల్లాహు యొడల భయభక్తులు గలిగి విధేయత చూపడం ద్వారా, స్వర్గాన్ని పొందాలన్న ఆకాంక్ష, నరకాగ్ని నుండి సురక్షితంగా వుండాలన్న తపనల ద్వారానే సాధ్యం కాగలుగుతుంది. అప్పుడే పిర్కు అనే రొంపిలోకి కూడా పడకుండా మనం సురక్షితంగా వుండగలుగుతాం.

పిర్కు అపులు మానవ జీవితాల్లో ఎలా ప్రారంభమైనదో మున్నుందు తెలుసుకుండాం. ముందు మూడు రకాల తోహాద్ను గురించి విస్తృతంగా, సవివరంగా తెలుసుకొండాం.

తోహీద్ అల్ రుబూబియత్

తోహీద్ అల్ రుబూబియత్ అంటే అల్లాహ్ ను ప్రభువుగా విశ్వసించడంలో ఏకత్వం.

రబ్ అన్వపదం సాధారణంగా ప్రభువు, యజమాని, చక్రవర్తి, సృష్టికర్త, స్వామి, పెంచేవాడు, పోషించేవాడు, సంరక్షించేవాడు లాంటి అర్థాలలో వాడబడు తుంది.

మరి అల్లాహ్ ను 'రబ్'గా విశ్వసించడంలో ఏకత్వం పాటించడం అంటే అల్లాహ్ ను విశ్వం యావత్తుకు ప్రభువుగా, సృష్టికర్తగా, యజమానిగా, సృష్టి సామ్రాజ్యాన్ని నడిపేవాడుగా, తన అధికారాలను ఈ సృష్టి అంతటా స్వేచ్ఛగా చలాయించే వాడుగా విశ్వసించడంలో ఏకత్వాన్ని పాటించాలి.

అంటే - కేవలం అల్లాహ్ యే విశ్వం యావత్తుకు ప్రభువని,

- ◆ కేవలం అల్లాహ్ యే యావత్తు విశ్వానికి సృష్టికర్త అనీ,
- ◆ కేవలం అల్లాహ్ యే సృష్టి అంతటికి యజమాని అనీ,
- ◆ కేవలం అల్లాహ్ యే సమస్త గోచర, అగోచర విషయాలు, హృదయాలలో దాగి వన్న రహస్యాలూ తెలిసిన జ్ఞాని అనీ,
- ◆ కేవలం అల్లాహ్ చేతుల్లోనే అందరి జీవన్యురణాలు, కష్ట సుఖాలు, మంచీ చెడులూ, ఆయురార్గాయాలు, ధనిక బీదరికాలు వున్నాయనీ,
- ◆ అల్లాహ్ అనుమతి లేకుండా సృష్టిలో ఏ ప్రక్రియ అయినా కార్యరూపం దాల్చాడని, చివరకు చెట్టు నుండి ఆకు అయినా ఆయన అనుమతి లేకుండా రాలదనీ,

◆ కేవలం అల్లాహ్ చట్టమే సృష్టి అంతటా అనుసరించబడుతోందనీ, కేవలం ఆయన అధికారమే సృష్టిలో చలామణిలో వుందనీ హృదయ పూర్వకంగా విశ్వసించి తదనుగుణంగా ఆచరించాలి.

దివ్య ఖురానునూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసులను కాస్త నిశితంగా అధ్యయనం చేస్తే పైన పేర్కొన్న అన్ని విషయాలకూ మనకు ఆధారాలు లభిస్తాయి. కొన్ని బుఝావులను మున్ముదు ప్రస్తావిస్తాను.

ఈక ఎవరైనా పైన పేర్కొన్న ఏ ఒక్క విషయంలోనైనా దైవేతరుల్ని ఎవరివైనా (సృష్టిలో, ప్రజల దృష్టిలో వారి స్థానం, గొప్పదనం ఎంత పెద్దదైనా సరే) అల్లాహ్ కు సమానులుగా కానీ, లేక భాగస్వాములుగా కానీ విశ్వసిస్తే వారు అల్లాహ్ యొక్క రుబూబియత్లో పీర్క్ చేసిన వారవుతారు.

దివ్య ఖురానులో అల్లాహ్ యిలా సెలవిచ్చాడు :

"నకల లోకాలకూ ప్రభువైన అల్లాహ్కే సమస్త స్తోత్రాలు". (ఫాతిహ : 1)

"సృష్టి ఆయనదే, దానిపై అధిపత్యమూ ఆయనదే. అల్లాహ్ అనంతమైన శుభాలు కలవాడు. సకల లోకాలకూ ప్రభువు". (ఆరాఫ్ : 54)

"ప్రతి వస్తువునూ సృష్టించిన వాడు అల్లాహ్ యే. ప్రతి వస్తువునకూ సంరక్షకుడు కూడా ఆయనే." (జూమర్ : 62)

"అల్లాహ్ యే మిమ్మల్ని సృష్టించాడు, మీరు తయారు చేసే వస్తువులనూ సృష్టించాడు." (సాఫ్ఫోత్ : 96)

"భూమిపై సంచరించే ఏ ప్రాణి ఉపాధి అయినా అల్లాహ్ బాధ్యతలో లేకుండా లేదు". (పూర్వాద్ : 6)

"మిమ్మల్ని పుట్టించిన వాడు అల్లాహ్ యే. ఆయనే మీకు వినే, చూసే శక్తులు యిచ్చాడు. ఇంకా ఆయనే మీకు అలోచించే, అర్థం చేసుకునే మనస్సు కూడా యిచ్చాడు. కానీ మీరు చాలా తక్కువగా కృతజ్ఞతలు తెలుపుతారు."

(ముల్క్ : 23)

గోచర, అగోచర విషయాల జ్ఞానం గురించి, హృదయాలలో దాగి వున్న రహస్యాలను గూర్చి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“ఆకాశాలలోనూ, భూమిలోనూ అల్లాహ్ తప్ప అగోచరజ్ఞానం కలవాడు మరెవుడూ లేదు.”
(సమ్మ : 65)

“ఆ ఘడియకు (ప్రథయం) సంబంధించిన జ్ఞానం అల్లాహ్ వద్దనే వున్నది. తమ తొడిమల నుండి బయటికి వచ్చే ఫలాలన్నింటినీ ఆయనే ఎరుగును. ఆయనకు తెలియకుండా ఏ స్త్రీ అయినా గర్భం దాల్చాడు, ఏ స్త్రీ అయినా ప్రసవించదు.”
(హమీమ్ అన్ సజ్జా: 47)

“అగోచరాల తాళం చెవులు ఆయన వద్దనే వున్నాయి. వాటిని ఆయన తప్ప ఎవరూ ఎరుగరు. భూమిలోనూ, సముద్రంలోనూ ఉన్నదంతా ఆయనకు తెలుసు. చెట్టు నుండి ఏ ఆకైనా ఆయనకు తెలియకుండా రాలదు. భూమిలోని చీకటి పారలలో వున్న ఏ గింజైనా ఆయనకు తెలియకుండా లేదు. తడిగా వున్నదీ, పాడిగా వున్నదీ అంతా ఒక విపులమైన గ్రంథంలో ప్రాయబడి వుంది.”
(అన్తామ్ : 59)

“అల్లాహ్ వారి గుప్త విషయాలనూ ఎరుగును, వారి బహిరంగ విషయాలనూ ఎరుగును. ఆయన హృదయాలలో దాగి వున్న రహస్యాలను సైతం ఎరుగును”.
(హాద్ : 5)

యిక స్పష్ట వ్యవహారాల గురించి, తన పరిపాలనాధికారాల గురించి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“పరిపాలించే అధికారం అల్లాహ్కు తప్ప మరెవరికీ లేదు”.
(యూసుఫ్ : 40)

“భూమిలోనూ, ఆకాశాలలోనూ ఉన్న ప్రతి వస్తువు అల్లాహ్ పవిత్రతను కొనియాడుతోంది. ఆయనే శక్తిమంతుడు, వివేకంతుడూను. భూమ్యకాశాల సామ్రాజ్యానికి ప్రభువు ఆయనే. ఆయనే జీవితాన్ని ప్రసాదిస్తున్నాడు, మరణాన్ని కలిగిస్తున్నాడు, ప్రతి వస్తువుపై అధికారం కలిగి వున్నాడు. ఆయనే ఆరంభమూ, ఆయనే అంతమూ, ఆయనే బాహ్యమూ, ఆయనే గూఢమూ. ఆయనకు ప్రతి

వస్తువును గురించి తెలుసు. ఆయనే ఆకాశాలనూ, భూమినీ ఆరు దినాలలో సృష్టించాడు, తరువాత అధికార పీరాన్ని (అర్ర్) అధిష్టించాడు. భూమి లోపలకు పోయేదీ, అందులో నుండి బయటకు వచ్చేదీ, ఆకాశం నుండి దిగేదీ, దాని లోపలకు ఎక్కేదీ అంతా ఆయన జ్ఞాన పరిధిలో వున్నది. మీరు ఎక్కడ వున్నా ఆయన మీతో వున్నాడు. మీరు ఏ పని చేస్తూ వున్నా, దానిని ఆయన చూస్తున్నాడు. ఆయనే భూమ్యకాశాల సామ్రాజ్యానికి అధిపతి. సమస్త వ్యవహారాలూ నిర్ణయ నిమిత్తం ఆయన వైపునకే తీసుకుపోబడతాయి. ఆయనే రాత్రిని పగలులోకి, పగలును రాత్రిలోకి ప్రవేశింప చేస్తాడు. హృదయాలలో దాగి వున్న రహస్యాలను సైతం ఆయన ఎరుగును.”
(హదీద్ : 1-6)

“ఆయనే నవ్విస్తున్నాడు, ఆయనే ఏడిపిస్తున్నాడు, ఆయనే మరణం యిచ్చాడు, ఆయనే జీవితం ప్రసాదించాడు. విడిచే ఒక బిందువు ద్వారా ఆడ మగల జంటను కూడా ఆయనే సృష్టించాడు. మరొక జీవితాన్ని ప్రసాదించటం కూడా ఆయన బాధ్యతే. సంపన్సునిగా చేసిందీ ఆయనే, ఆప్తి పాస్తులను ప్రసాదించిందీ ఆయనే.”
(నజ్జు : 43-48)

“భూమ్యకాశాల సామ్రాజ్యానికి అల్లాహ్ ప్రభువు. ఆయన తాను కోరిన దానిని సృష్టిస్తాడు. తనకు ఇష్టమయిన వారికి కూతుల్చునూ, తాను కోరిన వారికి కొడుకులనూ ఇస్తాడు. తనకు ఇష్టమయిన వారికి కొడుకులనూ, కూతుల్చునూ కలిపి యిస్తాడు. తాను కోరిన వారికి అసలు సంతానమే యివ్వడు. ఆయనకు అంతా తెలుసు. ఆయనకు అన్నింటిపైనా అధికారం వున్నది.”
(అమ్రూరా : 49-50)

“ఆయనే మీకు తన సూచనలను చూపిస్తాడు. ఆకాశం నుండి మీ కొరకు ఆహారాన్ని అవతరింప జేస్తాడు.”
(మూమిన్ : 13)

“ఏ ఆపద అయినా అల్లాహ్ అనుమతి లేనిదే ఏన్నటికీ రాదు”.
(తగాబున్ : 11)

“అల్లాహ్ అనుమతి లేనిదే ఏ ప్రాణి చావ జాలదు”.
(అలిజ్మూన్ : 145)

యిక దైవేతరుల, మిథ్య దేవుళ్ల శక్తి సామర్థ్యాలను గురించి, సృష్టి వ్యవహారాలు నడవడంలో వారి పాత్రమను గురించి అల్లాహ్ ఏమని సెలవిచ్చాడో చూద్దాం :

“ప్రజలు అల్లాహ్నాను కాదని కల్పించుకున్నట్టి దేవుళ్ల ఏ వస్తువునూ సృష్టించలేరు, కానీ, వారే సృష్టించబడతారు. వారు స్వయంగా తమ కొరకైనా ఏ లాభ నష్టాల అధికారాన్ని కలిగిలేరు. వారు చంపనూ లేరు, బ్రతికించనూ లేరు, మరణించిన వాణ్ణి మళ్ళీ లేపనూ లేరు”. (పుర్ణాన్ : 3)

“అల్లాహ్ గనక మీకు ఏదైనా నష్టం కలిగిస్తే, ఆయన తప్ప ఆ నష్టాన్నండి మిమ్మల్ని రక్షించ గలిగే వారెవరూ లేరు. ఆయన మీకు ఏదైనా మేలు కలుగజేస్తే, ఆయనకు అన్నింటిపైనా అధికారం వుంది”. (అన్యామ్ : 16-17)

“అల్లాహ్ ప్రజల కొరకు ఏ కారుణ్య ద్వారాన్ని తెరచినా, దానిని అట్టుకొనే వాడెవ్వడూ లేదు. ఆయన మూసి వేసిన దానిని అల్లాహ్ తర్వాత మళ్ళీ తెరిచే వాడూ ఎవ్వడూ లేదు. ఆయన శక్తి మంతుడూ, వివేచనా పరుడూ.” (ఫాతిర్ : 2)

“అల్లాహ్నాను కాదని మీరు ఆరాధ్యాలుగా భావించిన వారిని పిలిచి చూడండి. వారు ఆకాశాలలో గానీ, భూమిలో గానీ రవ్వంత వస్తువును కూడా యజమానులు కారు. ఇంకా వారు భూమ్యకాశాల అధిపత్యంలో అల్లాహ్కు భాగస్వాములునూ కారు. వారిలో ఎవ్వడూ అల్లాహ్కు సహాయకుడూ కాడు.” (సబా : 22)

“మానవులారా! ఒక ఉదాహరణ యివ్వబడుతోంది. దానిని శ్రద్ధగా వినండి. అల్లాహ్నాను కాదని మీరు ఏ దేవుళ్లను వేడుకొంటున్నారో, వారందరూ కలిసి సమైక్యంగా ఒక్క ఈగను సృష్టించదలచినా, అలా దేయలేరు. అంతేకాదు, ఒక వేళ ఈగ వారి నుండి ఏదైనా వస్తువును లాక్కుపోయినా, వారు దానిని విడిపిం చుకు రానూ లేరు. సహాయాన్ని అర్థించే వారూ బలహినులే, సహాయం కోసం అర్థింపబడే వారూ బలహినులే”. (హాజ్ : 73)

“ఏ వస్తువునూ సృష్టించ లేని వారినీ, స్వయంగా తామే సహాయం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మం

వారినీ ఎవరికీ సహాయం చెయ్యలేని వారినీ, స్వయంగా తమకు తామే సహాయం చేసుకోలేని వారినీ వీరు అల్లాహ్కు భాగస్వాములుగా చేస్తున్నారు.”

(ఆరాఫ్ : 191-192)

“అల్లాహ్నాను కాదని ఇతరులను సంరక్షకులుగా చేసుకున్న వారు సాలెపురుగును పోలి వున్నారు. అది కూడా తన కొరకు ఒక యిల్లు కట్టుకుం టుంది. కానీ, అన్ని ఇళ్లకంటే అతి బలహినమైన ఇల్లు సాలెపురుగు ఇల్లే అవు తుంది. అయ్యా! వారికి ఈ విషయం తెలిస్తే ఎంత బాగుటుంది!”

(అన్కబూత్ : 41)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఈ విషయాలనే ఇబ్రే అబ్బాన్ (రజి అల్లాహు అన్నా)కు ఇలా వివరించి చెప్పారు :

“అబ్బాయ్ ! నేను కొన్ని వచనాలను నీకు నేర్చిస్తాను. నువ్వు అల్లాహ్నాను ఎల్లప్పుడూ గుర్తు పెట్టుకో, అల్లాహ్ నిన్ను గుర్తు పెట్టుకుంటాడు. నీవు గనక అల్లాహ్నాను ఎల్లప్పుడూ గుర్తు పెట్టుకుంటే, అల్లాహ్నాను నీ ముందర పొందుతావు. ఏదైనా వేడుకోవాలంటే కేవలం అల్లాహ్నానే వేడుకో, సహాయం కావాలంటే కేవలం అల్లాహ్ సహాయాన్నే అర్థించు.

బాగా గుర్తుంచుకో! ప్రజలందరూ ఏకమై నీకేదైనా మేలు చేయాలనుకొంటే, వారు కూడా, ఎంతైతే అల్లాహ్ ఇదివరకే నీ అధృష్టంలో రాసి పెట్టాడో అంత వరకే మేలు చేయగలుగుతారు. ఇంకా, ప్రజలందరూ ఏకమై నీకేదైనా వస్తుం కలిగించాలనుకున్నా, వారు కూడా, ఎంతైతే అల్లాహ్ ఇదివరకే నీ అధృష్టంలో రాసి పెట్టాడో అంత వరకే నష్టం కలిగించగలరు. కలములు ఎత్తుకోబడ్డాయి. విధి ప్రాత పుస్తకాలు ఆరిపోయాయి. (అంటే విధి ప్రాత రాయడం ఎప్పుడో పూర్తయిపోయింది)

(తిర్మిజి : అబ్బాబుల్ సిఫతుల్ ఇయామహ్, బాబున్ అన్ అబీ ఉస్మాన్ అన్ హంజల)

పై బుజువుల ద్వారా అల్లాహ్ ఎవరో, అతని అధికారాలు, శక్తి సామర్థ్యాలు, సృష్టి నిర్వహణలో వారి పాత్ర ఎంత వుందో- ఈ విషయాలన్నీ మనం తెలుసుకున్నాం.

అయినా ఇంకా ఎవరికైనా మనస్సులో అల్లాహ్ ను గురించి, ఆయన శక్తి సామర్థ్యాల గురించి ఏవైనా సంకోచ సందేహాలు వుంటే అలాంటి వారికి అల్లాహ్ కొన్ని క్రియాత్మక ప్రశ్నలు వేస్తున్నాడు. మనం కూడా ఆ ప్రశ్నలను కాస్త గమనిద్దాం.

“అల్లాహ్ శ్రేష్ఠుడా లేక ఆయనకు సాటిగా వారు కల్పించే దేవతల్లు శ్రేష్ఠులా? సరే, ఆకాశాలనూ, భూమినీ ఎవరు సృష్టించారు? మీ కోసం ఆకాశం నుండి నీటిని కురిపించి, తద్వారా మనోహరమైన తోటలను ఎవరు పండించారు? వాటిలోని చెట్లను మొలిపించటం మీకు సాధ్యమయ్యే పని కాదు. అల్లాహ్తో పాటు మరొక దేవుడు కూడా ఎవడైనా వున్నాడా?

కానీ, వారే బుజు మార్గం నుండి తొలగిపోతున్నారు. భూమిని నివాస ఘటలంగా చేసినవాడు ఎవడు? అందులో నదులను ప్రవహింప జేసిన వాడు ఎవడు? దాని మీద (పర్వతాల) మేకులను పాతినవాడు ఎవడు? రెండు రకాల జలధుల మధ్య అడ్డు తెరలను పెట్టిన వాడు ఎవడు? అల్లాహ్తో పాటు మరొక దేవుడు కూడా ఎవడైనా వున్నాడా? లేదు. కానీ వారిలో చాలా మందికి తెలియదు. బాధితుడు మొరపెట్టుకున్నప్పుడు, అతని మొరను ఆలకించి అతని బాధను తొలగించే వాడు ఎవడు?

భూమిపై మిమ్మల్ని ప్రతినిధిలుగా చేసినవాడు ఎవడు? అల్లాహ్తో పాటు మరొక దేవుడు కూడా ఎవడైనా వున్నాడా? మీరు చాలా తక్కువగా ఆలోచిస్తారు.

నేలపై, సముద్రంపై అంధకారంలో మీకు దారి చూపేవాడు ఎవడు? తన కారుణ్యానికి ముందు గాలులను శుభవార్తతో పంపేవాడు ఎవడు? అల్లాహ్తో పాటు మరొక దేవుడు కూడా ఎవడైనా వున్నాడా? వారు చేస్తా వున్న ఛిర్ముకు అల్లాహ్ ఎంతో అతీతుడూ, ఉన్నతుడూను.

సృష్టిని మొదటి సారిగా చేసిన వాడు ఎవడు?

దానిని పునః సృష్టించే వాడు ఎవడు?

నింగి నుండి, నేల నుండి మీకు ఉపాధినిచ్చేవాడు ఎవడు?

అల్లాహ్తో పాటు మరొక దేవుడు ఎవడైనా వున్నాడా?

మీరు సత్యవంతులే అయితే మీ ఆధారాన్ని తీసుకురండి”.

(నమ్మ : 59-64)

“మీరు విడిచే ఈ రేతస్సుతో బిడ్డను మీరు తయారు చేస్తారా? లేక దానిని సృష్టించే వారము మేమా?” (వాఖిఅహో : 58-59)

“మీరు నాటే ఈ విత్తనాలతో పాలాలను మీరు పండిస్తారా లేక వాటిని పండించే వారము మేమా?” (వాఖిఅహో : 63-64)

“మీరు త్రాగే ఈ నీటిని మేఘాల నుండి మీరు కురిపించారా ? లేక దానిని కురిపించే వారము మేమా? మేము తలుచుకుంటే దానిని ఎంతో ఉప్పగా వుండేలా చేయగలము. అలాంటప్పుడు మీరు కృతజ్ఞాలై ఎందుకు వుండరు?” (వాఖిఅహో : 68-70)

“మీరు రాజేసే అగ్నిని గురించి ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా? దానికి సంబంధించిన వృక్షాన్ని మీరు సృష్టించారా? లేక దానిని సృష్టించిన వారము మేమా?” (వాఖిఅహో : 71-72)

“ఒకవేళ కరుణామయుడైన అల్లాహ్ తాను ప్రసాదించే ఆహారాన్ని ఆపివేసినట్లయితే, ఇంకెవరు మీకు ఆహారమివ్యగలరు?” (ముల్కు : 21)

“ఒకవేళ మీ బాపులలోని నీరు భూమిలోపలకు ఇంకిపోతే, ప్రపాంచే ఈ నీటి ఊటలను మళ్ళీ మీ కోసం బయటకు తెచ్చేదెవరు? (ముల్కు : 30)

“అల్లాహ్ మీ చూపునూ, మీ వినికిడినీ మీ నుంచి లాక్కుంటే, మీ హృదయాలకు ముద్ర వేస్తే మళ్ళీ మీకు ఆ శక్తులను అల్లాహ్ తప్ప తిరిగి యివ్యగల మరొక దేవుడెవడున్నాడు?” (అన్ ఆమ్ : 46)

“భూ సముద్రాల చీకట్లలోని ప్రమాదాల నుండి మిమ్మల్ని కాపాడేదెవరు? మీరు (ఆపద సమయంలో) కడు దీనంగా విలపిస్తూ, అతి గోప్యంగా వేడుకొనేది ఎవరినీ?”

“ఈ ఉపద్రవం నుండి ఆయన గనక మమ్మల్ని రక్కిస్తే, మేము తప్పకుండా కృతజ్ఞులం అవుతాము అని మీరు అనేది ఎవరితో?” (అన్ ఆమ్ : 63)

“ఒకవేళ అల్లాహ్ మీకు నష్టం కలిగించదలిస్తే ఆయన నుండి మిమ్మల్ని కాపాడగలిగే వాడెవడెవడు?”

“బకవేళ అల్లాహో మిమ్యల్చి కరుణించదలిస్తే, ఆయన కరుణను ఆపగల వాడెవడు? అల్లాహోకు ప్రతిగా వారు ఏ సంరక్షకున్ఱీ, ఏ సహాయకున్ఱీ పాందలేరు.”

(అహోజాబ్ : 17)

పై ప్రశ్నలన్నింటికి యావత్తు ముస్లిం సమాజం నుండి సామాన్యంగా ఒకే సమాధానం వస్తుంది. అదేమిటంటే - అల్లాహో ఒక్కడే దేవుడని, మరొక దేవుడు లేడని, ఆయన ఒక్కడే సృష్టి వ్యవహరాలు నడుపుతున్నాడని.

కానీ మనస్సుల్లిగా విశ్వసించి, నోటితో పలికే ఈ సాక్ష్యం క్రియా రూపం లోకి వచ్చేవరకు మారిపోతోంది. అజ్ఞానం వల్ల చాలా మందికి తాము యిచ్చే సాక్ష్యానికి, తమ ఆచరణలకు పూర్తిగా వ్యతిరేక సంబంధం వుంది అన్న విషయం కూడా తెలియని పరిస్థితి ఏర్పడింది.

అందుకే ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్’ అని సాక్ష్యం యిచ్చినప్పటికీ, దైవేతరులైన ఒకర్ని కష్టాలు దూరం చేసేవాడు అనీ, మరొకర్ని సంతానం యిచ్చేవాడనీ, ఇంకా కర్ని నిర్విరామంగా దాన ధర్మాలు చేసేవాడని బిరుదులిచ్చి, కేవలం అల్లాహోకి చెందిన అధికారాలను వారికి ఆపాదిస్తున్నారు. ఇది ‘పిర్క్’ అన్న సంగతి కూడా వారికి తెలియడం లేదు.

కనుక తమ హృదయాల్లో ఇలాంటి తప్పుడు విశ్వసాలను పెంపాందించు కున్న వారికి నేను సవినయంగా చేసే మనవి ఏమిటంటే - మీరు చేసేది ‘పిర్క్’ అని ప్రహించండి. ఈ బూటకపు విశ్వసాలకు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంతో ఏ మాత్రం సంబంధం లేదు అని తెలుసుకోండి. ధార్మిక జ్ఞానం సంపాదించండి. అల్లాహో యొక్క శక్తి సామర్థ్యాలనూ, గౌరవోన్నతులనూ తగు విధంగా గుర్తించండి. హృదయాల్లో దాగి వున్న బహుధైవారాధపు విశ్వసాలను విడిచిపెట్టండి. వివిధ బిరుదులతో ఈనాడు ముస్లిం సమాజంలో కొనియాడబడే దైవేతరులంతా మీ మాదిరిగానే అల్లాహో దాసులనీ, ఏ వస్తువునూ సృష్టించలేరనీ, ఎవరికి ఏమీ సహాయం చెయ్యలేరనీ, తమకు తాము గూడా సహాయం చేసు కోలేరని గట్టిగా నమ్మి వారి ఆరాధనకు దూరంగా వుండండి. అల్లాహో శిక్షకు భయపడండి. మనమంతా ఒక రోజు అల్లాహో ముందు హోజరుపరచబడ నున్నామని మరవకండి.

యుక ‘తోహాద్ - అల్ - రుబూబియత్’ గురించి స్వయానా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి విశ్వాసం ఎలా వుండేదో చూద్దాం.

దివ్యఖురాన్లో అల్లాహో తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చేత ఇలా ప్రకటింపజేశాడు :

“అల్లాహోయే నా ప్రభువు. ఆయననే నేను నమ్మకున్నాను. ఆయన వైపుకే నేను (పశ్చాత్తాపంతో) మరలుతాను”.
(మారా : 10)

“నాకు అల్లాహోయే చాలు. ఆయన తప్ప ఆరాధ్యాడు ఎవ్వడూ లేదు. ఆయననే నేను నమ్మకున్నాను. ఆయన మహాత్మరమ్యేన పీఠానికి (అర్మీ) ప్రభువు.”
(తోబా : 129)

“ఈ గ్రంథాన్ని ఆవతరింప జేసిన అల్లాహోయే నాకు రక్షకుడు, సహాయ కుడూను. ఆయన సజ్జనులకు సహాయ పడతాడు”
(ఆరాఫ్ : 196)

“మీకు సష్టం కలిగించడం, లేదా మేలు చెయ్యటం అనేది నా వశంలో లేదు. ఇలా చెప్పు - నన్న అల్లాహో పట్టు నుండి ఎవ్వరూ కాపాడలేరు. నాకు ఆయన ఆశ్రయం తప్ప మరొక ఆశ్రయం కూడా లేదు”.
(జన్వ : 21-22)

అంతేకాక, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఒక హదీసులో అల్లాహో మీద తనకున్న విశ్వసాన్ని ఇలా ప్రకటించారు. ఈ వచనాలను తాను నమాజు ముగించిన పిదప పలికేవారు.

“అల్లాహో తప్ప మరొక ఆరాధ్యాడు లేదు. ఆయన ఒక్కడే. ఆయనకు భాగస్వాములైవరూ లేరు. యావత్తు విశ్వ సామ్రాజ్యం ఆయనదే. స్తోత్రాలన్ని ఆయనకే శోభిస్తాయి. ఆయనే ప్రతి దానిపై ఆధికారం కలవాడు. ఓ అల్లాహో! నీవు ప్రసాదించే దానిని అడ్డుకొనే వారెవరూ లేరు, నీవు అడ్డుకొనే దానిని తిరిగి జిప్పించగలిగే వారు కూడా ఎవరూ లేరు. నీకు వ్యతిరేకంగా ఎవరి ప్రయత్నం కూడా సఫలం కాజాలదు”.
(సహీ బుఖారి : 844)

అలాగే, ఇంకో హదీసు ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రతి ఘర్జ్ నమాజ్ తర్వాత బిగ్గరగా ఇలా పలికే వారు :

“అల్లాహో తప్ప మరొక ఆరాధ్యదు లేదు. ఆయన ఒక్కడే. ఆయనకు భాగస్వాములెవరూ లేరు. యావత్తు విశ్వ సామ్రాజ్యం ఆయనదే. స్తోత్రాలన్నీ ఆయనకే శోభిస్తాయి. ఆయనే ప్రతిదానిష్టై అధికారం కలవాడు. ఆయన సహాయం లేనిదే ఎవరూ పాపాల నుండి కాపాడు కోలేరు, అలాగే పుణ్య కార్యాలూ చేయలేరు. అల్లాహో తప్ప మరొక ఆరాధ్యదు లేదు. ఆయనను తప్ప మేము మరెవరినీ ఆరాధించము. అనుగ్రహాలన్నీ ఆయన ప్రసాదించినవే. సమస్త ఘనతలు, గొప్పదనాలు, స్తోత్రాలూ, ప్రశంసలూ ఆయనకే. అల్లాహో తప్ప మరొక ఆరాధ్యదు లేదు. మేము మాత్రం మా ధర్మాన్ని కేవలం ఆయనకే అంకితం చేసుకుంటున్నాం, ఇది తిరస్కారులకు ఎంత అయిష్టమయినాసరే.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుల్ మసాజిద్, బాబ్ : ఇస్త్రోబాబుజ్జిక్ర బాదస్సులాతి వ బయాని సిఫతిహి)

తౌహిద్ - అల్ - రుబూబియత్ ను గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఎంత పటిష్టమైన విశ్వాసం కలిగి వుండేవారో పైన పేర్కొన్న బుజువుల ద్వారా తెలుస్తాంది. మరి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అనుచర సమాజమయిన మనం కూడా తాత ముత్తాతల కాలం నాటి నుండి వస్తూ మన హృదయాల్లో తిష్ఠవేసిన తప్పుడు విశ్వాసాలను పూర్తిగా విడిచిపెట్టి, మనసూర్తిగా ఈ విశ్వాసాన్ని స్వీకరించి, దానికి అనుగుణంగానే ఆచరించాలి. అప్పుడే మనం అల్లాహో దగ్గర మోక్కం పొందగలమని ఆశించవచ్చు.

ఈ తౌహిద్ - అల్ - రుబూబియత్ ను గురించి అంతిమ దైవ ప్రవక్తే కాదు, ఆ మాట కొస్తే ప్రవక్తలందరూ ఈ విశ్వాసాన్నే ప్రకటించారు.

ఉదాహరణకు ఇబ్రాహీం (అలైహిస్సులాం) ఏమని ప్రకటించారో చూడండి

“మీరూ, పూర్వం మీ తాత ముత్తాతలూ పూజిస్తూ వస్తున్న వాటిని ఎప్పుడైనా మీరు చూశారా? నాకు యివన్నీ శత్రువులే, ఒక్క సకల లోకాల ప్రభువు తప్ప. ఆయనే నన్ను సృష్టించాడు. తరువాత ఆయనే నాకు మార్గం చూపుతున్నాడు. ఆయనే నాకు తినిపిస్తాడు, త్రాగిస్తాడు. నేను వ్యాధికి గురైనప్పుడు ఆయనే నాకు స్వస్తతను చేకూరుస్తాడు. ఆయనే నాకు మృత్యువును కలిగిస్తాడు. తరువాత

మళ్ళీ నాకు జీవితాన్ని అనుగ్రహిస్తాడు. తీర్పుదినం నాడు నా పాపాలను క్షమిస్తాడని నేను ఆయన మీదే ఆశలు పెట్టుకున్నాను.” (పు ఆరా : 75-82)

యాఖూబ్ (అలైహిస్సులాం) ఇలా అన్నారు :

“నేను నా ఆందోళనను గురించి, నా ఆవేదనను గురించి అల్లాహోకు తప్ప మరెవరికి ఫిర్యాదు చేయ్యను. అల్లాహోను నేను ఎరిగినట్లు మీరు ఎరుగరు. కుమారులారా! వెళ్ళి యూసుఫును గురించి, అతని సోదరుని గురించి దర్యాప్తు చేయండి. అల్లాహో కారుణ్యం పట్ల నిరాశ చెందకండి. ఆయన కారుణ్యం పట్ల కేవలం అవిశ్వాసులే నిరాశ చెందుతారు.” (యూసుఫ్ : 86-87)

ఇదే తౌహిద్ - అల్ - రుబూబియత్కు సంబంధించిన వాస్తవికత. యిక తౌహిద్ యొక్క రెండవ ముఖ్య విభాగమైన ‘తౌహిద్-అల్- ఉలూహియత్’ను గురించి విస్మృతంగా తెలుసుకొందాం.

దైవ సందేశ హరులంతా తెచ్చిన సందేశ సారం కూడా ఇదే.

“మేము ప్రతి జాతిలోనూ ఒక ప్రవక్తను ప్రభవింపజేశాము. అతని ద్వారా అందరికీ ఇలా హాచ్చరిక చేశాము : అల్లాహోను ఆరాధించండి. మిథ్య దైవాల ఆరాధనకు దూరంగా వుండడం”.

(నహా : 36)

దైవ సందేశహరులైన నూహో (అలైహిస్సులాం) మొదలుకొని అంతిమ దైవ ప్రవక్త అయిన మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వరకు అందరూ ఇదే సందేశంతో పంపబడ్డారు.

“మేము నూహో (అలైహిస్సులాం)ను అతని జాతి వద్దకు పంపాము. అతను ఇలా అన్నాడు : నా జాతి సోదరులారా! అల్లాహోను ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరొక దేవుడు లేదు.”

(ఆరాఫ్ : 59)

అంతిమ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు అల్లాహో ఇలా చెప్పాడు.

“వారికి ఇలా చెప్పు : ధర్మాన్ని అల్లాహోకి ప్రత్యేకించి, ఆయనకు మాత్రమే దాస్యం చేయి అని నాకు ఆజ్ఞ యువ్వబడింది.”

(జుమర్ : 11)

అంటే, అన్ని రకాల ఆరాధనలను కేవలం అల్లాహోకి ప్రత్యేకం చేయాలి. మిథ్య దైవాల ఆరాధనను పూర్తిగా తిరస్కరించాలి.

అసలు ‘ఆరాధన’ అనేది ఒక విష్ణుత పదం. కేవలం నమాజ్, రోజా, హాజ్, జకాత్ లనే ఆరాధన అనుకోవడం పారపాటు. వాస్తవానికి ఆరాధన అంటే - అల్లాహో జ్ఞాపదే, అతణ్ణి సంతోషపెట్టే, అతణ్ణి తృప్తి పరచే సమస్త విషయాలు. అవి అంతరంగా గానీ, బాహ్యంగా కానీ, మనిషి సంకల్పించే, నోటితో పలికే పలుకులైనా కావచ్చు, లేదా శారీరక చర్యలైనా కావచ్చు.

అలాగే అల్లాహోను ఆరాధించడం అంటే - తనను తాను సంపూర్ణంగా అల్లాహోకు సమర్పించుకొని, జీవితానికి సంబంధించిన అన్ని రంగాలలోనూ పూర్తిగా ఆయనకే విధేయత చూపిస్తా, అతని మీద ప్రేమతోనూ, భయంతోనూ, ఆశతోనూ కేవలం ఆయన నిర్దేశించిన ధర్మశాస్త్రము (షరీయత్)నకు అంటే, దివ్యభురాన్లో నిర్దేశించబడిన ఆదేశాల మేరకు మరియు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు

తోహీద్ - అల్ - ఉలూహియత్

తోహీద్ - అల్ - ఉలూహియత్ - అంటే (ముందుగా చెప్పినట్లు) ఆరాధనలో అల్లాహో ఏకత్వాన్ని మనస్సుర్తిగా విశ్వసించి తదనుగుణంగా ఆచరించడం. మిథ్య దైవాల ఆరాధనకు దూరంగా వుండడం.

అసలు, ‘తోహీద్ - అల్ - రుబూబియత్’ను సంపూర్ణంగా అధం చేసుకొని స్నీకరించిన వ్యక్తికి, అంటే - కేవలం అల్లాహోను తప్ప మరిపరీ ప్రభువుగా, సృష్టికర్తగా, సృష్టి వ్యవహారాలు నడిపే వాడుగా గుర్తించిన వ్యక్తికి ‘తోహీద్ - అల్ - ఉలూహియత్’ అనివార్యమై పోతుంది.

ఎందుకంటే తోహీద్ - అల్ - ఉలూహియత్ కు ముందు తనే స్వయంగా కేవలం అల్లాహోనే ప్రభువుగా, సృష్టికర్తగా, సమస్త సృష్టివ్యవహారాలు నడిపే వాడుగా, మరియు మిథ్య దేవుళ్ళందరూ ఒక గడ్డిపోచకు కూడా యజమానులు కారని, వారందరు కూడా సమైక్యంగా ఒక్క ఈగను కూడా సృష్టించలేరనీ, ఏ సహాయమూ చేయలేరని మనస్సుర్తిగా విశ్వసించి వున్నాడు.

కేవలం అల్లాహోనే ప్రభువుగా, సృష్టికర్తగా, సృష్టి వ్యవహారాలు నడిపే వాడుగా విశ్వసించటం - కేవలం అల్లాహోనే ఆరాధించాలి’ అన్న దానిని అనివార్యం చేస్తుంది.

అలాగే మిథ్య దేవుళ్ళందరూ దేనినీ సృష్టించలేరనీ, దేనికి యజమానులు కారని, ఎవరికి ఏ సహాయమూ చేయలేరని విశ్వసించడం - ‘వారి ఆరాధనను సంపూర్ణంగా తిరస్కరించాలి’ అన్న దానిని అనివార్యం చేస్తుంది.

ఇదే తోహీద్ - అల్ - ఉలూహియత్.

“కేవలం అల్లాహోను మాత్రమే ఆరాధించడం - మిథ్య దైవాల ఆరాధనను పూర్తిగా తిరస్కరించడం”.

అలైహి వ సల్లం) ద్వారా ప్రస్తావించబడిన ప్రామాణిక హదీసుల మేరకు లోబడి మాత్రమే జీవితాన్ని కొనసాగించడం.

‘ఆరాధన’ పదంలోని సమగ్రత, విశాలతలను దృష్టిలో పెట్టుకొనే దివ్యఖురాన్లో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“నేను జిన్నాతులనూ, మానవులనూ నా ఆరాధన కౌరకు తప్ప మరి దేని కౌరకూ సృష్టించలేదు. నేను వారి నుండి ఎలాంటి ఉపాధినీ కోరను. వారు నాకు అన్నం పెట్టాలనీ కోరను. అల్లాహ్ స్వయంగా ఉపాధి ప్రదాత, గొప్ప శక్తి సంపన్ముడు, అత్యంత ధృతమైనవాడూను”. (జారియాత : 56-58)

అందుకే మార్గదర్శకత్వం అనేది ప్రతి విషయంలోనూ యివ్వబడింది. దివ్యఖురాన్లోని ఆదేశాల ద్వారా, అంతిమ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రవచనాల ద్వారా జీవితానికి సంబంధించిన ప్రతి విషయమూ క్లూషింగా విపరించడం జరిగింది. తద్వారా సమస్త మానవులూ, జిన్నాతులూ తమతమ జీవితాలను అల్లాహ్ ఆదేశాల మేరకు గడుపుకోవాలని. అందుకే జీవితానికి సంబంధించిన ముఖ్యమైన విషయాలతో పాటు ప్రతి చిన్న విషయం లోనూ కూడా షరియత్తు ప్రకారం నడుచుకోంచే దానికి ‘పుణ్యం’ అనే శుభవార్త వినిపించబడింది.

అబూజర్ (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉద్బోధించారు : “ఆదం సంతానంపై ప్రతి ఉదయం అతని శరీరంలోని ప్రతీ కీలుకు ప్రతిగా ఒక సదభా (దానం) అనివార్యమై వుంటుంది. యిక ఒక వేళ అతను తనను కలిసిన వారికి సలాం చేస్తే అది అతని తరఫున ఒక సదభాగా పరిగణించబడుతుంది. ఎవరికైనా మంచిని గురించి ఆజ్ఞాపిస్తే ఇది కూడా సదభాయే. చెడు నుండి నిరోధిస్తే ఇది కూడా సదభాయే. దారిన పడి వున్న కష్టం కలిగించే ఏదైనా వస్తువును తొలగించినా ఇది కూడా సదభాయే, తన భార్యతే సంభోగం జరిపినా ఇది కూడా సదభాయే. అయి నప్పటికీ ఇవన్నీ కాకుండా చాట్ట సమయంలో రెండు రకాతుల నమాజ్ చేయటం వీటన్నింటి తరఫున సరిపోతుంది”.

దానికి సహచరులు (ఆశ్చర్యపడి) ఓ దైవ ప్రవక్త! మాలో ఎవరైనా తన

(భార్యతో) అవసరాన్ని తీర్చుకుంచే ఇది కూడా సదభాయేనా? అని అడిగారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ : (ఎందుక్కాదు) ఒక వేళ అతను నిషిధ్యమైన చోట తన అవసరాన్ని తీర్చుకొని వుంటే పాపాత్మడై పోయేవాడు కాదా? అని అన్నారు. (అబూదావూద్ : 1285)

అయితే షరియత్తు ప్రకారం అల్లాహ్ ను ఆరాధించడంలో గుర్తుంచుకో వలసిన ఇంకో ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే : సోమరితనమూ, మితిమీరి తనమూ - ఈ రెండింటినీ త్యజించి మధ్యమార్గాన్ని అవలంబించడం. దానిపైనే స్థిరంగా వుండడం.

దివ్యఖురాన్లో అల్లాహ్ దైవ ప్రవక్తకు ఇలా ఉపదేశించాడు :

“నీవు, (అవిశ్వాసం నుండి) మరలి వచ్చిన నీ సహచరులూ నీకు ఆజ్ఞాపించిన బుజుమాగ్గంపై స్థిరంగా వుండండి. దైవ దాస్యపు హద్దులను అతిక్రమించ కండి” (హూద్ : 112)

అనన్ బిన్ మాలిక్ (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం : ముగ్గురు సహచరులు (అలీ బిన్ అబూతాలిబ్, అబ్బుల్లా బిన్ అమ్రు బిన్ అన్, ఉస్మాన్ బిన్ మజ్జుస్ న్ (రజి అల్లాహు అన్ను) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి సతీమణుల ఇళ్ళకు వచ్చి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆరాధనల గురించి వాకులు చేశారు. వారికి జవాబు యివ్వబడింది. అయితే వాళ్ళ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆరాధనలను స్వల్పమని తలపోశారు.

“దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)తో మాకెలాంటి పోలికా ! ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి భూత భవిష్యత్ కాల పోరపాట్లు కూడా మన్నించబడ్డాయి. అందుకే మనం ఆయన కన్నా ఎక్కువగా ఆరాధనలు చేయవలసి వుంది” అని పరస్పరం చెప్పాకున్నారు. కడకు, వారిలో ఒకతను - తాను ఎల్లకాలం రాత్రిభ్యు నిద్రపోకుండా నమాజ్ చేస్తానని అంటే, తాను నిరాఘాటంగా ఉపవాసాలు పాటిస్తాననీ, వాటిని ఎప్పుడూ త్యజించననీ రెండో వ్యక్తి అన్నాడు. మూడో వ్యక్తి తాను స్త్రీలకు దూరంగా వుంటాననీ, అసలు వివాహమే చేసుకోననీ తీర్మానించుకున్నాడు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వచ్చిన తర్వాత (విషయం తెలిసి)

మీరీ విధంగా అన్న మాట నిజమేనా? అని అడిగారు. (ఆవును అని వాళ్ళు అంగికరించిన తరువాత) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా హెచ్చరించారు : జాగ్రత్త! అల్లాహో సాక్షి! నేను మీ అందరికన్నా అధికంగా అల్లాహోకు భయపడే వాళ్ళి. మీ అందరికన్నా ఎక్కువగా భక్తి ప్రపత్తులు గలవాళ్ళి. అయితే నేను ఉపవాసం వుండడంతో పాటు ఉపవాస విరమణ కూడా చేస్తాను. రాత్రి జాగరణ చేయడంతో పాటు విశ్రాంతి కూడా తీసుకుంటాను. నేను స్త్రీలను వివహం కూడా చేసుకున్నాను. (బాగా గుర్తుంచుకోండి!) ఎవరయితే నా సున్నత్త పట్ల వైముఖ్య ఫోరణి చూపుతాడో అతడితో నాకు ఏ సంబంధం లేదు.”

(స్థో బుఝారి : 5063)

దివ్య ఖురానునూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లం) గారి ప్రామాణిక హాదీసులను నిశితంగా అధ్యయనం చేస్తే మొత్తం మూడు రకాల ఆరాధనలు మనకు బోధ పడతాయి. అని :

- (1) హృదయారాధనలు
- (2) నోటి ఆరాధనలు
- (3) ఇతర శారీరక ఆరాధనలు

హృదయారాధనల్లో ముఖ్యమైనవి - భయం, ఆశ, ప్రేమ, నమ్మకము వగైరా.

నోటి ఆరాధనల్లో - దుఅ , దివ్యఖురాన్ పారాయణం, ధ్యానము (జ్ఞ), ప్రశంసించడం, కృతజ్ఞతలు తెలుపడం వగైరా ... ముఖ్యమైనవి.

యిక ఇతర శారీరక ఆరాధనలంచే శరీరంలోని వివిధ అవయవాల ద్వారా చేయబడే ఆరాధనలు. వీటిలో నమాజ్, రుక్మా, సజ్దా, రోజా (ఉపవాసం), హాజ్, జకాత్, ఖుర్బానీ, మొక్కుబడి, సమర్పణలు, విధేయత, మంచిని ఆజ్ఞాపించడం, చెడు నుండి నిరోధించడం వగైరా ... ముఖ్యమైనవి.

హృదయారాధనలు

హృదయారాధనల్లోని ముఖ్యమైనవాటిని గూర్చి విపులంగా తెలుసు కొండాం:

1) భయం

భయం ఒక ఆరాధన. కనుక దీనిని కేవలం అల్లాహోకి ప్రత్యేకం చేసుకోవాలి. అంటే కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే భయపడాలి. భయం కోసం సామాన్యంగా రెండు పదాలు వాడుతారు.

ఒకటి ‘భోష్’ మరియు రెండవది ‘భషియత్’. దివ్యఖుర్రాత్నలో కూడా అల్లాహో ఈ పదాలను వాడాడు. ఈ రెండు పదాలకు బాహ్యంగా ‘భయం’ అనే అర్థమే వచ్చినా, అంతరంగా వీటి అర్థాల్లో కాస్త బేధం వుంది. ఈ రెండు పదాల అర్థాలను పేశ్ మహమ్మద్ బిన్ సాలెహ్ ఉస్తైమీన్ గారు ‘పరియత్’ కే తీన్ బునియాదీ ఉసూలోకి పరహ్’ పుస్తకంలో చాలా చక్కగా విశేషించి చెప్పారు.

భయం (భోష్) అంటే మనిషి ఏదైనా ప్రాణహానిని గానీ, కష్టాన్ని గానీ, నష్టాన్ని గానీ మనసులో ఊహించడం వల్ల అతనిపై ఆవహించే గుణం. దివ్యఖుర్ర అన్నలో అల్లాహో ‘తనకు మాత్రమే భయపడుని, షైతాను మిత్రులకు భయపడుని’ సెలవిచ్చాడు.

“మీరు నిజమైన విశ్వాసులే అయితే ఇక ముందు వారికి భయపడకండి. నాకు భయపడండి”.
(ఆలి ఇమ్రాన్ : 175)

భోష్ (భయం)ను మూడు రకాలుగా విభజించవచ్చు :

మొదటిది : ‘సహజ సిద్ధమయిన భయం’ - అంటే మనిషి క్రూర జంతువులతో, అగ్నితో, సీటిలో మనిగిషోవడం గురించి పడే భయం. ఇలాంటి భయం మూలంగా మనిషిని తప్పు పట్టడానికి వీలుండదు.

దివ్యభురానులో అల్లాహ్ మూనా (అలైహిస్సులాం) గురించి ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“మరుసటి రోజు ఉదయం అతను భయపడుతూ, ఏదైనా ప్రమాదం ముంచుకొస్తుందేమో అని జాగ్రత్తగా నలువైపులా పరికిస్తూ నగరంలో పోతూ వుండగా ...”
(ఖస్ : 18)

కానీ ఈ భయమే మనిషి విధిగా, తప్పనిసరిగా పాటించవలసిన విషయాలకు కూడా దూరంగా వుండిపోవడానికి కారణ భూతమవుతోందంటే అలాంటి భయం మాత్రం ధర్మంలో నిషేధించబడింది.

“మీరు నిజమైన విశ్వాసులే అయితే ఇక ముందు వారికి భయపడకండి. నాకు భయపడండి”
(ఆలి ఇఘ్రూన్ : 175)

రెండవ రకం భయం ఎలాంటిదంటే - మనిషి ఒక దానితో ఎంతగా భయపడతాడంటే, దాని భయం వల్ల ఏకంగా దాన్నే ఆరాధించడం మొదలు పెడతాడు. ఇలాంటి భయం కేవలం అల్లాహ్కి చెందుతుంది. దైవేతరుల విషయంలో అది ‘బహువైరాధన’ (పిర్కు) అవుతుంది.

యిక మూడవది : అంతర్గతంగా హృదయాల్లో దాగి వుండే భయం - అంటే సమాధులలో ఖననమై వున్న గత కాలానికి చెందిన పుణ్య పురుషులను గురించి, వలీలను గురించి, పీర్లను గురించి మనస్సులో అంతర్గతంగా భయం కలిగి వుండడం. వాస్తవానికి ప్రజలకు సంభవించే కష్ట సుఖాల్లో వారి పాత ఏమీ వుండదు. భౌతికంగా కూడా వారు ప్రజల మధ్య వుండరు. ఇలాంటి భయాన్ని కూడా ‘ఉలమాలు’ పిర్కుగా పరిగణించారు.

యిక దివ్య భురానులో అల్లాహ్ భయం కోసం ఉపయోగించిన రెండవ పదం ‘ఖపియత్తేను గూర్చి తెలుసుకొందాం.

ఖపియత్తే (భయం) అంటే - ఒకరి అధికారాలూ, శక్తి సామర్థ్యాలూ, జ్ఞానమూ, గొప్పవిషయముల గురించి తెలిసిన తర్వాత మనిషిలో వారి యొడల సహజంగా జనించే భయం.

“వాస్తవానికి అల్లాహ్ దానులలో జ్ఞానులు మాత్రమే అల్లాహ్కు భయ పడతారు”
(ఫాతిర్ : 28)

ఖపియత్తేను గూర్చి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“మీరు వారికి భయపడకండి. నాకు భయపడకండి.”
(మాజద : 3)

ఖపియత్తే విషయంలో కూడా భౌఫ్కు వర్తించిన పరతులే వర్తిస్తాయి.

(ఖరియత్తే తీన్ బునియాదీ ఉనూలోకీ పరహ్మా - సాలెహ్ ఉస్మైన్
- 68-75 పేజీలు)

భయం గురించి, దాని వాస్తవికతను గురించి, దాని ద్వారా మనిషి ఎలా ‘పిర్కు’ అనే రొంపిలోకి నెట్టివేయబడతాడో తెలుసుకున్న తర్వాత ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజం మీద ఒక్కసారి దృష్టి సారిస్తే దైవేతరులకు భయపడి వారిని ఆరాధించే ముస్లింలు మనకు చాలా మంది కనబడతారు. నమాజ్ స్థాపించకపోవడం వల్ల అల్లాహ్ మనల్ని శిక్షిస్తాడు అన్న భయం వారికి అంతగా వుండదు కానీ శవాల పండుగలు, గతకాలపు పుణ్యపురుషుల పేరుతో చేసే పండుగలు, ఖాతిహాలు ... గనక చేయలేకపోతే మాత్రం భయంతో నిలువెల్లా వణికిపోతారు. ఈ దైవేతరులకు గనక ఆగ్రహం తెప్పిస్తే మనకికి పుట్టగతులే వుండవు అని మనసులో తీవ్రంగా ఆందోళన చెందుతారు. వాస్తవానికి ఇది పిర్కు అనీ, వారికి మరియు యావత్త ప్రజానీకానికి సంబంధించే కష్ట సుఖాలకు దైవేతరులు ఎంత మాత్రమూ కారకులు కారనీ, అన్నింటికి కారకుడు కేవలం నిజమైన సృష్టికర్త అయిన అల్లాహ్ యే అనీ పీరు గ్రహిస్తే ఎంత బాగుంటుందో!

(2) ప్రేమ

ప్రేమ కూడా ఆరాధనే.

దివ్య భురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“కొందరు అల్లాహ్ను కాదని ఇతరులను ఆయనకు సమానులుగా, ప్రత్యుధులుగా భావిస్తారు. వారు అల్లాహ్ పట్ల కలిగి వుండవలసిన ప్రేమతో వారిని ప్రేమిస్తారు. కానీ విశ్వాసులు అన్నిటికంటే అధికంగా అల్లాహ్నే ప్రేమిస్తారు”
(బఖర : 165)

ఇక్కడ ప్రేమ అంటే తల్లిదండ్రులూ, భార్యాపిల్లల మీద వుండే సహజ సిద్ధమైన ప్రేమ కాదు. సంపూర్ణమైన ప్రేమ. అంటే - అల్లాహోను నిజమైన సృష్టికర్తగా గుర్తించి, పూర్తిగా ఆయనకే విధేయత చూపడం వల్ల జనించే ప్రేమ. ఇలాంటి ప్రేమ కేవలం అల్లాహోకి చెందాలి.

అల్లాహో యొడల సంపూర్ణమయిన ప్రేమ కలిగి వుండటం అనేది అతనికి పూర్తిగా విధేయత చూపడం ద్వారానే సాధ్యమవుతుంది.

దైవేతరుల కోసం ఇది ‘పిర్కు’ అవుతుంది.

అల్లాహోకు విధేయత చూపడం అంటే అతని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూ విధేయత చూపాలి.

“ప్రవక్తకు విధేయత చూపినవాడు వాస్తవానికి అల్లాహోకు విధేయత చూపినట్టే”
(నిసా : 80)

అదీగాక మరొక చోట అల్లాహో తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ప్రవక్త ! నీవు ప్రజలకు యిలా చెప్పు: మీకు నిజంగానే అల్లాహో పట్ల ప్రేమ వుంటే నన్ను అనుసరించండి. అప్పుడు అల్లాహో మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తాడు. మీ పాపాలను మన్నిస్తాడు. ఆయన అమితంగా క్షమించేవాడు, కరుణించే వాడూను. వారితో ఇంకా - అల్లాహోకూ ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కూ విధేయత చూపండి అని అను. ఒక వేళ వారు, నీ ఈ సందేశాన్ని స్వీకరించకపోతే, అల్లాహో తనకూ, తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూ విధేయత చూపడానికి నిరాకరించిన వారిని ప్రేమించటం అనేది నిశ్చయంగా జరుగదు”.
(ఆలి ఇమ్రాన్ : 31-32)

అంటే అల్లాహో మీద మనకున్న ప్రేమ ఆమోద యోగ్యం కావాలంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను అనుసరించడం, ఆయనకు విధేయత చూపడం తప్పనిసరి.

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే మనిషి తన జీవితాన్ని అల్లాహో మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆదేశాలకు లోబడి గడుపుతూ, ధార్మిక ఆదేశాలను పాటించడంలో తనకూ, అల్లాహోకూ మధ్య ఏ విధమైన

అడ్డు రాకుండా జాగ్రత్త పడగలిగినప్పుడే అల్లాహోను సంపూర్ణంగా ప్రేమించ గలుగుతాడు. ఆ ప్రేమ మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదించ గలుగుతాడు. అలాకాక, ధార్మిక ఆదేశాలను పాటించడంలో అతనికి, అల్లాహోకూ మధ్య ఏదైనా అడ్డువస్తోం దంబే మాత్రం పరోక్షంగా అతను దానిని దేవుడిగా చేసేసి దాని ఆరాధన చేస్తున్న వాడయిపోతాడు. ఇలా ఏ వస్తువైనా గానీ, చివరికి అతని మనో వాంఛలైనా కానీ దేవుని రూపం దాల్చే అవకాశ ముంది.

ఈ విషయాన్నే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా నౌక్కి చెప్పారు :

“దీనారు, దిద్దుముల భక్తుడు నాశనమైపోయాడు”

(సహీ బుఝారి : 2886, 2887)

అల్లాహో కూడా దివ్య ఖురాన్లో ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“తన మనోవాంఛలను దేవుడిగా చేసుకొన్న వ్యక్తి యొక్క స్థితిని ఎస్సుడైనా నీవు గమనించావా ...?”
(పుర్ఖ : 43)

యిక సహజ సిద్ధమయిన ప్రేమ అంటే మనిషికి తన తల్లి దండ్రుల, భార్య పిల్లల, ఇతర బంధు మిత్రుల యొడల సహజంగా వుండే ప్రేమ. దీని మూలంగా మనిషిని తప్పపట్టడానికి వీలుండదు. వాస్తవానికి పీరిని ప్రేమించడం కూడా అల్లాహోకు విధేయత చూపడంలో ఒక భాగమే.

కానీ అల్లాహో యొడల వుండే ప్రేమ సంపూర్ణమయినది. కేవలం అతనికి చెందుతుంది. అలాంటి సంపూర్ణమైన ప్రేమను దైవేతరుల యొడల కలిగి వుండడం ‘పిర్కు’ అవుతుంది.

దివ్యఖురానులో ముప్రిక్కుల మనస్తత్వాన్ని అల్లాహో ఇలా చిత్రీకరించాడు.

“ఒక్క అల్లాహోను గురించి మాత్రమే ప్రస్తావించటం జరిగినప్పుడు, పరలోకం పట్ల విశ్వాసం లేని వారి హృదయాలు బాధ పడతాయి. ఆయనను తప్ప ఇతరులను గూర్చి ప్రస్తావించడం జరిగినప్పుడు, హటాత్తుగా వారి ముఖాలు సంతోషంతో వెలిగిపోతాయి”.
(జూమర్ : 45)

దురదుష్ట వశాత్తూ, సరిగ్గా ఇదే లక్షణం ఈ రోజు ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహంలో మనకు కానవస్తుంది. ఈ లక్షణం వారి వినాశానికి దారి తీస్తుంది అని వారు తెలుసుకుంటే ఎంత బాగుండేదో!

(3) నమ్మకము

ఎదుటి వాడి శక్తి సామర్థ్యాలూ, గుణగణాలు తెలిసిన తర్వాత అతని యొడల జనించే విశ్వాసమే ‘నమ్మకము’. ఇది కూడా ఆరాధనే. నమ్మకం దాని సంపూర్ణ రూపంలో కేవలం అల్లాహ్‌కాఁ చెందుతుంది. దైవేతరుల కోసం అది ‘షిర్క్’ అవుతుంది.

దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“మీరు నిజంగానే ముస్లిములయితే అల్లాహ్‌పై నమ్మకం వుంచండి”.

(మా ఇద : 23)

మరొక చోట యిలా అన్నాడు :

“అల్లాహ్‌ను నమ్మకున్న వానికి అల్లాహ్ చాలు” (తలాఖ్ : 3)

అంతేగాక, తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు సైతం ఇలా ఆదేశించాడు :

“ప్రవక్త! వారితో ఇలా అను : “నాకు అల్లాహ్‌యే చాలు. ఆయన తప్ప ఆరాధ్యాడు ఎప్పటూ లేదు. ఆయననే నేను నమ్మకున్నాను. ఆయన మహాత్మర మైన అధికార పీఠానికి (అర్జీ) ప్రభువు”.

(తోబా : 129)

అయితే యిక్కడ ఓ ముఖ్య విషయం గమనించాల్సి వుంది.

అదేమిటంచే ఈ నమ్మకం అనేది ఒక పరతుకు లోబడి దైవేతరులకు కూడా ధర్మ సమ్మతం అవుతుంది.

అదెలా అంటే - నమ్మకం పెట్టుకొనే వ్యక్తిగానీ, వస్తువుగానీ ఏ విషయం లోనైతే తనపై నమ్మకం పెట్టుకొంటున్నారో దానిని పూర్తి చేయగలిగే సామర్థ్యం కలిగి వుండాలి. వాస్తవానికి ఆ సామర్థ్యాన్ని కూడా అల్లాహ్‌యే వారికి అనుగ్రహించి వుంటాడు.

ఉదాహరణకు : ఒక వ్యక్తి, కేవలం ఘలానా డాక్టరు నా జ్యోరం తగ్గడానికి సరైన మందులివ్యగలడు లేక ఘలానా టీచరు నాకు సరైన విధ్య నందించగలడు అని నమ్మకం పెట్టుకున్న కారణంగా ఆ వ్యక్తిని తప్ప పట్టడానికి వీలుండదు.

ఎందుకంటే ఆ వ్యక్తి నమ్మకముంచిన వాట్చు సహజంగానే అతని నమ్మకాన్ని పూర్తి చేసే సామర్థ్యం కలిగి వుంటారు.

యూఖూబ్ (అలైహిస్సులాం) తన కుమారులకు ఇలా ఆదేశించారు.

“కుమారులారా! వెళ్ళి యూసుఫ్‌ను గురించి, అతని సాదరుని గురించీ దర్యాప్తు చేయండి”.

(యూసుఫ్ : 87)

అంతేగాక, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) స్వయంగా కూడా తన సహచరులలో కొంత మందిని జకాత్ నిధులు వసూలు చేయడానికి, వాటిని సంరక్షించడానికి నియమించారు.

ఇలాంటి నమ్మకం పెట్టుకొనే వ్యక్తిగానీ, వస్తువుగానీ, ఏ విషయంలోనైతే తమపై నమ్మకం పెట్టుకోబడిందో - దానిని పూర్తి చేయగలిగే సామర్థ్యం కలిగి వుండకపోతే - అలాంటి నమ్మకం నిపిధ్యమవుతుంది. కొన్ని సందర్భాలలో అది షిర్క్ కు కూడా దారి తీస్తుంది.

ఉదాహరణకు : మానవ జీవితాల్లో సంభవించే కష్టానష్టాలు, బాధలు, అనారోగ్యాలు దూరం చేసే శక్తి సామర్థ్యాలు మరియు ధనం, సంతాసం, ఆరోగ్యం లాంటి వరాలను ప్రసాదించే శక్తి సామర్థ్యాలు కలిగి వున్నారని దైవ ప్రవక్తల మీదా, గత కాలానికి చెందిన పుణ్య పురుషుల మీదా, సూఫీ మత గురువుల మీదా, చివరికి తావీజీలూ, జ్యోతిష్మయ్యలూ, మాంత్రికుల మీదా నమ్మకం పెట్టు కుంటే అది నిస్సందేహంగా ‘షిర్క్’ అవుతుంది.

ఎందుకంటే పైన పేర్కొన్న పనులన్నిటినీ పూర్తి చేయగలిగే శక్తి సామర్థ్యాలు కేవలం అల్లాహ్‌కు మాత్రమే వున్నాయి. దైవేతరులెవరైనా సరే, వారి స్థానం ఎంత గొప్పదైనా సరే- పైన పేర్కొన్న కార్యాలను పూర్తి చేయగలిగే శక్తి సామర్థ్యాలు వారికి లేవు.

దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“ఆయనే నవ్యాస్తున్నాడు, ఆయనే ఏడిపిస్తున్నాడు. ఆయనే మరణం యిచ్చాడు. ఆయనే జీవితం ప్రసాదించాడు. ఏడిచే ఒక బిందువు ద్వారా ఆడ మగల జంటను ఆయనే సృష్టించాడు. మరో జీవితాన్ని ప్రసాదించటం కూడా

ఆయన బాధ్యతే. సంపన్మునిగా చేసిందీ ఆయనే, ఆస్తిషాస్తులను ప్రసాదించిందీ ఆయనే”.

“ప్రజలు అల్లాహును కాదని కల్పించుకున్నట్టి దేవుళ్లు ఏ వస్తువునూ సృష్టించలేరు, కానీ వారే సృష్టించబడతారు. వారు స్వయంగా తమ కోరకైనా ఏ లాభ నష్టాల అధికారాన్ని కలిగిలేరు. వారు చంపనూ లేరు, బుతికించనూ లేరు, మరణించిన వాణి మళ్ళీ లేపనూ లేరు.”

(పుర్ణాన్ : 3)

అంతేకాక, స్వయానా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు ఇలా ఆదేశించాడు :

“ఇలా నొక్కి చెప్పు : మీకు నష్టం కలిగించటం లేదా మేలు చెయ్యటం అనేది నా వశంలో లేదు. ఇలా చెప్పు- నన్ను అల్లాహు పట్టు నుండి ఎవ్వరూ కాపాడలేరు. నాకు ఆయన ఆశ్రయం తప్ప మరొక ఆశ్రయం కూడా లేదు”.

(జిన్ : 21-22)

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్ని) కథనం : “మీ దగ్గరి బంధువులను హెచ్చరించు” (26:214) అన్న దైవ సూక్తి అవతరించినప్పుడు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) లేచి నిలబడి ఇలా ప్రకటించారు. ఓ ఖురైష్ ప్రజలారా! మీ ప్రాణాలను (నరకాగ్ని నుండి) కాపాడు కోండి, నేను మిమ్మల్ని అల్లాహు శిక్ష నుండి ఏ విధంగానూ కాపాడలేను. ఓ అబ్బే మునాఫ సంతతి ప్రజలారా! నేను మిమ్మల్ని అల్లాహు పట్టు నుండి ఏ మాత్రం రక్షించలేను. ఓ అబ్బాన్ బిన్ ముత్తలిబ్ ! నేను మిమ్మల్ని అల్లాహు పట్టు నుండి ఏ మాత్రం కాపాడలేను. ఓ ప్రవక్త మేనత్త సఫియా! నేను అల్లాహు పట్టు నుండి నీకే మాత్రం సహాయపడలేను. ఓ నా చిట్టి తల్లి పాతిమా! నువ్వు కోరితే నా ఆస్తి పాస్తుల నుండి ఏమైనా తీసుకో. కానీ అల్లాహు పట్టు నుండి మాత్రం నీకే విధంగానూ నేను సహాయ పడలేను”.

(సహీ బుఝారి : 4771)

మరి స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కే ఇలాంటి శక్తి సామర్థ్యాలు లేనప్పుడు ఇతరులను ఆ శక్తి సామర్థ్యాలు కలవారుగా భావించి వారి మీద నమ్మకం పెట్టుకోవడం వట్టి మూర్ఖత్వం కాకపోతే మరింకేమన్నతుందో చెప్పండి.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంలో ఇలాంటి నమ్మకాలకు ఏ విధమైన స్థానం లేదు.

యింకా కొందరు తావీజులు, శకునాలు, జ్యోతిష్యమూ, నక్షత్రాలూ, గ్రహాల ప్రభావం మీద నమ్మకాలు కలిగి వుంటారు. వీటి వాస్తవికతను గూర్చి కూడా విపులంగా తెలుసుకుండాం.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తావీజులూ, మంత్రించి ఊరడం గురించి ఇలా ఉద్ఘాటించారు :

“తావీజు ప్రేలాడ దీనే వ్యక్తి కోరికను అల్లాహు నెరవేర్చుకుండుగాక! మరియు రక్కారేకులు వగైరా... ప్రేలాడ దీనే వ్యక్తికి అల్లాహు స్వస్థత నీయ కుండుగాక!”

(ముస్లిముల్ అహ్మాద్)

“ఎవరైతే తావీజును ప్రేలాడ దీశారో వారు పిర్కు చేశారు”.

(ముస్లిముల్ అహ్మాద్)

“మంత్రించడం, తావీజు ప్రేలాడ దీయడం, తోలా (బక రకపు మంత్ర విద్య)- యివన్నీ బహుధైవారాధన (పిర్కు) పనులే.” (అబూదావూద్ : 3883)

“బహుధైవారాధన (పిర్కు) పదజాలం లేకుండా మంత్రించడం ధర్మ సమ్మతమే”.

(అబూదావూద్ : 3886)

దివ్యఖురాన్ ఆయతులు వాడకుండా తయారు చేయబడిన తావీజులూ- అవి ఎముకలు, రక్కారేకులు, దారములు, జంతువుల వెంట్లుకలు లాంటి ఏ రూపంలో వున్నా సరే, పూర్తిగా నిషేధించబడినవి.

అయితే దివ్యఖురాను ఆయతులు, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ద్వారా ప్రవచింపబడ్డ ప్రామాణిక దుఱ ల ద్వారా తయారు చేయబడిన తావీజులు మాత్రం ధర్మ సమ్మతమే అని కొందరు తల పోస్తూ వుంటారు. కానీ ఇవి కూడా నిషేధమే.

కారణం - దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మంత్రించి ఊరడం విషయంలో అయితే, ధర్మ సమ్మత పదజాలం మరియు ధర్మ సమ్మతం కాని పిర్కు పదజాలం అని రెండుగా విశేషించి ఒకదానిని ధర్మ సమ్మతమనీ మరొకదాన్ని నిషేధమని పేర్కొన్నారు.

కానీ తావీజుల విషయంలో అలా విశేషించి దేనివైనా ధర్మ సమ్మతం

చేసినట్లు ఎక్కడా ఆధారాలు లభించవు. అందుకే తావీజులను గురించిన దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆదేశం అన్ని రకాల తావీజులకు వర్తిస్తుంది. అదీగాక స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూడా తన జీవితంలో ఎప్పుడైనా ఖురాన్ ఆయతుల తావీజు ధరించినట్లు ఎక్కడా ఆధారాలు దొరకవు.

ఇంకో ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే - ఖురాన్ ఆయతుల తావీజు ధరించిన వ్యక్తి అన్ని సమయాల్లో పరిశుద్ధంగా వుంటాడను గ్యారంటీ లేదు. అంతే కాక, ఇలాంటి తావీజులు ధరించి అతను మల మూత్రశాలలకు కూడా వెళుతూ వుంటాడు. యిలా చేయడం అల్లాహ్ గ్రంథాన్ని అగౌరవ పరచడమే అవుతుంది.

అల్లాహ్ గ్రంథాన్ని అగౌరవ పరచే హక్కు ఎవరికీ లేదు.

పై విషయాలన్నింటినీ దృష్టిలో పెట్టుకొని అన్ని రకాల తావీజులకు దూరంగా వుండడమే ఉత్తమం. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పేర్కొన్నట్లు కేవలం ఖురాన్ ఆయతులు, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హాదీసుల ద్వారా లభ్యమయ్యే దుఅలతో మంత్రించు కుంటే సరిపోతుంది. స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూడా దీనినే పాటించేవారు.

ఆయోసా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం: దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనారోగ్యంతో పున్పుడు ముఅవ్విజాత్ (113, 114 వ సూరాలు) పరించి తనపై ఊడుకొనేవారు. ఆయన అనారోగ్యం మరింత ఎక్కువైనప్పుడు నేను ముఅవ్విజాత్లను పరించి ఆయనపై ఊడేదాన్ని. తదుపరి ఆయన చేతులతో తన శరీరాన్ని శుభం కోసం నిమిరే దాన్ని”.

(సహీ ముస్లిం - కిత్తాబుస్జులాహ్, బాబ్: ఇస్లామ్ బాబి రుకియతిల్ మరీజ్)

శకునాలు

ఈ దురాచారం ముస్లిమేతర సమాజాల ద్వారా ముస్లిం సమాజంలోకి ప్రవేశించింది. ఈ రోజు ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహం యింగా దురాచారంలో యిరుకుపోయి వుంది. అజ్ఞాన కాలంలో అరబ్బులలో కూడా ఈ

దురాచారం వుండేది. ఏ ప్రదేశానికయినా ప్రయాణం చేయాలని సంకల్పించు కున్న వ్యక్తి ఒక పక్షిని పైకి ఎగురవేసే వాడు. అది గనక కుడివైపునకు ఎగిరిపోతే, దాన్ని మంచి శకునంగా భావించి తన ప్రయాణాన్ని యథావిధిగా కొనసాగించే వాడు. ఒక వేళ ఆ పక్షి ఎడమ వైపునకు ఎగిరి పోతే దాన్ని దుశ్శకునంగా భావించి తన ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేసేవాడు.

ఈనాడు ముస్లిం సమాజంలో కూడా ఇలాంటి దురాచారాలు కనిపిస్తా వుంటాయి. ‘సఫర్’ సెలను దుశ్శకునంగా భావించి ఆ సెలలో వివాహాలు చేయకపోవడం, ప్రతి నెలలో కొన్ని ప్రత్యేక దినాలను దుశ్శకునంగా భావించి ఆ రోజుల్లో శుభకార్యాలూ, త్రోత్త పనులు ఏమీ చేయక పోవడం, ఏదైనా కార్యం నిమిత్తం బయలుదేరుతుండగా, పిల్లిగానీ, వికలాంగుడు కానీ ఎదురోస్తే తన ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేయడం .. లాంటివి మనం చూస్తానే వున్నాం.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంలో దుశ్శకునాలకు ఏ విధమైన పాత్ర లేదు.

యిక దుశ్శకునాలను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన ఆజ్ఞలు తెలుసు కొండాం.

“దుశ్శకునం పాటించడం ఇర్కు, దుశ్శకునం పాటించడం ఇర్కు, దుశ్శకునం పాటించడం ఇర్కు”.
(అబూదావూద్ : 3910)

“ఒకరికి మరొకరి వ్యాధి తగలడంలో, దుశ్శకునంలో ఎలాంటి వాస్తవం లేదు. అయితే మంచి శకునం (ఫాల్) అంటే నాకిష్మమే. మంచి శకునమంటే మంచి మాట అన్నమాట”.
(అబూదావూద్ : 3916)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) దుశ్శకునాలను పాటించడం ఇర్కు అని సెలవిచ్చిన కారణంగా ఈ దురాచారం అల్లాహ్ దృష్టిలో ఎంత ఫోరమైన పాపమో అర్థమవుతోంది. కాబట్టి అల్లాహ్ సంతోషం పొందగోరే వారు దుశ్శకునాలు పాటించడం నుండి దూరంగా వుండాలి.

జీవీతిప్యము - జీవీతిప్యలు

ఈ దురాచారం కూడా నేటి ముస్లిం సమాజంలో బాగా ప్రబలి వుంది.

స్వల్ప మూల్యానికి తాపీజలు కూడా యివ్వబడుతున్నాయి, జ్యోతిష్యాలూ చెప్పబడుతున్నాయి. గురు, అదివారాల్లో జ్యోతిష్యాల ఇండ్ల ముందు పండగ వాతావరణం కనిపిస్తూ వుంటుంది. రెడీమెంట్ పుడ్ మరియు ఫాస్ట్ పుడ్లకు అలవాటు పడిన వాళ్ళలాగ ఎంతో మంది ఆమాయకులు తమ దైవందిన జీవితంలో ఎదురయ్యే సమస్యల పరిష్కారం కోసం గంపెడంత ఆశతో వీరిని ఆశ్రయిస్తుంటారు. భవిష్యత్తును గూర్చిన జ్ఞానం వీరికి వుందని, తమ సమస్యలను పరిష్కారించగల శక్తి సామర్థ్యాలు వీరికి వున్నాయని గట్టిగా నమ్మి తమ సంపాదనను వీరికి ధారపోస్తూ వుంటారు.

వాస్తవానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మానికి, జ్యోతిష్యానికి దూరపు సంబంధం కూడా లేదు.

దివ్యభూరాన్లో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“అగోచరాల తాళం చెవులు ఆయన వద్దనే వున్నాయి. వాటిని ఆయన తప్ప ఎవరూ ఎరుగరు.”
(అన్తమ : 59)

“ఆకాశాలలోనూ, భూమిలోనూ అల్లాహ్ తప్ప అగోచర జ్ఞానం కలవాడు మరివుడూ లేదు”.
(నమ్మ : 65)

అంతేకాక, స్వయాన దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు అల్లాహ్ ఇలా ఆదేశించాడు:

“వారితో ఇలా అను : నాకు సంబంధించిన లాభ నష్టాలాపై నాకు ఏ అధికారమూ లేదు. కేవలం అల్లాహ్ కోరింది మాత్రమే అవుతుంది. నాకే గనక అగోచర విషయజ్ఞానం వున్నట్లయితే, నేను ఎన్నో ప్రయోజనాలను నా కొరకు పాంది వుండే వాణ్ణి. నాకు ఎన్నటికి ఏ నష్టమూ వాటిల్లేది కాదు. నేను నా మాటను నమ్మే వారి కొరకు కేవలం హాచ్చరిక చేసేవాణ్ణి మాత్రమే. శుభవార్త వినిపించే వాణ్ణి మాత్రమే.”
(ఆరాఫ : 188)

మరి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కే అగోచర విషయజ్ఞానం లేనప్పాడు ఒక జ్యోతిష్యానిలో ఆ జ్ఞానం వుండని నమ్మడం ఎంత వరకు సమంజసం?

జ్యోతిష్య జ్ఞానము, జ్యోతిష్యాలను గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు

అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉద్ఘోదించారు.

“ఎవడైతే జ్యోతిష్యంలో కొంత జ్ఞానాన్ని అర్జించాడో వాడు తాంత్రిక విద్యలో కొంత భాగాన్ని అర్జించాడన్న మాట. యిక అతను ఆ జ్ఞానాన్ని ఎంత పెంచు కుంటే, అంత పాపాన్ని మూటగట్టుకుంటాడు”. (అబూదావూద్ : 3905)

“ఎవరైతే జ్యోతిష్యాని దగ్గరికెళ్ళి అతను చెప్పిన దాన్ని నమ్ముతారో వారు మహామృద్ధ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఔ అవతరించిన ధర్మంతో సంబంధం లేని వారయి పోతారు.”
(అబూదావూద్ : 3904)

“ఎవరైతే జ్యోతిష్యాని వద్దకెళ్లి, అతణ్ణి ఏ విషయంలోనైనా ప్రశ్నాష్టే అతని నమాజు 40 రోజుల వరకు స్వీకరించబడు.”

(సహీ ముస్లిం - కితాబుస్సులామ్, బాబ్ : తహీమిల్ కహనతి వ ఈతానిల్ కుహ్వాని)

“ముఖాలియా బిన్ హకం సల్మి (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం: “నేనోక రోజు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)తో ఓ దైవ ప్రవక్త ! మేము అజ్ఞాన కాలంలో కొన్ని పనులు చేసేవాళ్ళం. మేము జ్యోతిష్యాల వద్దకు వెఱుతూ వుండేవాళ్ళం అని విన్న వించుకున్నాను. దానికాయన - ‘యిక వారి వద్దకు వెళ్కండి’ అని సెలవిచ్చారు. తదుపరి నేను - ‘మేము దుశ్శకునాలను పాటించే వాళ్ళం’ అని అన్నాను. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ - మీ మనసులో ఇలాంటి భావన వస్తూనే వుంటుంది. కానీ దీని కారణంగా మీరు ఏ పనినీ వదిలి పెట్టకండి” అని హితవు చేశారు.

(ముస్లిం - కితాబుస్సులామ్, బాబ్ : తహీమిల్ కహనతి వ ఈతానిల్ కుహ్వాని)

పైన పేర్కొన్న రుజువుల ద్వారా జ్యోతిష్యము ఎంత పెద్ద పాపమో జ్యోతిష్యాల వద్దకు వెళ్డం ఎంత ప్రమాదకరమో అర్థమవుతుంది.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మాన్ని అనుసరించి ఇహపర లోకాల్లోని సౌభాగ్యాలను పాందగోరే వారు ఇలాంటి పాపాలకు దూరంగా వుండాలి.

అలాగే తాంత్రిక విద్య నర్జించడం, చేతబడి చేయడం కూడా వూర్తిగా నిషేధించబడినవి. వీటి వల్ల నష్టమే తప్ప ప్రయోజనమేమీ వుండదు.

“వారు నేర్చుకున్నది (తాంత్రిక విద్య) వారికి నష్టం కలిగించేదే కాని లాభం కలిగించేది ఎంత మాత్రం కాదు.”
(బఖర : 102)

“మాంత్రికుడు ఎన్నడూ సఫలుడు కాలేదు, వాడు ఎంత నేర్చరి అయినా సరే”
(తాహ : 69)

ఇమాన్ బిన్ హసైన్ (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రభోదించారు : ఎవరైతే దుశ్కుననం పాటించారో లేదా ఎవరి కోసమైతే దుశ్కుననం పాటించబడిందో, ఎవరైతే జ్యోతిష్యం చెప్పారో లేదా ఎవరి కొరకైతే జ్యోతిష్యం చెప్పబడిందో - వారు మాలోని వారు కారు. (అంటే ముస్లింలే కారు).

హాదీసు ఉల్లేఖించారు : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) - ‘ఎవరైతే చేతబడి చేశారో లేదా ఎవరికొరకైతే చేతబడి చేయబడిందో’ - అని కూడా పలికారని నా అనుమానం.
(తబాని)

యిక స్యాషి వ్యవహారాల్లో నక్కతాల ప్రభావం గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన వివరణను తెలుసుకుండాం.

జైద్ బిన్ ఖాలిద్ జిహ్వా (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాతో కలిసి హదైబియా ప్రాంతంలో ఉదయం నమాజు చేశారు. రాత్రి వర్షం కురిసి ఉదయం వరకు నేల తడిగానే వుంది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నమాజు ముగిసిన తర్వాత సహచరుల వైపునకు తిరిగి, అల్లాహ్ ఏమని సెలవిచ్చాడో మీకు తెలుసా? అని అడిగారు. దానికి సహచరులు “అల్లాహ్ కూ ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూ బాగా తెలుసు” అని పలికారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వివరిస్తూ : అల్లాహ్ ఇలా అన్నాడు : ఈ రోజు ఉదయం నా దాసులలో కొందరు విశ్వాసులయిపోతే మరికొందరు అవిశ్వాసులయిపోయారు. అల్లాహ్ దయవల్ల మనకు వర్షం కురిసింది అని అన్నవారు తారా బలాన్ని నిరాకరించి, నన్ను విశ్వసించిన వారయ్యారు. దీనికి భిన్నంగా ఘలానా నక్కత ప్రభావంతో వర్షం కురిసిందని అన్నవారు నక్కత విశ్వాసులయి నన్ను తిరస్కరించిన వారయ్యారు.

(ముస్లిం - కితాబుల్ ఈమాన్, బాబ్ : తస్వియతిల్ అబ్దిల్ ఆబికి కాఫిరన్)

యివన్నీ నమ్మకానికి సంబంధించిన వాస్తవాలు. అల్లాహ్ ఆరాధనల్లో నమ్మకానికి ఎంత ప్రాముఖ్యత వుందో మనకు వీటి ద్వారా అర్థమవుతుంది. దైవతరులను నమ్మడం వల్ల వాటిల్లే నష్టాలు కూడా తెలిసాయి. అందుకే మనం అల్లాహ్ పైనే సంపూర్ణంగా నమ్మకం కలిగి వుండాలి. అప్పుడే మన ఆచరణలు అల్లాహ్ వద్ద స్వీకార యోగ్యమవుతాయని ఆశించవచ్చు.

(4) అశ

ఇది కూడా ఆరాధనే.

వాస్తవానికి సమస్త ఆరాధనలూ - ప్రేమ, భయం, ఆశ అనే మూడు మౌలికాంశాలపై ఆధారపడి వున్నాయి.

ప్రేమ అనేది వినమ్రతతో పాటు ఏర్పడగా, భయం అనేది ఆశతో పాటు ఏర్పడుతుంది. అందువల్ల అల్లాహ్ను ఆరాధించడంలో ఈ మూడు అంశాలను తప్పనిసరిగా పాటించవలసి వుంటుంది.

దివ్యఖురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“అల్లాహ్ వారిని ప్రేమిస్తాడు, వారు అల్లాహ్ను ప్రేమిస్తారు”.

(మా ఇద : 54)

“కానీ విశ్వాసులు అన్నిటికంటే ఎక్కువగా అల్లాహ్నే ప్రేమిస్తారు”.

(బఖర : 165)

యింకా తన ప్రవక్తల వృత్తాంతాలను వివరిస్తూ యిలా తెలియజేశాడు.

“వారు మంచి పనుల కోసం ఎక్కువగా శ్రమించేవారు. ఆశతోనూ, భయం తోనూ మమ్మల్ని ప్రార్థించేవారు, మా సమక్కంలో వినమ్రులై వుండేవారు”.

(అంబియా : 90)

“వారు భయంతోనూ, ఆశతోనూ తమ ప్రభువును వేడుకుంటారు”.

(సజ్దా : 16)

ఆరాధనల్లో పైన పేర్కొన్న మూడు అంశాలలో ఏ ఒక్కటి లోపించినా అది సంపూర్ణ ఆరాధన అనబడదు. అందుకే ఈ మూడు విషయాల గురించి తగు జాగ్రత్త వహించవలసి వుంటుంది.

నోటి ఆరాధనలు

హృదయారాధనలను గురించి వివరంగా తెలుసుకున్నాడు యిక నోటి ఆరాధనలలోకి వద్దం. వీటిలో ముఖ్యమైనవి :

- 1) ప్రార్థన, సహాయాన్ని అర్థించడం, శరణు కోరడం
- 2) ధ్యానము (జిక్రి) మరియు దివ్యభుజురాన్ పారాయణం
- 3) ప్రశంసించడం
- 4) కృతజ్ఞతలు తెలపడం

(1) ప్రార్థన (దుఅ), సహాయాన్ని అర్థించడం, శరణుకోరడం :

ఈ మూడు కార్యాలూ మనిషి చేసే ఆరాధనల్లో చాలా ముఖ్యమైన ఆరాధనలు. ఈ మూడు కూడా కొన్ని ప్రత్యేక ఘరతులకు లోబడి దైవేతరుల విషయంలో ధర్మ సమ్మతమైనప్పటికీ, వాటి సంపూర్ణ రూపంలో మాత్రం కేవలం అల్లాహుకి చెందిన హక్కులు.

ప్రార్థనను గురించి అల్లాహు ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“నీ ప్రభువు ఇలా అంటున్నాడు : నన్ను ప్రార్థించండి, నేను మీ ప్రార్థనలను అంగీకరిస్తాను. గర్వానికి లోనై నా ఆరాధనకు విముఖులయ్యేవారు తప్పనిసరిగా అవమానానికి, పరాభవానికి గురై నరకంలో ప్రవేశిస్తారు”. (మూమిన్ : 60)

“మనిషులు అల్లాహు కొరకే ప్రత్యేకించబడ్డాయి. కనుక వాటిలో అల్లాహుతో పాటు ఇతరులెవ్వరినీ ప్రార్థించకండి.” (జన్మ : 18)

నోమాన్ బిన్ బిర్ (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉద్ధేధించారు: “దుఅ (ప్రార్థన) కూడా ఆరాధనే అని తదుపరి దివ్య ఖురానులోని “మీ ప్రభువు ఇలా అంటున్నాడు :

నన్ను ప్రార్థించండి, నేను మీ ప్రార్థనలను స్వీకరిస్తాను” (40 : 60) అన్న సూక్తిని పరించారు. (అబూదావూద్ : 1479)

పై ఆధారాల ద్వారా దుఅ ఆరాధన అని తేలిపోయింది. మరి ఆరాధన అనేది ప్రత్యేకంగా అల్లాహుకి చెందిన హక్కు కాబట్టి ‘దుఅ’ కూడా అల్లాహుకి చెందాలి. దైవేతరుల కోసం అది పిర్కు అవుతుంది.

అయితే, కొన్ని ప్రత్యేక ఘరతులకు లోబడి దైవేతరులను వేడుకోవడం కూడా ధర్మ సమ్మతమవుతుంది. ఆ ఘరతులు ఇవి :

1) ఎవరినైతే వేడుకుంటున్నారో అతను బ్రతికి వుండడమే కాకుండా వారి మాటలను వినగలిగే లేదా కనీసం అర్థం చేసుకోగలిగే స్థితిలో వుండాలి.

2) ఏ విషయం నిమిత్తం వేడుకుంటున్నారో - దానిని పూర్తి చేయగల శక్తి సామర్థ్యాలు కలిగి వుండాలి.

ఉదాహరణకు : మనిషి తన ఇంట్లో ఎవరినైనా ‘కాస్త నీళ్ల త్రాగించండి’ అని వేడుకోవడము.

దీని మూలంగా అతణ్ణి తప్పు పట్టడానికి వీలుండదు.

కానీ, ఆ నీళ్లనే లేదా అల్లాహు ఒక్కడే తీర్చగల విషయాలను గురించి దైవేతరుల సమాధుల వద్ద (వారు ప్రజల ధృష్టిలో ఎంత గొప్ప వారైనా సరే) ప్రార్థిస్తే నిస్పందేహంగా అది పిర్కు అవుతుంది.

ఎందుకంటే ఆ దైవేతరుడు వారి మధ్య బ్రతికి లేడు సరికదా కనీసం వారి ప్రార్థనను కూడా వినే స్థితిలో లేడు. అంతేకాక వారి అవసరాన్ని తీర్చగలిగే శక్తి సామర్థ్యాలను కూడా కలిగి లేడు.

దివ్యభుజురానులో అల్లాహు ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“అల్లాహును కాదని, ప్రశయం వచ్చేవరకు అతనికి సమాధానమయినా ఇవ్వలేనివారిని, మొరపెట్టుకుంటున్నవారు తమను మొరపెట్టుకుంటున్నారనే విషయం కూడా ఎరుగని వారిని వేడుకోనే వాడికంటే పరమ భ్రష్టదయిన మానవుడు ఎవడు వుంటాడు? (ప్రశయం రోజు) మానవులందరినీ సమావేశ పరచినప్పుడు, వారు తమను వేడుకున్న వారికి విరోధులై పోతారు, వారి ఆరాధనను తిరస్కరిస్తారు.” (అబోబాబ్ : 5-6)

యిక సహాయాన్ని అర్థించడం విషయానికోస్తే ఇది కూడా దీని సంపూర్ణ రూపంలో అల్లాహ్ కే చెందిన హక్కు. అంటే మనిషి తన నిస్సహాయతను దృష్టిలో పెట్టుకొని కేవలం అల్లాహ్ నే తన సమస్త అవసరాలను తీర్చే వాడుగా నమ్మి సహాయం కోసం కేవలం అల్లాహ్ నే అర్థించడానికి సిద్ధపడాలి.

అల్లాహ్ విషయంలో ముస్లిముల ప్రార్థన యిలా వుండాలి.

“మేము నిన్నే ఆరాధిస్తాము, సహాయం కొరకు నిన్నే అర్థిస్తాము”

(ఫాతిహ : 4)

ఇబ్ను అబ్భాస్ (రజి అల్లాహు అన్ను) కు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఈ వచనాలు సదా గుర్తు పెట్టుకో అని ఉపదేశించారు :

“ఏదైనా వేడుకోవాలంటే కేవలం అల్లాహ్ నే వేడుకో, సహాయం కావాలంటే అల్లాహ్ సహాయాన్నే అర్థించు” (తిర్యక్ - అబ్బాబుల్ సిఫతుల్ భియామహ్)

దైవేతరుల ద్వారా సహాయాన్ని అర్థించడాన్ని మూడు రకాలుగా వర్గికరిం చవచ్చు.

1) తమకు అవసరమైన విషయంలో సహాయం చేయగలిగే శక్తి సామర్థ్యాలు కలిగి వున్న వ్యక్తిని సహాయం కొరకు అర్థించడం - ఇది ధర్మ సమ్మతమే. అయితే సహాయం అర్థించబడే కార్యం ధర్మ సమ్మతమైనదా, కాదా అన్న విషయాన్ని ముందు పరిగణించి తీసుకోవలసి వుంటుంది. ఎందుకంటే అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“మంచికి, దైవ భక్తికి సంబంధించిన పనులలో అందరితో సహకరించండి. పాప కార్యాలలో, అత్యాచారాలలో ఎవరితోనూ సహకరించకండి”.

(మాజిద : 2)

2) స్వయంగా తమ కళ్ళ యొదుట జీవించి వున్నప్పటికీ మన అవసరాన్ని తీర్చుగలిగే శక్తి సామర్థ్యాలు కలిగిలేని వారితో సహాయాన్ని అర్థించడం - ఇది ఒక నిప్పియోజనమైన చర్య.

ఉదాహరణకు : ఒక పిల్లవాళ్లి, చాలా బరువుగా వున్న ఒక వస్తువును ఎత్తడానికి సహాయాన్ని అర్థించడం వ్యధాయే అవుతుంది.

3) సమాధులలో ఖననమై వున్న వారిని, మన మధ్య భౌతికంగా లేకుండా మన అవసరాన్ని సైతం తీర్చు గల శక్తి సామర్థ్యాలు లేనివారిని, వారు జీవించి వున్నప్పటికీ సహాయం కొరకు అర్థించడం - ఇది నిస్సందేహంగా పిర్కు అవుతుంది. ఎందుకంటే ఈ పనిని చేసేవాడు అర్థించబడే వారికి మానవాతీత శక్తులున్నాయని నమ్మితాడు. అంటే కేవలం అల్లాహ్ కే చెందిన శక్తి సామర్థ్యాలను దైవేతరులకు ఆపాదిస్తాడు.

శరణకోరడం :

ఇది కూడా ఆరాధనే. అందుకే ఇది కూడా దీని సంపూర్ణ రూపంలో కేవలం అల్లాహ్ కే చెందాలి.

దివ్యభురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ఇలా అను : నేను ఉదయం ప్రభువు శరణు కోరుతున్నాను”.

(ఫలభేషణ : 1)

“ఇలా అను : నేను మానవుల ప్రభువు, మానవుల చక్రవర్తి, మానవుల ఆరాధ్య దైవం (అయిన అల్లాహ్) శరణు కోరుతున్నాను”. (నాస్ : 1-3)

అల్లాహ్ ను శరణు కోరడం అంటే తమ నిస్సహాయతను దృష్టిలో పెట్టుకొని తమకు ప్రస్తుతం కలుగుతున్న కష్ట నష్టాలను, రాబోయే కష్ట నష్టాలను సంపూర్ణంగా తీర్చడంలో అల్లాహ్ ను పరిపూర్ణిగా నమ్మి కోరే శరణు అన్నమాట. అయితే అల్లాహ్ యొక్క పరిపూర్ణ సద్యచనాల ద్వారా, ఆయన పరువు ప్రతిష్టలు, అధికారాలు, ఆయనకు గల పేర్ల ద్వారా శరణు కోరడం కూడా అల్లాహ్ శరణు కోరడమే అవుతుంది.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఉస్కాన్ చిన్ అబుల్ ఆన్ (రజి అల్లాహూ అన్ను) కు ఈ విధంగా ప్రార్థించమని ఉపదేశించారు :

“నేను అల్లాహ్ ను, ఆయన అధికారాన్ని సాధనంగా చేసుకొని నాకు కలిగిన లేదా కలుగుతుందేమౌన్సు భయమున్న వ్యాధి నుండి శరణు వేడుతున్నాను.”

(సహీ ముస్లిం - కితాబుస్సులామ్, బాబ్ : తలవ్వుజి మిన్ షైతానిల్ వన్వసతి ఫిస్లుతాతి)

ఇంకో వ్యక్తిని ఇలా ప్రార్థించమని ఆదేశించారు :

“నేను అల్లాహ్ సృష్టితాల కీడు నుండి ఆయన పరిపూర్ణ సద్యచనాల శరణు వేడుతున్నాను”.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుజ్జిక్రి వద్దుతయి వత్తోబా వల్ జస్తేగొఫారి, బాబ్ : దావాతి వత్తుతప్యజి)

యిక ఈ శరణు పొందడమనేది ఒక పరతుకు లోబడి దైవేతరుల విషయంలో కూడా ధర్మ సమృతమవుతుంది. అదేమిటంచే ఆ దైవేతరులు శరణు పొందగోరే వారికి శరణు యివ్యగలిగే స్థితిలో వుండాలి.

ఉదాహరణకు : తమకు జరగబోయే అపాయాన్ని ముందుగా ఊహించి ఏదైనా ఇంటి ద్వారా, వ్యక్తుల ద్వారా శరణు పొందడం. ఈ స్థితిలో మనిషి పాపాత్ముడు కాజాలడు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రభయానికి ముందు రాబోయే ఉపద్రవాల గురించి చెబుతూ యిలా సెలవిచ్చారు :

“ఎవరైతే వాటిలో పడాలనుకుంటాడో అవి అతణ్ణి తమలో కలుపు కుంటాయి. అందుకే ఎవరికి ఏ శరణు దొరికినా దాని శరణు తీసుకోండి”.

(సహీ ముస్లిం)

మరి శరణు పొందడమనేది మృతులతో గానీ, బ్రతికి వున్నప్పటికీ ప్రస్తుతం వారి దగ్గర లేని వారితో గానీ జరిగితే అది నిస్పందేహంగా పిర్కు అవుతుంది. ఎందుకంచే వీరిద్దరు కూడా శరణు కోరే వారికి శరణు యివ్యగలిగే స్థితిలో లేరు కాబట్టి.

వసీలా

యిక ‘వసీలా’ ను గురించి, దాని వాస్తవికతను గురించి తెలుసు కొందాము.

‘వసీలా’ అంటే ధార్మిక దృష్టిలో - అల్లాహ్ వద్ద తన ప్రార్థనలు స్వీకరించ బడటానికి, ఆయన సాన్నిధ్యాన్ని పొందటానికి మనిషి ఉపయోగించే సాధన మనుషుటు.

స్వర్గంలోని ఉన్నతమైన స్థానాన్ని కూడా ‘వసీలా’ అని అంటారు. దీని గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా వివరించారు.

తాను దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను ఇలా చెబుతుండగా విన్నానని అబ్బుల్లా బిన్ అమ్ర బిన్ ఆన్ (రజి అల్లాహు అన్ను) తెలియజేశారు : ముఅజ్జిన్ అజాన్ పలికేటప్పుడు మీరు కూడా ముఅజ్జిన్ పలికే పలుకులను ఉచ్చరించండి. తదుపరి నాపై దరూద్ పరించండి. ఎందుకంచే, ఎవరైతే నాపై ఒకసారి దరూద్ పరిస్తాడో అల్లాహ్ అతనికి పది పుణ్యాలు ప్రసాదిస్తాడు. తర్వాత నాకు ‘వసీలా’ను ప్రార్థించండి. వాస్తవానికి ‘వసీలా’ అనేది స్వర్గంలోని ఉన్నతమైన స్తానం. అది అల్లాహ్ దాసుల్లో కేవలం ఒకరికి మాత్రమే ప్రాప్తమవుతుంది. ఆ దాసుణ్ణి నేనే అవుతానని నేను ఆశిస్తున్నాను. ఎవరైతే నాకోసం ‘వసీలా’ ను ప్రార్థిస్తారో (అంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు ‘వసీలా’ స్థానం ప్రసాదించమని అల్లాహ్ ను ప్రార్థిస్తారో) వారి కొరకు నా ‘సిఫారిష్’ తప్పనిసరి అయిపోతుంది.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుస్సులాత్, బాబ్ : ఇస్తైవొబాబిల్ భౌలిమిస్ల భౌలిల్ ముఅజ్జిని)

యిక మనిషి ఉపయోగించే ‘వసీలా’ లోకి వద్దాం.

వాస్తవానికి అల్లాహ్ ను వేడుకోవడానికి ‘వసీలా’ అనేది తప్పనిసరి అన్న పరతు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పరియతులో ఎక్కుడా దొరకదు. ‘వసీలా’ అనేది కేవలం ప్రార్థన ప్రభావాన్ని పెంచడానికి సహా య పడుతుంది. అంతే కానీ, వసీలా లేకుండా చేసే ప్రార్థన అసలు స్వీకరించబడదు, వసీలా లేకుండా అల్లాహ్ ను నేరుగా వేడుకో కూడదు ... అని కొందరు చేసే వాదనకు బుజువు ఎక్కుడా దొరకదు.

ఇవ్య ఖురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“నా దాసులు నన్ను గురించి నిన్ను అడిగితే, నేను వారికి అత్యంత సమీపంలో ఉన్నాననీ, పిలిచేవాడు నన్ను పిలిచినపుడు నేను అతని పిలుపును వింటాను, సమాధానం పలుకుతాను అని ఓ ప్రవక్త! నీవు వారికి తెలుపు”.

(బఖర : 186)

ఇంకో చోట ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“విశ్వాసులారా ! అల్లాహుకు భయపడండి. ఆయన సాన్నిధ్యానికి చేరే మార్గాన్ని (వసీలా) అన్వేశించండి. ఆయన మార్గంలో నిరంతరం కృషి (జిహద్) చేయండి. బహుశా మీకు సాఫల్య భాగ్యం లభించవచ్చు”. (మాఝద : 35)

ఈ రెండు ఆయతుల ద్వారా ‘అల్లాహు’ను నేరుగా వేడుకోవచ్చనీ, అయితే వసీలా ఉపయోగించి వేడుకోవడం ఉత్తమం అనీ తెలుస్తోంది.

దివ్యభురానునూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) గారి ప్రామాణిక హాదీసులను కుణింగా ఆధ్యయనం చేస్తే మొత్తం మూడు రకాల వసీలాలు ధర్మ సమ్మతమని తెలుస్తాయి. వాటి వివరాలు ఇవి :

(1) అల్లాహు యొక్క పేర్లు, గుణగణాల ద్వారా అతణ్ణి వేడుకోవడం

“అల్లాహు మంచి పేర్లకు అర్పాడు. ఆయనను మంచి పేర్లతోనే వేడుకోండి.

(ఆరాఫ : 180)

బురైదా అస్లమీ (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం ఒక వ్యక్తి ఈ విధంగా ప్రార్థిస్తుండగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) విన్నారు :

“ఓ! అల్లాహు! నీవే దేవుడవనీ, నీవు తప్ప మరొక ఆరాధ్యాడు లేడనీ, నీవు ఒక్కడివేననీ, నిరపేక్షాపరుడవనీ, నీది సంతానానికి అతీతమైన అస్తిత్వమనీ, నీవు కూడా ఎవరి సంతానం కాదనీ, నీకు సాటి రాగలవారు ఎవరూ లేరనీ, నేను సాక్ష్యమిచ్చి నిన్ను అభ్యర్థిస్తున్నాను”.

ఈ ప్రార్థన విని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఇలా పలికారు : ఎవరి చేతుల్లో నా ప్రాణం వుందో ఆ శక్తి స్వరూపుని సాక్షి! ఇతను అల్లాహు యొక్క మహాస్వత నామాన్ని సాధనంగా చేసుకొని ప్రార్థించాడు. దాన్ని సాధనంగా చేసుకొని ప్రార్థిస్తే ప్రార్థన స్వీకరించబడుతుంది. ఇంకా దాన్ని సాధనంగా చేసుకొని అర్థిస్తే ప్రసాదించడం జరుగుతుంది.

(తిర్మిజి - అబ్జాబుద్దుఅత్, బాబ్: మాజా అఫిజామె యిద్దావాతి అన్ రసూలుల్లాహు (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల))

అనన్ (రజి అల్లాహు అన్నా) ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) తనకు ఏదైనా ఆపద వస్తే ఇలా ప్రార్థించేవారు :

“ఓ! సజీవుడా! ఓ! నిత్యుడా! నేను నీ కారుణ్యాన్ని సాధనంగా చేసుకొని నిన్ను అభ్యర్థిస్తున్నాను”.

(తిర్మిజి : అబ్జాబుద్దుఅత్, సహీ తిర్మిజి, అల్బానీ : 2796)

(2) తాము చేసిన మంచి పసులను సాధనంగా చేసుకొని అల్లాహును

వేడుకోవడం

“వారు (విశ్వాసులు) ఇలా వేడుకుంటారు : ప్రభూ! మేము విశ్వసించాము. మా తప్పులను మన్మించు. మమ్మల్ని నరక జ్యాలల నుండి కాపాడు.”

(ఆలి ఇహ్రాన్ : 16)

యిక్కడ “విశ్వసించాము” అన్న సదాచరణను సాధనంగా చేసుకొని అల్లాహును వేడుకోవడం జరిగింది.

అదీగాక, బనీ ఇస్రాయిల్ లోని ముగ్గురు వ్యక్తులు తమ తమ సదాచరణలను సాధనంగా చేసుకొని అల్లాహును వేడుకొని తాము చిక్కుకుపోయిన గుహలో నుండి బయటపడ్డ వృత్తాంతము అందరికి తెలిసిందే.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుజ్జాక్రి వద్దుఅయి వత్తేబా వల్ ఇస్తేగ్ఘారి. బాబ్:

భిస్సతి అన్సహబిల్ గారి)

(3) బ్రతికి వున్న సత్పురుషుని ప్రార్థనను సాధనంగా చేసుకొని అల్లాహును వేడుకోవడం

అనన్ (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం : (ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్నా) గారి పరిపాలనా కాలంలో) ప్రజలు కరువు కాటకాలకు గురయినప్పడు ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్నా) అబ్బాస్ బిన్ ముత్తలిబ్ (దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) గారి బాబాయి) చేత ప్రార్థన చేయించే వారు. ఆ సందర్భంగా ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్నా) ఇలా ప్రార్థించేవారు : దేవా! దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఈ లోకంలో వున్పుప్పడు మేము ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) (ప్రార్థన)ను సాధనంగా చేసుకొని వర్షం కోసం ప్రార్థిస్తే నీవు వర్షం

కురిపించే వాడివి. (ప్రవక్త తదనంతరం) ఇప్పుడు మేము మా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి బాబాయి (ప్రార్థన)ని సాధనంగా చేసుకొని ప్రార్థిస్తున్నాం. కనుక యిప్పుడు కూడా మాకు వర్షాన్ని కురిపించు”.

అనన్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : అబ్భాన్ (రజి అల్లాహు అన్న) చేత (ప్రార్థన చేయించిన తర్వాత) బాగానే వర్షం కురిసేది.

(సహీ బుఖారి : 1010)

యా మూడు రకాల వసీలాలు తప్ప మరే రకమైన వసీలా అయినా అది పూర్తిగా నిషిధ్ము. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంలో వాటికి ఎంత మాత్రం స్థానం లేదు.

ప్రార్థన, సహాయాన్ని అర్థించడం, శరణు కోరడం, వసీలాల గురించి ధర్మ సమ్మతమైన విషయాలు, నిషేధించబడ్డ విషయాలను గురించి సవివరంగా తెలుసుకున్నాక ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజం మీద ఒక్కసారి దృష్టి సార్టే, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంలో నిషేధించబడ్డ ఎన్నో కార్యాలను ఈ రోజు ముస్లింలు చేస్తున్నారు. మామూలుగా చేయడం కాకుండా, ఇదే వాస్తవ దైవ ధర్మమని గ్రుణ్ణిగా నమ్మి పూర్తి భక్తి శ్రద్ధలతో చేస్తున్నారు.

‘యా గౌన్ అల్ మదత్’ (అల్లాహో క్రమించుగాక) అని పేశ్ అబ్బుల్ ఖాదిర్ జీలానీ (రహమతుల్లా అలై) గారి సహాయాన్ని అర్థిస్తూ వాతే నినాదం ఈ రోజు ముస్లిం సమాజంలో సర్వసామాన్యమైపోయింది.

‘భర్తదే రెఖాలీ మేరి యా మహమ్మద్’ అంటూ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సహాయాన్ని అర్థిస్తూ పాడబడే ఖవాళీ కూడా అందరికీ సుపరిచితమే. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నూ, గతించిన పుణ్య పురుషులను వసీలాగా చేసుకొని అల్లాహోను వేడుకోవడంతో పాటు, సమాధుల (మజూర్లు) వద్ద కూడా తమ విన్నపాలు చేసుకోవడం జగమెరిగిన సత్యమే.

మరి ఇంత బాహాటంగా దైవేతరులు పూజింపబడుతుండే అల్లాహో కారుణ్యం ఆ సమాజం పై వర్షాన్నందా? సుఖశాంతులు ఆ సమాజంలో వుంటాయా?

అల్లాహో కారుణ్య, సుఖశాంతుల మాటేమో గానీ అల్లాహో శిక్ష మాత్రం పడే పూర్తి అవకాశముంది.

కనుక ముస్లింలారా! యికనైనా కళ్ళు తెరవండి. తమ సమయం నివారణ నిమిత్తం దైవేతరులతో పెంపాందించుకున్న సంబంధాలను పూర్తిగా త్రైంచేయండి. వాటిలో ఎలాంటి వాస్తవమూ లేదు. అల్లాహోను గట్టిగా నమ్మండి. సహాయం కొరకు కేవలం మీ సృష్టికర్తనే ప్రార్థించండి. ఆయన శరణు మాత్రమే పాండండి.

అల్లాహో తన దాసునికి సరిపోడా? (39:36) అని అల్లాహో మాటి మాటికీ మనల్ని ప్రశ్నిస్తున్నాడు.

ఒక రోజు మనమందరం అల్లాహో సన్నిధిలో హజరు కాబోతున్నామన్న విషయం మరువకండి. ఈ వ్యవహారిక జీవితంలోని విశ్వాస ఆచరణల మీదే మన పరలోక గమ్యస్థానం ఆధారపడి వుందన్న విషయం ఎల్లపుడూ గుర్తు పెట్టుకోండి.

(2) దివ్య ఖురాను పారాయణం, ధ్యానము (జీక్):

నోటిద్వారా చేయబడే ఆరాధనల్లో ఈ రెండు కూడా ముఖ్యమైనవే. వీటి ద్వారా కూడా మనం అల్లాహో ను ప్రసన్నుణ్ణి చేసి ఎంతో పుణ్యాన్ని సంపాదించ వచ్చు. ఈ రెండు ఆచరణలు అల్లాహో వద్ద స్వీకృతి పాండానికి మూడు పరతులు పాటించాల్సి వుంటుంది. ఆమాట కోస్తే ఏ సదాచరణ అయినా అల్లాహో వద్ద ఆమోద యోగ్యం కావడానికి ఈ పరతులు అవసరమవుతాయి. వాటిలో ...

మొదటిది - పటిష్టమైన విశ్వాసం కలిగి వుండి పిర్కు కు దూరంగా వుండడం.

రెండవది - దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి సున్నత్ ప్రకారం దానిని ఆచరించడం.

మూడవది - దానిని పాటించడంలో ప్రదర్శనా బుధ్వికి దూరంగా వుండడం.

“తమ ప్రభువును విశ్వాసించని వారి పనులను తుఫాను రోజున వీచే పెనుగాలి ఎగుర వేసే బూడిదతో పోల్చువచ్చు. వారు తాము చేసిన దానికి

ఎటువంటి ప్రతిఫలాన్ని పాందలేరు. ఇదే మార్గ భ్రష్టత్వానికి పరాకాష్ట అంటే”.
(జ్యోతీం : 18)

“విశ్వాసులారా! మీరు అల్లాహు కు విధేయత చూపండి, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు విధేయత చూపండి. (ఆవిధేయత చూపి) మీ పనులను వృథా చేసుకోకండి”.
(మహమ్మద్ : 33)

యిక ప్రదర్శనా బుధి (రియాకారీ) విషయానికౌస్తే, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) దీనిని పిర్కె అస్సర్ (చిన్న పిర్కె) అని అభివర్ణించారు.

కావున వీటిని ఎల్లప్పుడూ మనసులో పెట్టుకొని తగు జాగ్రత్తగా వ్యవహారించాల్సిన అవసరం ఎంతైనా వుంది.

దివ్యఖురాను పరసం, దాని ప్రయోజనాన్ని గూర్చి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఒక హదీసులో ఇలా సెలవిచ్చారు.

“దివ్య ఖురానును స్వయంగా పరిస్తూ ఇతరులకు కూడా నేర్చేవాడే మీలో త్రైష్ప్రమేన వ్యక్తి”.
(సహీ బుఖారి)

యిక్కడ పరించి నేర్చడమంటే కేవలం అరబీ భాషలో పరిస్తూ ఇతరులకు నేర్చడమే కాదు, దాని అర్థాన్ని కూడా స్వయంగా ముందు తెలుసుకొని తరువాత ఇతరులకు కూడా దానిని గూర్చి వివరించడం. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సహచరులు అర్థం చేసుకొని పరించే వారు. అరబీ వారి మాత్రభాష అన్న విషయం మనం గుర్తు పెట్టుకోవాలి. ఆ మాటకౌస్తే వారు దివ్యఖురాను పరసం, దానికనుగణంగా ఆచరించడం - రెండూ ఒకేసారి పాటించేవారు.

దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఈ విధంగా బోధిస్తుండగా తాను విన్నానని ఉమామా బాహిఏలీ (రజి అల్లాహు అన్స్స) తెలియజేశారు:

“ఖురాను పారాయణం చేయండి. ప్రశ్నయ దినాన అది తనను పారాయణం చేసే వారి కొరకు సిఫారసు దారుగా వస్తుంది.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుల్ ఫజూల్ ఖురాన్)

వేరే హదీసుల్లో, సూరే బఖర, సూరే ఆలి ఇమ్రాన్, సూరే ముల్క్ గూడా తమను పరించే వారి కొరకు సిఫారసు చేస్తాయని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సెలవిచ్చారు.
(సహీ ముస్లిం, అబూదావూద్)

యావత్తు ఖురానును పారాయణం చేయడానికి తీసుకోవాల్సిన కనీస సమయం గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:

“మూడు రోజుల కన్నా తక్కువ సమయంలో ఖురానును పారాయణం చేసిన వాడు దాన్ని అర్థం చేసుకోలేదు”.
(అబూదావూద్ : 1390)

ఖురాను పారాయణానికి సంబంధించిన యా వాస్తవాలను తెలుసుకున్న తర్వాత మన ముస్లిం సమాజంలో ప్రస్తుతం బాహుటంగా జరిగే ‘ఖురాన్ ఖానీ’లలో ఎంత వాస్తవ ముందో మనం ఇట్టే గ్రహించవచ్చు.

మొట్టమొదట : ‘ఖురాన్ ఖానీ’యే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంలో లేని ఒక క్రొత్త పోకడ (బిద్ అత్).

యిక రెండవది: కొన్ని గంటల వ్యవధిలో మొత్తం ఖురాను ను పారాయణం చేయడం.

ఇలాంటి ఆచరణ అల్లాహు వద్ద స్వీకృతి పాందగలదా? చెప్పండి.

ఆశ్ర్యమేసే మరో విషయమేమిటంటే, రంజాన్ నెలలో ఒకే రాత్రి మొత్తం ఖురాను ను పూర్తి చేయడానికి కొందరు ఉలమాలు సైతం ప్రోత్సహించడం. వాస్తవానికి ఇలాంటి ఆచరణల వల్ల ప్రయోజనమేమీ దొరకదు సరికదా ధర్మంలో లేని క్రొత్త పద్ధతులను ప్రవేశ పెట్టినందుకు గాను శిక్ష పడే అవకాశముంది.

యిక ధ్యానము (అల్లాహు సంస్కరణము)ను గూర్చి తెలుసుకొందాం.

ధ్యానం కూడా కేవలం అల్లాహు మెప్పును పాందడానికి, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నేర్చిన పద్ధతి ప్రకారమే జరగాలి. అప్పుడే అది ఆమోద యోగ్యమవుతుంది.

అల్లాహు సంస్కరణము ప్రాధాన్యత గూర్చి అల్లాహు ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“బాగా తెలుసుకోండి! అల్లాహు సంస్కరణ ద్వారానే హృదయాలకు తృప్తిని పాందే భాగ్యం లభిస్తుంది”.
(రాద్ : 28)

అబూ మూసా (రజి అల్లాహు అన్స్స) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :

“అల్లాహును స్మరించే వాడు సజీవంగా వున్న వ్యక్తి లాంటివాడు. అల్లాహును స్మరించనివాడు మృతుడి లాంటివాడు”. (సహీ బుఖారి : 6407)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన అనుచర సమాజానికి, అల్లాహును స్మరించనానికి ఎన్నో సద్యచనాలు నేర్చారు. వాటిని ఆచరణలో పెట్టడం ద్వారా మనం ఎంతో పుణ్యాన్ని మూటగట్టుకోవచ్చు.

అయితే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ద్వారా తెలియజేయబడని వచనాలతో అల్లాహును ధ్యానించడం లేదా గత కాలానికి చెందిన పుణ్యపురుషుల, సూఫీ మహాశయుల పేర్లను జపించి వారి సంతోషాన్ని పొందగోరడం అనేవి పూర్తిగా నిషిధ్ధం.

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :

“సూర్యుడుదయించే ప్రపంచంలోని వస్తువులలో అన్నింటికన్నా నాకు ఈ వచనాలు ప్రియమైనవి.

“సుబోనల్లాహి, మల్ హామ్ములిల్లాహి, వలా ఇలాహా ఇల్లల్లాహు, అల్లాహు అక్వర్”.

“అల్లాహు పరిషుధ్యుడు, సకల స్తోత్రాలూ అల్లాహు కే శోభిస్తాయి. అల్లాహు తప్ప మరొక ఆరాధ్యుడు లేదు. అల్లాహు అందరికన్నా గొప్పవాడు”.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుజ్జిక్రి వద్దుల వత్తోబా మల్ ఝస్త్రోగ్ ఫార్, బాబ్ : ఫజ్జితఫ్లాలి వత్సీబీ వద్దుల్లయి)

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “ రెండు వచనాలున్నాయి. అవి పలకటానికి నాలుకపై చాలా తేలికగా వున్న అల్లాహు త్రాసులో చాలా బరువుగా త్రాగుతాయి. ఆ రెండు వచనాలు అల్లాహుకు ఎంతో ప్రియమైనవి. అవి- సుబోనల్లాహి వచిహ్వామ్మిహి, సుబోనల్లా హిల్ అజ్ఞం”.

అల్లాహు తన స్తోత్ర సమేతంగా పరిషుధ్యుడు, మహోన్నతుడైన అల్లాహు పరిషుధ్యుడు.

(సహీ ముస్లిం- కితాబుజ్జిక్రి వద్దుల వత్తోబా మల్ ఝస్త్రోగ్ ఫార్, బాబ్ : ఫజ్జితఫ్లాలి వత్సీబీ వద్దుల్లయి)

జంకో హదీసులో - ‘లాహోల వలా ఖూవత ఇల్లాబిల్లాహు’ ను స్వర్గ నిధుల్లో ఒకటి అని చెప్పబడింది.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుజ్జిక్రి వద్దుల వత్తోబా మల్ ఝస్త్రోగ్ ఫార్, బాబ్ : ఝస్త్రోవ్ బాబి ఖఫ్ఫిన్ సాతి బిజిక్రి)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసుల ద్వారా రుజువు చేయబడిన ఎన్నో ధ్యాన వచనాలు వున్నప్పటికీ ముస్లిం సమాజం లోని ఒక పెద్ద పర్గం ఇక్కడ కూడా పెడతోవ పట్టింది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నేర్చిన వచనాలతో, మృతుల పేర్లతో జపించడం సర్వ సామాన్యమై పోయింది.

అల్లాహు, అల్లాహు అని ధ్యానించడం, శనగిత్తులతో 70 వేల సార్లు కలిమా పరించడం, లక్షన్సుర సార్లు ఆయతే కరీమా పూర్తి చేయడం, పేథ్ అబ్బుల్ ఖాదిర్ జీలాని (రహమతుల్లా అలై) పేరును జపించడం, దాని ద్వారా ముష్టైత్తుకోవడం - లాంటి ప్రక్రియలు మనం చూస్తూనే వున్నాం.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంలో ఇలాంటి సాంప్రదాయ విరుద్ధమైన జపాలకు ఎలాంటి స్తానమూ లేదు. పీటిలో కొన్ని ‘బిద్దాత్తే’ కోవకు చెందితే, కొన్ని మాత్రం నేరుగా పిర్కు కోవకు చెందుతాయి. అందువల్ల పీటికి దూరంగా వుండడం ఎంతో అవసరం.

(3) ప్రశంసించడం :

దీనిని కూడా అల్లాహు కే ప్రత్యేకించాలి. కొన్ని విషయాలలో ఇది దైవేతరు లకు కూడా ధర్మ సమ్మతమైనప్పటికీ, దీని సంపూర్ణ రూపంలో మాత్రం ఇది కేవలం అల్లాహుకే చెందుతుంది.

‘అల్ హామ్ములిల్లాహి రబ్బుల్ అలమీన్’ (ఫాతిహ : 1)
సకల లోకాలకూ ప్రభువైన అల్లాహుకే సమస్త స్తోత్రాలు.

“సప్తాశాలూ, భూమీ, భూమ్యాశాలలో వున్న సమస్తమూ ఆయన స్తోత్రం చేస్తున్నాయి”
(బసి ఇస్రాయాల్ : 44)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అల్లాహ్ ను ప్రశంసించడానికి, ఆయన గొప్పతనాన్ని చాటడానికి విభిన్న సద్యచనాలు తన ఉమ్ముత్ కోసం విడిచి వెళ్లారు.

సుబ్ఖోనల్లాహ్, అల్హమ్ములిల్లాహ్, లా ఇలాహూ ఇల్లల్లాహ్, అల్లాహు అక్సర్, లాహూల వలా ఖూవత ఇల్లాబిల్లాహ్, సుబ్ఖోనల్లాహీ వచి హమ్మిహి, సుబ్ హసల్లా హాల్ అజ్మె - మీటిలో కొన్ని.

అయితే దైవేతరులను ప్రశంసించే విషయంలో మాత్రం మితిమిరకుండా జాగ్రత్తవడాలి.

అబూబక్ర (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం ఒక వ్యక్తి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సన్నిధిలో మరొక వ్యక్తిని ప్రశంసించాడు. దానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాట్లాడుతూ- నీవు నీ సోదరుని మెడ కోసేశావు, నీవు నీ సోదరుని మెడ కోసేశావు ఇలా పలు సార్లు అన్నారు. తదుపరి ఇలా ఉపదేశించారు :

“మీలో ఎవరైనా తన సోదరుణ్ణి ప్రశంసించాలనుకుంటే యిలా అనాలి - ఇలా, ఇలా అని నేను అనుకొంటున్నాను, వాస్తవం అల్లాహ్ కే తెలుసు. నాకు అతని హృదయ వాస్తవికతను గూర్చి తెలియదు. అగోచర జ్ఞానం అల్లాహ్ వద్దనే వున్నది. నాకు తెలిసినంత వరకు అతను ఇలాంటి వాడు”.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుజ్జుహుద్, బాబ్ : నవ్యాయ అనిల్ మద్ హి ఇజాకాన ఫీహి)

ఉసాదూ బిన్ జైద్ (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రపచించారు.

“తమ పట్ల ఎవరైనా మంచిగా మెలిగినప్పుడు వారికోసం ‘జజాకల్లా హు భైరా’ (అల్లాహ్ నీకు ఉత్తమ ప్రతిఫలానన్ని ప్రసాదించుగాక) అని గనక ప్రార్థిష్టే, తాము వారిని మేలైన రీతిలో కొనియాడినట్టే.” (తిర్యక్, సహీవుల్ జామె : 6244)

(4) కృతజ్ఞతలు తెలుపడం :

ఇది కూడా దీని సంపూర్ణ రూపంలో కేవలం అల్లాహ్ కే చెందే హక్కు. కొన్ని విషయాల్లో ఇది దైవేతరులకు ధర్మ సమ్మతమైనపుటికీ, వారి విషయంలో మితిమిరకుండా జాగ్రత్త వహించవలసి వుంటుంది.

దివ్య ఖురానులో అల్లాహ్ ఉపవాసాల ఉద్దేశ్యాన్ని వివరిస్తూ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“అల్లాహ్ మీకు ప్రసాదించిన మహోవదేశానికి గాను మీరు అల్లాహ్ బేన్వత్యాన్ని కొనియాడటానికి, ఆయనకు మీరు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవడానికి ఈ పద్ధతి తెలుపబడుతోంది”.
(బఖర : 186)

మరో చోట ఇలా సెలవిస్తున్నాడు :

“మీరు నన్ను జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి, నేను మిమ్మల్ని జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటాను. నాకు కృతజ్ఞతలు తెలుపండి. చేసిన మేలును మరుపకండి”.

(బఖర : 152)

అనన్ (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రపచించారు:

“ఏదైనా తిని తనకు కృతజ్ఞతలు తెలిపే, ఏదైనా త్రాగి తనకు కృతజ్ఞతలు తెలిపే దానులంటే అల్లాహ్ ఎంతో ఇష్టపడతాడు.”

(సహీ ముస్లిం - కితాబుజ్జుహుద్ వద్దులై వత్తోబా వల్ ఇస్మైల్ షార్, బాబ్ : ఇస్మైల్ బాబిల్ హమ్మి బాదల్ అల్ వమ్మర్ బి)

నోటి ఆరాధనలకు సంబంధించిన వాస్తవికత యిది.

ఇతర శాశ్వత ఆరాధనలు

హృదయారాధనలు, నోటి ఆరాధనలను గూర్చి తెలుసుకున్నాడు, యిక శరీరంలోని ఇతర అవయవాల ద్వారా చేయబడే ఆరాధనలను గురించి తెలుసు కొండాం. వీటిలో ముఖ్యమైనవి :

- 1) నమాజ్, రుకూ, సజ్దా
 - 2) జక్కాత్
 - 3) ఉపవాసము (రోజా)
 - 4) హజ్, ఖుర్వానీ
 - 5) మొక్కుబడులు, అర్పణలు
 - 6) మంచిని ఆజ్ఞాపించడం, చెడు నుండి నిరోధించడం
- వీటిని గూర్చి వివరంగా తెలుసుకొండాం.

1) నమాజ్, రుకూ, సజ్దా :

సృష్టికర్తను సంతృప్తి పరచడానికి మనిషి చేసే ఆరాధనల్లో కెల్లా అతి ముఖ్యమైనది నమాజ్. అందుకే నమాజ్ను విశ్వాస తిరస్కారాలకు మధ్య అడ్డు తెర లాంటిదనీ, ప్రథయం రోజు కూడా విశ్వాసం తర్వాత మనిషి ప్రశ్నించబడేది నమాజ్ గురించే అనీ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వివరించడం జరిగింది. కనుక నమాజ్, రుకూ, సజ్దాలను కేవలం అల్లాహ్ కొరకే ప్రత్యేకం చేసుకొని వాటిద్వారా అల్లాహ్ మెప్పునూ, సహయాన్ని పాందడానికి ఎల్లప్పుడూ ప్రయత్నం చేస్తుండాలి.

దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ప్రవక్త! ఇలా అను : నా నమాజ్, నా సకల ఆరాధనలు, నా జీవనం, నా మరణము - సమస్తమూ సకల లోకాలకూ ప్రభువైన అల్లాహ్ కొరకే”.

(అన్తమః : 162)

యిక నమాజు ప్రయోజనాలను, దానిని త్యజించడం వల్ల లేదా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి సున్నత్ ప్రకారం పాటించకపోవడం వల్ల జరిగే సష్టాలను గురించి తెలుసుకుండాం.

“వాస్తవానికి నమాజ్ విశ్వాసులు నిర్ణీత సమయాలలో విధిగా పాటించ వలసిన ధర్మం”. (నిసా : 103)

“నమాజును స్థాపించు, నిశ్చయంగా నమాజు అశీల కార్యాల నుండి, చెడు పనుల నుండి నిరోధిస్తుంది”. (అన్ కబూత్ : 45)

“ పరిశుద్ధతను పాటించి, తన ప్రభువు నామాన్ని స్మరించి, ఆ తరువాత నమాజ్ చేసినవాడు తప్పక సాఫల్యం పొందుతాడు.” (ఆలా: 14-15)

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఒకసారి తన సహచరులతో, “మీలో ఎవరి గడప ముందైనా ఒక కాలువ ప్రవహిస్తూ వుండి, అందులో అతను ప్రతిరోజు ఐదు సార్లు స్నానం చేస్తూ వుంటే అతని దేహం పైన యిక మాలిన్యం అనేది వుండ గలదా? అని అడిగారు. దానికి సహచరులు - లేదు- మాలిన్యం అసలు వుండదు అని జివాబిచ్చారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాట్లాడుతూ - ఐదు వేళల నమాజ్ కూడా యింతే. అల్లాహ్ ఈ నమాజ్ ద్వారా పాపాలను తుడిచి చేస్తూడు” అని వివరించారు.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుల్ మసాజిద్ బాబ్ ఘజలిస్సులాతిల్ మక్తుబతి ఫిజమాతి)

ఇంకో హదీసులో నమాజును దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన కంటి చల్లదనంగా వష్టించారు.

యిక దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నమాజు విషయానికొస్తే అది సమతుల్యంగా, సమగ్రంగా వుండేది. పూర్తి వినమ్రత తో, నింపాదిగా భౌమా, రుకూ, సజ్దాలను పూర్తి చేసేవారు.

బరా బిన్ అజిబ్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : నేను దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి నమాజును పరిశీలిస్తే నాకు తెలిసిన విషయాలేమిటంటే : ఆయన భోమా, రుకూ, రుకూ తర్వాత లేచి నిలబడటం, మొదటి సజ్దా, రెండు సజ్దాల మధ్య జల్సా, రెండవ సజ్దా మరియు సజ్దా, సలాంల మధ్య జల్సా - వీటన్నింటి సమయం దాదాపు సమానంగా వుంది.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుస్వలాత్, బాబ్- ఏతిదాలి అర్యానిస్వలాతి)

ఎవరికైనా నమాజ్ ద్వారా ప్రయోజనం అనేది, ఈ హదీసును ధృష్టిలో పెట్టుకొని, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నత్ ప్రకారం పూర్తి వినిపుతతో నింపాదిగా ఆచరిస్తేనే దొరుకుతుంది. అలా కాని పక్కంలో అతని శ్రమ వృథా అయ్యే అవకాశం వుంది.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను ఇలా ప్రవచిస్తుండగా తాను విన్నానని అమ్మార్ బిన్ యాసిర్ (రజి అల్లాహు అన్న) తెలియజేశారు : మనిషి (నమాజ్ చేసి) తిరిగొస్తాడు. అతనికి తన నమాజ్ పుణ్యంలో పదో వంతుగానీ, తొమ్మిదో వంతుగానీ, ఎనిమిదవ వంతుగానీ, ఏడవ వంతుగానీ, ఆరవ వంతుగానీ, ఐదవ వంతుగానీ, నాల్గవ వంతుగానీ, మూడవ వంతుగానీ, సగం గానీ దొరుకుతుంది.”

(అబూదావుద్ : 796)

యిక నష్టోల విషయానికొస్తే, దివ్య ఖురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెల విచ్చాడు :

“వారు (కుడి పక్కం వారు) అపరాధులను - మిమ్మల్ని ఏ విషయం నరకం లోకి తీసుకువెళ్చింది? అని అడుగుతారు. దానికి వారు ఇలా అంటారు. మేము నమాజు చేసే వారిలోని వారం కాము”. (ముఫ్ఫిస్ : 40-43)

అబ్బుర్ హ్యౌన్ బిన్ షబల్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మమ్మల్ని కాకిపొడుపులు పొడవడం నుండి (మొక్కబడిగా త్వరంత్వరగా నమాజు చదవడం నుండి), జంతువుల లాగ చేతులు నేలసై పరచడం నుండి, ఒంటే లాగా మనిషి కూడా మస్జిద్లో ఒక స్థలాన్ని తన కోసం ప్రత్యేకం చేసుకోవడం నుండి వారించారు. (అబూదావుద్ : 862)

ఇంకో హదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా సెలవిచ్చారు : “అందరికన్నా పెద్ద దొంగ ఎవడంటే తను చదివే నమాజు నుండి సైతం దొంగిలించేవాడు. దానికి సహచరులు (ఆశ్చర్యపోయి) ఓ దైవ ప్రవక్త! నమాజులో దొంగతనం ఎలా అపుతుంది? అని అపిగారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ - నమాజులో రుకూ, సజ్దాలు పూర్తి వినిపుతతో నింపాదిగా చేయకపోవడం నమాజులో నుండి దొంగిలించినట్టే” అని అన్నారు. (ముస్లిద్ అహ్మాద్)

దురదృష్టప్పవశాత్తూ పైన వివరించబడిన గుణాలు నేడు ముస్లిం సమాజంలో ప్రవేశించాయి. చాలా మంది కేవలం మొక్కబడి కోసం నమాజు చేస్తున్నారు. అని అనిపించేలా నమాజ్ చేస్తున్నారు.

కొంత మంది నమాజులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నత్ లను త్యజిస్తే మరి కొందరు వినిపుతను (ఖుమా) పూర్తిగా విస్మయించారు. ఈ రోజు ఏ మస్జిద్కు వెళ్చినా అక్కడ నమాజ్ చదివే చాలా మంది విషయంలో ఈ దృశ్యం మనకు కనబడుతుంది.

“నా అనుచర సమాజంలో అన్నిటికన్నా ముందు పైకి లేపబడేది ఖుమా. చివరికి (పరిశీలి ఎలా అయిపోతుందంటే) ఒక్క వ్యక్తి లోనూ ఖుమా అనేది, మిగిలి వుండదు” (తజ్వానీ) అని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చేసిన భవిష్యవాణి వాస్తవ రూపం దాల్చే సమయం ఆసన్నమైనదేమో అని అనిపిస్తాంది.

దీనికి తోడు నేడు ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహం మగవారికి, ఆడవారికి, నమాజు పద్ధతుల్లో తేడాలున్నాయని బోధిస్తోంది. వాస్తవానికి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసులను క్షుణ్ణింగా అధ్యయనం చేస్తే పైవాదనకు ఆధారాలే దొరకపు. కనుక సత్యం ఏమిటంటే దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి నమాజు విధానం ఒక్కటే. అది మగవారికి, ఆడవారికి వేర్చేరుగా లేదు. “నన్నెలాగైతే నమాజ్ చేస్తుండగా మీరు చూశారో మీరు కూడా అలాగే నమాజ్ చేయండి.” (సహీ బుఖారి) అన్న దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి అదేశం ఆడా, మగ అన్న తేడా లేకుండా అందరికి సమానంగా వర్తిస్తుంది.

అందుకే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మాన్ని అనుసరించ

గోరేవారు ఈ చెడు అలవాట్లకు దూరంగా వుంటూ ఆడా, మగ అన్న తేడా లేకుండా అందరూ కేవలం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నత్ ప్రకారం పూర్తి ఖుమాతో నమాజు చేయడాన్ని అనివార్యం చేసుకోవాలి. అప్పుడే మన నమాజులు అల్లాహ్ వద్ద స్వీకృతి పొందుతాయని ఆశించవచ్చు.

యుక రుకూ, సజ్దాల వాస్తవికతను గూర్చి తెలుసుకొండాం.

దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ఈ రేయంబవళ్ళు, ఈ సూర్య చందులు అల్లాహ్ సూచనల లోనివే. సూర్య చందులకు సాష్టాంగ పడకండి, వాటిని సృజించిన అల్లాహ్కు సాష్టాంగ పడండి; నిజంగానే మీరు ఆయనను ఆరాధించేవారు అయితే”.

(హమీమ్ అన్ సజ్దా : 37)

“విశ్వాసులారా! రుకూ చేయండి, సజ్దా చేయండి, మీ ప్రభువుకు దాస్యం చేయండి, మంచి పనులు చేయండి. దీని ద్వారానే మీకు సాఫల్య భాగ్యం లభిస్తుందని ఆశించవచ్చు.”

(హాజ్ : 77)

స్వయం మర్యాద (అలైహిస్యలాం)కు కూడా ఇలా ఆదేశించాడు.

“మర్యాద ! నీవు నీ ప్రభువునకు విధేయురాలవుగా వుండు. ఆయన సాన్నిధ్యంలో సజ్దా చెయ్యి. రుకూ చేసే దాసులతో నీవూ రుకూ చెయ్యి.”

(ఆలి ఇమ్రాన్ : 43)

శైస్ బిన్ సాద్ (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం : నేనోకసారి హిరా (ఒక ప్రాంతం)కు వెళ్తే అక్కడ ప్రజలు తమ నాయకుడికి సజ్దా చేయడం చూసి, -‘సజ్దా చెయ్యడానికి ఈ నాయకుడి కన్నా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఎక్కువ హక్కుదారులు’ అని మనసులో అనుకున్నాను. తర్వాత దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సన్నిధికి వచ్చినపుడు యిలా విన్నవించుకున్నాను : నేను హిరా ప్రాంతానికి వెళ్తినపుడు అక్కడి ప్రజలను తమ నాయకుడికి సజ్దా చేస్తుండగా చూశాను. మరి ఓ దైవ ప్రవక్త ! మేము సజ్దా చేయడానికి మీరు ఎక్కువ హక్కుదారులు కదా! దానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)-ఒక వేళ నీవు నా సమాధి దగ్గర్చుండి వెళ్తడం జరిగితే దానికూడా సజ్దా చేస్తావా? అని అడిగారు. దానికి నేను-‘లేదు’ అని చెప్పాను. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు

అలైహి వసల్లం) (నా మాటను సమర్పిస్తూ) నువ్విలా చేయకు, నేనోకవేళ ఎపరినైనా, ఎపరికైనా సజ్దా చేయమని ఆదేశించాలని అనుకొని వుంటే ప్రీలను వారి భర్తలకు సజ్దా చేయమని ఆదేశించి వుండేవాళ్ళి. ఎందుకంటే భర్తల హక్కు అల్లాహ్ ద్వారా నిర్దేశించబడింది.”

(అబూదావూద్ : 2140)

పైన పేర్కొన్న రుజువుల ద్వారా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంలో నమాజ్, రుకూ, సజ్దాలకు గల ప్రాముఖ్యత మరియు దైవేతరుల విషయంలో, వారు ఎంతటి మహాత్ములైనా సరే, ఇవి ఎలా నిషేధించబడ్డాయో స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

ఈ వాస్తవాలను తెలుసుకున్న తర్వాత ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజం మీద ఒక్కసారి దృష్టి సారించండి. నిజ స్వరూపం కళ్ళకు కట్టినట్లు మీకే తెలుస్తుంది.

జస్తాం పేరుతో, దైవేతరుల మీద ప్రేమతో వారి సమాధుల వద్ద జిరిగే కార్యకలాపాలు ఈరోజు ఎపరికి తెలియకుండా లేవు. ఉర్సుల పేరుతో అమాయక ప్రజానీకాన్ని దోచుకోవడం కూడా మనం చూస్తునే వున్నాం. ఈ దురాచారాలకూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మానికి దూరపు సంబంధం కూడా లేదు. యివ్సీ బహుదైవారాధన (పిర్కు) పనులు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన మరణానికి ఐదు రోజుల ముందు ఇలా ఆదేశిస్తుండగా తాను విన్నానని జస్తుబ్ చిన్ అబ్దుల్లా (రజి అల్లాహు అన్ను) తెలియజేశారు :

“బాగా వినండి! మీకు ముందు గతించిన ప్రజలు తమ ప్రవక్తల, పుణ్య పురుషుల సమాధుల్ని మస్జిద్లు (ఆరాధనాలయాలు)గా చేసుకున్నారు. మీరు సమాధుల్ని ఆరాధనాలయాలుగా చేసుకోకండి. నేను మిమ్మల్ని ఈ విషయం నుండి వారిస్తున్నాను”.

(సహముస్లిం : కితాబుల్ మసాజిద్, బాబ్ : నహీయాలన్ బినా ఇల్ మస్జిది అలల్ ఖుబూరి ...)

అబూహుదైరా (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రభోదించారు :

“మీ ఇండ్రును శృంగార వాటికలుగా చేయకండి మరియు నా సమాధిని

పండుగ ప్రదేశం (ఉన్న ప్రదేశం)లాగా చేయకండి". (ఆబూదావూద్ : 2042)

తన సమాధి ఆరాధనను శంకించే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అల్లాహోను ఇలా వేదుకొనే వారు : "నా సమాధిని ప్రజల ద్వారా పూజింప బడే విగ్రహం (వసన్) లాగా చేయకు". (ముఅత్తా ఇమామ్ మాలిక్)

అబ్బుల్లా బిన్ మన్జుస్ ద్వారా కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రపచించారు : మానవ సంతతిలో అందరికన్నా నీచమైన పాపాత్ములెవరంబే ప్రశయం వచ్చే సమయంలో బుతికుండే వారు మరియు సమాధుల్ని ఆరాధనాలయాలుగా చేసుకొనేవారు."

(ముస్వద్ అహ్మద్)

పై హదీసుల ద్వారా ఇస్లాంలో సమాధి పూజలకు వున్న స్థానమేమిటో, సమాధి పూజారుల వాస్తవికత ఏమిటో మనం తెలుసుకున్నాం. స్వయాన దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి సమాధి వద్దే ఎలాంటి కార్యకలాపాలకు అనుమతి లేనప్పుడు ఇతర సమాధుల వద్ద జరిగే పనులు ఎలా ధర్మ సమ్మతం కాగలుగుతాయి?

సమాధుల వద్ద నమాజ్, రుక్మా, సజ్దాలు మరియు దైవేతరుల మెప్పు పొందడానికి జరిగే ఇతర కార్యక్రమాలు - ఇవన్నీ పూర్తిగా నిషేధించబడ్డ కార్యాలు.

కనుక ఈ పనులన్నిటినీ త్యజించి కేవలం అల్లాహో కోసమే నమాజ్, రుక్మా, సజ్దా, మరియు ఇతర ఆరాధనలు పాటించడం ఎంతైనా అవసరం.

అల్లాహో తన దాసునికి సరిపోదా?

2) జకాత్ :

జకాత్ అనేది ధనవంతులయిన ముస్లింలపై తమ సంపద, ఆభరణాల నుండి ఒక నిర్దిష్ట భాగాన్ని అల్లాహో మార్గంలో, తమ అవసరాలు తీర్మాకోలేని పేదవారికి చెల్లించడానికి అల్లాహో నిర్ణయించిన ఒక ముఖ్యమైన విధి. దివ్యభూరును వలు చోట్ల నమాజ్తో పాటు జకాత్ను కలిపి అల్లాహో ప్రస్తావించిన తీరు, గత అనుచర సమాజాలకు కూడా దీని ఆదేశాన్ని యివ్వడం బట్టి చూపే అల్లాహో దృష్టిలో దీనికున్న ప్రాధాన్యత అర్థమవుతుంది.

దివ్యభూరును అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు :

"నమాజును స్థాపించండి, జకాతును ఇవ్వండి, దైవ ప్రవక్తకు విధేయులుగా వుండండి". (నూర్ : 56)

"విశ్వసించి మంచి పనులు చేసేవారికీ, నమాజు స్థాపించే వారికీ, జకాత్ యిచ్చేవారికీ వారి ప్రభువు వద్ద తగిన ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. వారికి భయం కానీ, కోకం కానీ కలిగే అవకాశం లేదు". (బఖర : 277)

"అల్లాహో ప్రసన్నతను పొందే ఉడ్డేశ్యంతో, మీరు ఇచ్చే జకాతు - దానిని యిచ్చే వారే తమ సంపదను వృద్ధి చేసుకుంటారు". (రూమ్ : 39)

గ్రంథ ప్రజల గురించి అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు :

"వారు (గ్రంథ ప్రజలు) అల్లాహోకు దాస్యం చేయాలనీ, పూర్తి ఏకాగ్రతతో తమ ధర్మాన్ని ఆయన కౌరకే ప్రత్యేకించుకోవాలనీ, నమాజును స్థాపించాలనీ, జకాత్ ఇస్లామ్ వుండాలని మాత్రమే ఆదేశించడం జరిగింది. ఇదే ఎంతో సరియైన, సవ్యమైన ధర్మం." (బయ్యనహో : 5)

జకాత్ ప్రాముఖ్యతను దృష్టిలో పెట్టుకొనే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఈ విషయం గురించి తీవ్రంగా పోచురించారు.

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్ను) ద్వారా ఉల్లేఖించబడ్డ ఒక సుదీర్ఘ హదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉపదేశించారు : బంగారము, వెండి మీద జకాత్ చెల్లించని వాడికి ప్రశయం రోజు వాటితోనే పీటలు తయారు చేసి తదుపరి వాటిని నరకాగ్నిలో వేడి చేసి అతడి ముఖం, వీపుల మీద వాతలు పెట్టడం జరుగుతుంది. ఆ పీటలు గనక చల్లారితే మళ్ళీ వాటిని నరకాగ్నిలో వేడి చేసి వాతలు పెట్టడం జరుగుతూ వుంటుంది. ఇలా యావత్తు మానవుల తీర్పు ముగిసే వరకు కొనసాగుతూనే వుంటుంది.

(సహీ ముస్లిం - కితాబుజ్జకాత్, బాబ్ : ఇస్లామ్ ను ఇజ్జకాతి)

వేరొక హదీసులో ఇలా పోచురించారు :

"ఒంటెలు, ఆవులు, లేదా మేకలు కలిగి వున్న వ్యక్తి వాటి హక్కు (జకాత్)ను గనక చెల్లించకపోతే ప్రశయ దినాన ఆ పశువులు బాగా పెరిగి బలిసిపోయిన వాటిలా చేసి తీసుకు రాబడతాయి. తదుపరి అవి ఒకదాని తర్వాత

మరొకటి వరుసగా ఆ వ్యక్తిని కొమ్ములతో పాడిచి కాళ్ళతో తొక్కి వేస్తాయి. చివరి పశువు కూడా పాడిచి తొక్కి వేసిన తర్వాత తిరిగి మొదటి పశువు వచ్చేస్తుంది. ఈ విధంగా ఈ యాతన యావత్తు మానవులను గురించి తీర్పు ముగిసే వరకు కొనసాగుతుంది”. (సహీ ముస్లిం - కితాబుజ్జకాత్, బాబ్ : తగ్రీలీజి ఉఖూవతి మల్లాయు వద్దిజ్జకాత్)

ఇంకో హదీసులో ఇలా సెలవిచ్చారు.

“జకాత్ చెల్లించని వారి సంపద నాశనమైపోతుంది”. (తబ్రాని)

పై విషయాల ప్రాధాన్యతను గుర్తించే అబూబక్ర్ (రజి అల్లాహు అన్న) తన పరిపాలనా కాలంలో నమాజ్, జకాత్ల మధ్య వ్యత్యాసం చూపే వారితో, నమాజ్ను స్థాపించినప్పటికీ జకాత్ చెల్లించని వారితో జిహ్వద్ చేస్తానని చెబు తుండేవారు.

జకాతే కాకుండా మనిషి మామూలుగా చేసే దానం (సదభా) ప్రాధాన్యతను గూర్చి వివరిస్తూ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఓసారి తన సహచరులతో మాట్లాడుతూ-మీలో తన ధనం కన్నా తన వారసుల ధనాన్ని ఎక్కువగా ఇష్టపడే వాళ్ళేవరైనా వున్నారా? అని అడిగారు.

అది విన్న సహచరులు “మాలో ప్రతి ఒక్కరికీ తన ధనమంటేనే యొక్కువ ఇష్టం దైవ ప్రవక్త! అని విన్నవించుకున్నారు. దానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాట్లాడుతూ : మనిషి (దాన ధర్మాలు చేసి) ముందుకు పంపించుకున్నదే అతని ధనం. ఆ తరువాత అతను వదిలిపెట్టి పాయే ధనమంతా అతని వారసులదే” అని వివరించారు. (సహీ బుఝారి : 6442)

జకాత్ చెల్లింపు వివరాలను గూర్చి సమగ్రంగా తెలుసుకోవడానికి ఇక్వాల్ కీలానీ గారి ‘జకాత్ కే మసాయల్’ పుస్తకాన్ని చదవగలరు. పూర్తి వివరాలు ప్రాయిడానికి ఇక్కడ అవకాశం లేదు.

యిక ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజానికి వస్తే, ఇందులో ధనవంతులై వుండి కూడా జకాత్ చెల్లించని వారు ఎంతో మంది మనకు కాన వస్తారు. అలాంటి వారు అల్లాహ్ శిక్క నుండి ఎలా బయట పడగలరు?

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంలో నమాజ్, జకాత్లకు సమాన ప్రాధాన్యత వుందని, పీటిలో ఏది లోపించినా మున్ముందు కష్టాలు తప్పవని పీరికి తెలిస్తే ఎంత బాగుండేదో!

ప్రశయం రోజు నమాజుల నిధులతో అల్లాహ్ వద్ద హజరైనప్పటికీ జకాత్ శిక్కలను చవిచూసే పరిస్థితి ఎవరికీ రాకూడదు సుమా!

3) ఉపవాసం (రోజా)

నమాజ్, జకాత్ల లాగే ఉపవాసము కూడా అల్లాహ్నాను సంతృప్తిపరచడానికి మనిషి చేసే ఆరాధనల్లో ఒక ముఖ్యమైన ఆరాధన.

దీనిని గురించి దివ్య ఖుర్జాన్లో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“విశ్వసించిన ప్రజలారా! ఉపవాసం మీకు విధిగా నిర్దియించబడినది. ఏ విధంగా మీకు పూర్వం ప్రవక్తలను అనుసరించిన వారిపై విధించబడిందో. దీనివల్ల మీలో భయభక్తులు జనించే అవకాశం ఉంది.” (బఖర : 183)

“అల్లాహ్ మీకు ప్రసాదించిన మహోవదేశానికి గాను మీరు అల్లాహ్ బేనుత్యాన్ని కొనియాడటానికి, ఆయనకు మీరు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవడానికి ఈ పద్ధతి తెలుపబడుతోంది.” (బఖర : 186)

దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూడా వేర్యేరు హదీసుల్లో ఉపవాసం వాస్తవికతను, దాని ప్రయోజనాలను చక్కగా వివరించి చెప్పారు.

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు.

“అల్లాహ్ ఇలా తెలియ జేస్తున్నాడు: ఆదం తనయుడు చేసే సత్యార్థ లన్నీ తనకోసమే వున్నాయి. కానీ ఉపవాసం మాత్రం ప్రత్యేకంగా నాకోసమే వుంది. అందుకు నేనే స్వయంగా దానికి ప్రతిఫలమిస్తాను. ఉపవాసం ఒక డాలు వంటిది. మీలో ఎవరైనా ఉపవాసం పాటిస్తే వారు అణ్ణిలపు పలుకులు పలుక రాదు, గొడవల్లోకి దిగరాదు, ఎవరైనా ధూపించినా, లేక జగడానికి దిగినా, వారితో తాము ఉపవాసం పాటిస్తున్నామని చేపేయాలి.”

ఎవరి ఆధీనంలో మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రాణం వుందో ఆ శక్తి స్వరూపుని సాక్షి! ఉపవాసకుడి నేటివాసన ప్రథయం రోజు అల్లాహ్ దగ్గర కస్తూరి సువాసన కన్నా శ్రేష్ఠమైనది. ఉపవాసి రెండు రకాల ఆనందాలతో తన్మయం చెందుతాడు. మొదటిది, తన ఉపవాసం విరమించేటప్పుడు, రెండవది ఉపవాస ప్రతిఫలంతో తన ప్రభువును సందర్శించినప్పుడు.”

(ముస్లిం- కితాబుస్సియామ్, బాబ్: ఘజ్జస్సియామ్)

అబ్బుల్లా బిన్ అల్రు (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ఉపవాసం మరియు ఖూరాన్ ప్రథయం రోజు దాసుని గురించి సిఫారసు చేస్తాయి. ఉపవాసం ఇలా అంటుంది: ప్రభూ! నేను ఈ దాసుణ్ణి అన్నసానీయాల నుండి, మనో వాంఛలు తీర్చుకోవడం నుండి అపి వుంచాను. కనుక ఇతని విషయంలో నా సిఫారసును ఆమోదించు. తర్వాత ఖూరాన్ ఇలా విన్నవించుకుంటుంది: ప్రభూ! నేను ఈ దాసుణ్ణి రాత్రిశ్ను నిద్ర పోకుండా అపి వుంచాను. కనుక ఇతని విషయంలో నా సిఫారసు ఆమోదించు. ఆవిధంగా వారిరువురి సిఫారసూ ఆమోదించబడుతుంది.” (ముస్లిం అహ్మాద్)

సహార్ బిన్ సాద్ (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: స్వర్గంలో ‘రయ్యాన్’ అనే ఒక ద్వారం వుంది. ప్రథయదినాన ఉపవాసం పాటించేవారు మాత్రమే ఆ ద్వారం గుండా స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు. (దైవ దూతలు) ఉపవాసం పాటించేవారు ఎక్కడున్నారు? అని పిలుస్తారు. దానికి వారంతా ఆ ద్వారం గుండా స్వర్గంలోకి ప్రవేశిస్తారు. చివరికి వారంతా (స్వర్గంలో) ప్రవేశించిన తర్వాత ఆ ద్వారం మూసి వేయబడుతుంది. ఇక ఎవరూ దాని గుండా ప్రవేశంచలేరు.

(ముస్లిం- కితాబుస్సియామ్, బాబ్: ఘజ్జస్సియామ్)

ఉపవాసం పాటించే సమయంలో మనిషి చెడు చేప్పలకు, ప్రదర్శనాబుద్ధికి దూరంగా వున్నప్పుడే పైన పేర్కొన్న ప్రయాజనాలు చేకూరుతాయని ఆశించవచ్చు. అలా కాని పక్కంలో అంతా బూడిదలో పోసిన పన్చీరే అవుతుంది.

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“ఎవరైనా (ఉపవాసం వుండి) అబద్ధమాడటాన్ని, చెడు చేప్పలను త్యజిం చలేదో అలాంటి వ్యక్తి అన్న పానీయాలు వదులుకోవడం అల్లాహ్ కు ఎంత మాత్రం అవసరం లేదు.” (సహీ ఖుభారి: 1903)

మరి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనుచర సమాజమైన మనం ఆయన అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ రంజాన్ నెలలో విధిగా పాటించాల్సిన నెలరోజుల ఉపవాసమే కాకుండా వీలైనంత ఎక్కువగా నఫిల్ ఉపవాసాలు పాటించి అల్లాహ్ మెప్పును పాండటానికి ప్రయత్నించాలి.

నఫిల్ (ఐచ్ఛిక) ఉపవాసాలకు సంబంధించిన దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆజ్ఞలను పరిశీలిస్తే షవ్వుల్ నెలలో ఆరు రోజులు, ప్రతినెలా మూడు రోజులు, ప్రతి సోమ, గురు వారాల్లో, ప్రతినెలా 13, 14,15 వ తేదీలూ, (ప్రాణీ క్యాలండర్ ప్రకారం) ముహారం నెల 9, 10 లేదా 10, 11 వ తేదీలలో, అరఫాత్ దినం నాడు ఉపవాసం పాటించడం కానవస్తాయి. అలాగని వేరే ఇతర సమయాల్లో ఉపవాసం పాటించకూడదన్న పరతు ఏమీ లేదు. మనిషి స్వచ్ఛం దంగా తన సౌలభ్యాన్ని బట్టి ఎప్పుడైనా నఫిల్ ఉపవాసాలు పాటించవచ్చు. అయితే దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ద్వారా పేర్కొన బడని దినాలను తమ కోసం ప్రత్యేకం చేసుకొని కేవలం ఆ రోజుల్లోనే ఉపవాసం పాటించడం మాత్రం. ఖచ్చితంగా త్యజించదగ్గ విషయం. అలాగే ప్రీ కూడా తన భర్త జంట్లో ఉన్నప్పుడు అతని అనుమతి తీసుకున్న తర్వాతనే నఫిల్ ఉపవాసాలు పాటించ వలసివుంటుంది.

(4) హాజ్ - ఖుర్రాసీ

శారీరక ఆరాధనల్లో, అల్లాహ్ ఆర్దిక స్థామతను ప్రసాదించిన వారిపై అనివార్యమైవన్న ముఖ్య ఆరాధనల్లో హాజ్ కూడా ఒకటి. అల్లాహ్ దీనిని ఇస్లాం మోలికాంశాలలో చేర్చడాన్ని బట్టి చూస్తే దీనికున్న ప్రాధాన్యత అర్థమవుతుంది. అందుకే ఆర్దిక స్థామత కలిగిన ప్రతివ్యక్తి, తన జీవిత కాలంలో కనీసం ఒక్కసారైనా హాజ్ యాత్రను గావించవలసి వుంటుంది.

“ప్రజలపై అల్లాహుకు వున్న హక్కు ఏమిటంటే ఈ కాబా గృహానికి వెళ్ళే శక్తి గలవారు దాని హాజీను విధిగా చెయ్యాలి”. (ఆలిజమాన్: 97)

“హాజీ, ఉమ్రాలను అల్లాహు సంతోషం కోసం నెరవేర్హండి”. (బఖుర: 196)

అబూహస్రైరా (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“ఒక ఉమ్రా తర్వాత మరొక ఉమ్రా చేయటం, వాటి మధ్య జరిగిన పాపాలకు బదులుగా పరిషోరం (కఫ్ఫారా) అవుతుంది మరిము స్వీకార ముద్ర పడిన హాజీను ప్రతిఫలం స్వగ్రహిం తప్ప మరొకటిలేదు.”

(సహీ ముస్లిం: కితాబుల్ హాజీ, బాబ్: ఫజలిల్ హాజీ వల్ ఉమ్రా)

అబూహస్రైరా (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“ఎవరైనా ఈ ఇంటికి (కాబా గృహం) విచ్చేసి (హాజీ కోసం), ఏవిధమైన ఆణ్ణిలపు మాటలు పలకుండా, ఎలాంటి పాపాలకు, వ్యధి విషయాలకు, దైవ అవిధేయతకు పాల్పడకుండా జాగ్రత్త పడతాడో, అతను ఆరోజే మాతృగర్భం నుంచి పుట్టినవానిలా (పరమ పవిత్రుడై) తిరిగి వెళతాడు.”

(సహీ ముస్లిం: కితాబుల్ హాజీ, బాబ్: ఫజలిల్ హాజీ వల్ ఉమ్రా)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కేవలం మూడు మస్జిద్లకు తప్ప మరే చోటికీ పుణ్యఫలాపేక్షతో ప్రయాణం చేయడాన్ని వారించారు.

అబూహస్రైరా (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“మూడు మస్జిద్ల సందర్భం కోసం తప్ప మరే స్థల సందర్భానికి (పుణ్యఫలాపేక్షతో) ప్రయాణం చేయకండి. ఆ మస్జిద్లలు 1) ముస్లిముల్ హారాం 2) మస్జిదె నబవి 3) మస్జిదె అఖ్యా.”

(సహీ ముస్లిం: కితాబుల్ హాజీ, బాబ్: ఫజలిల్ మసజిదిస్పులాసతి)

అయితే ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహం ఇక్కడ కూడా త్రప్పటడుగు వేసింది. అల్లాహు మెప్పును పాందటానికి హాజీ, ఉమ్రా

యాత్రలు చేయటానికి ప్రయత్నించడానికి బదులు, ఏవిధ దేశాల్లో, ఏవిధ ప్రాంతాలలో నెలకొని వున్న గతకాలానికి చెందిన పుణ్య పురుషులు, సూఫీ మహాశయులు, మతి స్థిమితంలేని పిచ్చివాట్టు, చివరికి జంతువుల సమాధుల్లి కూడా పుణ్య ఫలాన్ని ఆశించి సందర్శిస్తాంది. ఈ సందర్భంగా, “ఎవరైతే ఏడు సార్లు ఆజ్ఞీర్ షరీఫ్ ను సందర్శిస్తారో అతనికి ఒక హాజీ చేసినంత పుణ్యం లభిస్తుంది.” అన్న విచిత్రమాట మనకు వినిపిస్తూ వుంటుంది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంతో ఈ మాటకు ఏదైనా సంబంధం పుండా చెప్పండి? మూడు మస్జిద్లకు తప్ప ఇతర ప్రదేశాలకు పుణ్య ఫలాపేక్షతో సందర్శించడానికి పరియత్తు అనుమతి ఇవ్వాలేదు. మరి అలాంటప్పడు ఏదో ఒకటి ఆశించి దైవేతరుల సమాధుల్లి సందర్శించడం అనేది ఎంత వరకు సమంజసం? ఇలాంటి పనుల్లో నిమగ్నమై వున్న వారికి ఇహలోకం ఎలా వున్నా పరలోకంలో మాత్రం కష్టాలు తప్పవు.

సమాధుల సందర్భం గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు. ‘నేను గతంలో ఏముల్లి సమాధుల్లి సందర్శించడాన్ని వారించాను. కానీ ఇప్పడు మీరు సమాధుల్లి సందర్శించవచ్చు. ఎందుకంటే సమాధుల సందర్భం మీకు మరణాన్ని జ్ఞాపికి తెస్తుంది.’ (అబూదావుద్: 3235)

ఇక్కడ సమాధుల సందర్భం అంటే సామాన్య ప్రజానీకం యొక్క సమాధులు గానీ, మజార్లు కాదు. ఎందుకంటే స్వశాన వాటికను సందర్శించే వ్యక్తికి సహజంగానే దైవభక్తి, పరలోక చింతన మరియు మరణం అనేవి గుర్తుకు వస్తాయి. మరి మజార్లను చూసి ఎవరికైనా ఈ విషయాలు గుర్తుకొస్తాయా?

ఇక ఖుర్బానీ గురించి తెలుసుకొండాం.

దివ్యఖురాన్లో అల్లాహు ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ప్రవక్త! : నీ ప్రభువు కొరకే నమాజు చెయ్య, ఖుర్బానీ కూడా యివ్వ.”
(కౌసర్: 2)

ఈ ఆయత్ ద్వారా మనకు బోధపడే విషయమేమిటంటే నమాజు, ఖుర్బానీ- ఈ రెండూ కేవలం అల్లాహుకి చెందిన హక్కులు. కాబట్టి దైవేతరుల కోసం వీటిని పాటించడం అనేది బాహోటంగా పిర్కు ఒడిగట్టడమే ఆవుతుంది.

ఆనన్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“ఇస్లాం లో ‘అత్మ’ అనేది లేదు.”

అబ్బురజ్జాఫ్ కథనం : ప్రజలు అజ్ఞన కాలంలో సమాధుల వద్ద మేకలు వగైరా... బలి యిచ్చేవారు. (దీనినే అత్మ అని పిలుస్తారు) (అబూదావూర్ : 3222)

పై హదీస్ ద్వారా సమాధుల వద్ద జంతు బలి అనేది అజ్ఞన కాలపు ముట్టిక్కుల ఆచారమనీ, ఇస్లాంలో అది పూర్తిగా నిషేధించబడినదని తెలుస్తోంది. అందుకే అల్లాహ్ కూడా నిషేధ వస్తువులను గురించి వివరిస్తూ దివ్య ఖురాన్లో ఇలా తెలియజేశాడు:

“బలిషీరం (అస్థానా) పై వధించబడిన జంతువు కూడా మీకు హరాం”.

(మాజిద : 3)

ఈ వాస్తవాలను తెలుసుకున్న తర్వాత, దైవేతరుల సమాధుల వద్ద, నేడు ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహం ఉర్ధుల పేరుతో, న్యాజ్, ఫాతిహోల పేరుతో జంతువులను జిబహ్ చెయ్యటంలో ఎంత నిజం వుందో ఇష్టే అర్థమవుతుంది.

ఇవన్నీ బహుదైవారాధన (షిర్క్) పనులనీ, ఇస్లాం వీటిని పూర్తిగా నిషేధించిందనీ వీరికి తెలిస్తే ఎంత బాగుండేదో!

5. మొక్కుబడులు, అర్పణలు

ఈ రెండు విషయాలు కూడా అల్లాహ్కా చెందిన ప్రత్యేక హక్కులు. దైవేతరుల కొరకు, వారెంత గొప్పవారైనా సరే, ఇవి పూర్తిగా నిషేధించబడ్డాయి. అయితే మొక్కుబడి విషయానికొస్తే మాత్రం దానికి దూరంగా వుండడమే ఉత్తమం. ఎందుకంటే మొక్కుబడి వల్ల ప్రయోజనమేమీ కలుగదని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సెలవిచ్చారు.

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“మొక్కుబడి అనేది మనిషికి తన అదృష్టంలో లేని ఏ ప్రయోజనమూ చేకుర్చుదు. కాకపోతే మొక్కుబడి అతణ్ణి తన అదృష్టంలో ప్రాణి వున్న దానివైపునకు తీసుకెళ్ళి కలుపుతుంది. మొక్కుబడి ద్వారా అల్లాహ్ పిసినారి చేత కూడా డబ్బు ఖర్చు చేయిస్తాడు. ఆ పిసినారి, మొక్కుబడికి పూర్వం ఇవ్వనిది, మొక్కుబడి కారణంగా ఇచ్చివేస్తాడు.”

(సహీ బుఝారి: 4694)

అయినప్పటికీ, ఒకవేళ అల్లాహ్ కొరకు ఏదైనా మొక్కుబడి చేసుకొంటే దానిని మాత్రం తప్పని సరిగా నెరవేర్పవలసి వుంటుంది.

అబ్బుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం, ఉమర్ బిన్ ఖత్తాబ్ (రజి అల్లాహు అన్న) ఒకసారి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు: దైవ ప్రవక్త! “నేను అవిశ్వాసిగా వున్నప్పడు ఓ రోజు (కాబా గృహంలో) ఏతెకాఫ్ పాటిస్తానని మొక్కుబడి చేసుకొన్నాను” అని విన్నవించు కున్నారు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ : ‘నీ మొక్కుబడిని తీర్చుకో’ అన్నారు.

(సహీ బుఝారి : 3144)

కానీ దైవేతరుల కోసం చేసుకొన్న మొక్కుబడిని మాత్రం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ తీర్చుకూడదు. ఇది పూర్తిగా నిషేధించబడినది.

ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజంలో ఈ దురాచారం కూడా బాగా ప్రబలి వుంది. బాహోటుంగా దైవేతరుల కోసం మొక్కుబడులు చేసుకొంటోంది. తమ ఫలానా కోరిక నెరవేరితే మీ మజార్ను దర్శించుకొని తలనీలాలు అర్పించుకుంటానని ఒకరు మొక్కుకుంచే, న్యాజ్, ఫాతిహో చేసి ఒక మేకను అర్పించుకుంటానని మరొకరు మొక్కుకుంటున్నారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మం వీటన్నించికీ అతీతమైనది, పరిపుఢ్చ మైనదీను.

యిక అర్పణల విషయానికోస్తే:

దానాలూ, అర్పణలు అనేవి కేవలం అల్లాహ్ కొరకు, అల్లాహ్ ప్రసన్నతను పొందడానికి మాత్రమే జరగాలి. దైవేతరుల అస్థానాల వద్ద జరిగే దానాలూ, అర్పణలు ఇస్లాంలో పూర్తిగా నిషేధించబడినవి.

దివ్య ఖురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“విశ్వసించిన ప్రజలారా ! మీరు సంపాదించిన ధనంలోని, మేము మీ కొరకు నేల నుండి ఉత్సత్తి చేసిన దాని లోని మేలైన భాగాన్ని అల్లాహ్ మార్గంలో ఖర్చు పెట్టండి. ఆయన మార్గంలో ఇవ్వటానికి పనికి రాని వస్తువులను ఏరి తీసే ప్రయత్నం చేయకండి.”
(బభర : 267)

“మంచి మార్గంలో మీరు ఖర్చు చేసే ధనం మీకే మేలు చేకూరుస్తుంది. అసలు మీరు ఖర్చు చేసేది అల్లాహ్ సంతోషం పొందటానికేగా. కనుక మంచి మార్గంలో మీరు ఏమి ఖర్చు చేసినా దాని ప్రతిఫలం మీకు హృదిగా లభిస్తుంది. మీకు అన్యాయం మటుకు ఎంత మాత్రం జరుగదు.”
(బభర : 272)

అదీ బిన్ హతిం (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉపదేశించారు:

“ఒక ఖర్జారపు ముక్కునయినా సరే దానం చేసి నరకాగ్ని నుండి మిమ్మల్ని మీరు కాపాడు కొండి.”

(సహీ ముస్లిం: కితాబుజ్జకాత్, బాబుల్ హస్పి అలస్సదబుతి వలోబెషిక్కిన్)

యిక దైవేతరుల మందిరాలు, అస్థానాల వద్ద జరిగే దానాలూ, అర్పణలను గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా సెలవిచ్చారు:

“ఒక వ్యక్తి కేవలం ఒక్క ఈగ వల్ల స్వర్గంలో ప్రవేశించగా, మరొక వ్యక్తి ఒక్క ఈగ వల్లనే నరకంలో ప్రవేశించాడు.” ఇది విని సహచరులు (ఆశ్చర్యంతో) ... ఓ దైవ ప్రవక్త! అదెలా జరిగిందని అడిగారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాట్లాడుతూ- ఒకసారి ఇష్టరు స్నేహితులు ప్రయాణిస్తూ ఒక ప్రాంతం గుండా వెళ్తుండగా, ఆ ప్రాంతియులు వారిని ఆపి ముందుకు వెళ్తానివ్వాలేదు. వారి దగ్గర్చుండి బయట పడటానికి ‘తమ ఆరాధ్య దైవమైన ఒక విగ్రహానికి ఏదైనా అర్పించాలి’ అన్న షరతు విధించారు. దీనికి, ఆ ఇష్టరు స్నేహితుల్లో ఒకడు - ‘అర్పించడానికి నా దగ్గరేమీ లేదు’ అని విన్నవించుకున్నాడు. వారతనితో- ఏదైనా సరే, చివరికి ఒక ఈగనైనా సరే అర్పించుకో అని పలికారు. దానికండు

ఒక ఈగను పట్టి తెచ్చి ఆ విగ్రహానికి అర్పించాడు. దానికి వారు సంతృప్తిపడి అతణ్ణి విడిచిపెట్టారు. కానీ అతను ఐర్సుకు పాల్పడినందున నరకాగ్నిలోకి విసిరి వేయబడ్డాడు. ఇక రెండవ వ్యక్తి మాత్రం (ఏకదైవాధకుడు అయినందువల్ల) నేను అల్లాహ్ కు తప్ప యొవరికి ఏమీ అర్పించుకోనని స్పష్టం చేశాడు. ఈ మాట విని వారు ఆగ్రహం చెంది అతణ్ణి చంపేశారు. కానీ వాస్తవానికండు వీరమరణం పొంది స్వర్గ ప్రవేశ భాగ్యం పొందాడు.
(ముస్లిం అహ్మాద్)

అలాగే దైవేతరుల పేరుతో ప్రమాణం చేయటం కూడా ఇర్సై. అయితే దీనిని పిరై అసెగర్ (చిన్న ఐర్సు) అంటారు.

సార్ బిన్ ఉబాదా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం ఇబ్రై ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) ఒక వ్యక్తిని, ‘కాబా గృహం సాక్షి! అని ప్రమాణం చేస్తుండగా విని, అతనికి, దైవేతరుల మీద ప్రమాణం చేయకు. దైవేతరుల మీద ప్రమాణం చేసేవాడు దైవ తిరస్కారానికి లేక ఒహదైవాధన (ఐర్సు)కు పాల్పడినట్టేనని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చెబుతుండగా నేను విన్నాను’ అని ఉపదేశించారు.
(అబూదావ్హాద్ : 3251)

ఇబ్రై ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు.

“మీరు మీ తాత ముత్తుతల మీద ప్రమాణం చేయటాన్ని అల్లాహ్ వారిం చాడు. కనుక మీలో ఎవరైనా ప్రమాణం చేయదలుచుకుంటే అల్లాహ్ మీద ప్రమాణం చేయాలి లేదా హరుకోవాలి.”

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ హస్పి, బాబ్ : జవాజి తాలిఫిల్ ఇహ్రోమి)

ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజంలో చాలా మంది అజ్ఞానం వల్ల తెలియక దివ్య ఖురాన్ మీద ప్రమాణం చేస్తుంటారు. ఇది కూడా ఒక తప్పుడు కార్యము. కనుక దీనిని కూడా త్యజించవలసిన అవసరం ఎంతైనా వుంది.

6) మంచిని అజ్ఞాపించడం, చెడు నుండి నిరీధించడం :

మనిషి చేసే శారీరక ఆరాధనల్లో ఇది కూడా ఒక ముఖ్యమైన ఆరాధన. వాస్తవానికి ఇది దైవ ప్రవక్తల పనిగా వుండేది. అయినప్పటికీ ప్రతి అనుచర

సమాజానికి ‘మంచిని ఆజ్ఞాపించండి, చెడు నుండి నిరోధించండి’ అని అల్లాహ్ ఆదేశించాడు. దీనిని బట్టే అల్లాహ్ దృష్టిలో దీనికంత ప్రాధాన్యత వుందో అర్థమవుతుంది. యిక అంతిమ దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనుచర సమాజ మైన మనం ఈ ఆదేశాన్ని ఎట్టి పరిష్కితుల్లోనూ త్యజించలేం. కారణం ఇక ప్రథమం వరకూ ఏ ప్రవక్త కూడా రాడు. అందుకే ప్రవక్తలపై మోపబడిన బరువు బాధ్యతలన్నీ ప్రస్తుతం ముస్లిం సమాజంపై మోపబడ్డాయి.

దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ఇక నుండి ప్రపంచంలో మానవులకు సన్మార్గం చూపటానికి, వారి సంస్కరణకు రంగంలోకి తీసుకురాబడిన ఉత్తమ సమాజం మీరే. మీరు మంచిని చెయ్యిండి అని ఆజ్ఞాపిస్తారు. చెడు నుండి ఆపుతారు, అల్లాహ్ను విశ్వసిస్తారు”.

(ఆలి ఇమ్రాన్ : 110)

“మీలో మంచి వైపుకు పిలిచేవారూ, మేలు చెయ్యిండి అని ఆజ్ఞాపించే వారూ, చెడు నుండి వారించేవారు కొందరు తప్పకుండా వుండాలి. ఈ పనిని చేసేవారే సాఫల్యం పొందుతారు”.
(ఆలి ఇమ్రాన్ : 104)

హంజైఫా (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రభోదించారు: “ఎవరి గుప్పెట్లో నా ప్రాణం వుందో ఆ శక్తి స్వరూపుని సాక్షిగా చెబుతున్నాను! మీరు తప్పనిసరిగా మంచిని గురించి ఆజ్ఞాపించండి, చెడు నుండి వారించండి. లేకపోతే త్వరలోనే అల్లాహ్ మీపై తన తరపు నుండి ఏదైనా శిక్షను అవతరింపజేయవచ్చు. ఇక ఆ తరువాత మీరు ఎంతగా ప్రార్థించినా మీ ప్రార్థనలు ఆలకించబడవు.”

(తిర్యిజి : అబ్ వాబుల్ ఫితన్, బాబ్ మాజా ఫిల్ అమ్రి బిల్ మారూఫి వన్వహ్య అనిల్ మున్జిరి)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను ఇలా ప్రభోదిస్తుండగా తాను విన్నానని అబూ సయూద్ ఖుది (రజి అల్లాహు అన్ను) తెలియజేశారు : మీలో ఎవరైనా, ఏదైనా చెడు జరుగుతుండగా చూస్తే (ముందు) దాన్ని చేత్తో ఆపడానికి ప్రయత్నించాలి. అంత శక్తి గనక లేకపోతే నోటిషైనా దాన్ని వారించాలి. అదీ

చేయలేకపోతే (కనీసం) మనసులోనైనా దానిని చెడుగా భావించాలి. ఇది విశ్వాసపు అతి బలహీన స్థాయి.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ ఈమాన్, బాబ్ : కౌన్సిల్ప్రైస్ అనిల్ మున్జిరి మినల్ ఈమాన్)

ఇక ఈ కార్యాన్ని సక్రమంగా నిర్వహించని అనుచర సమాజాలకు ఏం గతి పట్టిందో చూడండి :

“ఇస్లాయిలు సంతతి వారిలో అవిశ్వాస మార్గం అవలంబించిన వారిని దాహ్యద్ అలైహిస్లాం) నోట, మర్యాద కుమారుడైన మసీహ్ (అలైహిస్లాం) నోట శపించడం జరిగింది. ఎందుకంటే వారు అవిధేయులయ్యారు, అత్యాచారాలు చేయసాగారు. చెడు పనులు చెయ్యకుండా ఒకరి నోధించడం మానివేశారు. వారు అవలంబించిన మార్గం చాలా చెడ్డడి.” (మాజిద : 78-79)

అబ్బుల్లా బిన్ మన్సోద్ (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు : ఇస్లాయిలు జాతి దురాగతాలకు ఒడిగట్టినప్పుడు వారి మత పండితులు వారిని వారించారు. కానీ వారు మాత్రం పాపాలు చేయటం మానలేదు. ఆ తర్వాత మత పండితులు కూడా (నిర్మాహమాటంగా) వారితో పాటు కూర్చోవడం, తినడం, త్రాగడం మొదలు పెట్టారు. దానితో అల్లాహ్ వారందరి హృదయాలను ఒకేలా మార్చేశాడు. ఇంకా దాహ్యద్ (అలైహిస్లాం) మరియు ఈసా (అలైహిస్లాం) నోట వారిని శపించాడు. ఎందుకంటే వారు (అల్లాహ్కు) అవిధేయత చూపారు. అత్యాచారాలు చేయడం మొదలు పెట్టారు.

ఇలా అన్నాక, ఆనుకొని కూర్చోని వున్న ఆయన ఒక్కసారిగా లేచి సరిగ్గ కూర్చోని “తప్పదు, ఎవరి గుప్పెట్లో నా ప్రాణం వుందో ఆ శక్తి స్వరూపుని సాక్షిగా చెబుతున్నాను. మీరు ప్రజల్ని సత్యం వైపునకు మళ్ళించే దాకా (మీకు మోక్షం లభించదు)” అని ఊపదేశించారు.

(తిర్యిజి : అబ్ వాబుల్ తప్పీరుల్ ఖురాన్, వమిన్ సూరతుల్ మాజిద)

సమాజంలో ప్రబలే చెడును నిరోధించకుండా, చూసే చూడనట్లు వూరు కుంటే జరిగే పర్యవసానాన్ని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఒక చక్కటి ఊదాహరణతో పోల్చి చెప్పారు.

నోమాన్ బిన్ బహీర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు. “అల్లాహ్ హాద్దులకు లోబడి నడుచుకొనే వారు మరియు వాటిని అతిక్రమించే వారి ఉదాహరణ ఎలాగుం దంటే, కొంత మంది (ఒక నావలో ప్రయాణించదలచి అందులోని పై మరియు క్రింది భాగాల కోసం) చీటీ వేశారు. దాని ప్రకారం కొంత మంది పైభాగం లో కూర్చున్నారు. మరికొంత మంది క్రింది భాగంలో కూర్చున్నారు. (నావ సముద్రంలో ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు) క్రింది వాళ్ళకు నీళ్ళు అవసరమైతే వాళ్ళు పైభాగానికి, పైన కూర్చున్న వారి మధ్య నుండి వెళ్లవలసి వచ్చేది. (ఇది పైనున్న వారికి ఇబ్బందికరంగా వుండేది)

(అది గమనించిన) క్రింది వాళ్ళు, మనం క్రింది భాగంలోనే ఒక రంధ్రం చేసుకొని (నీళ్ళు తోడుకుంటే) పైన వున్నవాళ్ళకు ఇబ్బంది కలుగకుండా ఉంటుంది కదా- అని అనుకున్నారు. అలాంటి సమయంలో పై భాగంవాళ్ళు గనక క్రింది వారిని వారు తలబెట్టు దలచిన కార్యం నుండి వారించకపోతే అందరూ (మునిగి) చనిపోతారు. అలా కాక, క్రింది వాళ్ళను అలా చేయకుండా చేత్తే ఆపితే తామూ మరియు వారందరూ కూడా బ్రతికి బయటపడతారు.”

(స్థో బుఖారి : 2686)

అయితే ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజంలో ఒక విచిత్ర పరిస్థితి నెలకొని వుంది. కొందరు ఈ కార్యాన్ని పూర్తిగా నిర్వర్తించడమే మానేశారు. మరికొందరు దీనిని పాటిస్తున్నప్పటికీ దీనికి ముందస్తు కావలసిన ఘర్తులను పెడచెవిన పేడు తున్నారు. అవి యేమిటంటే :

1. మంచీ చెడులకు సంబంధించిన జ్ఞానము : ధార్మిక పరంగా మంచి పనులంటే కేవలం అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పాటించమని ఆదేశించిన పనులు. యిక చెడ్డ పనులంటే అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వారించిన పనులు. మంచి పనుల్లో ఏకదైవాధన (తాహీద్) మరియు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి సున్నతలు శైష్మమైనవి కాగా పిర్క్ మరియు బిద్దాత్ (ధర్మంలో లేని కొత్త పోకడలు) అత్యంత చెడ్డ పనులు. మీటిని గురించిన జ్ఞానం కలిగి వుండాలి.

2. తనకు తెలిసిన వాటిని ఇతరులకు బోధించే ముందు స్వయంగా తాను పాటిస్తూ వుండాలి.

3. ప్రదర్శనా బుద్ధి నుండి దూరంగా వుండాలి.

ఈ మూడు ఘర్తులు పాటిస్తూ ఈ కార్యాన్ని నిర్వర్తించినపుడే దాని ప్రభావం ఇతరులపై పడే అవకాశం వుంది. అలా కాని పక్కంలో, ప్రజలను రుజుమాగ్గం వైపునకు ఆహ్వానించే మాట అటుంచి మాగ్గ భ్రష్టత్వానికి గురి చేసే ప్రమాదం వుంది.

తోహీద్ గురించి సంపూర్ణంగా తెలియని వాడు దానిని గురించి ఇతరులకు బోధించగలడా?

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి సమాజ్ విధానం తెలియని వాడు ఇతరులకాపద్ధతి నేరుగలడా?

అందుకే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనుచర సమాజమైన మనం ముందుగా దైవ ప్రవక్తల (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మాన్ని సంబంధించిన సామాన్య జ్ఞానాన్ని కనీసం ముందు అర్జించాలి. తదుపరి దానిని ముందు స్వయంగా ఆచరణలో పెట్టాలి. ఆ తర్వాతే ఇతరులకు దానిని గురించి బోధించాలి.

తోహీద్ అల్ ఉలూహియత్ ను గురించిన సమగ్రమైన వాస్తవికత యిది.

తోహాద్-అల్ - అన్త్ర వ సిఫాత్

తోహాద్ అల్ రుబూబియత్, తోహాద్ అల్ ఉలూహియత్ తర్వాత తోహాద్ లోని మూడవ రకమైన తోహాద్ అల్ అస్కా వ సిఫాత్ గురించి వివరంగా తెలుసు కుండాం.

తోహాద్ అల్ అస్కా వ సిఫాత్ అంటే అల్లాహ్ కు చెందిన పేర్లలో, గుణ గణాల్లో అల్లాహ్ ను సంపూర్ణాపిగా, ఒక్కడిగా విశ్వసించడం.

దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“అల్లాహ్ మంచి పేర్లకు అర్పాడు, ఆయనను మంచి పేర్లతోనే వేదుకోండి. ఆయనను మంచి పేర్లతో పిలిచే విషయంలో సత్యం నుండి వైదొలిగే వారిని వదిలి పెట్టండి”.
(ఆరాఫ : 180)

“ఇలా అను : అల్లాహ్ అని అయినా పిలవండి లేదా రహ్మాన్ అని అయినా సరే. ఏ పేరుతో ఐనా పిలవండి, ఆయనకుగల పేర్లన్నీ చక్కనివే”.

(బనీ ఇస్రాయాల్ : 110)

“అల్లాహ్ - ఆయన తప్ప మరొక ఆరాధ్యాడు లేదు. ఆయనకు ఉత్తమ మైన పేర్లు వున్నాయి.”
(తాహో : 8)

అబూ హస్రేరా (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “అల్లాహ్ కు తొంభై తొమ్మిది పేర్లు వున్నాయి. వాటిని గుర్తు పెట్టుకున్నవాడు స్వర్గానికి పోతాడు.”
(సహీ బుఖారి : 6410)

వీటిలో కొన్ని యివి :

అర్పాన్	: కరుణామయుడు
అర్పోం	: కృపాశీలుడు

అస్కామీ	: అంతా వినేవాడు
అల్ బనీర్	: అన్నిటినీ చూసేవాడు
అల్ హాయ్	: ఎల్లప్పుడూ సజీవంగా వుండేవాడు
అల్ ఖయ్యాం	: నిత్యాడు, అనంతుడు
అల్ ఆలీం	: అంతా తెలిసిన వాడు
అల్ ఖదీర్	: అన్నిటిపై అధికారం కలవాడు
అల్ ఖాలిఫ్	: సృష్టికర్త
అల్ రాజిఫ్	: పోషించేవాడు.

అయితే దివ్యభూరానులోగానీ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసుల్లో గానీ పేర్కొనబడని పేర్లతో అల్లాహ్ ను పిలవడం గానీ, వర్ణించడం గానీ నిషేధించబడినది. ఎందుకంటే, ఒక వేళ వర్ణించబడ్డ పేరు అల్లాహ్ స్థాయికి తగ్గట్టు పుంటే స్వయంగా అల్లాహ్ యే తన గ్రంథంలో ఉల్లేఖించేవాడు లేదా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన ప్రార్థనల్లో ఉపయోగించేవారు. మరి అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆ పేరును ఎప్పుడూ వాడలేదు కాబట్టి ముస్లిం సమాజానికి కూడా దానిని ఉపయోగించే అనుమతి వుండదు.

ఇక గుణగణాలను గూర్చి తెలుసుకుండాం

అల్లాహ్ యొక్క గుణగణాలను గూర్చి స్వయంగా అల్లాహ్ తన గ్రంథం లోనూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన హదీసుల్లోనూ వివరించారు. అయితే వాటిని అర్థం చేసుకోవడంలో మాత్రం సలపుస్సాలిహీనుల దృక్ప్రథాన్ని అనుసరించాల్సిన అవసరం ఎంతైనా వుంది. అప్పుడే మనం రుజుమార్గంలో వుండగలం. సలఫీల దృక్ప్రథాన్ని పెడచెని బెట్టి స్వంత బుద్ధిని గానీ, ఇతరుల బుద్ధిని గానీ ఉపయోగించి వాటిని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తే మాత్రం ఖచ్చితంగా పెడతోవ పట్టే అవకాశం వుంది. గతించిన ముస్లిం సమాజాన్ని, ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజాన్ని, నిశితంగా పరిశీలిస్తే దురదృష్ట వశాత్తూ జరిగింది

కూడా అదే. తమ స్వంత బుద్ధి జ్ఞానాలు ఉపయోగించి కొందరు అల్లాహ్ గుణగణాలకు వేరే అర్థాన్ని ఆపాదిస్తే మరికొందరు ఎకంగా వాటన్నింటినీ తిరస్కరించారు. ఈ విధంగా వారు రుజుమార్గం నుండి వైదోలిగారు.

దివ్యభూరానులో, దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హాదీసుల్లో వివరించ బడ్డ అల్లాహ్ యొక్క గుణ గుణాలను గూర్చి సలఫ్లు దృష్టించం ఎలా వుందో డా॥ పేశ్ సాలెహ్ బిన్ ఫౌజాన్ గారు చాలా చక్కగా వివరించారు. దాని వివరణ యిలా వుంది.

1. వారు (సలఫ్లు) దైవ గ్రంథంలోనూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హాదీసుల్లోనూ వివరించబడిన అల్లాహ్ యొక్క గుణగణాలను వాటి బాహ్యర్థం ప్రకారం సంపూర్ణంగా ధృవీకరించి విశ్వసిం చారు. వాటికి వేరే అర్థాలు తొడిగించడం గానీ, వాటి కోసం ప్రయోగిం చబడ్డ పదాల అర్థాన్ని తిరస్కరించడం గానీ చేయలేదు.

2. అల్లాహ్ గుణగణాలకు పోలికలు కల్పించడాన్ని వారు సంపూర్ణంగా తిరస్కరించే వారు. దానికి కారణం-

దివ్య భూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ఆయనను పోలిన వస్తువు సృష్టిలో ఏదీ లేదు. ఆయన అన్నీ వినేవాడు, అన్నీ చూసేవాడూను.”
(మూరా : 11)

3. అల్లాహ్ యొక్క పేర్లు, గుణగణాల విషయంలో వారు అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధృవ పరిచిన హద్దుల లోపలే వుండేవారు. అల్లాహ్, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధృవ పరిచిన వాటిని వారు కూడా సంపూర్ణంగా ధృవీకరించి, వారు తిరస్కరించిన వాటిని పీరు కూడా తిరస్కరించేవారు. అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తెలియజేయని విషయాల్లో మౌనం పాటించేవారు.
4. అల్లాహ్ పేర్లు, గుణగణాలు వివరించబడిన ఆయతులు, హాదీసులను

వారు ముహ్మూద్ మాత్ (సప్పమైనవి) కోవకు చెందినవనీ, వాటి అర్థం కూడా స్వప్పంగా వివరించబడిందని విశ్వసించేవారు. వాటి (బాహ్య) అర్థాన్ని ఇతరులకు బోధించడానికి వెనుకాడేవారు కాదు.

5. అల్లాహ్ యొక్క గుణగణాల వాస్తవికతకు సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని వారు అల్లాహ్కా వదిలేసేవారు. అంటే దానిని అల్లాహ్ తప్ప మరెవ్వరూ ఎరుగరని ధృథంగా విశ్వసించేవారు.

(అఖీదా ఆఫ్ తెహీద - డా॥ సాలెహ్ బిన్ ఫౌజాన్, ఇంటర్వెట్ ప్రతి)

దివ్యభూరానునూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హాదీసులను క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తే అల్లాహ్ గుణగణాలకు సంబంధించిన ఎన్నో విషయాలు మనకు బోధపడతాయి. వాటన్నింటినీ వాటి బాహ్యర్థం ప్రకారం సంపూర్ణంగా విశ్వసించి ధృవీకరిస్తూ సలఫ్లులను అనుసరించడం తప్పనిసరి.

వాటిలో కొన్నింటిని గూర్చి తెలుసుకుండాం :

చేతులు:

“ఇఖీన్ ! నేను నా రెండు చేతులతో సృజించిన వానికి సజ్జా చెయ్యకుండా నిన్ను ఏ విషయం ఆపింది?”
(సాద్ : 75)

“అల్లాహ్ చేతులు విశాలంగా వున్నాయి. తాను కోరిన ప్రకారం ఆయన ఖర్మ చేస్తాడు.”
(మాజుద్ : 64)

అబూ హరైరా (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు. “అల్లాహ్ ఇలా అంటున్నాడు: మీరు ఇతరుల కోసం ఖర్మ చేయండి. నేను మీ కోసం ఖర్మ చేస్తాను” తదుపరి ఇలా ప్రవచించారు:

“అల్లాహ్ కుడి చేయి పూర్తిగా నిండి వుంది. రాత్రింబవళ్ళు ఖర్మ చేసినా ఏ మాత్రం తగ్గదు. మీరు ఒక్కసారి ఆలోచించండి, భూమ్యాకూశాలను స్వీచ్ఛించి నప్పటి నుండి అల్లాహ్ ఎంతగా ఖర్మ చేశాడో! అయినప్పటికీ తన కుడి చేతిలో వున్నది ఇప్పటి వరకూ ఏ మాత్రం తగ్గలేదు. ఆయన ‘అర్ద్’ నీటి మీద వుంది

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మం

మరియు అతని ఇంకో చేతిలో మరణం వుంది. తాను తలుచుకున్నవారిని ఉన్నత శిఖరాలకు ఎత్తుతాడు, తాను తలుచుకున్న వారిని అణగదొక్కుతాడు.”

(సహీ ముస్లిం : కితాబుజ్జకాత్, బాబుల్ హస్సి అలన్నఫ్ఫాతి వ తబ్బ షీరిల్ మున్ఫఫ్ఫి బిల్ భల్ఫ్ఫి)

కాశ్ము:

అనన్ బిన్ మాలిక్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు : నరక వాసుల్ని నరకంలో వేయడం జరుగుతూ వుంటుంది. దానికి నరకం “ఇంకా” “ఇంకా” అని అరుస్తూ వుంటుంది. చివరికి మన ప్రభువు తన కాలిని (వేరొక ఉల్లేఖనంలో ‘అదుగు’ అని వుంది) దానిలోకి వేస్తాడు. దానితో నరకం ఒక్కసారిగా ముడుచుకుపోయి “యిక చాలు” “యిక చాలు” అని అరుస్తుంది. (సహీ బుఝారి : 7384)

కట్టు:

“ప్రవక్త ! నీ ప్రభువు ఉత్తరువు వచ్చేవరకు ఓర్పు వహించు. నీవు మా ధృష్టిలో వున్నామను.” (తూర్ప : 48)

“మేము నూహ్ (అలైహిస్సులాం)ను పలకలు, మేకులు గల దానిపైకి ఎక్కించాము. అది మా కళ్ళ ముందు నడుస్తూ వుండేది.” (ఖమర్ : 13-14)

“నేను నా తరఫు నుండి నీపై (మూసా పై) ప్రేమను ఆవరింప జేశాను. నీవు నా కళ్ళ ముందు పెంచబడే ఏర్పాటు చేశాను” (తాహో : 39)

ముఖుం :

“ఈ పుడమిపై వున్న ప్రతి వస్తువూ నాశనమై పోయేదే, కేవలం మహోన్నత మైన నీ ప్రభువు ముఖం మాత్రమే మిగిలి వుండేది.” (రహ్మాన్ : 26-27)

“ఒక్క ఆయన ముఖం తప్ప ప్రతీదీ నశించేదే.” (ఖసన్ : 88)

రావడం :

“మేఘాల షామియానాలలో దూతలు వెంట రాగా, అల్లాహ్ వారి

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మం

ముందుకు స్వయంగా వచ్చి తీర్పు చేపే సమయం కోసం వారు నిరీక్షిస్తున్నారా?” (బఖర : 210)

“భూమిని ఎడా పెడా దంచి తుత్తునియలుగా చేయడం జరిగినప్పుడు మీ ప్రభువు అవతరిస్తాడు. దైవదూతలు బారులుగా తీరి నిలబడి వుంటారు.” (ప్రజ్జ : 21-22)

“దైవదూతలు వచ్చి వారి ముందు నిలబడాలనీ, లేదా నీ ప్రభువే స్వయంగా రావాలనీ లేదా నీ ప్రభువు యొక్క కొన్ని బహిరంగ నిదర్శనాలు ప్రత్యక్షం కావాలనీ ప్రజలు నిరీక్షిస్తున్నారా?” (అన్ఱమ్ : 158)

అబూ హస్రైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: మన ప్రభువు ప్రతి రాత్రి మూడింట ఒక్క వంతు రాత్రి మిగిలి వున్న సమయంలో ప్రాపంచిక ఆకాశం వైపునకు వచ్చి ఇలా అంటాడు :

“ఎవరైనా నన్ను ప్రార్థించే వారున్నారా? నేను వారి ప్రార్థనలను స్వీకరిస్తాను. ఎవరైనా నాతో ఏదైనా అడిగే వారున్నారా? నేను వారికది ప్రసాదిస్తాను. ఎవరైనా నాతో క్షమించమని వేడుకొనేవారున్నారా? నేను వారిని క్షమిస్తాను”.

(సహీ బుఝారి : 1145)

వినదం, చూడడం :

“తన భర్త వ్యవహారంలో నీతో వాదిస్తూ వున్న, అల్లాహోతో మొరపెట్టు కుంటూ వున్న శ్రీ మాటలను అల్లాహ్ విన్నాడు. అల్లాహ్ మీ ఉభయుల సంభా షణను వింటున్నాడు. ఆయన అన్నీ వినేవాడు, చూసేవాడూను.” (ముజాదలహ్ : 1)

“అల్లాహ్ దరిద్రుడు, మేము ధనికులం అని అన్న వారి ప్రేలాపన అల్లాహ్ విన్నాడు”. (ఆలి ఇమ్రాన్ : 181)

“మేము వారి రహస్య విషయాలనూ, వారి గుసగుసలనూ వినటం లేదని వారు అనుకొంటున్నారా? మేము అన్నీ వింటూనే వున్నాము”. (జఖ్రీర్ఫ్ : 80)

“భయపడకండి. మీతో పాటు (మూసా (అలై హిస్లులాం), హోరూన్ (అలైహిస్లులాం) లు) నేనూ వున్నాను. అంతా వింటూ ఉన్నాను, చూస్తూ వున్నాను.”
(తాహో : 46)

“అల్లాహో చూస్తున్నాడని అతనికి తెలియదా?” (అలల్ఫో : 14)

అబూ మూసా (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం : మేమొకసారి ప్రయాణంలో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వెంట వున్నాం. ప్రజలు బిగ్గరగా గొంతెత్తి ‘తక్కీర్’ పలకడం మొదలు పెట్టారు. అది విని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాట్లాడుతూ : ప్రజలారా! మీ ప్రాణాలపై కారుణ్యం చూపండి. మీరు చెవిటి వాణ్ణిగానీ, దగ్గర్లో లేని వాణ్ణిగానీ ప్రార్థించడం లేదు. పైగా వినేవాణ్ణి, చూసేవాణ్ణి, దగ్గర్లో వున్నవాణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నారు. ఎవరినైతే మీరు ప్రార్థిస్తున్నారో అతను మీ వాహనం యొక్క కంరం కన్నా చాలా దగ్గర్లో వున్నాడు.

(సహీ బుఝారి : 4205)

ప్రేమించడం :

“న్యాయం చేయండి, నిశ్చయంగా న్యాయం చేసేవారిని అల్లాహో ప్రేమిస్తాడు”.

(హజురాతో : 9)

“ప్రవక్తా ! నీవు ప్రజలకు ఇలా చెప్పు : మీకు నిజంగానే అల్లాహో పట్ల ప్రేమ వుంటే నన్ను అనుసరించండి. అప్పుడు అల్లాహో మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తాడు.”
(ఆలి ఇమ్రాన్ : 31)

కరుణించడం :

“మీ ప్రభువు కరుణించడాన్ని తనపై విధిగా విధించుకున్నాడు.”
(అన్ ఆమ్ : 54)

“అల్లాహోయే ఉత్తమ రక్షకుడు, ఆయనే అధికంగా కరుణించేవాడు”
(యూసుఫ్ : 64)

“నా కారుణ్యం ప్రతి వస్తువునూ ఆవరించి వుంది”. (ఆరాఫ్ : 156)

నవ్వుడం :

అబూ హురైరా (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు : ఒకర్నొకరు చంపుకొని స్వర్గం లోకి వెళ్ళిన జిద్దరు వ్యక్తులను చూసి అల్లాహో నవ్వుతాడు. దానికి సహాచరులు (ఆశ్చర్యంతో) ఓ దైవ ప్రవక్త! ఇదెలా సాధ్యం! అని అడిగారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ - ఒక వ్యక్తి అల్లాహో మార్గంలో జిహ్వద్ చేస్తూ వీరమరణం పొందితే, అతణ్ణి చంపిన వ్యక్తి తర్వాత విశ్వాసిగా మారి తను కూడా అల్లాహో మార్గంలో పొరాది వీరమరణం పొందాడు.

(సహీ బుఝారి : 2826)

అనందించడం, ఆశ్చర్యపడడం :

అబూ హురైరా (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు : అల్లాహోకు తన దాసుని పశ్చాత్తాపం వల్ల ఎంతగా ఆనందం కలుగుతుందంటే, తప్పి పోయిన మీ జంతు వాహనం మీకు దౌరినప్పుడు ఎంత ఆనందం కలుగుతుందో అంతకన్నా ఎక్కువే ఆనందం కలుగుతుంది.

(సహీ బుఝారి : 6308,6309)

వేరొక హదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా సెలవిచ్చారు :

“మన ప్రభువు తన దాసులు బాధ పడడాన్ని, (దానికి) ఇతరులు వారికి దగ్గర కావడాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోతాడు. ఆయన మీ కష్టాల, బాధల పరిష్కారిని చూసి నవ్వుతాడు. ఎందుకంటే మీ కష్టాలన్నీ త్వరలోనే తీరిపోతాయని అతనికి బాగా తెలుసు కాబట్టి.”
(ముస్తద్ అహ్మాద్)

మాట్లాడడం :

“వారిలోని (ప్రవక్తలలో) కొందరితో అల్లాహో స్వయంగా మాట్లాడాడు”.
(బఖర : 253)

“మేము మూసాతో ప్రత్యక్షంగా మాట్లాడాము”. (నిసా : 164)

“వారి ప్రభువు వారిని (ఆదమ్ (అలై హిస్లులాం) దంపతులను) పిలిచి

ఇలా అన్నాడు : నేను ఆ చెట్టు వద్దకు పోవద్దని మిమ్మల్ని వారించలేదా? షైతాను మీకు బహిరంగ శత్రువని చెప్పలేదా?”
(ఆరాఫ్ : 22)

అదీ బిన్ హాతిం (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉద్భేదించారు. (ప్రథయం రోజు) మీలో ప్రతి ఒక్కరితో అల్లాహో స్వయంగా మాట్లాడతాడు. మీకూ, అల్లాహోకూ మధ్య ఏ అనువాదకర్త కూడా వుండడు.

మనిషి తన కుడివైపుకు చూస్తాడు- అతని ఆచరణలు దర్శనమిస్తాయి. ఎతుమమైపుకు దృష్టి సారిస్తాడు. అక్కడ కూడా అతని ఆచరణలే దర్శనమిస్తాయి. ముందుకు చూస్తాడు. కేవలం నరకం తప్ప అతని మనసుకేదీ తట్టడు. ఎందు కంటే నరకం అతని ముందు వుంటుంది. అందుకే కనీసం ఒక ఖర్జారపు పండు అయినా సరే దానం చేసి ఆ నరకాగ్ని నుండి రక్షించుకోండి”.

ఇంకో హదీసులో అదనంగా, ‘కనీసం ఒక మంచి మాట పలికి ఐనా సరే’ అని వుంది.
(సహీ బుఝారి : 7512)

అల్లాహో ఆకాశంలో వుండడం :

“నిశ్చయంగా ఆకాశాలనూ, భూమినీ ఆరు రోజులలో సృష్టించి, తర్వాత తన రాజ్యపీరాన్ని (అర్వ) అధిష్టించిన దేవుడే మీ ప్రభువు”.
(యూనుస్ : 3)

“ఆ కరుణామయుడు అర్వను అధిష్టించి వున్నాడు”
(తాహో : 5)

“ఆకాశంలో వున్నవాడు మిమ్మల్ని భూమిలోకి దిగుత్రోక్కడని, భూమి హరాత్తుగా తీవ్ర కంపనాలకు గురికాదని మీరు నిర్భయంగా వున్నారా? ఆకాశంలో వున్నవాడు మీ పైకి రాళ్లను విసిరే పెనుగాలిని పంపడని మీరు నిర్భయంగా వున్నారా?”
(ముల్కు : 16, 17)

ముఖాలియా బిన్ హాక్కు సల్మి (రజి అల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘ హదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం), ముఖాలియా బిన్ హాక్కు సల్మి (రజి అల్లాహు అన్న) గారి బానిస ట్రీతో మాట్లాడుతూ - అల్లాహో ఎక్కడ వున్నాడు? అని అడిగారు.

దానికా ట్రీ- ‘ఆకాశంలో’ అని అన్నది. అది విని దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అమెతో - నేనెవర్షి? అని అడిగారు. అమె జవాబిస్తూ - ‘మీరు అల్లాహో సందేశహరులు’ అని అనింది. దీనికి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) - ‘ఈమెకు స్వేచ్ఛను ప్రసాదించు, తను విశ్వాసురాలు’ అని నన్న పురమాయించారు.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ మసాజిద్, బాబ్, తహీమిల్ కలామి ఫిస్లులాతి ...)

అబూసలూద్ ఖుద్రి (రజి అల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖించిన ఇంకో హదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఒక వ్యక్తితో సంభాషిస్తూ యిలా అడిగారు: నీవు నన్న అమానతుదారుడని భావించడం లేదా? వాస్తవానికి నేను ఆకాశంలో వున్న ఆ దైవం యొక్క అమానతు దారుణ్ణి.
(సహీ బుఝారి : 7432)

అల్లాహో దగ్గర్లో వుండడం - దాని వాస్తవ పరిస్థితి :

“విచార పడకు, అల్లాహో మనకు తోడుగా వున్నాడు”.
(తోబా : 40)

“భయపడకండి, మీతో పాటు నేనూ వున్నాను, అంతా వింటూ వున్నాను, చూస్తూ వున్నాను.”
(తాహో : 46)

అబూ మూసా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : మేమెకసారి ప్రయాణంలో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వెంట వున్నాం. ప్రజలు బిగ్గరగా గొంతెత్తి ‘తక్కీర్’ పలకడం మొదలు పెట్టారు. ఇది విని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాట్లాడుతూ - “ప్రజలారా! మీ ప్రాణాలపై కారుణ్యం చూపండి. మీరు చెవిటి వాణ్ణి గానీ, దగ్గర్లో లేనివాణ్ణి గానీ ప్రార్థించడం లేదు. పైగా వినేవాణ్ణి, చూసేవాణ్ణి, దగ్గర్లో వున్నవాణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నారు. ఎవరినైతే మీరు ప్రార్థిస్తున్నారో అతను మీ వాహనం యొక్క కంరం కన్నా చాలా దగ్గర్లో వున్నాడు.”
(సహీ బుఝారి : 4205)

పై రుజువుల ద్వారా ‘అల్లాహో దగ్గర్లోనే వున్నాడు’ అన్న విషయం స్వప్తమవుతోంది. అయితే దీని వాస్తవిక పరిస్థితి ఏమిటి?

దివ్య ఖురానునూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హాదీసులనూ, సలఫల దృక్పథాన్ని కుణ్ణంగా అధ్యయనం చేసే ఈ క్రింది విషయాలు మనకు బోధ పడతాయి :

1. అల్లాహ్ తన అస్తిత్వపరంగా ఆకాశంలో అర్బ్ ను అధిష్టించి వున్నాడు. అంతేగాని, తన అస్తిత్వంతో ప్రతి వస్తువులో లేదు.
2. తన జ్ఞానం రీత్యా, తన కారుణ్యం రీత్యా, తన అధికారం రీత్యా ప్రతి వస్తువుకు దగ్గర్లో వున్నాడు. ఆయన జ్ఞానం, కారుణ్యం, అధికారం ప్రతి వస్తువును పరివేషించి వున్నది.

“అల్లాహ్ ప్రతి వస్తువుపై అధికారం కలిగి వున్నాడనీ, అల్లాహ్ జ్ఞానం ప్రతి వస్తువునూ పరివేషించి వున్నదనీ మీరు తెలుసుకోవడానికి (ఈ విషయం తెలుపబడుతోంది)”. (తలాఫ్ : 12)

“ప్రభూ ! నీవు నీ కారుణ్యంతో, నీ జ్ఞానంతో ప్రతి వస్తువుపై వ్యాపించి వున్నావు.” (మూమిన్ : 7)

“నా కారుణ్యం ప్రతి వస్తువునూ ఆవరించి వుంది.” (ఆరాఫ్ : 156)

అల్లాహ్ కు చెందిన పేర్లు, గుణగణాలలో కొన్నింటిని గూర్చిన వివరణ యిది. ఆయనకు గల పేర్లలో, గుణగణాలలో అల్లాహ్ ను సంపూర్ణాడు, ఒక్కడు అని విశ్వసిస్తూ వాటికి వేరే అర్థాలు తొడిగించడం గానీ లేదా వాటిని సంపూర్ణంగా తిరస్కరించడం గానీ చేయకుండా వుండాలి. వాటికి పోలికలను కూడా కల్పించకూడదు.

“ఆయనను పోలిన వస్తువు సృష్టిలో లేదు. ఆయన అన్నీ వినేవాడు, అన్నీ చూసేవాడూను”. (పు అరా : 11)

వాటిని ముహ్మూత్ (స్వప్తమైనవి) కోవకు చెందినవిగా పరిగణిస్తూ, వాటి వాస్తవిక పరిస్థితికి సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని మాత్రం అల్లాహ్కి వదిలేయాలి. ఎందుకంటే దానని అల్లాహ్ తప్ప మరెవరూ ఎరుగరు.

అల్లాహ్ యొక్క గుణగణాలను గూర్చి గతంలో సాద్ అరేబియాకు ప్రధాన ముష్టి గా వున్న పేశ్ అబ్బుల్ అజీజ్ అబ్బుల్లా బిన్ బాజ్ (రహమతుల్లా అలై) గారు తన ‘ముఖాలాత్ వ ఫతావా’ అనే గ్రంథంలో సలపుస్సాలిహీనల విశ్వాసాన్ని, దృక్పథాన్ని చక్కగా వివరిస్తా ఇలా పేర్కొన్నారు.

“పేశుల్ ఇస్లాం ఇబ్రైత్ మీయా (రహమతుల్లా అలై) తన పుస్తకమైన ‘అల్ ఫత్వ్ ల్ ఉమూయ్’లో ఇలా వివరించారు:

ఇమామ్ అబూబక్ర్ బైహాచి తన గ్రంథమైన ‘అల్ అస్క్ వ సిఫాత్’ నందు ప్రామాణిక పరంపరతో ఇమామ్ బౌజాయా గారి ఈ వచనాన్ని పొందు పరిచారు.

“మేము చాలా మంది తాబయాల సమక్కంలో ఇలా అంటూ వుండే వాళ్ళం-

“అల్లాహ్ అర్బ్ మీద వున్నాడు, అలాగే దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన హాదీసులలో పేర్కొన్న అల్లాహ్ యొక్క గుణగణాలపై కూడా మా విశ్వాసం వుంది.”

బౌజాయా, మాలిక్ బిన్ అనన్, లైస్ మరియు సుఫియాన్ సారి ప్రసిద్ధి చెందిన తాబయాలు.

అబూబక్ర్ బిలాల్ తన గ్రంథమైన ‘కితాబుస్సున్న’ యందు ఇమామ్ బౌజాయా గారి ఈ ఉల్లేఖనాన్ని పేర్కొన్నారు:

మక్ హూల్ మరియు జుప్రీలతో అల్లాహ్ గుణగణాలు వివరించబడ్డ హాదీసుల విశేషణను గురించి కోరగా దానికి వారు, “అవి ఎలాగైతే మీ దగ్గరికి వచ్చాయో వాటిని అలాగే విశ్వసించండి” అని అన్నారు.

వలీద్ బిన్ ముస్లిం (రహమతుల్లా అలై) కథనం : నేను మాలిక్ బిన్ అనన్, సుఫియాన్ సారీ, లైస్ బిన్ సాద్ మరియు బౌజాయా (రహమతుల్లా అలై) లతో అల్లాహ్ గుణగణాలు వివరించబడ్డ ఉల్లేఖనాల గురించి అడిగాను. దానికి వారు ఇలా జవాబిచ్చారు. ‘అవి ఎలాగైతే వచ్చాయో అలాగే విశ్వసించు.’

మరో ఉల్లేఖనంలో ఇలా వుంది :

“వాటి వాస్తవిక పరిస్థితిని తెలియజేయబడకుండా అవి ఎలగైతే వచ్చాయో వాటిని అలాగే విశ్వసించు.”

అబూబక్రు బైహాఫీ గారు యహ్య బిన్ యహ్య ద్వారా ఈ ఉల్లేఖనాన్ని పేర్కొన్నారు : మేమొకసారి మాలిక్ బిన్ అనన్ దగ్గర కూర్చొని వున్నాం. ఒక వ్యక్తి ఆయన దగ్గరకు వచ్చి ఓ అబూ అబ్బుల్లా! ‘ఆ కరుణామయుడు అర్జును అధిష్టించి వున్నాడు’ అన్న దైవ సూక్తిని ఆధారంగా చేసుకొని అడుగుతున్నాను - ‘అధిష్టించడం యొక్క వాస్తవిక పరిస్థితి’ ఎలా వుంటుంది?

ఈ ప్రశ్న విని మాలిక్ బిన్ అనన్ (రహమతుల్లా అలై) తల క్రిందికి వంచుకున్నారు. శరీరమంతా చెమటలు పట్టేసింది. తదుపరి యిలా జవాబిచ్చారు:

అధిష్టించడమనేది ఏ మాత్రం శంక లేని విషయం. దాని వాస్తవిక పరిస్థితి వివరించలేని విషయం. దీనిని విశ్వసించడం అనివార్యం మరియు దీనిని గురించి ప్రశ్నించడం బిద్దం తెలుగులు తిరిగి యిలా అన్నారు : నేను నిన్ను బిద్దాతీ వనీ అనుకుంటున్నాను. తర్వాత ‘ఇతణ్ణి ఇక్కణ్ణండి వెళ్ళగొట్టండి’ అని అదేశించారు.

(ముఖాలాత్ వ ఘతావా - అబ్బుల్ అజ్జెం బిన్ అబ్బుల్లా బిన్ బాజ్)

షైన పేర్కొన్న రుజువుల ద్వారా అల్లాహ్ గుణగుణాలను గూర్చి సలఫీల ధృక్షథం మనకు చక్కగా అర్థమవుతోంది. యిక మనం కూడా అదే ధృక్షథాన్ని అలవర్షుకున్నప్పుడే రుజుమార్దంలో వుండగలం.

ఇదే తోహీద్ అల్ అస్కా వ సిఫాత్ కు సంబంధించిన అసలు వాస్తవికత.

అయితే షైతాను ఇక్కడ కూడా భాశీగా కూర్చోలేదు. షైగా ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహాన్ని భ్రమ్మ పట్టించాడు.

అల్లాహ్ పేర్లు, గుణగుణాలలో సలఫీల విశ్వాసాన్ని, ధృక్షథాన్ని పెడచెవిన బెట్టి చాలా మంది ముస్లిములు తప్పుడు విశ్వాసాలను అలవర్షుకున్నారు. తద్వారా ‘తోహీద్ అల్ అస్కా వ సిఫాత్’ లో పిర్కు మరియు కుఫ్రును యథేచ్చగా

చేస్తున్నారు.

తమ స్వంత బుధ్సీజ్ఞానాలనుపయోగించి ఒక వర్గం వారు అల్లాహ్ గుణ గుణాలకు పోలికలు కల్పిస్తే మరొక వర్గం వారు ఏకంగా అల్లాహ్ గుణగుణాలనే పూర్తిగా తిరస్కరించారు. యిక సూఫీ మహాశయులైతే - ‘అల్లాహ్ అర్జును అధిష్టించి’ వున్నాడు. తన కారుణ్యం, జ్ఞానం రీత్యా ప్రతి వస్తువును పరివేష్టించి వున్నడన్న వాస్తవాన్ని పూర్తిగా తోసిపుచ్చి,

“ఇందుగలదందు లేడని సందేహము వలదు, ఎందెందు వెతికినా అందందుగలదు.”

అని విశ్వసించే హిందూ సమాజాన్ని అనుసరిస్తూ, తమ విశ్వాసాలను సమర్థించుకోవడానికి నిరాధారమైన కాల్పనిక హద్దినుల సహాయం తీసుకొని “సృష్టిలోని ప్రతి వస్తువులోనూ అల్లాహ్ వున్నాడు. వాస్తవానికి ప్రతి వస్తువూ దేవుడే. దేవుడు, దాసుడు అన్న బేధమేమీ లేదు, అందరూ ఒక్కటే” - లాంటి తప్పుడు విశ్వాసాలను ప్రచారం చేసి ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహాన్ని భ్రమ్మ పట్టించారు. నేటికీ, ఈ కార్యకలాపాల్లో నిమగ్నమై వున్న రెండు పెద్ద వర్గాలను మన కళ్ళతో వీక్షించవచ్చు. వీరి బాహ్యాన్ని చూస్తే వీరిని గురించి అంచనా వేయడం కొంత కష్టమైనప్పటికీ వీరి విశ్వాసాలను గురించి క్షుణ్ణంగా తెలుసుకోవాలంటే వీరి గ్రంథాలను కాస్త తిరగేస్తే చాలు, అంతా కళ్ళకు కట్టినట్లు అర్థమవుతుంది.

“ప్రతిచోటూ తనకు అల్లాహ్ యే కానరావడం వల్ల 15, 15 రోజుల వరకు గూడా ఓ మహానుభావుడు కాల కృత్యాలకు గూడా వెళ్ళకుండా వుండేవాడు”, అని ఓ గ్రంథకర్త ప్రాప్తి, మరొకతను “మూడు సంవత్సరాల వరకు అల్లాహ్ నా హృదయంలో వున్నాడు. అతణ్ణి అడక్కుండా నేనేపనీ చేయలేదు” అని ప్రాశాడు. ఇలాంటి విషయాలు వీరి గ్రంథాల్లో కోల్పలు.

మరి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కనీసం కాలకృత్యాలైనా

తీర్చుకోకుండా 15 రోజుల వరకు ఎప్పుడైనా వున్నారా?

సలపుస్నేలిహీన్లలో ఎవరైనా ఇలా జీవితం గడిపారా?

జవాబు ‘లేదు’ అనే వస్తుంది.

మరి వీరికి ప్రతి చోటా అల్లాహ్ కనబడలేదా?

వాస్తవమేమిటంటే అల్లాహ్ సన్మాగ్రం చూపని వారికి ఇక ఎవరూ సన్మాగ్రాన్ని చూపలేరు.

యివన్నీ భ్రమ్మపట్టిన తప్పుడు విశ్వాసాలు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంతో వీటికేమాత్రం సంబంధం లేదు.

తోహీద్ లోని మూడు రకాల వాస్తవికతను గూర్చి క్షుణ్ణంగా తెలుసు కున్నాం. అలాగే మనిషి ‘షిర్క్’ అనే రొంపిలోకి ఎలా పడతాడో కూడా వివరంగా తెలుసుకున్నాం.

యిక తర్వాతి విషయాలకొద్దాం:

తోహీద్ (ఏక దైవారాధన) ప్రయోజనాలు

తోహీద్ వల్ల మనిషికి ఎన్నో ప్రయోజనాలు వున్నాయి. వాటిలో కొన్నింటిని చర్చిస్తాను :

1. దీనివల్ల మనిషి తన నిజమైన సృష్టికర్త అయిన అల్లాహ్ను గురించి తెలుసుకోగలుగుతాడు. దివ్యభురానులోని ఆయతులు, ఆయన పేర్లు గుణగణాలపై దృష్టిని సారించడం ద్వారా ఆయన శక్తి సామర్థ్యాలు, అధికారాలకు సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని సముపర్చించుకోగలుగుతాడు.
2. దీనివల్ల మనిషికి ఆత్మ సంతృప్తి కలుగుతుంది. అల్లాహ్ను విశ్వసించి, దైవేతరులందర్నీ తిరస్కరించడం ద్వారా మనిషికి సహజంగానే సన్మాగ్రం పాందానన్న భావన మనసులో కలుగుతుంది. ఎందుకంటే తనకు ఒకే ఒక రక్కకుడు వుండి, కేవలం అతని మాటనే వినాలనీ, అతనికే విధేయత చూపాలనీ ప్రతి మనసూ సహజంగా కోరుకుంటుంది.
3. అల్లాహ్ శక్తి సామర్థ్యాలతో పాటు మనిషి తన నిస్పహోయతను గుర్తించడం ద్వారా అతని మనసులో అల్లాహ్ యొడల సహజ సిద్ధమైన భయం మరియు ఆశ జనిస్తాయి. దానితో అతను అల్లాహ్కు పూర్తి విధేయత చూపించడానికి ప్రయత్నిస్తూ తన అవసరాలన్నింటినీ అల్లాహ్ తీరుస్తాడని ఆశిస్తాడు.
4. దీనివల్ల అల్లాహ్పై పూర్తి నమ్మకం మనిషికి కలుగుతుంది. తద్వారా ‘తనను విశ్వసించిన వారిని పరాభవం పాలు కానివ్వను’ అని అల్లాహ్ చేసిన వాగ్దానం పట్ల అతను పూర్తిగా సంతృప్తి చెందగలుగుతాడు.
5. దీని మూలంగా మనిషికి ప్రపంచం పట్ల అనాస్క్తి మరియు పరలోకం పట్ల ఆత్మత పెరుగుతాయి. తాను కేవలం అల్లాహ్ ఆరాధన కౌరకే

సృజించబడ్డాననీ, ఈ ప్రాపంచిక జీవితం అనేది కేవలం ఒక మాయ తప్ప మరేమీ కాదని, అసలు జీవితం కేవలం పరలోక జీవితమే అని తెలుసుకోవడం, అతనిలో ఇతరులక్కడా ఈ నగ్గి సత్యాలను తెలియజేయాలను ఆకాంక్షను రేకెత్తిస్తుంది. తద్వారా అతను తన జీవితాన్ని పూర్తిక్రమిక్కణతో గదుపుతూ ఇతరులక్కడా ఈ విషయాలను తెలుపగలుగుతాడు.

6. దీనివల్ల మనిషి, దాసుల దాస్యం నుండి విముక్తి పొంది సృష్టికర్త దాస్యానికి వచ్చేస్తాడు.
7. దీని స్వీకారం మనిషి జీవితంలో విష్ణువాత్మకమైన మార్పును తీసుకొస్తుంది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సహచరుల జీవితాలు ఇందుకు పూర్తి నిదర్శనం.
8. దీనివల్ల విశ్వాసుల పట్ల ప్రేమ, అవిశ్వాసుల పట్ల (వారు దగ్గరి సంబంధి కులైనా సరే) సహజ సిద్ధమైన అసహానం, ఎడబాటు పెరుగుతాయి.
9. దీని స్వీకారం వల్ల మనిషి అల్లాహ్ మార్గంలో తన సర్వస్వాన్ని, చివరికి తన ప్రాణాల్ని సైతం ధారపోయడానికి సిద్ధపడతాడు.
10. కేవలం తోఫీద్ (ఏక దైవారాధన) ఒక్కటే సంపూర్ణ మానవ జాతిని సమైక్యంగా వుంచగలుగుతుంది. అందుకే దీనిని వెలుగుతో, పిర్కు ను చీకటితో పోల్చువచ్చు.

యుక ఈ సూచనలను, ప్రయోజనాలను ఎవరైనా గుర్తించగలిగే స్థాయికి చేరుకుంటే మాత్రం దానికి వారు అల్లాహ్ కు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవాలి. అలాంటి స్థితి గనక మనసును ఆవహించడం లేదంటే మాత్రం అతను తన తోఫీద్ పై తిరిగి దృష్టి సారించాల్సిన అవసరం వుంటుంది.

ఈ భూమి మీద ఆదమ్ సంతతి ఆవిర్మావము మొదలుకొని పైతాను చేసే ప్రతి ప్రయత్నమూ మానవ జాతిని బ్రహ్మ పట్టించడమే. తన శక్తి యుక్తులను ఉపయోగించి ఎలాగైనా సరే ప్రజలను అల్లాహ్ మార్గం నుండి తప్పించి మార్గ బ్రహ్మలుగా చేయడం వాడి పని. స్వర్గంలో నుండి వెళ్ళగొట్టబడినప్పుడు తానే ఈ విషయాన్ని స్వయంగా అల్లాహ్ ముందు ప్రకటించాడు.

“నీవు నన్ను మార్గ బ్రహ్మత్వానికి గురిచేసినట్లు నేను కూడా నీ రజుమార్గంపై ఈ మానవుల కౌరకు మాటు వేసి కూర్చుంటాను. వెనుకా, ముందూ, కుడీ, ఎడమా అన్ని వైపుల నుండి వారిని చుట్టుముట్టుతాను. వారిలో అధిక సంఖ్య కులను నీవు కృతజ్ఞులుగా చూడవు.”

(ఆరాఫ్ : 17)

“నీ గౌరవం సాక్షిగా! నేను వారందరినీ మార్గబ్రహ్మలుగా చేసి తీరుతాను” నీవు ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకొన్న దాసులను తప్ప”. (సాద్ : 82, 83)

అప్పటి నుండి ప్రతిరోజూ వాడి ప్రయత్నము కొనసాగుతోంది.

అల్లాహ్ క్షమించనిది పిర్కే కాబట్టి పైతాను మొట్టమొదటి ప్రయత్నం కూడా మనిషిని ఎలాగైనా బహు దైవారాధకుడిగా మార్చడమే అవుతుంది. ఇతర కార్యాలపై వాడి ఆక్రమణ ఎలా వున్న తోఫీద్ పై మాత్రం వాడి ఆక్రమణ తీవ్ర స్థాయిలో వుంటుంది.

ఈ ఆక్రమణ అనేది ఆదమ్ సంతతి ఆవిర్మావము నుంచే ప్రారంభమైన ప్పుటికీ ఆదమ్ (అలైహిస్సులాం) తర్వాత పది తరాల వరకు వాడు మానవ జాతిని వశపరుచుకోలేకపోయాడు. చివరకు నూహ్ (అలైహిస్సులాం) కాలంలో వాడి ఆక్రమణ ఫలించింది.

పిర్కే యొక్క ఆరంభము

ఇబ్ను అబ్బాస్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : ఆదమ్ (అలైహిస్సులాం) మరియు నూహ్ (అలైహిస్సులాం)ల మధ్య పది తరాలు గతించాయి. వారంతా స్వచ్ఛమైన దైవ ధర్మం (తోహీద్) పై స్థిరంగా వున్నారు. ఆత్మాతే ప్రజల్లో అభిప్రాయ ఫేదాలు పొడచూపాయి.

(హాకి)

అంతేగాక, అబ్బాల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి అల్లాహు అన్న) నూర్హ్ నూహ్ యొక్క ఆయత్ “మీరు మీ ఆరాధ్య దైవాలను ఎంత మాత్రం విడిచిపెట్టకండి. వద్ద, సువాలను విడిచిపెట్టకండి. యగూస్, యణ్ణు, నసర్లను కూడా విడనాడ కండి.” (నూహ్ : 23) ను గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ ఇలా అన్నారు :

“ప్రవక్త నూహ్ (అలైహిస్సులాం) జాతిలో పూజింపబడ్డ విగ్రహాలనే తర్వాతి కాలాల్లో ఆరబ్బులు కూడా పూజింపసాగారు. వద్ద ఆనే విగ్రహం దొమతిల్ జిందల్ లోని బనీ కల్ప సమూహము యొక్క ఆరాధ్య దైవంగా వుండేది. సువా బనీ హజ్జైల్ సమూహానిది కాగా, యగూస్ బనీ మురాద్ సమూహానిది. యణ్ణు బనీ హమ్దాన్ సమూహానిది కాగా, నసర్ విగ్రహం హిమ్యార్ సమూహ ఆరాధ్య దైవంగా వుండేది. వాస్తవానికి ఈ ఐదుగురు నూహ్ (అలైహిస్సులాం) జాతికి చెందిన పుణ్యపురుషులు. వీళ్ళు మరణించిన సమయంలో పైత్రాను వారి అనుయాయుల మనస్సులో వారు కూర్చోనే ఘలాల్లో వారి విగ్రహాలు నెలకొల్పండి మరియు ఆ విగ్రహాలకు వారి పేర్లు పెట్టుకోండి అని ఉసిగొల్పాడు. ఆ సమయంలో వారు అలానే చేశారు. కానీ అప్పుడు వాటి పూజ జరిగేది కాదు. కానీ తర్వాత ఆ సంతతి కూడా నశించింది, ఇటు ధార్మికజ్ఞానం కూడా ప్రజల్లో సన్మిలి ఆ విగ్రహాల పూజ ఆరంభమైనది”.

(సహీ బుఝారి : 4920)

ఈ విధంగా మానవ సంతతిలో ‘షిర్క్’ ప్రారంభమయ్యాంది.

అబ్బాల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి అల్లాహు అన్న) గారి వ్యాఖ్యానాన్ని క్షణ్ణంగా పరిశీలిస్తే మనకు కొన్ని ఆసక్తికరమైన విషయాలు బోధపడతాయి.

1. మానవ సంతతిపై పైత్రాను ఆక్రమణ అనేది సామాన్యంగా ఆకస్మాత్తుగా కానీ, ఒక్కసారిగా కానీ కాకుండా మెల్లమెల్లగా వుంటుంది. అంటే స్నాపాయిజసింగ్ లాగా అన్నమాట. అందుకే ముందు తరాల వారు పైత్రాను

ఆదేశం ప్రకారం పుణ్యపురుషుల విగ్రహాలను నెలకొల్పినప్పటికీ వాటిని పూజించలేదు. ఇది పైత్రాను వేసిన మొదటి ఎత్తు. తర్వాతి తరాల వారు వాటిని పూజించడం మొదలు పెట్టారు. ఇది వాడి రెండో ఎత్తు.

2. మానవ జివితాల్లో షిర్క్ ప్రారంభమయింది అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్తల మీద, గతించిన పుణ్య పురుషుల మీద ద్వేషంతో ఎంత మాత్రం కాదు. ప్రవక్తల మీదా, గతించిన పుణ్య పురుషుల మీదా పున్స మితి మీరిన ప్రేమ (గులూ) కారణంగానే ఇది ఆరంభమైనది. అంటే వారి వాస్తవిక స్థాయి నుండి వారిని పైకి లేపి వారికి చెందని స్థాయికి వారిని చేర్చడం ద్వారా అన్నమాట. ప్రవక్తలను, గతించిన పుణ్యపురుషులను తగు విధంగా గౌరవించడం, ప్రేమించడం ముస్లిములుగా మనందరి కర్తవ్యం.

అయితే ఆ గౌరవం, ప్రేమ అనేది ఆరాధనా రూపం దాల్చకూడదు. అప్పుడే షిర్క్ ప్రారంభమవుతుంది.

3. నూహ్ జాతి మొదలుకొని మహమ్మద్ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలం వరకు ఆరబ్బులు పూజించిన విగ్రహాలు చిరునామా తెలియని నామ మాత్రపు విగ్రహాలు కావు. అవి నూహ్ జాతికి చెందిన పుణ్యపురుషుల విగ్రహాలు.

యిక దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలం నాటి ముఖ్యిక్కుల విశ్వాసాలనూ, వారి ఆచరణలను గురించి క్షణ్ణంగా తెలుసుకొందాం.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)

కాలం నాటి ముఖ్యిక్యులు

ఈ అధ్యయంలో మనం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలం నాటి ముఖ్యిక్యుల విశ్వాసాలు, వారి ఆచరణలు, ఆరాధనలను గురించి వివరంగా తెలుసుకొండాం :

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు దైవదౌత్య బాధ్యతలు అప్పగించబడిన కాలంలో అక్కడి ప్రజలు విభిన్న జాతులు గాను, తెగలుగానూ, సమూహాలుగానూ నివసించే వారు. తమ విశ్వాస ఆచరణల రీత్యా వారు ముఖ్యిక్యులై పోయినప్పటికీ తమను తాము మాత్రం ఇబ్రాహీం (అలైహిస్సులాం) ధర్మం పైనే వున్నామని అనుకొంటూ వుండేవారు. పీరితో పాటు యూదులు, క్రీస్తువులు కూడా నివసించే వారు. అల్లాహో గ్రంథం ఏరి దగ్గర వున్నప్పటికి కేవలం కొద్ది మంది తప్ప అందరూ తమ విశ్వాస ఆచరణల రీత్యా ముఖ్యిక్యులై పోయారు.

ఇక మక్కా బహుదైవారాధకుల విశ్వాసాల విషయానికోస్తే, దివ్య ఖురానునూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసులను కుట్టంగా అధ్యయనం చేస్తే తెలిసేదేమిటంటే “తోహీద్ అల్ రుబూబియత్”లో వారి విశ్వాసము ముస్లిముల విశ్వాసము మాదిరిగానే వుండేది. అల్లాహో హేర్రు మరియు గుణగొల్లో కూడా కొన్నిటిపై వారి విశ్వాసం వుండేది. కానీ ‘తోహీద్ అల్ ఉలూహియత్’ విషయంలో వారు పెడతోవ పట్టి పిర్కు చేయడం ప్రారంభించారు.

ముఖ్యిక్యుల విశ్వాసాలు ఎలా వుండేవో కాస్త గమనించండి:

“ఒకవేళ నీవు వారిని భూమినీ ఆకాశాలను ఎవడు సృష్టించాడు? అని

అడిగితే, స్వయంగా వారే, వాటిని ఆ మహాబలవంతుడే, ఆ మహాజ్ఞానియే (అల్లాహో) సృష్టించాడు అని అంటారు”.
(జూఫ్రుఫ్ : 9)

“నీవు ‘మిమ్మల్చి ఎవరు పుట్టించారు’ అని వారిని అడిగితే స్వయంగా వారే ‘అల్లాహో’ అని అంటారు.”
(జూఫ్రుఫ్ : 87)

“వారిని అడుగు : ఆకాశం నుండి, భూమి నుండి మీకు ఉపాధినిచ్చేవాడు ఎవడు? వినేళక్కి, చూసే శక్తి ఎవడి ఆధినంలో వున్నాయి? ప్రాణమున్న దాని నుండి ప్రాణము లేని దానిని, ప్రాణం లేని దాని నుండి ప్రాణమున్న దానిని వెలికి తీసేవాడు ఎవరు? ఈ విశ్వ వ్యవస్థను నడుపుతున్న వాడు ఎవరు? వారు తప్పకుండా ‘అల్లాహో’ అని అంటారు.”
(యుసుస్ : 31)

“వారిని ఇలా అడుగు : మీకు తెలిస్తే చెప్పండి : ఈ భూమీ, దానిలోని ప్రాణులన్నీ ఎవరివో? వారు తప్పకుండా ‘అల్లాహో’కు చెందుతాయి అని అంటారు. అలాంటప్పుడు మీరు ఈ విషయాన్ని ఎందుకు అర్థం చేసుకోరు? అని అను. వారిని ఇంకా యిలా అడుగు : సహ్యాకాలకూ, మహోన్వతమైన పీఠానికి (అర్వ) ప్రభువు ఎవరు? వారు తప్పకుండా ‘అల్లాహో’ అని అంటారు.

అలాంటప్పుడు మీరు ఎందుకు ఆయనకు భయపడరు? అని అను.

వారితో ఇంకా ఇలా అను : మీరు గనక ఎరిగి వుంటే చెప్పండి.

ప్రతి దానిపై ఆధిపత్యం ఎవరికుందో?

ఇంకా శరణుయిచ్చేవాడు ఎవడో చెప్పండి? ఆయనకు ప్రతిగా శరణు య్యాగలవాడెవ్వడూ లేదు.

వారు తప్పకుండా : ఈ శక్తి కలవాడు అల్లాహోయే అని అంటారు. అలాంటప్పుడు మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు? అని అను.”

(మూమినూస్ : 84-89)

పై ఆయతులను గమనిస్తే, అసలు ఏరు ముఖ్యిక్యులు అని అల్లాహోచే ఎందుకు ధృవీకరించబడ్డారు అన్న ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. అందుకే నేను ముందే తెలిపాను, ముఖ్యిక్యులు తోహీద్ అల్ రుబూబియత్ను పూర్తిగా విశ్వాసించేవారు. తోహీద్ అల్ ఉలూహియత్లోనే వారు పెడతోవ పట్టారు.

యిక దైవేతరుల పట్ల వారి విశ్వాసం ఎలా వుండేదో చూద్దాం.

“ఈ ప్రజలు అల్లాహును కాదని తమకు నష్టాన్ని గానీ లాభాన్ని గానీ కలిగించలేని వారిని పూజిస్తున్నారు. పైగా ఇలా అంటున్నారు : వారు అల్లాహు వద్ద మా కొరకు సిఫారసు చేస్తారు”.

ప్రవక్త ! వారితో ఇలా అను : “ఆకాశాలలో గానీ, భూమిలో గానీ అల్లాహు ఎరుగని విషయాన్ని గురించి ఆయనకు మీరు తెలుపుతున్నారా? ఆయన పరిశుద్ధుడు. ఈ ప్రజలు చేసే షిర్యుకు అతీతుడూ ఉన్నతుడూను.”

(యూనిస్ : 18)

“జాగ్రత్త! ధర్మం ప్రత్యేకంగా అల్లాహుకు చెందిన హక్కు మాత్రమే. ఇక ఆయనను వదిలి ఇతరులను సంరక్షకులుగా చేసుకున్నవారు “వారు మమ్మల్ని అల్లాహువద్దకు చేరుస్తారని మాత్రమే మేము వారిని ఆరాధిస్తున్నాము” అని అంటారు.”

(జుమర్ : 3)

“ఉజ్జీబ్ అల్లాహు కుమారుడని యూదులు అంటారు. మసీహు అల్లాహు కుమారుడని క్రైస్తవులు అంటారు.”

(తోబా : 30)

పై ఆయతుల ద్వారా తెలిసేదేమిటంచే ముఖ్యిక్కులు దైవేతరులను ‘అల్లాహు’ అని భావించి ఎప్పుడూ పూజించలేదు. పైగా అల్లాహుపై పూర్తి విశ్వాసం వుంచి దైవేతరులను కేవలం సిఫారసుదారులుగానూ, అల్లాహు సాన్నిధ్యాన్ని పాందడానికి మధ్యవర్తులుగానూ తలచి ఆరాధించేవారు.

వారి ఈ విశ్వాసాన్నే అల్లాహు ‘షిర్యు’ అని ధృవీకరించాడు.

వారి విశ్వాసాన్ని ఖండిస్తూ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“వారు అల్లాహును వదిలి పెట్టి ఇతరులను సిఫారసు దారులుగా చేసుకున్నారా? వారికి ఇలా చెప్పు : వారికి కించిత్తు ఆధికారంగానీ, ఏ మూత్రం అవగాహన గానీ లేకపోయినా సిఫారసు చేయగలరా? ఇలా అను : సిఫారసు అనేది పూర్తిగా అల్లాహు చేతిలో వున్నది. భూమ్యకాశాల సామ్రాజ్యానికి అధిపతి ఆయనే. తర్వాత ఆయన వైపునకే మీరు మరలించబడతారు.”

(జుమర్ : 43-44)

అదీగాక ప్రథయం నాడు అల్లాహు ఇలా సెలవిస్తాడు :

“మేము మొదటటిసారి మిమ్మల్ని ఒంటరిగా సృష్టించినట్లే ఇప్పుడు ఇదిగో మీరు ఒంటరిగా మా ముందు హజరయ్యారు. మేము ప్రపంచంలో మీకు ఇచ్చినదంతా మీరు అక్కడే వదిలి పెట్టి వచ్చారు. ఇప్పుడు మీ వెంట మీ పనులు నెరవేరడంలో కొంత పాత్ర వుండని మీరు భావించిన మీ సిఫారసు దారులను కూడా మేము చూడటం లేదు. ఇప్పుడు మీ మధ్య సంబంధాలన్నీ తెగిపోయాయి. ఎవరిని గురించి మీరు గర్యాపడేవారో వారందరూ మీకు కనుమరుగైపోయారు.”

(అన్తామ్ : 94)

దివ్యఖురానునూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసులను నిశితంగా అధ్యయనం చేస్తే తెలిసే మరొక విషయ మేమిటంచే ముఖ్యిక్కులు పూజించే దైవేతరులు మెత్తం ఐదు రకాలుగా వుండేవారు.

1. దైవ ప్రవక్తలు
2. గతించిన పుణ్యపురుషులు
3. దైవ దూతులు
4. జిన్నాతులు
5. సూర్య చంద్రులు

పీటిలో దైవ ప్రవక్తలు, గతించిన పుణ్యపురుషుల విగ్రహాలతో పాటు వారి సమాధుల్ని కూడా పూజించడం జరిగేది.

ప్రవక్తలు, గతించిన పుణ్యపురుషులు :

“ఉజ్జీబ్ అల్లాహు కుమారుడని యూదులు అంటారు. మసీహు అల్లాహు కుమారుడని క్రైస్తవులంటారు. వారికి పూర్వం అవిశ్వాసంలో పడిపున్న వారి మాటలను అనుకరిస్తూ వారు తమ నోటితో అనే ఈ మాటలు నిరాధారమైనవి. అల్లాహు దెబ్బ వారిపై పడుగాక! వారెలా మౌనపోతున్నారు. వారు అల్లాహును కాదని తమ పండితులనూ, సన్యాసులనూ తమ ప్రభువుగా చేసుకున్నారు. వాస్తవానికి ఒక్క అల్లాహు దాస్యం తప్ప మరెవరి దాస్యాన్ని చేసే ఆజ్ఞ వారికి యివ్వబడలేదు. ఆయన తప్ప ఆరాధనకు అర్పాడైన వాడెవడూ లేదు. ఆయన పరిశుద్ధుడు. వారు అనే షిర్యు మాటలకు అతీతుడు.”

(తోబా : 30-31)

విశ్వాసుల మాతృమూర్తి ఆయోషా (రజి అల్లాహు అన్వ) కథనం :

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తాను స్వస్తత పాండలేక పోయిన వ్యాధికి గురైనస్యాదు ఇలా పలికారు : అల్లాహో యూదులను, క్రైస్తవులను శహించు గాక! వాళ్ళు తమ ప్రవక్తల సమాధుల్ని ఆరాధనాలయాలుగా చేసుకున్నారు.

తదుపరి ఆయోషా (రజి అల్లాహు అన్వ) మాటల్లాడుతూ : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం), తన సమాధి కూడా పూజింప బడవచ్చని భయ పడ్డారు. అందుకే ఆయన సమాధి స్యాన వాటికలో కాకుండా నాలుగ్గొడల మధ్య వుంది. అలా అని ఆయన భయపడి వుండకపోతే ఆయన సమాధి కూడా ఆరు బయటే వుండేది.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ మసాజిద్, బాబ్ : నవ్వీ అన్ బినా ఇల్ మస్జిది అలల్ ఖుబూరి ...)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన మరణానికి ఐదు రోజుల ముందు ఇలా బోధిస్తుండగా తాను విన్నానని జిస్సుబ్ బిన్ అబ్బుల్లా (రజి అల్లాహు అన్వ) తెలియజేశారు.

“జాగ్రత్త! మీకు ముందు గతించిన ప్రజలు తమ ప్రవక్తల, పుణ్య పురుషుల సమాధుల్ని ఆరాధనాలయాలుగా చేసుకున్నారు. మీరు సమాధుల్ని ఆరాధనాలయాలుగా చేసుకోకండి. నేను మిమ్మల్ని ఈ విషయం నుండి వారి స్తున్నాను.”

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ మసాజిద్, బాబ్ : నవ్వీ అన్ బినా ఇల్ మస్జిది అలల్ ఖుబూరి ...)

యిక పుణ్య పురుషుల విషయానికొస్తే వద్దీ, సువా, యగూన్, యఊఫ్ నసర్లను గురించి ఇదివరకే తెలుసుకున్నాం. అంతేగాక ముఫ్తిక్కులు పూజించిన ‘లాత్’ కూడా గతించిన పుణ్యపురుషుడే.

ఇబ్రై అబ్బాస్ (రజి అల్లాహు అన్వ) సూర్యో నజ్జు లోని ఆయత్ : “ఇస్పుడు చెప్పండి, ఈ లాత్, ఈ ఉజ్జ్వల, మూడోది ఒక దేవత అయిన మనాత్ల వాస్తవికతను గూర్చి మీరు కాస్తయినా ఆలోచించారా?” (నజ్జు : 19) పై వ్యాఖ్యానిస్తూ ఇలా తెలియజేశారు : లాత్ అనేది ఒక వ్యక్తి పేరు. తాను హజీలకు శనగ పిండి(సత్తు)ని నీత్తుతో కలిపి త్రాగించేవాడు.” (సహీ బుఖారి : 4859)

68

దైవ దూతులు :

“దయామయుడైన దేవుని ప్రత్యేక దాసులయిన దైవ దూతులను వారు ప్రీలుగా నిష్టయించారు. వారి శరీర నిర్మాణాన్ని వారు చూశారా? వారి సాక్ష్యం ప్రాయబడుతుంది. వారు దానికి సమాధానం చెప్పుకోవలసి వుంటుంది. ‘ఆ అనంత కరుణామయుడైన దేవుడు కోరి వున్నట్లయితే మేము వారిని ఎన్నటికీ పూజించి వుండేవారము కాదు’ అని వారు అంటారు. వారు ఈ వ్యవహారం యొక్క వాస్తవాన్ని ఏ మాత్రం ఎరుగరు, కేవలం ఊహగానాలు చేస్తున్నారు.”

(జుఫ్రీరుఫ్ : 19-20)

జిన్నాతులు :

“మానవులలో కొందరు జిన్నాతులలోని కొందరిని శరణు వేడుతుండే వారు. ఈ విధంగా వారు జిన్నాతుల గర్వాన్ని మరింత అధికం చేశారు.”

(జిన్ను : 6)

అబ్బుల్లా బిన్ మన్సోద్ (రజి అల్లాహు అన్వ) సూర్యో బనీ ఇస్రాయాల్ లోని ఆయత్ “వారితో ఇలా అను: మీరు అల్లాహోను కాదని (మీ పనులు నెరవేర్చేవారుగా) భావించి ఆరాధించే వారిని పిలిచి చూడండి. వారు మీ ఏ ఆపదనూ మరల్చునూ లేరు, మార్చునూ లేరు. ఈ ప్రజలు మొరొపెట్టుకుంటున్న వారే స్వయంగా తన ప్రభువు సాన్నిధ్యాన్ని పాండానికి మార్కాన్ని వెతుకుతున్నారు. ఒకరితో ఒకరు పోటీ పడుతున్నారు. వారు, ఆయన కారుణ్యాన్ని ఆశిస్తున్నారు, ఆయన శిక్షకు భయపడుతున్నారు. నిజానికి నీ ప్రభువు జిక్కే భయపడదగినటు వంటిది.” (బనీ ఇస్రాయాల్ : 57) పై వ్యాఖ్యానిస్తూ ఇలా తెలియజేశారు : ముఫ్తిక్కులలో కొందరు జిన్నాతులను ఆరాధించేవారు. కానీ ఆ జిన్నాతులు తర్వాత ముస్లిములుగా మారిపోయారు. అయినప్పటికీ ఈ ముఫ్తిక్కులు మాత్రం వారినే ఆరాధిస్తూ అజ్ఞానులు గానే వుండిపోయారు. వీరి విషయంలోనే ఈ ఆయత్ అవతరించింది”.

(సహీ బుఖారి : 4714)

సూర్యచంద్రులు :

“ఈ రేయింబవళ్ళు, యూ సూర్యచంద్రులు అల్లాహో సూచనల లోనివే. సూర్యచంద్రులకు సాష్టాంగ పడకండి. వాటిని సృజించిన అల్లాహోకి సాష్టాంగ

పడండి. మీరు నిజంగానే ఆయనను ఆరాధించే వారు అయితే.”

(హమీమ్ అన్ సజ్దా : 37)

పై రుజువుల ద్వారా ముఖిక్కులు ఐదు రకాల దైవేతరులను ఆరాధించే వారని సృష్టమయిపోయింది.

యిక వారు దైవేతరుల కోసం ఎలాంటి ఆచరణలు పాటించేవారో తెలుసుకుండాం.

1. వేడుకోవడం :

ముఖిక్కులు దైవేతరులను వేడుకొంటూ వుండేవారు. అందుకే అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ప్రవక్త! వారితో ఇలా అను : అల్లాహ్ను కాక మీరు వేడుకొనే ఇతరులకు దాస్యం చెయ్యటం నాకు నిషేధించబడినది.” (అన్ఫమ్ : 56)

“అల్లాహ్ను తోసిరాజని మీరు వేడుకొంటున్న వారు మీ మాదిరిగానే కేవలం దాసులు.” (ఆరాఫ్ : 194)

“మసీదులు అల్లాహ్ కొరకే ప్రత్యేకించ బడ్డాయి. కనుక వాటిలో అల్లాహ్తో పాటు ఇతరులెవ్వరినీ ప్రార్థించకండి.” (జన్మ : 18)

2. సజ్దా చేయడం :

ముఖిక్కులు దైవేతరులకు సజ్దా కూడా చేసేవారు.

“ఈ రేయింబవళ్ళు, యూ సూర్యచందులు అల్లాహ్ సూచనల లోనివే. సూర్యచందులకు సాష్టాంగ పడకండి. వాటిని సృజించిన అల్లాహ్కే సాష్టాంగ పడండి.” (హమీమ్ అన్ సజ్దా : 37)

అదీగాక, హిరా అనే ప్రదేశంలో ప్రజలు తమ నాయకునికి సజ్దా చేసే వారన్న విషయం మనం ఇది వరకే తెలుసుకున్నాం.

3. ఖుర్బానీ చేయడం :

ముఖిక్కులు దైవేతరుల సమాధుల వద్ద, బలిపీతాల వద్ద జంతువులను ఖుర్బానీ యిచ్చేవారు. అందుకే అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

‘బలిపీతంపై వధించబడిన జంతువు మీకు హరామ్’ (మాజుద్ : 3)

69 అనన్ (రజి అల్లాహు అన్సు) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఉద్ఘాంచినచారు:

“ఇస్లాంలో అల్లో నిషేధించబడినది.”

అబ్బురజ్జాఫ్ కథనం : ప్రజలు అజ్ఞాన కాలంలో సమాధుల వద్ద కెళ్ళి ఆవు, మేక మొదలైన జంతువులను ఖుర్బానీ యిచ్చేవారు.

(సమాధుల వద్ద జంతువులను ఖుర్బానీ యిచ్చేవారు ‘అల్లో’ అంచారు.)

(అబూదావూద్ : 3222)

4. తవాఫ్ చేయడం :

ముఖిక్కులు అజ్ఞాన కాలంలో హజ్జతోపాటు కాబా గృహంలో దైవేతరుల విగ్రహాలు పెట్టి దాని ప్రదక్షిణం చేసేవారు.

అబ్బుల్లా బిన్ అబ్సాన్ (రజి అల్లాహు అన్సు) కథనం :

ముఖిక్కులు (కాబా గృహానికి) తవాఫ్ చేస్తూ - “లబ్బీక లాషరీ కలక” (నేను హజరయ్యాను, నీకు సాటి మరొకరు లేరు) అని పలుకుతున్నప్పుడు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వారితో, ‘మీ పాటుగాను! ఇక్కడి వరకే ఆపేయండి’ అని అనేవారు. కానీ వారు మాత్రం పచొలను ముందుకు సాగిస్తూ - “కానీ నీకు సాటిగా ఒకరున్నారు. అతనికి కూడా ప్రభువు నీవే. అతను దేనికి యజమాని కాదు. (అంటే నీకు సాటిగా ఒకరున్నప్పటికీ అతనికి, మరియు అతనికి నీవు ప్రసాదించిన శక్తి సామర్థ్యాలకూ ప్రభువు నీవే. స్వతహాగా వారు దేనికి యజమానులు కారు) అని అంటూ కాబా గృహా ప్రదక్షిణం చేసేవారు.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ హజ్జ, బాబ్ : తల్మియతి వ సిఫతిహ వ హక్కిహ)

5. అర్థించుకోవడం :

ముఖిక్కులు తమ సంపాదనలోని కొంత భాగాన్ని దైవేతరులకు సమర్పించుకొనేవారు.

“అల్లాహ్ కొరకు ఈ ప్రజలు స్వయంగా ఆయనే సృష్టించిన పొలాల

నుండి, పశువుల నుండి ఒక భాగాన్ని కేటాయించారు. ఇది అల్లాహ్ కొరకు, ఇది మేము నిలబెట్టిన భాగస్వాముల కొరకు, అని తామే స్వయంగా తీర్మానిం చుకొని అంటారు. వారు నిలబెట్టిన భాగస్వాములకు చెందే భాగం అల్లాహ్ కు ఎలాగూ చేరదు. కానీ అల్లాహ్ కు చెందేది మాత్రం వారు నిలబెట్టిన భాగస్వాము లకు చేరిపోతుంది. ఎలాంటి తప్పుడు నిర్ణయాలు చేస్తారు ఈ ప్రజలు.”

(అన్ ఆమ్ : 136)

పైన పేర్కొన్న ఆచరణలన్నీ ఆరాధన క్రిందికి వస్తాయి. కాబట్టి యివన్నీ కేవలం అల్లాహ్కి చెందాలి. దైవేతరుల కోసం ఏటిలో ఏ ఒక్కటి పాటించినా అది నిస్పందేహంగా ‘ఇర్కు’ అవుతుంది.

అందుకే తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నోట అల్లాహ్ ఇలా చాటించాడు :

“ఇలా అను: నా నమాజ్, నా సకల ఆరాధనలూ, నా జీవనం, నా మరణం - సమస్తమూ సకల లోకాలకూ ప్రభువైన అల్లాహ్ కొరకే. ఆయనకు ఏ భాగస్వామీ లేదు. ఈ ఆజ్ఞాయే నాకు యివ్వబడింది. అందరి కంటే ముందు విధేయతతో తలవంచే వాళ్ళి నేనే.”

(అన్ ఆమ్ : 162)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలం నాటి ముఖిక్కులూ, వారి విశ్వాసాలూ, వారి ఆచరణలను గూర్చి తెలుసుకున్నాక ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజంపై ఒక్కసారి దృష్టి సారించండి :

ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహము అచ్చు గుద్దినట్లు అవే విశ్వాసాలతో తమ జీవితాన్ని సాగిస్తోంది.

మక్కా బహుదైవారాధకులకు “దైవేతరులను సిఫారసుదారులుగా విశ్వసించి, వారిని వేడుకోవడం వారిని దైవాలుగా చేయడమే అవుతుంది” అన్న విషయం బాగా తెలిసివున్న కారణంగానే దైవప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)వారిని ‘ లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్ వైపుకు రండి’ అని పిలిచినప్పుడు-“ఇతడు మంత్రవాది, అసత్యవాది, సమస్త దైవాల స్థానంలో ఒకే దైవాన్ని నిలబెట్టాడేమిటే? ఇది ఎంతో విచిత్రమైన విషయం”(38:5)అంటూ వెళ్ళిపోయారు.

లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్ యొక్క అర్థం వానికి బాగా తెలిసివున్నందున,

70

దీని స్వీకారం వల్ల తాము దైవేతరుల ఆరాధననూ, వారిని సిఫారసుదారులుగా విశ్వసించడాన్ని పూర్తిగా త్యజించి తమ సంబంధాన్ని కేవలం అల్లాహ్ తోనే పెంపాందించుకోవలసి వుంటుందన్న విషయాన్ని వారు బాగా గ్రహించారు. అందుకే వారు లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్ను స్వీకరించలేదు. కానీ దురదృష్టవశాత్తూ నేటి ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహము లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్ అర్ధాన్ని సరిగ్గా తెలుసుకోలేక పోవటంవల్లనే నోటితో సద్యవచన సాక్ష్యం ఇస్తున్నప్పటికీ అచరణల్లో మాత్రం దానికి పూర్తి వ్యతిరేకంగా వ్యవహరిస్తోంది!

అల్లాహ్ ను సర్వశక్తి మంతుడు అని మనస్సార్తిగా విశ్వసించినప్పటికీ దైవేతరులను సిఫారసు దారులుగా, అల్లాహ్ సాన్నిధ్యాన్ని పొందడానికి ఉపయోగ పడే మధ్యవర్ధులుగా భావించి, వారికి ఆరాధనల్లో భాగం కల్పించిన పాపానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలం నాటి వాళ్ళు ‘ముఖిక్కులు’ అని అల్లాహ్చే, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చే ధృవీకరించబడితే, మరి ఈ కాలం ప్రజలు అవే విశ్వాసాలతో జీవితం సాగిస్తూ ముస్లిములుగా వుండగలరా?

రేపు అల్లాహ్ పద్ధ సాఫల్యం పొందగలరా?

కేవలం పుణ్యపురుషుల పేర్లు మారాయి. కానీ విశ్వాసాలు మాత్రం ఒక్కటే.

సమాధి పూజలు నేడు సర్వ సాధారణమైపోయాయి. ఈ కార్యాల్లో నిమగ్నమై వున్నవారిని, ఇవన్నీ పిర్కు పనులు, సమాధులలో ఖననం చేయబడిన వారు మృతులు, మీ కోసం ఏమీ చేయలేరు అని అన్నప్పుడు తమ ఆచరణలను సమర్థించుకుంటూ సామాన్యంగా వారు సూరే బభర : 154 మరియు సూరే ఆలి ఇమ్రాన్ : 169-171 ఆయతులను రుజువులుగా చూపిస్తారు. అందుకే ఈ ఆయతులను గూర్చి సవివరంగా తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం వుంది.

సమాధులలో ఖననం చేయబడిన గత కాలానికి చెందిన పుణ్య పురుషులను గురించి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“అల్లాహ్ ను వదిలి, ప్రజలు వేడుకుంటున్న ఇతర శక్తులు ఏ వస్తువుకూ సృష్టికర్తలు కారు. వారు స్వయంగా సృష్టించబడినవారు. మృతులే కాని సజీవులు కారు. వారు ఎప్పుడు (మళ్ళీ బ్రతికించబడి) లేపబడనున్నారో వారికెంత మాత్రమూ తెలియదు.”

(నవ్వొ : 20-21)

“అల్లాహోను కాదని, ప్రథయం వచ్చేవరకు అతనికి సమాధానమయినా ఇవ్వలేనివారిని, మొరపెట్టుకుంటున్నవారు తమను మొరపెట్టుకుంటున్నారనే విషయం కూడా ఎరుగని వారిని వేడుకొనే వాడికంటే పరమ భ్రమ్మడయిన మానవుడు ఎవడు వుంటాడు? (ప్రథయం రోజు) మానవులందరినీ సమావేశ పరచినప్పుడు, వారు తమను వేడుకున్న వారికి విరోధులై పోతారు, వారి ఆరాధనను తిరస్కరిస్తారు.”
(అహోఖాఫ : 5-6)

యిక సమాధి పూజారులు ఆధారాలుగా చూపించే ఆయతులలోనికి వద్దాం.

మొదటి ఆయత్:

“అల్లాహో మార్గంలో చంపబడిన వారిని మృతులు అని అనకండి. వాస్తవ నికి వారు సజీవులు. కానీ మీరు వారి జీవితాన్ని గ్రహించలేరు.” (బఖర : 154)

ఇక రెండవి :

“అల్లాహో మార్గంలో చంపబడిన వారిని మృతులుగా భావించకండి. వాస్తవానికి వారు సజీవులే. తమ ప్రభువు వద్ద జీవికను పాందుతున్నారు.”

(ఆలి ఇమ్రాన్ : 169-171)

అల్లాహో, వారిని ‘సజీవులు’ అని అన్నాడు కాబట్టి వారిని వేడుకోవడంలో తప్పులేదు అని మూర్ఖంగా వాదిస్తూ వుంటారు.

యిక ఈ ఆయతులపై స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఏమని వ్యాఖ్యానించారో చూద్దాం :

మస్తూర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం :

మేము అబ్బుల్లా బిన్ మన్సింధ్ (రజి అల్లాహు అన్న)తో ఆలిజిమ్రాన్ 169- 171, ఆయతులను గురించి అడిగాం. దానికాయన - మేము ఈ ఆయతులను గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను అడగ్గా దానికాయన ఈ విధంగా వ్యాఖ్యానించారని చెప్పారు.

“షహీదుల ఆత్మలు పచ్చటి పక్షుల రూపంలో అర్ర్క్రింద ప్రేలాడుతూ వుండే లాంతర్ల వంటి గూళ్లలో వుంటాయి. అవి స్వగ్గంలో అటూ ఇటూ తిరుగుతూ, తమకిష్టమైనవి తింటూ తిరిగి తమ గూటిలోకి వచ్చి చేరుతాయి.

ఒకసారి వారి ప్రభువు వారిని-ఇంకేమైనా మీరు కోరుకుంటున్నారా? అని అడిగాడు. దానికి వారు - మాకింకేం కావాలి ప్రభూ! మేం స్వగ్గంలో ఎక్కుడైనా వెళ్గగలం, ఏదైనా తినగలం అని జవాబిచ్చారు. వారి ప్రభువు మత్తీ అడిగాడు, మత్తీ అడిగాడు, మత్తీ అడిగాడు. చివరికి వారు, ‘మనమేడైనా కోరుకోనిదే మన ప్రభువు యిక మనల్ని వదలడు’ అని అనుకొని వారు అల్లాహోతో, మా ప్రభూ! మేము కోరేదొమి టంటే మా ఆత్మలను తిరిగి నువ్వు మా శరీరాలతో కలిపేయి, తద్వారా మేము మత్తీ నీ మార్గంలో పోరాడి షహీదులవుతాం అని అన్నారు. ఇది విని, వారి ప్రభువు “యిక వీరికేవిధమైన కోరికలు లేవు” అని అనుకొని వారిని వదిలేశాడు”.

(షహీ ముస్లిం : కితాబుల్ అమారత్, బాబ్:ఫీ బయాని అన్వ అర్వాహష్టాహోదాహి....)

ఇదండీ ఈ ఆయతులకు సంబంధించిన అసలు విశ్లేషణ.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి విశ్లేషణకూ, ప్రస్తుతం జరిగే సమాధి పూజలకూ ఏ మాత్రమైనా సంబంధం వుండా చెప్పండి?

అందుకే దివ్యభూరానునూ, యావత్తు దైవ ధర్మాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవడానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరియు ఆయన సహచరులు చేసిన విశ్లేషణ, వారి దృక్పథం తప్పనిసరి. అప్పుడే మనం పెడత్తోవ పట్టకుండా రుజు మార్గంలో వుండగలుగుతాం. ఎందుకంటే, దివ్యభూరానును అల్లాహో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పై అవతరింప జేశాడు. ఆయతుల వాస్తవిక అర్థాన్ని కూడా స్వయంగా తనే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు తెలియపరిచాడు. ఆ విశ్లేషణనే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన సహచరులకు వినిపించేవారు. అందువల్ల వీరు అల్లాహో ఆయతులను తప్పగా ఎప్పుడూ విశ్లేషించలేరు.

యిక వారి వ్యాఖ్యానాన్ని, విశ్లేషణనూ పెడచెవిన పెట్టి స్వంత లేక ఇతరుల బుఢీ జ్ఞానాలు ఉపయోగించి విశ్లేషించడం మొదలు పెట్టినప్పుడే మార్గ భ్రమ్మ లయ్యేది. దురదృష్టపశాత్తు ముస్లిం సమాజంలో ఇదే జిరిగింది. అసలు ముస్లిం సమాజంలో యిన్ని వర్గాలు ఉనికిలోకి రావడానికి ఇది కూడా ఒక ముఖ్య కారణమై నిలిచింది.

ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజంలో సాధారణంగా వినబడే మరో ప్రశ్న కూడా వుంది. అదేమిటంటే : ముషికులు అల్లాహును విశ్వసించినపుటికీ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను నిరాకరించారు కదా. మరి ఒక వ్యక్తి అల్లాహునూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)నూ విశ్వసించినపుటికీ ముషిక్ ఎలా కాగలుగుతాడు?

దీనికి జవాబు స్వయంగా అల్లాహు మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ముందుగానే యిచ్చేశారు.

“వారిలో అల్లాహును విశ్వసించేవారు ఎంత మంది లేరు! కానీ వారు ఆయనతో పాటు ఇతరులను భాగస్వాములుగా నిలబెడుతూ వుంటారు.”

(యూసుఫ్ : 106)

అబ్బుల్లా బిన్ మన్జుద్ (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం :

దివ్యభూరానులోని ఆయతు “వాస్తవానికి విశ్వసించిన వారికి మరియు తమ విశ్వాసాన్ని దుర్మార్గంతో కలుపితం చేయని వారికి శాంతి, వారు మాత్రమే రుజుమార్గంపై వున్నారు.(అన్యామ్ : 82) అవతరించినప్పుడు, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సహచరులు - ఓ దైవ ప్రవక్త ! మాలో దొర్జన్యం చేయని వాడు ఎవడున్నాడు? అని అడిగారు. దానికి అల్లాహు ‘నిస్సందేహంగా పిర్కు చేయటం పరమ దుర్మార్గం’ (13:14) అన్న ఆయత్ను అవతరింపజేశాడు.”

(సహీబుఖారి : 32)

సౌబాన్ (రజి అల్లాహు అన్ను) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘమైన హద్దిసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు : నా అనుచర సమాజంలోని కొందరు ముషికులతో కలిసి పోయి ‘జోసాన్’ ను ఆరాధించనంత వరకు ప్రశయం రాదు.

(అబూదావూద్ : 4252)

ఇక్కడ ‘జోసాన్’ అంటే ఏమిటో కాస్త వివరంగా తెలుసుకోవాల్సిన ఆవసరం వుంది. జోసాన్ అనేది ‘వసన్’ అనే పదానికి ఒహువచనం.

అల్లాహుకు ప్రతిగా ఆరాధనకు ఉపయోగించే ప్రతి వస్తువూ ‘వసన్’ అవుతుంది. ఉదాహరణకు: విగ్రహాలు, సమాధులు, ప్రాకృతిక వస్తువులు, కాళ్ళు, చేతుల సంజ్ఞ గల చిహ్నాలు వగైరా...

అయితే అసక్తికరమైన మరో విషయమేమిటంటే - దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన హద్దిసులో ‘జోసాన్’ అన్న పదం వాడారు. అన్యామ్ అన్న పదం వాడలేదు. ‘అన్యామ్’ అనేది ‘సనమ్’కు ఒహువచనం. సనమ్ అంటే విగ్రహం అని ఆర్థం. జోసానులో విగ్రహము కూడా చేరిపోతుంది. అంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చేసిన భవిష్యవాణి ప్రకారం ముస్లిములలో కొందరు పైన పేర్కొన్న వస్తువులలో దేనినయినా ఆరాధించడం మొదలు పెడతారన్నమాట.

పైన పేర్కొన్న రుజువులు మనకు - ‘ఒక విశ్వాసి అల్లాహు మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను విశ్వసించానని సాక్షీమిచ్చినపుటికీ ఒక్కొసారి తన విశ్వాస ఆచరణల రీత్యా పిర్కు అనే రొంపిలో పడి ముషిక్ గా మారిపోతాడు’ అన్న నగ్గ సత్యాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి.

అందుకే ‘పిర్కు’ నుండి సురక్షితంగా ఎలా వుండగలం? అని తన సహచరులు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వారికి కొన్ని వచనాలు నేరిపి, దీనిని పరిస్కార వుండండి. అప్పుడు అన్ని రకాల పిర్కు నుండి సురక్షితంగా వుండగలుగుతారు అని సెలవిచ్చారు.

ఆ వచనాలు యివి :

“అల్లాహుమ్మ ఇన్ని బోషబిక అన్ సుప్రిక షయ్యెన్ నాలము వనస్తగ్ ఫిరుక లిమా లానాలము”.

“ఓ అల్లాహు ! నేను బుద్ధిపూర్వకంగా పిర్కు చేయటాన్నిండి నీ శరణు వేడుతున్నాను. నాకు తెలియకుండానే నీతో పాటు మరెవరిషైనా భాగస్వామిగా నిలబెడితే దానికి క్షమాపణలు చెప్పుకుంటున్నాను.” (అహ్మద్)

యిదండి కలిమా (సద్గుచనం)లోని మొదటి భాగమైన ‘లా ఇలాహ్ ఇల్లల్లాహ్’ కు సంబంధించిన విశ్వతమైన వాస్తవికత.

యిక కలిమా లోని రెండవ భాగమైన ‘మహమ్మదుర్సులుల్లాహ్’ యొక్క వాస్తవికతను గూర్చి తెలుసుకుందాం.

“ఇలా ప్రకటించు : నేను మీ అందరి వైపునకు వచ్చిన అల్లాహో సందేశ హరుణ్ణి.”
(ఆరాఫ : 158)

73

“మేము నిన్ను సర్వమానవులకు ఖభవార్తను యిచ్చేవాడుగా, హెచ్చరిక చేసేవాడుగా నియమించి పంపాము.”
(సబా : 28)

జాబీర్ బిన్ అబ్దుల్లా (రజి అల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘమైన హద్దినులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తనకు లభించిన ఐదు ప్రత్యేకతలను వివరిస్తూ యిలా ప్రవచించారు.

“ప్రతి ప్రవక్త తన జాతి కొరకే పంపబడ్డాడు. నేను మాత్రం భూలోక వాసులందరికోసం పంపించబడ్డాను.”
(సహీ బుఖారి : 438)

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :

“మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రాణం ఎవరి చేతిలో వుందో ఆ దైవం సాక్షిగా ! ఈ అనుచర సమాజానికి చెందిన ఏ వ్యక్తి అయినా సరే, యూదుడైనా సరే, క్రైస్తవుడైనా సరే నా గురించి విని తదుపరి నాతో పంపబడిన ధర్మాన్ని విశ్వసించకుండా చనిపోతాడో అతడు తప్పకుండా నరకంలోకి పోతాడు.”

(సహీ ముస్లిం: కితాబుల్ ఈమాన్, బాబ్: ఉజ్జా బిల్ ఈమాని బిరిసాలతిహి...)

మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కేవలం సమస్త మానవ జాతికే కాకుండా జిన్నాతుల కొరకు కూడా సందేశ హరుడిగా చేసి పంపించబడ్డారు.

అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“అప్పుడు మేము జిన్నాతుల ఒక వర్గాన్ని ఖురాను వినేందుకు నీ వద్దకు తీసుకువచ్చాము. నీవు ఖూరాను పరిస్తూ ఉండిన స్థలానికి చేరిన తర్వాత వారు పరస్పరం ‘నిశ్చబ్దంగా వుండండి’ అని చెప్పుకున్నారు. అది చదవడం ముగిసిన పిదప, వారు హెచ్చరిక చేసే వారుగా తమ జాతి వైపునకు తిరిగి వెళ్లిపోయారు. వారు అక్కడకు వెళ్లి ఇలా అన్నారు :

‘ఓ మా జాతి ప్రజలారా! మేము ఒక గ్రంథాన్ని విన్నాము. అది మూసా ప్రవక్త తరువాత అవతరించింది. తనకు పూర్వం అవతరించిన గ్రంథాలను

మహమ్మదుర్రసూలుల్లాహో సాక్ష్యం వాస్తవికత

లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహో మాదిరిగానే మహమ్మదుర్రసూలుల్లాహో సాక్ష్యం ఆమోదం కూడా కొన్ని ముఖ్యమైన అంశాలపై ఆధారపడి వుంది.

1. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను విశ్వసించడం.
2. అంతిమ ప్రవక్తగా విశ్వసించడం.
3. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను ప్రేమించడం.
4. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు విధేయత చూపడం.
5. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను గారవించడం, ఆయనకు సహా పడడం.

యిక ఈ మౌలికాంశాలను గురించి వివరంగా తెలుసుకుండా.

1. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను విశ్వసించడం :

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను విశ్వసించడమంచే మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను అల్లాహో యొక్క సత్య ప్రవక్తగా, హృదయాలలో ఏమాత్రం సంకోచం లేకుండా మనస్సుర్చిగా విశ్వసించడం.

దివ్యఖూరానులో అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అల్లాహో ప్రవక్త”.
(ఫత్వో : 29)

మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కేవలం ఒక బస్తీకి గానీ, ప్రాంతానికి గానీ, దేశానికి గానీ కాకుండా యావత్తు ప్రపంచ వాసుల కోసం దైవ ప్రవక్తగా పంపించబడ్డారు.

ధృవీకరిస్తుంది, సత్యం వైపునకూ, రుజుమార్గం వైపునకూ దారి చూపుతుంది. ఓ మా జాతి ప్రజలరా! అల్లాహో వైపునకు పిలిచే వాని సందేశాన్ని స్వీకరించండి. అతణ్ణి విశ్వసించండి. అప్పుడు అల్లాహో మీ పాపాలను క్షమిస్తాడు, మిమ్మల్ని భయంకరమైన శిక్ష నుండి రక్షిస్తాడు. అల్లాహో వైపునకు పిలిచే వాని మాటను వినని వాడు భూమిలో అల్లాహొను అశక్తిగా చేసే శక్తిని కలిగిలేదు. అతనిని అల్లాహో నుండి రక్షించేందుకు ఎలాంటి మధ్యతుదారులు గానీ, సంరక్షకులు గానీ ఎవరూ వుండరు. అటువంటి వారు స్పష్టమైన మార్గభ్రష్టత్వంలో పడి వున్నారు.”
(అహోబ్ : 29-32)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను విశ్వసించడంలో ఇమిడి వున్న మరో ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అల్లాహో దాసులనీ, సందేశహరులని విశ్వసించడం. అంటే ఆరాధనకు యోగ్యాలు కానీ, తిరస్కారానికి ఏ మాత్రం అవకాశం లేని అల్లాహో సందేశహరులన్నమాట!

కానీ ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజంలో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను ఒక కార్యసాధకుణిగానూ, కష్టాలు తీర్చేవాడిగానూ, ఆయురారోగ్యాలు ప్రసాదించే వాడిగానూ నమ్మి ఆయనను వేడుకొంటూ ఆయనను ఆరాధించే వారు ఎంత మంది లేరు.

ఇలాంటి ఐర్స్ పనుల్లో సతతం నిమగ్నమై వుండి ‘మహమ్మదురసూ లుల్లాహో’ అని వారిచే సాక్ష్యం అల్లాహో దగ్గర ఎలా స్వీకరించబడుతుందో చెప్పండి?

ఇటు, స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు అల్లాహో ఏమని ఆజ్ఞాపించాడో చూడండి :

“ఇలా చెప్పు: మీకు నష్టం కలిగించటం లేదా మీకు మేలు చేయటం అనేది నా వశంలో లేదు. ఇలా చెప్పు: నన్ను అల్లాహో పట్టునుండి ఎవ్వరూ కాపాడలేరు. నాకు ఆయన తప్ప మరొక ఆశ్రయం కూడా లేదు”.(జన్వ : 21-22)
ఇదండీ అసలు వాస్తవం.

2. అంతిమ ప్రవక్తగా విశ్వసించడం :

మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను అంతిమ ప్రవక్తగా విశ్వసించడంలో ఇమిడి వున్న అంశాలేమిటంటే - తనను దైవ ప్రవక్తల పరంపరను

సమాప్తం చేసే చివరి దైవ సందేశహరులని మనస్సుర్తిగా విశ్వసించడం, ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చేసిన భవిష్యవాణి ప్రకారం ప్రశయం వరకు రాబోయే దాదాపు 30 మంది అసత్యవు ప్రవక్తలను బాహాటుంగా త్రోసిపుచ్చడం.

అలాగే దివ్య ఖురానును యావత్ మానవాళి కొరకు దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పై అల్లాహోచే అవతరింపజేయబడిన అంతిమ దైవ గ్రంథమని, ఇంతకు ముందు వున్న ఆకాశ గ్రంథాలను ధృవపరుస్తూ, సత్యా సత్యాలను వేరు చేసి చూపే అంతిమ ధర్మ శాస్త్రమని గూడా గాఢంగా విశ్వసించడం.

దివ్యఖురానులో అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మీలోని ఏ పురుషునికి తండ్రి కారు. కానీ, ఆయన అల్లాహో యొక్క ప్రవక్త. దైవ ప్రవక్తల పరంపరను సమాప్తం చేసే చివరివారు. అల్లాహో సకల విషయాల జ్ఞానం కలవాడు.” (అహోబ్ : 40)

“ఈ సందేశహరుణ్ణీ, చదువనూ, ప్రాయస్తూ రాని ఈ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను అనుసరించేవారు, అతని ప్రస్తావన వారికి తమ వద్ద వున్న తోరాతు, ఇంజీలు గ్రంథాలలో ప్రాయబడి లభిస్తుంది. అతను వారికి మంచిని ఆజ్ఞాపిస్తాడు, చెడు నుండి నిరోధిస్తాడు. వారికొరకు పరిపుఢమైన వస్తువులను ధర్మ సమ్మతం చేస్తాడు. అపరిపుఢమైన వాటిని నిపిధ్యం చేస్తాడు. వారిపై మోపబడి వున్న బరువులను దించుతాడు. వారు బంధించబడి వున్న శృంఖలాలను త్రేంచుతాడు. కనుక అతనిని విశ్వసించీ, సమర్థించీ, అతనికి సహకరించీ, అతనితో అవతరింపజేయబడిన జ్యోతిని అనుసరించే వారు మాత్రమే సాఫల్యం పొందే వారు.”
(ఆరాఫ్ : 157)

“మానవులారా! ఈ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మీవద్దకు మీ ప్రభువు తరపు నుండి సత్యం తీసుకువచ్చాడు. అతణ్ణి విశ్వసించండి. మీకి మంచిది.”
(నిసా: 170)

“ఎవడైనా ఇస్లాం ను కాక మరొక మార్గాన్ని అవలంబించదలిస్తే ఆమార్గం ఎంత మాత్రమూ ఆమోదించబడు. అతడు పరలోకంలో విషలుడోతాడు, నష్టపోతాడు.”
(ఆలి ఇమ్రాన్: 85)

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: నేనూ, నాకు ముందు పంపబడిన దైవ ప్రవక్తల పోలిక ఎలాంటిదంటే ఒక వ్యక్తి ఒక గృహాన్ని నిర్మించాడు. దాన్ని ఎంతో అందంగా అలంకరించాడు. కానీ ఒక మూల, ఒక ఇటుక పట్టేంత ఫలాన్ని వదిలేశాడు. ప్రజలు ఆ ఇంట్లో అటూఇటూ తిరుగుతూ ఆ ఖాళీ ఫలాన్ని చూసి (ఇంత అందమైన ఇంట్లో) ఒక్క ఇటుక ఎందుకు పెట్టులేదో! అని ఆశ్చర్యం ప్రకటిస్తారు.

ఆ ఆఖరి ఇటుకలాంటిది నా పోలిక మరియు నేను ఆఖరి దైవ ప్రవక్తను.
(సహీ బుఖారి : 3535)

యిక బూటుకపు దైవ ప్రవక్తల విషయానికౌస్త్త-

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలంలో ముస్లైమా అను ఒక అసత్య వ్యక్తి తానుదైవ ప్రవక్తనని ప్రకటించుకున్నాడు. చివరికి అబూ బ్ర్యా (రజి అల్లాహు అన్న) గారి పరిపాలనా కాలంలో అతణ్ణి హతమార్గుడం జరిగింది.

పంజాబ్ రాష్ట్రానికి చెందిన గులాం అహ్మద్ ఖాదియానీ కూడా గతంలో తాను దైవ ప్రవక్తనని ప్రకటించుకొని చాలా మంది అమాయక ముస్లిములను భ్రష్ట పట్టించాడు. నేటికే ఈ అసత్యవాది అనుయాయులు మన సమాజంలో కానవస్తారు.

మహాముద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను అంతిమ ప్రవక్తగా విశ్వసించడం అనేది బూటుకపు ప్రవక్తలందర్నీ నిర్ణయంద్వంగా తోసిపుచ్చడంతోనే సాధ్య మవుతుంది.

(3) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను ప్రేమించడం:

‘మహాముదురసూలుల్లాహ్’ సాక్ష్యంలో ఇమిడి వున్న మరొక ముఖ్యమైన అంశం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను మనస్సుర్తిగా ప్రేమించడం. హృదయంలో ఆయన పట్ల ఎలాంటి ఆక్షేపణ లేకుండా వుండడం. అంతేకాదు, ఒక వ్యక్తికి తన తల్లిదండ్రులు, భార్యాపిల్లలు, ఇతర బంధువులుందరి కన్నా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రియం కానంతవరకు అతను నిజమైన విశ్వసి కాలేడు.

75

అనన్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“తమ తల్లి దండ్రులూ, భార్యా పిల్లలు, వేరే ఇతర మానవులందరికన్నా ఎక్కువగా నన్ను ప్రేమించనంతవరకు మీలో ఏ ఒక్కడూ నిజమైన విశ్వసి కాజాలడు.”
(సహీ బుఖారి : 15)

అనన్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉద్ఘోధించారు:

“ఈ మూడు లక్షొలు కలిగి వున్నవాడు విశ్వస మాధుర్యాన్ని అస్వి దిస్తాడు- అందులో ఒకటి- అల్లాహ్, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పట్ల అందరికన్నా ఎక్కువగా ప్రేమ కలిగి వుండడం.” (అసంపూర్ణ హదీసు)

(సహీ బుఖారి : 16)

అంతేకాదు, అల్లాహ్నూ ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నూ ఇతరులందరి కన్నా ఎక్కువగా ప్రేమించని వారికి అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గట్టిగా పోచ్చరించారు.

“ఇలా అను: ఒకవేళ మీ తండ్రులూ, మీ కుమారులూ, మీ సోదరులు, మీ భార్యలు, మీ బంధువులు, మీ ఆప్చులు, మీరు సంపాదించిన ఆస్తిపాస్తులు, మందగిస్తాయేమో అని మీరు భయపడే మీ వ్యాపారాలు, మీరు ఇష్టపడే మీ గృహాలు అల్లాహ్ కంటే, ఆయన ప్రవక్త కంటే, ఆయన మార్గంలో శ్రేమించటం కంటే మీకు గనక ఎక్కువ ప్రియతర మైత్రీ, అల్లాహ్ తన తీర్మాన మీ ముందుకు తీసుకు వచ్చే వరకు నిరీక్షించండి. అల్లాహ్ దోషులకు మార్గం చూపడు.”

(తోబా: 24)

అబ్బుల్లా బిన్ హిషామ్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం: మేమొకసారి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వెంటవున్నాం. ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) దైవ ప్రవక్త గారి చేతులు పట్టుకొని వున్నారు. తదుపరి ఉమర్ (రజి) - ఓ దైవ ప్రవక్త! మీరు నాకు నా ప్రాణం తప్ప మిగతా అందరి కన్నా ప్రియమైన వారు అని పలికారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తా : ఎంత మాత్రం కాదు! ఎవరి చేతిలో నా ప్రాణం వుందో ఆ శక్తి స్వరూపుని సాక్షిగా! మీ

ప్రాణం కన్నా కూడా నేను మీకు ప్రియం కానంతవరకు (మీ విశ్వాసం సంపూర్ణం కానేరదు) అని అన్నారు. దీనికి ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) అల్లాహో సాక్షిగా ! ఇప్పుడు మీరు నాకు నా ప్రాణం కన్నా ప్రియమైన వారు అని పలికారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) బదులు పలుకుతూ: ఇదే (పరిపూర్ణ విశ్వాసం యొక్క) ఆసలు వాస్తవికత అని అన్నారు. (సహీ బుఝారి : 6632)

అయితే ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహము ఇక్కడ కూడా పెడతో వటించి దైవప్రవక్తను ప్రేమించడంలో మితిమీరి ప్రవర్తిస్తోంది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ను ఆయన స్థాయి నుండి లేపి తనకే మాత్రం తగిన విషయాలనూ, కేవలం అల్లాహో కే దెందిన గుణగణాలనూ ఆయనకు ఆపాదిస్తోంది.

ఇలా చేసేవారు నోటితో ‘మహమ్మదుర్సూలుల్లాహో’ అని సాక్ష్యం యిస్తూ వున్నప్పటికీ వాస్తవానికి తమ విశ్వాసాల ద్వారా దానిని తిరస్కరించిన వారవు తున్నారు.

ఏరిలో కొందరు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ను ‘కాంతి’గా విశ్వస్తే మరికొందరు ఆయనను భూమి మీదకు వచ్చిన అల్లాహో అవతారము అని తలపోస్తారు.

ఇవన్నీ సూఫీ మరియు షియా మహాశయుల బూటుకపు విశ్వాసాలు.

ఇంకా కొందరు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ను అగోచర విషయాలు తెలిసిన జ్ఞాని అనీ ఆయనకు మరణం ఆసలు రాలేదని గాఢంగా విశ్వసిస్తారు.

యివన్నీ తప్పుడు విశ్వాసాలు. దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ధర్మంతో వీటికేమాత్రం సంబంధం లేదు.

యిక దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల)కు సంబంధించిన ఆసలు వాస్తవాలను దివ్యభూరాన్ మరియు దైవప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల)గారి ప్రామాణిక హాదీసుల వెలుగులో తెలుసుకుండాం.

దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) కూడా మనిషే. ఆయన అల్లాహో యొక్క దాసులు మరియు ఆయన ప్రవక్త. అల్లాహో తనను ఆఖరి ప్రవక్తగా,

యావత్త ప్రపంచవాసుల కౌరకు కారుణ్యంగా చేసి పంపాడు. ఆయన ఆదమ్ సంతతికి నాయకులు.

దివ్యభూరాసులో అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“ఇలా చెప్పు: నేను కేవలం ఒక మానవుణ్ణి. మీలాంటివాణ్ణి. నాకు వహీ ద్వారా ఇలా తెలుపబడింది, మీ దైవం కేవలం ఒకే దైవం”. (కహాఫ్ : 110)

“వారితో ఇలా అను : నా ప్రభువు పరిశుద్ధుడు. నేను సందేశాన్ని తెచ్చే మానవమాత్రుడు తప్ప మరింకేమైనా అవతానా?” (బనీ ఇస్రాయిల్ : 93)

“ఇలా అను : నేను కూడా మీలాంటి ఒక మనిషినే.”

(హమీమ్ అన్ సజ్దా : 6)

అబ్బుల్లా బిన్ మన్జుస్ దీ (రజి అల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘ హాదీసులో దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఇలా ప్రవచించారు : నిస్సం దేహంగా నేను కూడా మీ లాంటి ఒక మనిషినే. మీలాగే నేను కూడా మరిచిపోతూ వుంటాను. కనుక నేను మరిచిపోయినప్పుడల్లా నాకు జ్ఞాపకం చేయండి.”

(సహీ బుఝారి : 401)

ఆ మాటకౌస్తై అసలు అల్లాహోచే పంపబడిన దైవప్రవక్తలందరు కూడా మానవులే.

“మేము నీకు పూర్వం కూడా ప్రవక్తలను పంపినప్పుడల్లా మానవులనే ప్రవక్తలుగా పంపాము.” (నహిఫ్ : 43)

తనను ప్రేమించడంలో హాస్తులు మీరే వారిని దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) టీప్రంగా హెచ్చరించారు:

ఉమర్ బిన్ ఇత్తాబ్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఇలా ఉద్దోధించారు: తైస్తవులు ఈసా (అలైహి స్ఫురాం) విషయంలో మితిమీరినట్లు మీరు నా విషయంలో మితిమీరకండి. నిస్సందేహంగా నేను అల్లాహో దాసుణ్ణి. కనుక నన్ను అల్లాహో దాసుడు మరియు ఆయన ప్రవక్త అని అనండి.

(సహీహ్ బుఝారి : 3445)

యిక అగోచర జ్ఞానానికి సంబంధించిన వాస్తవాలను తెలుసుకుందాం. దివ్యభూరాసులో అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“ఆకాశాలలోనూ, భూమిలోను అల్లాహ్ తప్ప అగోచర జ్ఞానం కలవాడు లేదు. వారికి (మిథ్య దేవుళ్ళకు) తాము ఎప్పుడు లేప బడతారో కూడా తెలియదు కదా!”

(నమ్మ: 65)

“అయిన (అల్లాహ్) గోప్యంగా వున్నటువంటి, బహిరంగంగా వున్నటువంటి ప్రతి వస్తువును గురించి తెలిసిన పండితుడు.”

(రాద్: 8)

“ఆకాశాలలో, భూమిలో దాగి వున్న దంతా అల్లాహ్ ఆధీనంలో వున్నది.”

(హూద్: 123)

“వారితో ఇలా అను : నా వద్ద అల్లాహ్ నిధి నిక్షేపాలు ఉన్నాయని గానీ, నాకు అగోచర జ్ఞానం కలదని గానీ నేను మీతో చెప్పటంలేదు. ఇంకా నేను దైవ దూతనని కూడా అనటంలేదు. నేను కేవలం నాపై అవతరింపజేయబడే వహీని మాత్రమే అనుసరిస్తాను.”

(అన్ ఆమ్: 50)

“ఇలా అను: నా ఆధీనంలో స్వయంగా నా లాభ నష్టాలు సైతమూ లేవు. అంతా అల్లాహ్ సంకల్పం మీద ఆధారపడి వుంది.”: (యూనస్: 49)

“వారితో ఇలా అను: నాకు సంబంధించిన లాభ నష్టాలపై నాకు ఏమాత్రం అధికారంలేదు. అల్లాహ్ కోరింది మాత్రమే అవుతుంది. నాకే గనక అగోచర విషయ జ్ఞానం ఉన్నట్లయితే నేను ఎన్నో ప్రయోజనాలను నా కొరకు పొంది వుండే వాణ్ణి. నాకు ఎన్నటికీ ఏ నష్టమూ వాటిల్లేది కాదు. నేను నా మాటను నమ్మే వారికొరకు కేవలం హెచ్చరిక చేసేవాణ్ణి మాత్రమే, శుభవార్త వినిపించే వాణ్ణి మాత్రమే.”

(ఆరాఫ్: 188)

ఖాలిద్ బిన్ జక్వాన్ కథనం ప్రకారం రభీ బిస్తై ముఅజ్ బిన్ అఫ్రా (రజి అల్లాహు అన్సు) ఇలా ఉల్లేఖించారు: దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నా పెత్తిరోజు మా ఇంటికి విచ్చేశారు. లోపలికొచ్చి, ప్రస్తుతం నువ్వు కూర్చు నుట్లుగానే నా మంచంపై కూర్చున్నారు. ఆ సమయంలో కొందరు పిల్లలు డప్పు వాయిస్తూ బద్రీ యుధ్ఘంలో ప్రాణాలర్పించిన మా నాన్న, బాబాయిలను శ్లాఘిస్తూ పాటలు పాడుతున్నారు. అంతలో ఒక అమ్మాయి - ‘మాలో ఒక ప్రవక్త వున్నాడు, అతనికి రేపు జరగబోయేదంతా కూడా తెలుసు’ అని పాడటం మొదలు పెట్టింది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వెంటనే కల్పించుకొని ‘ఈ మాట అనకు,

ఇది తప్ప ఇంతకు ముందు పలికిన మాటలే పలుకు’ అని హితపు చేశారు. (సహీ బుఖారి : 5147)

మహ్మూభ్ కథనం: నేను విశ్వాసుల మాతృమూర్తి ఆయోషా (రజి అల్లాహు అన్సు) ను అమ్మా! దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మేరాజ్ రాత్రి తమ ప్రభువును చూశారా? అని అడిగాను. దానికామె ఇలా అన్నారు : నీ మాటలు విని నా రోమాలు నిక్కబొడుచుకున్నాయి. నీకు తెలుసా? ఈ మూడు విషయాలను గురించి మీలో ఎవరైనా తన వైపునుంచి ఏదైనా అంటే అతను అబద్ధాలకోరుగా పరిగణించబడతాడు:

(1) ఎవరైనా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను మేరాజ్ రాత్రి తమ ప్రభువును చూశారని అన్నాడంటే వాడు పచ్చి అబద్ధాల రాయుడే. తదుపరి అమె ఈ ఆయత్ పరించారు:

“ఎవరి చూపులూ ఆయనను అందుకోజాలవు. ఆయన మాత్రం అందరి చూపులను అందుకోగలడు.” (అన్ ఆమ్ : 103)

“అల్లాహ్ ఏ మానవుని తోనూ ప్రత్యక్షంగా సంభాషించడు. మానవ మాతుడికి అది సాధ్యమయ్య పని కాదు. అల్లాహ్ తన మాటను వహీ ద్వారానో లేక తెరవెనుకనుండో మాత్రమే మానవునికి చేరవేస్తాడు.” (ఘూరా: 51)

(2) అలాగే రేపు జరగబోయే, విషయాలేవో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు తెలుసు అని అనేవాడు కూడా అబద్ధాల కోరే. ఈ సందర్భంలో అమె ఈ ఆయత్ను పరించారు:

“రేపు తాను ఏమి చేయనున్నాడో ఏ మానవునికి తెలియదు.”

(లుఖ్యాన్: 34)

(3) అదే విధంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) (ధర్మాన్నికి సంబంధించిన) ఏదైనా విషయం రహస్యంగా వుంచారని అనేవాడు కూడా అబద్ధాలరాయుడే. దీనికి ఆయోషా (రజి అల్లాహు అన్సు) ఈ ఆయత్ ను పరించారు:

“ప్రవక్త! నీ ప్రభువు నుండి నీపై అవతరించే బోధనలను ప్రజలకు అందజేస్తూ వుండు. ఒక వేళ నీవలా చేయకపోతే దౌత్యబాధ్యతను నెరవేర్చుని వాడవతావు.” (మా ఇద: 67)

కనుక అసలు విషయం ఏమిటంటే, “దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జిబుయాల్ (అలైహిస్సులాం) ను అతని నిజ స్వరూపంలో రెండుసార్లు చూశారు.” (సహి బుఖారి : 4858)

అయితే స్వతహోగా దైవ ప్రవక్తలకు అగోచర జ్ఞానం లేకపోయినప్పటికీ అల్లాహ్ వారికి తెలిపిన అగోచర విషయాల జ్ఞానం మటుకు వారికి వుంటుంది.

ఉదాహరణకు : సమాధి శిక్షకు సంబంధించిన జ్ఞానం, ప్రభయకాల సూచనలు, స్వర్గ నరక విశేషాలు వగైరా...

చూడబోతే ఇవన్నీ అగోచర విషయాలే మరి. కానీ అల్లాహ్ తన ప్రవక్తలకు ఏటికి సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని యిచ్చాడు. తద్వారా ఆయా ప్రవక్తలు తమ తమ అనుచర సమాజాలకు ఆ విషయాలను తెలియ జేశారు. దివ్యజ్ఞురాన్లో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“మీరు ప్రస్తుతం వున్నటువంటి స్థితిలో అల్లాహ్ విశ్వాసులను ఏ మాత్రం వుండనిప్పుడు. ఆయన పచితులను ఆపవిత్తుల సుండి వేరు చేస్తాడు. అయితే అగోచర విషయాల రహస్యాలను తెలుపడం అల్లాహ్ విధానం కాదు. (అగోచర విషయాలు తెలుపడానికి) అల్లాహ్ తన ప్రవక్తలలో తాను కోరిన వారిని ఎన్ను కుంటాడు. కనుక (అగోచర విషయాలను గురించి) అల్లాహ్ నూ, ఆయన ప్రవక్త లనూ నమ్మండి. మీరు గనక భయ భక్తుల మార్గాన్ని అవలంబిస్తే మీకు పెద్ద బహుమానం లభిస్తుంది.” (ఆలి ఇమ్రాన్ : 179)

“ఆయన అగోచర జ్ఞానం కలవాడు. తన అగోచర విషయాలను తాను ఎంచుకున్న ప్రవక్తకు తప్ప మరెవ్వరికి తెలియ జేయడు.” (జిన్: 26-27)

ఇదండీ అగోచర జ్ఞానానికి సంబంధించిన వాస్తవికత. యిక దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరణానికి సంబంధించిన వాస్తవాలను గూర్చి తెలుసుకుండా:

సృష్టిలోని జీవరాసుల్లో దేనికయినా మరణం అనేది సహజసిద్ధంగా సంభవించే ప్రక్రియ. అల్లాహ్ చేత ఈ భూమి మీదకు ఒకసారి ఉనికి లోకి వచ్చాక ఏదో ఒక రోజు నశింపక తప్పదు. అందుకే సృష్టి ప్రక్రియ ఆరంభమైన కాలం నాటి నుండి సేచివరకు మరణించకుండా చిరంజీవులుగా వుండిపోయిన

వారు ఎవరూ లేరు. దైవ ప్రవక్తలు (అలైహిస్సులాం) తమ దౌత్య బాధ్యతల రీత్యా అల్లాహ్ దృష్టిలో ఉన్నతమైన స్థానం పాందినప్పటికీ వారు కూడా అల్లాహ్ సృష్టిలోని ఒక భాగమే అన్న సంగతి మనం మరువ కూడదు.

దివ్యజ్ఞురాసులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ఈ పుడమిపై వున్న ప్రతి వస్తువు నాశనమైపోయేదే. కేవలం మహోన్నతుడూ మహోపకారీ అయిన నీ ప్రభువు ముఖం మాత్రమే మిగిలి వుండేది.”

(రహ్మాన్: 26-27)

“ప్రవక్త! శాశ్వత జీవితాన్ని మేము నీకు పూర్వం కూడా ఏ మానవునికి ప్రసాదించలేదు. ఒక వేళ నీవు మరణిస్తే, వారు మాత్రం శాశ్వతంగా జీవించి వుంటారా? ప్రతి ప్రాణీ మృత్యువును తప్పకుండా చనిచూస్తుంది.”

(అంబియా: 34-35)

“ప్రతి ప్రాణీ మరణాన్ని రుచి చూడవలసి వున్నది.” (అన్కబూత్: 57)

“ఓ ప్రవక్త! నీవూ మరణిస్తావు, వారూ మరణిస్తారు. చివరకు ప్రభయం నాడు మీరంతా మీ ప్రభువు సమక్షంలో మీమీ వ్యాజ్యాలను వినిపిస్తారు”. (జుమర్: 30)

“ఇలా అను: నా నమాజ్, నా సకల ఆరాధనలు, నా జీవనం, నా మరణం సమస్తమూ సకల లోకాలకూ ప్రభువైన కేవలం అల్లాహ్ కొరకే.”

(అన్ ఆమ్: 162)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు మరణమనేదే లేనప్పుడు స్వయంగా తన నోటితో ఆ విషయాన్ని ఎలా ప్రకటించగలరు?

యిక దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరణం గురించి ఆయన సతీమణులు, సహచరుల విశ్వాసాలను గూర్చి తెలుసుకుండాం :

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరణాన్ని గూర్చి చెబుతూ అయిషా (రజి అల్లాహు అన్న) ఇలా చెబుతుండేవారు: అల్లాహ్ నాకు ప్రసాదించిన వరాల్లో ఒక వరం ఏమిటంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరణం స్వయంగా నా ఇంట్లోనే, నా వంతు వున్న రోజునే సంభవించిది. దైవ

ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అప్పుడు నన్న ఆనుకొని కూర్చోని వున్నారు మరియు అల్లాహు ఆ సమయంలో నా ఉమ్మిని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఉమ్మితో జత చేసి ఒకటిగా కలిపేశాడు.

అసలు జరిగిందేమిటంటే - ఆ సమయంలో అబ్దుర్రహ్మాన్ (రజి అల్లాహు అన్నా) ఇంటిలోపలికి విచ్చేశారు. ఆయన చేతిలో మిస్యాక్ వుంది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నాకు ఆనుకొని కూర్చోని ఆ మిస్యాక్ వైపు దృష్టి సారించడం నేను గమనించాను. ఆయన మిస్యాక్ చేయాలనుకొంటున్నారు అని గ్రహించి “ఈ మిస్యాక్ మీకోసం తీసుకోనా?” అని అడిగాను. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ‘తీసుకో’ అన్నట్లు తల ఉపి సైగ చేశారు. కానీ ఆయన దానిని నమల లేక పోయారు. “మీకోసం నేను మెత్తగా చేసి యివ్వనా?” అని అడిగాను. ‘అలాగే’ అని తిరిగి సైగ చేశారు. నేను మిస్యాక్ను మెత్తగా చేసి యిచ్చాను. సమయంలో ఆయన ముందు ఒక పెద్ద పాత్ర వుంది. తోలుదో కరదో (హాదీసు ఉల్లేఖకునికి ఇక్కడ సందేహం కలిగింది). అది నీటితో నింపబడి వుంది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాటి మాటికి తన చేతుల్ని దానిలోకి పోనిచ్చి వాటిని ముఖంపై త్రిపుకుంటూ ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్’ మరణంలో యాతన వుంది అని అనేవారు. తర్వాత తన చేతిని పైకి లేపి ‘ఫిర్ఫీఖుల్ ఆల్’ (పరమాన్నత మిత్రునితో) అంటూ తన తుది శ్వాస విడిచారు. ఆయన చేయి క్రిందికి వంగి పోయింది. (ఇన్నాల్లాహి వ ఇన్నా ఇలైహి రాజి ఉన్నానీ).

(సహీ బుఝారి : 4449)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరణించిన సమయంలో ఆ వార్తను జీర్ణించుకోలేని ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్నా) ఉద్దేశంలో భావ భీతులై-ఎవరైనా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను మరణించారని అంటే నా ఖద్దగు తో అతథ్యిరెండు ముక్కలు చేస్తాను అని పలకడం మొదలు పెట్టారు ఆ సమయంలో జరిగిన ఒక ముఖ్యమైన సంఘటనను గమనించండి:

అబ్దుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం: దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరణించిన సమయంలో అబూ బిక్ (రజి అల్లాహు అన్నా) గారు విచ్చేశారు. ఆ సమయంలో ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్నా) ప్రజలతో ఏదో

సంభాషిస్తున్నారు. అబూ బిక్ (రజి అల్లాహు అన్నా) - ఓ ఉమర్! కూర్చో అని అన్నారు. కానీ ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్నా) కూర్చోడానికి నిరాకరించారు. ఇంతలో ప్రజలు ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్నా) దగ్గరికిచ్చి కూర్చున్నారు. ఆయన ఖుత్స్ప పలుకులు పలికి ఇలా అన్నారు: “అమ్మాబాద్! మీలో ఎవరైతే మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను ఆరాధించేవారో, వారు మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరణించారని తెలుసుకోవాలి, మరియు ఎవరైతే అల్లాహ్నాను ఆరాధించేవారో వారు తెలుసుకోవాల్సిందేమిటంటే అల్లాహ్ ఎల్లప్పుడూ సజీవంగా వుండేవాడు, అతనికి మరణం రాదు.”

“అల్లాహ్ స్వయంగా ఈ విషయాన్ని తెలియజేశాడు: మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఒక ప్రవక్త తప్ప మరేమి కారు. అతనికి పూర్వం ఇంకా ఎందరో ప్రవక్తలు గతించారు. అలాంటప్పడు ఒకవేళ అతను మరణిస్తే లేక హత్య చెయ్యబడితే మీరు వెనుకంజ వేసి మరలిపోతారా? జ్ఞాపకం వుంచు కోండి, మరలి పోయేవాడు అల్లాహ్కు ఏమాత్రం నష్టం కలిగించలేదు. కానీ, అల్లాహ్ కు కృతజ్ఞత చూపే దాసులుగా జీవించేవారిని ఆయన తగువిధంగా బహుకరిస్తాడు.”

(ఆలి ఇమ్రాన్: 144)

ఇబ్రూ అబ్బాస్ (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం: అల్లాహ్ సాక్షి! ఆ సమయంలో అందరికీ ఎలాంటి సందేహం కలిగిందంటే, ఆసలు అల్లాహ్ ఈ ఆయత్ను అవతరింపజేశడన్న విషయం ఇప్పటి వరకు ప్రజలకు తెలియనే తెలియదు. ఎప్పుడైతే అబూ బిక్ (రజి అల్లాహు అన్నా) ఈ ఆయత్ను పరించారో అందరూ ఆయన ద్వారా ఈ ఆయత్ను నేర్చుకున్నారు. ఆ సమయంలో ప్రజల స్థితి ఎలా వుందంటే ఈ ఆయత్ను ఎవరు విన్నా వెంటనే దాన్ని పంచించడం మొదలు పెట్టేవాడు.

హదీసు ఉల్లేఖకుడు జాప్రా కథనం:

తర్వాత నాకు సాద్ బిన్ ముసైద్ (రజి అల్లాహు అన్నా), ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్నా) తనతో యిలా చెప్పారని తెలియజేశారు: అల్లాహ్ సాక్షి! అబూబిక్ (రజి అల్లాహు అన్నా) ఈ ఆయత్ను పరిస్తున్న సమయంలో నాకు తెలివి వచ్చింది.

ఆయన ద్వారా ‘దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరణించారు’ అని పరించడం జరిగినప్పుడు నేనొక్కసారిగా కంపించి పోయాను. ఆ క్షణంలో నా పాదాలు నా శరీర బరువును మోయలేక భూమిలోకి ఇంకి పోతానేమోనన్న అనుమానం కలిగింది.

(సహీ బుఖారి : 4454)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) క్రి.శ. 571 సం॥లో ఆరేబియాలోని మక్కూ నగరంలో ఖురైష్ జాతిలోని బనీ హోషిమ్ తెగకు చెందిన అబ్బల్లా, ఆమెనా అనే దంపతులకు జన్మించారు. బాల్యంలోనే తల్లి దంట్రులను కోల్పోయి ఒక అనాథగా, సామాన్య మానవునిగా, తన బాభాయి ‘అబూ తాలిబ్’ దగ్గర జీవితం గడిపారు. తన 40 వ యేట దైవ ప్రవక్తగా అల్లాహోచే నియమించబడ్డారు. అంతకు ముందు అసలు గ్రంథం అంటే ఏమిటో, విశ్వాసం అంటే ఏమిటో కూడా తనకు తెలియదు (మూరా: 52). అలాగే తనపై ఖురాన్ అవతరిస్తుందని కూడా ఆయన ఎన్నడూ ఊహించలేదు (ఖసన్: 86). ఒక సామాన్య మానవునిగా కష్టసుభాలను అనుభవిస్తూ దైవ దౌత్య బాధ్యతలను నిర్వహిస్తూ వాటిలో ఎదురైన విష్టుర పరిష్ఠితులను ధైర్యంగా అధిగమిస్తూ తన 23సం॥ల దౌత్య కాలంలో దైవ ధర్మాన్ని ఈ లోకానికి విజయవంతంగా చాటి చెప్పి తన 63వ యేట మరణించారు. ఆయన సహచరులు తను మరణించిన చోటైన ఆయోజా (రజి అల్లాహు అన్న) ఇంట్లోనే ఆయనను ఖుననం చేశారు. ఇవండీ క్లప్పంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు సంబంధించిన వాస్తవాలు.

యిక ఈ వాస్తవాలను తెలుసుకున్న తర్వాత భారతీయ ఉపభంగం లోని సూఫీ మహాశయుల గ్రంథాలను ఒక్కసారి తిరగేస్తే ఎన్నో బూటకపు విశ్వాసాలూ, వాస్తవాలకు విరుద్ధంగా వున్న విషయాలు మనకు కానవస్తాయి.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మీది ప్రేమతో మితిమీరి ఒకరు స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను అల్లాహో (అల్లాహో క్షమించు గాక) అని సెలవిపై, ఇంకొకరు అయనకు అగోచర జ్ఞానాన్ని అంటగట్టారు.

ఒకరు- దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నా హృదయంలో మూడు సం॥లు బస చేశారు. ‘ఆయనను అడక్కుండా నేనే పనీ చేయలేదు’ అని ప్రకటిస్తే,

80

మరొకరు ఏకంగా ‘తాను దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను ప్రత్యక్షంగా దర్శించాను’ అని చాటుకున్నారు!

యిక పీరి గ్రంథాల్లో, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఈ రోజు కూడా మానవుల సహాయార్థం భూమీమైదికి వేంచేస్తారని, బాధితుల కష్టాలు తీరుస్తారని, ఆకలిగొన్న వారికి అన్నం తెచ్చియిస్తారని, అనారోగ్యానికి గురైనవారికి మందులు కూడా తెస్తారని తెలియ జేసే కట్టు కథలు కోకొల్లలు. చివరికి ఒక మదర్మా యొక్క లెక్కలు తనటీ చేయడానికూడా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన నలుగురు ఖలీఫాలతో ప్రత్యక్షంగా ఆ మదర్మాకు వేంచేశారని గ్రాసుకున్నారు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మీద వుండాల్సిన ప్రేమ ఇదేనా చెప్పండి? అసలు ఒకసారి మరణించిన తర్వాత మళ్ళీ ఈ భూమి మీదకు భాతికంగా తిరిగిరావడం అనేది దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంలో లేని తప్పుడు విశ్వాసం. కేవలం షహీదులే, అల్లాహో దగ్గర వారికి దొరికిన ఉన్నత స్థానాలకు, మహాభాగ్యాలకు పాంగిపోయి భూమి మీదకు తిరిగి రావాలని కోరు కుంటారు. తద్వారా మళ్ళీ వారు అల్లాహో మార్గంలో జిహాద్ చేసి మళ్ళీ ఆ స్థానాలు పాందగలగడానికి. కానీ అల్లాహో వారిని కూడా అనుమతించలేదు.

అనన్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :

“మరణించిన తర్వాత అల్లాహో వద్ద మంచి ప్రతిఫలం దొరికిన తర్వాత గూడా తిరికి ఈ భూమి మీదకు రావడానికి ఇష్పవడే వాడు ఎవడూ లేదు. ఒక వేళ అతనికి ఈ భూమీ, దానిలోని సర్పస్వమూ యిచ్చివేసినా సరే. కేవలం షహీద్ (పీరమరణం పాందిన వాడు) మాత్రమే తన అమరగతికి లభించిన ప్రాముఖ్యతను చూసి భూమి మీదకు తిరిగివెళ్లి మళ్ళీ అల్లాహో మార్గంలో పోరాడాలి అని కోరుకుంటాడు.”

(సహీ బుఖారి : 2795)

4) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు విధేయత చూపడం:

‘మహామృదురసూలుల్లాహో’ సాక్ష్యం అల్లాహో సన్నిధిలో ఆమోద యోగ్యం కావడానికి కావలసిన ముఖ్యమైన అంశాలలో ప్రధాన మైనది ఆయనకు విధేయత చూపటం.

అంబే- దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తెచ్చిన సందేశాన్ని మనస్ఫార్టిగా స్వీకరించి, ఆయన తెలియజేసిన సమస్త (గోచర, ఆగోచర) విషయాలను గురించి మనసులో ఎలాంటి సందేహాలు లేకుండా నిస్సంకోచంగా ధృవీకరించి ఆయన యిచ్చిన ఆజ్ఞలకు పూర్గిగా కట్టుబడి తమ జీవితాన్ని సాగించడం అన్నమాట.

ఆ మాటకొస్తే అసలు దైవ ప్రవక్తల ఆవతరణ ఉద్దేశ్యం కూడా అదే.

“మేము ఏ ప్రవక్తను పంపినా అల్లాహ్ అనుజ్ఞ ప్రకారం అతనికి విధేయత చూపాలనే పంపాము.”
(నిసా : 64)

దివ్యభూరానునూ, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హాదీసులను క్షుణ్ణింగా అధ్యయనం చేస్తే ధార్మిక విషయాల్లో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు మరియు ఆయన విధేయతకు ఎంత ప్రాధాన్యత వుందో అర్థమవుతుంది.

అసలు యావత్తు ధర్మం అనేది దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పైనే అవతరించింది కనుక దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను, ఆయన విధేయతను ప్రక్కన బెట్టి ధర్మంపై సజావుగా నడవడం అనేది ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ సాధ్యంకాదు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సమస్త పాపాలకు అతీతులవడమే కాకుండా ధార్మిక విషయాల్లో అల్లాహ్ ఆజ్ఞయిస్తేనే తప్ప తమ నోటితో ఎప్పుడూ ఏమీ తెలియజేయరు.

అందుకే దివ్య భూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“మీ సహచరుడు దారి తప్పనూ లేదు, తప్పదారి పట్టనూ లేదు. అతను తన మనో వాంఛలను అనుసరించి చెప్పటం లేదు. ఇది ఒక వహి, అతనిపై అవతరింప జేయ బడుతున్నది.”
(నిసా: 3-4)

అబ్బుల్లా బిన్ అమ్ర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం: నేను దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నోట విన్న ప్రతి హాదీసునూ జ్ఞాపక ముంచుకోవడానికి గాను ప్రాసుకొనే వాళ్ళి. దీనికి ఖురైష్ జాతివారు నన్ను వారిస్తా, “దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ద్వారా విన్న ప్రతిమాటనూ ప్రాసున్నావా? వాస్తవానికి ఆయన మానవ మాత్రులు. కోపంలో, సంతోషంలో రెండు పరిస్థితుల్లోనూ సంభాషిస్తూ వుంటారు” అని హితపు పలికారు. దానితో నేను ప్రాయిడం

మానేశాను. తదుపరి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) దగ్గర ఈ విషయమై ప్రస్తావించాను. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన చేతి ప్రేలితో నోటి వైపుకు పైగ చేస్తూ- ‘ప్రాసు వుండు! నా ప్రాణం ఎవరి చేతిలో వుందో ఆ దైవం సాక్షిగా ! దీని నుండి సత్యం తప్ప మరేదీ రాదు’ అని ఉద్ఘాటించారు.

(అబూదావూద్: 3646)

దివ్య భూరానును అల్లాహ్ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పై అవతరింప జేశాడు. ఆయతుల వాస్తవిక అర్థాన్ని పైతం తనే తెలియజేశాడు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన మాటల (హాదీసులు) తోనూ చేతల (సున్నతీ) తోనూ వాటి అసలు అర్థాన్ని ప్రజలకు వివరించే వారు.

అందుకే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రకటించారు:

“బాగా వినండి! నాకు గ్రంథం (భూరాను) యివ్వబడింది. దానితోపాటు దాని లాంటిదే మరొకటి (సున్నతీ) కూడా.”
(అబూదావూద్: 4604)

కాబట్టి భూరాను మరియు హాదీసుల మధ్య తారతమ్యం అనేది మనం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను చూపలేదు. వాస్తవానికి దివ్య భూరాను అల్లాహ్ యొక్క ఆజ్ఞ అయితే హాదీసులు దాని క్రియాత్మక విశ్లేషణా రూపం. హాదీసుల ద్వారానే మనం దివ్యభూరానును సరిగ్గా అర్థంచేసుకోగలం.

దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“ప్రజలారా! మీ ప్రభువు తరపు నుండి మీపై అవతరింపజేయబడిన (భూరాను మరియు హాదీసులు) దానిని అనుసరించండి. మీ ప్రభువును కాదని ఇతర సంరక్షకులను అనుసరించకండి, కానీ మీరు హితబోధను స్వీకరించటం అరుదు.”
(అరాఫ్: 3)

“ఇప్పుడు ఈ జ్ఞాపికను నీపై అవతరింపజేశాము. తద్వారా నీవు ప్రజల ముందు వారికోసం అవతరింప జేయబడిన ఉపదేశాన్ని (సున్నతీ ద్వారా) స్వప్తంగా వివరించడానికి, (స్వయంగా) ప్రజలు కూడా ఆలోచించడానికి.”
(నిసా: 44)

అందుకే అల్లాహ్ ముందుగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను ఒక సంపూర్ణ అదర్చ పురుషునిగా తీర్చిదిద్దాడు. అతర్వాత అతనికి విధేయత చూపమని సమస్త మానవులకు ఆజ్ఞాపించారు.

“వాస్తవంగానే అల్లాహ్ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) లో మీకు

ఒక మంచి ఆదర్శం వుంది. అల్లాహ్‌ఐ, అంతిమ దినంపై ఆశలు పెట్టుకొని అత్యధికంగా అల్లాహ్‌ను స్మరించే ప్రతి వ్యక్తికి.” (అహోజాబ్ : 21)

సాద్ బిన్ హిషామ్ బిన్ అమీర్ ఊర్లేభించిన ఒక సుధ్మ హదీసులో ఇలా తెలియజేసారు : నేనోకసారి విశ్వాసుల మాత్రముట్టి ఆయోజా (రజి అల్లాహ్‌ను అన్న)తో అమ్మా! నాకు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) గారి శీలం గురించి చెప్పండి, అని విన్నవించుకున్నాను. దానికామె - నువ్వు ఖురాన్ చదవ లేదా? అని ప్రశ్నించారు. నేను జవాబిస్తూ - “ఎందుకు చదవలేదు, చదివాను” అని అన్నాను. అమె మాట్లాడుతూ- “దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) గారి శీలం సంపూర్ణంగా దివ్య ఖురానులోని ఆజ్ఞలకు ప్రతిరూపంగా వుండేది” అని అన్నారు.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుస్లూతిల్ ముసాఫిరీన్, బాబ్ : సలాతిల్లెలి వ అందది రకాతిన్ నబీ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల)

అందుకే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) కు విధేయత చూపడం, నేడు ప్రామాణిక హదీసుల రూపంలో గ్రంథసం చేయబడి వున్న ఆయన సున్నత్తలను అనుసరించడం లాంటి విషయాల ప్రాముఖ్యతను గురించి అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) చాలా గట్టిగా నోక్కి చెప్పడమే కాకుండా వీటిని పెడచెవిన పెట్టిన వారికి తీప్రంగా హెచ్చరించారు కూడా. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) కు విధేయత చూపడం అనేది ఆయన సున్నత్తలను అనుసరించడం ద్వారానే సాధ్యమవుతుంది. కాబట్టి ఈ రెండు విషయాల గురించి సవివరంగా తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం ఎంతైనా వుంది.

ముందు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) కు విధేయత చూపడం యొక్క ప్రాధాన్యత మరియు అతనికి అవిధేయత చూపి ఇతరులకు విధేయత చూపడం వల్ల సంభవించే నష్టాలను గురించి తెలుసు కుండా!

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) కు విధేయత చూపడం అనేది అల్లాహ్ దృష్టిలో ఎంత ముఖ్యమైనదంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) విధేయతను స్వయంగా తన విధేయతగా అల్లాహ్ తేల్చి చెప్పాడు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) మరియు ఆయన విధేయత

82

ప్రాముఖ్యతను వివరిస్తూ దివ్యఖురాను లో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“ప్రవక్తకు విధేయత చూపినవాడు వాస్తవానికి అల్లాహ్‌కు విధేయత చూపినట్టే.” (నిసా: 80)

“దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) మీకు యిచ్చిన దాన్ని తీసుకోండి, ఆయన మిమ్మల్ని వారించిన దాని జోలికి పోకండి.” (హాఫ్: 7)

“ప్రవక్త! నీవు ప్రజలకు ఇలా చెప్పు: మీకు నిజంగానే అల్లాహ్ పట్ల ప్రేమవుంటే నన్ను అనుసరించండి. అప్పుడు అల్లాహ్ మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తాడు. మీ పాపాలను మన్నిస్తాడు. ఆయన అమితంగా క్షమించేవాడు, అనవ్యంగా కరుణించేవాడును. వారితో ఇంకా- అల్లాహ్‌కూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) కూ విధేయత చూపండి అని అను. ఒకవేళ వారు నీ సందేశాన్ని స్వీకరించకపోతే, అల్లాహ్ తనకూ తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) కూ విధేయత చూపడానికి నిరాకరించిన వారిని (కాఫిర్లను) ప్రేమించటం అనేది నిశ్చయంగా జరుగదు.” (ఆలి ఇమ్రాన్ : 31- 32)

“విశ్వాసులారా! మీరు అల్లాహ్‌కు విధేయత చూపండి, ప్రవక్తకు విధేయత చూపండి. (ఆవిధేయత చూపి) మీ పనులను వృథా చేసుకోండి.” (మహామ్మద్ : 33)

“విశ్వసించిన ప్రజలారా! అల్లాహ్ కూ ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) కూ విధేయత చూపండి. ఆజ్ఞ విను తరువాత దాని నుండి మరలకండి.” (అన్ఫాల్ : 20)

“నమాజును స్థాపించండి, జకాతును యివ్వండి, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) కు విధేయులుగా వుండండి.” (నూర్ : 56)

“అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఏ విషయంలోనైనా ఒక తీర్పు చేసినపుడు విశ్వాసి ఆయన ఏ పురుషున్నికైనా, విశ్వాసురాలైన ఏ ప్రీకయినా తర్వాత తమ యొక్క ఆ విషయంలో స్వయంగా మళ్ళీ ఒక నిర్దిష్టయం తీసుకొనే హక్కులేదు. ఇంకా ఎవడైనా అల్లాహ్‌కూ ఆయన ప్రవక్తకూ అవిధేయత చూపితే అతను స్పష్టంగా మార్గ భ్రష్టతకు గురి అయినట్టే.” (అహోజాబ్ : 36)

“దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించేవారు, తాము ఏదైనా ఉపద్రవంలో చిక్కుకు పోతామేమో అని, తమపై బాధాకరమైన శిక్ష ఏదైనా అవతరిస్తుందేమో అనీ భయపడాలి.” (మార్: 63)

ఆబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఇలా ప్రభోదించారు :

“నా అనుచర సమాజంలో, నిరాకరించిన వారు తప్ప మిగిలిన వారంతా స్వగ్రంలో ప్రవేశిస్తారు.” దానికి సహచరులు - ఓ దైవ ప్రవక్త! నిరాకరించిన వారంటే ఎవరు? అని ప్రశ్నించగా, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) - “నాకు విధేయత చూపిన వాడు స్వగ్రంలో వుంటాడు. నా మాట వినని వాడు నిరాకరించినవాడు” అని వివరించారు. (సహీ బుఖారి : 7280)

జాబీర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) సన్నిధి కొచ్చి ఇలా విన్న వించుకున్నారు. మేము యూదుల ద్వారా కొన్ని విషయాలు వింటున్నాము. అవి మాకు మంచివిగా తోస్తున్నాయి. ఆ విషయాలను మేము ప్రాసుకోవచ్చా? దీనికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) - ఏమిటీ? యూదులు, క్రైస్తవులు (తమ ధర్మ విషయంలో) సంశయంలో పడిపోయినట్లుగా మీరు కూడా (మీ ధర్మ విషయంలో) సంశయానికి లోనవుతున్నారా? వాస్తవానికి నేను ఒక స్ఫురమైన, తేజోవంతమైన పరియత్తును తీసుకువచ్చాను. ఈ రోజు మూసా (అలైహిస్సులాం) కూడా జీవించి వున్నా (ఆయనకు కూడా) నన్న అనుసరించడం తప్ప మరో మార్గం వుండేది కాదు. (అహ్వాద్)

ఆబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఇలా ప్రవచించారు :

“నేను మిమ్మల్ని దేన్నుంచైనా వారిస్తే దానికి దూరంగా వుండండి. దేన్నైనా ఆజ్ఞాపిస్తే మీ శక్తి కొలదీ దానిని ఆచరించండి. మీకు ముందు గతించిన వారు తమ ప్రవక్తలతో అనవసర ప్రశ్నలు వేసి వారితో వివాదపడి నాశనమయ్యారు.”

(సహీ ముస్లిం: కితాబుల్ ఫజాయెల్, బాబ్: కరాహతి ఇక్వారిస్పువాలి మిన్ జరూరతన్ గైరి)

83

ఉర్వ బిన్ జాబైర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం :

జాబైర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కు ఒక అన్నారీ సహచరునితో (సాబిత్ బిన్ శైస్) (రజి అల్లాహు అన్న) పారా ప్రాంతంలో వున్న ఒక కాలువ విషయంలో గొడవ జరిగింది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) కల్పించుకొని జాబైర్ (రజి అల్లాహు అన్న)తో - ‘నీవు నీ పాలానికి నీళ్ళు పట్టుకున్నాక నీ ప్రక్కవాడికి నీళ్ళను వదిలేయాడు.’ అని పితువు చేశారు. దీనిపై అన్నారీ సహచరుడు మాట్లా దుతూ - ‘ఓ దైవ ప్రవక్త! అతను మీ మేనత్త వరుస సోదరుడనే కదా మీరలా చేసింది’ అని అన్నాడు. ఇది విని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) గారి ముఖం రంగు మారిపోయింది. ఆయన మాటల్లాడుతూ - ‘జాబైర్! నీ పాలానికి నీళ్ళు పట్టు. పాలం అంతా నిండనంతవరకు నీళ్ళను వదలకు’ అని ఆజ్ఞాపించారు.

జాబైర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : దివ్యభూరాన్లోని “కాదు, మహామృద్ధ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల)! నీ ప్రభువు సాక్షిగా ! వారు తమ పరస్పర విభేదాల విషయంలో నిన్న న్యాయ నిర్ణైతగా స్వీకరించనంత వరకు, ఇంకా నీవు ఏ నిర్ణయం చేసినా దానిని గురించి వారి మనస్సులలో కూడా ఏమాత్రం సంకోచం లేకుండా దానిని యథాతథంగా శిరసావహించనంతవరకూ వారు నిజమైన విశ్వాసులు కాలేరు” అనే దైవ సూక్తి ఈ సందర్భంలోనే అవతరించిందని నా అభిప్రాయం. (సహీ బుఖారి : 4585)

పై సంఘటన అనేది ఒక మనిషి యొక్క రోజువారీ జీవితంలో సామాన్యంగా సంభవించే మామూలు విషయం. అయినప్పటికీ ఇలాంటి మామూలు విషయాల్లోనే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) అవిధేయతను అల్లాహ్ సహించనప్పుడు ధార్మిక విషయాల్లో, వివిధ ఆచారాలలో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) అవిధేయతను అల్లాహ్ సహిస్తాడా చెప్పండి?

మరో సంఘటన కూడా గమనించ దగ్గరే.

దివ్యభూరాన్లోని “మీరు బలహీనత ప్రదర్శించినప్పుడు మీ కర్తవ్యం విషయంలో పరస్పర విభేదాలకు గురి అయినప్పుడు మీరు వ్యామోహపడిన వస్తువును (విజయ ధనం) అల్లాహ్ మీకు చూపగానే మీరు మీ నాయకుని

ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించారు” (ఆలి ఇహూన్ : 152) అనే దైవ సూక్తిని గురించి వివరిస్తూ బరా (రజి అల్లాహు అన్సు) ఇలా తెలియజేశారు :

ఉహద్ పోరాటం జరిగిన నాడు ముఖిక్కులకూ, మాకూ ముఖాముఖి యుద్ధం జరిగింది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) బాణ విద్యలో ప్రవేశమన్న బృందాన్ని (పర్వత శిఖరంపై) కూర్చోబెట్టి అబ్బుల్లా బిన్ జుబైర్ (రజి అల్లాహు అన్సు)ని వారికి సారథిగా నియమిస్తా ఇలా ఉపదేశించారు : “(యుద్ధ రంగంలో) మీరు మమ్ముల్ని విజేతలుగా చూసినా, పరాజితులుగా చూసినా మీరు మాత్రం ఉన్న చోటు నుండి కదలకూడదు. మా సహాయార్థం మీరు రావలసిన అవసరం కూడా లేదు.” ఈ సేపథ్యంలో అవిశ్వాసులతో యుద్ధం మొదలయ్యింది. అవిశ్వాసులు (బెంబేలెత్తి) పారిపోసాగారు. అవిశ్వాసుల స్త్రీలు తమ ఒట్టులను పిక్కల పైదాకా ఎత్తి పర్వతం పైకి పారిపోవటం నేను గమనిం చాను. వారి పట్టీలు సైతం కనిపించ సాగాయి. తాము మాటేసిన చోటు నుండి కదల కూడదని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చేసిన తాకీదును గుర్తు చేస్తూ అబ్బుల్లా బిన్ జుబైర్ (రజి అల్లాహు అన్సు) వారికి (బాణ విద్యలో ఆరితేరిన వాళ్ళు) ఎంతగానో సముదాయించారు. కానీ వాళ్ళు సుతారమూ అంగీకరించలేదు. (దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆజ్ఞను ధిక్కరించి తమ యిష్టానుసారం ఆ స్ఫురాన్ని వదిలారు. ఫలితంగా) ముస్లిములు పరాజయాన్ని చవిచూశారు. దానితో పాటు 70 మంది ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సహచరులు కూడా అమరగతులయ్యారు.

(సహీ బుఖారి : 4043)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి కేవలం ఒక్క ఆజ్ఞను ధిక్కరించిన కారణానికి దాదాపు విజయం భాయమైపోయిన యుద్ధంలో పరాజితులు కావడమే కాకుండా, 70 మంది సహచరుల ప్రాణాల్ని కూడా కోల్పోవలసి వచ్చింది. మరి యుద్ధం లాంటి అతి సున్నితమైన సమయాల్లో కూడా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అవిధేయతకు ఏ మాత్రం తావు లేనపుడు, జీవితానికి సంబంధించిన ఇతర సమయాల్లో దాని అనుమతి ఎలా వుంటుంది?

కాస్త ఆలోచించండి!

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విధేయత-లాభాలు

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విధేయతకు అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన ప్రాధాన్యతను బట్టి దాని లాభాలు కూడా అలానే వున్నాయి.

దివ్యఘురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“అల్లాహ్కూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూ విధేయత చూపేవారు అల్లాహ్ అనుగ్రహానికి పాత్రులైన వారితో ఉంటారు. అంటే ప్రవక్తలు, సత్యసంధులు, షహీదులు, సజ్జనులూను, ఎవరికి దౌరికినా ఈ స్నేహితులు ఎంత మంచి వారు”! (నిసా : 69)

“ఎవరయితే అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు విధేయత చూపాడో అతడే గొప్ప సాఫల్యాన్ని పొందుతాడు”.

(అహోజాబ్ : 71)

“అల్లాహ్కూ, ప్రవక్తకూ విధేయత చూపేవారూ, అల్లాహ్కు భయపడే వారూ, ఆయన పట్ల అవిధేయతకు దూరంగా వుండేవారు మాత్రమే విజయం పొందుతారు.” (నూర్ : 52)

“అల్లాహ్కూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కూ విధేయత చూపేవాళ్ళి అల్లాహ్, క్రింద కాలువలు ప్రవహించే ఉద్యానవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. ఆ వనాలలో అతడు కలకాలం వుంటాడు. అసలు ఇదే గొప్ప సాఫల్యం”.

(నిసా : 13)

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రభోదించారు: ‘నా అనుచర సమాజంలో, నిరాకరించిన వారు తప్ప మిగిలిన వారంతా స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు.’ దానికి సహచరులు, ఓ దైవ ప్రవక్త! నిరాకరించిన వారంటే ఎవరు? అని అడగ్గా, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) - ‘నాకు విధేయత చూపిన వాడు స్వర్గంలో వుంటాడు. నా మాట వినని వాడు నిరాకరించిన వాడు’, అని వివరించారు.

(స్థో బుఝారి : 7280)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అవిధేయత - నష్టాలు

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు అవిధేయత చూపడం వల్ల జరిగే నష్టాలను వివరిస్తూ అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించేవారు, తాము ఏదైనా ఉపద్రవంలో చిక్కుకు పోతామేమో అనీ, తమపై బాధాకరమైన శిక్ష ఏదైనా అవతరిస్తుందేమో అనీ భయపడాలి”. (మార్ : 63)

“అల్లాహొనూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను వ్యతిరేకించే వారు తీవ్రంగా అవమానంపాలు చేయబడతారు, వారికి పూర్వం వారు అవమానం పాలు చేయబడిన విధంగా”. (ముజాదల్హో : 5)

“నిశ్చయంగా అల్లాహొనూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)నూ వ్యతిరేకించేవారు నీచాతినీచమైన సృష్టికి చెందినవారు.” (ముజాదల్హో : 20)

జాబిర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) తౌరాత్ గ్రంథం తీసుకొని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సన్నిధికి వచ్చి ఇలా విన్నవించుకున్నారు: ఓ దైవ ప్రవక్త! ఇది తౌరాత్ గ్రంథం. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) దీనికి మౌనం వహించారు. తదుపరి ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) తౌరాత్ను చదవసాగారు. దైవ ప్రవక్త ముఖారవిందం (కోపంతో) కందిపోయింది. ఈ పరిస్థితిని గమనించిన అబూ బుక్ (రజి అల్లాహు అన్న) ఓ ఉమర్! మాయం చేయవారు మీరు మాయమైనట్లుగా అనుభూతి చెందుగాక! దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ముఖారవిందం వైపు చూడరా? అని అన్నారు. ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ

సల్లం) వైపు దృష్టి సారించారు. (ఆయనకు విషయం అర్థమయ్యాంది). నేను అల్లాహో మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆగ్రహం నుండి అల్లాహో శరణ వేడుతున్నాను. అల్లాహో ప్రభువు కావటంపై, ఇస్లాం (దైవ) ధర్మం కావటంపై, మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అల్లాహో ప్రవక్త కావటంపై మేము సంతృప్తులమై వున్నాము అని విన్నవించుకున్నారు.

తదుపరి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉపదేశించారు : ఎవరి ఆధీనంలో మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రాణం వుందో ఆ శక్తిమంతుని సాక్షి! ఒక వేళ ఈనాడు మూసా (అలైహిస్సులాం) గారు వేంచేసినా, మీరు నా బదులు ఆయన విధానాన్ని అనుసరిస్తే సన్మార్గం నుండి తొలగిపోతారు. ఒకవేళ మూసా (అలైహిస్సులాం) జీవించి వుండి, నా దోత్య కాలాన్ని ఆయన పాంది వుంటే, ఆయన కూడా నన్నే అనుసరించేవారు. (దారిమి)

ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సహాచరుల విధేయత

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విధేయత ప్రాధాన్యత, దాని లాభాలు, మరియు అవిధేయత వల్ల జరిగే నష్టాలను గురించి తెలుసుకున్న తర్వాత స్వయానా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రియ సహచరులు ఆయనకు ఎలా విధేయత చూపేవారో తెలుసుకుందాం. వారి విధేయతకు సంబంధించిన ఎన్నో దృష్టాంతాలు ప్రామాణిక హదీసు గ్రంథాల్లో క్రోడీకరించబడి వున్నాయి. ఉదాహరణకు కొన్నింటిని గూర్చి తెలుసుకుందాం.

హదైబియా ఒప్పందం జరిగిన తర్వాత మక్కా నుండి ముఖ్యిక్కుల ప్రతినిధిగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) దగ్గరికి వచ్చిన ఉర్వా బిన్ మన్జూద్ (రజి అల్లాహు అన్ను) (ఆ సమయంలో తను ఇంకా ముఖ్యిక్ గానే వున్నారు) తిరిగి ఖుర్రైయుల దగ్గరకి వెళ్ళి ఇలా పలికారు :

ఓ నా జాతి ప్రజలారా! అల్లాహో సాక్షి! నేను ఇప్పటి వరకు పెద్దపెద్ద రాజులను కలుసుకున్నాను. ఖైసర్, ఖ్రిస్తా, నజ్ాషీ లాంటి మహారాజులను కూడా చూశాను. కానీ అల్లాహో సాక్షి! మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను ఆయన సహచరులు గౌరవించినట్లుగా ఏ మహారాజునూ అతని సహచరులు గౌరవించడం నేను చూడలేదు. అల్లాహో సాక్షి! ఒక వేళ ఆయన (దైవ ప్రవక్త) ఖాండించి ఉమ్మేసినా, అతని నోటి నుండి వెలువడే కఫం కూడా (భూమి మీద పడకుండా) ఆయన సహచరుల్లోని ఒకరి అరచేతిలోనే పడుతుంది. దానినతడు తన ముఖానికి ఇతర చర్యానికి రాసుకుంటాడు. ఆయన (దైవ ప్రవక్త) ఏదైనా ఆజ్ఞ యిస్తే వెంటనే వారు దానిని పాటిస్తారు. ఆయన వజ్ఞా చేస్తే వారిలో ప్రతి ఒక్కడూ ఎలగైనా ఆ సీటిని పాందడానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. ఆయన సంభాషిస్తున్నప్పుడు ఆయన

సహచరులు నిశ్చబ్ధంగా దానిని వింటారు. ఆయన గౌరవార్థం వారు ఆయన కళ్ళ వైపు కూడా సూటిగా చూడరు. (సహీ బుఖారి : 2731, 2732)

అనన్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : మేము మధ్యం సేవించే వారం కాదుగానీ, మీరు ఫదీఫ్ అని పిలిచే ద్రాక్ రసం మాత్రం త్రాగే వాళ్ళం. నేనోక రోజు ఇదే రసాన్ని అబూ తల్లా (రజి అల్లాహు అన్న), మరియు ఆయనతో పాటు ఎంతో మంది ఇతర సహచరులకు త్రాగిస్తుండగా అకస్మాత్తుగా ఓ వ్యక్తి మా దగ్గరకొచ్చి, ఏమిటీ, మీరు ఇంకా వినలేదా? అని ప్రశ్నించాడు. దానికి వారంతా-ఏ విషయం అని అడిగారు. ఆ వ్యక్తి వివరిస్తూ ‘మధ్యం నిషేధించ బడింది’ అని అన్నాడు.

వాళ్ళంతా వెంటనే నాతో - ‘ఈ అనన్! ఈ కుండలన్నీ పారబోయి’ అని అన్నారు. వారంతా ఆ వ్యక్తిని మరో ప్రశ్న కూడా వేయలేదు సరికదా అతనితో వాడించడం గానీ, వంకలు పెట్టడం గానీ చేయకుండా వెంటనే దాన్ని వదిలేసారు. (సహీ బుఖారి : 2464)

అబూ సంయాద్ ఖుది (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : ఒకసారి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన సహచరులకు నమాజ్ చేయుస్తుండగా నమాజ్ మధ్యలోనే ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన చెప్పులను విడిచి ఎడమ వైపున వుంచారు. దీనిని గమనించిన ప్రియ సహచరులు, వారు కూడా తమ చెప్పులను విడిచేశారు. నమాజ్ ముగించిన తర్వాత దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) - ‘మీరు మీ చెప్పులను ఎందుకు విడిచారు’ అని అడిగారు. సహచరులు జవాబిస్తూ - మీరు పాదరక్కలు విడుస్తుండగా గమనించి మేము కూడా మిమ్మల్ని అనుసరించాము అని విన్నవించుకున్నారు. దీనిపై దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విరఱ యిస్తూ యిలా అన్నారు :

జిబయాబ్ (అలైహిస్సులాం) వచ్చి నా పాదరక్కలకు మాలిన్యం అంటు కుండని తెలిపారు, లేక అది బాధాకరమైనది అని పలికారు. (అందుకే నేను వాటిని విడిచాను.) తిరిగి మాట్లాడుతూ : నమాజ్ చేయడానికి మీరు మస్జిద్ కు వచ్చినప్పుడు మీ పాద రక్కలను బాగా చూసుకోండి. వాటికి గనక మలినం

ఏదైనా అంటుకున్నట్టు కనిపిస్తే బాగా పుట్టం చేయండి, తిరిగి వాటిని తొడిగి నమాజ్ చేయండి. (అబూదావూద్ : 650)

ఆయోపా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు రాత్రి వేళ మస్జిద్ అభ్యాసు చూపించడం జరిగిన సమయంలో తెల్లారగానే ప్రజల్లో అనుమానాలు రేకెత్తసాగాయి. కొందరు విశ్వసించిన వారు పైతుం తమ విశ్వసాన్ని త్యజించారు. తిరిగి అబూ బక్ (రజి అల్లాహు అన్న) గారి దగ్గరికాచ్చి ‘మీరు మీ స్నేహితుణ్ణి చూడటం లేదా? తనకు గత రేయి బైతుల్ మఖ్బిస్ ను చూపించడం జరిగిందని చాటుతున్నాడు!’ అని విన్నవించుకున్నారు. అబూ బక్ (రజి అల్లాహు అన్న) వారితో - ఆయన నిజంగానే ఇలా పలికారా? అని అడిగారు. అవునని వారు జవాబిచ్చారు. అబూబక్ (రజి అల్లాహు అన్న) మాట్లాడుతూ - ‘ఒకవేళ ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నిజంగానే అలా పలికి వుంచే ఆయన సత్యవంతులు’ అని అన్నారు.

వారు- ఇప్పటికే మీరు ఈ విషయాన్ని ధృవీకరిస్తున్నారా మరియు రాత్రికి రాత్రే బైతుల్ మఖ్బిస్ వెళ్ళి పెందల కడనే యిక్కడికి వచ్చేశారని విశ్వసిస్తున్నారా? అని అడిగారు.

అబూబక్ (రజి అల్లాహు అన్న), అవునని జవాబిచ్చి, ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గురించి నేనీవిషయాన్నే కాదు, ఇంతకన్నా దూరంగా వున్న దానిని గురించి కూడా ధృవీకరిస్తాను. ఉదయం సాయంత్రం నామై ఆకాశం నుండి వహీ అవతరించిందని ఏదైనా సమాచారమిస్తే దానిని కూడా విశ్వసిస్తాను అని వివరించారు.

అప్పటి నుండి అబూబక్ (రజి అల్లాహు అన్న) ‘అల్ సిద్దిఫ్’ (సత్య సంఘడు) అని పిలువబడ్డారు. (ముస్తద్రక్ హకీం)

జాబిర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : ఒకసారి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పుక్కవారం నాడు ప్రసంగించడానికి వేదిక పైకి ఎక్కు కూర్చుని-‘ప్రజలారా! కూర్చోండి’ అని అన్నారు. ఈ పలుకులు వినగానే (మస్జిద్ లోపలకు వస్తూ ద్వారం దగ్గర వున్న) అబ్బల్లా బిన్ మన్డుడ్ (రజి అల్లాహు అన్న) తలుపు దగ్గరే కూర్చుండి పోయారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)

ఇది గమనించి, ‘బి అబ్బుల్లా బిన్ మన్జోద్ (రజి అల్లాహు అన్వు) ! మీరు లోపలికి వచ్చి కుర్బోండి’ అని పలికారు. (అబూదావూద్ : 1091)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) గారి ప్రియ సహచరుల విధేయతకు సంబంధించిన కొన్ని దృష్టింతాలు యిని. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల)ను వారు ఎంతగా ప్రేమించేవారో, ఆయన ఆజ్ఞలకు ఎంత నిర్ణిష్టంగా కట్టబడి జీవితం సాగించేవారో పై సంఘటనల ద్వారా మనకు బోధపడుతుంది.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) గారి ఆజ్ఞ చిన్నదైనా, పెద్దదైనా వారు దానికి ఏ మాత్రం వంకలు పెట్టుకుండా అన్నిటికి సమాన ప్రాధాన్యత నిచ్చేవారు. వారి ఈ దృక్షఫ్మే వారికి ‘రజి అల్లాహు అన్వు’ (అల్లాహ్ పీరితో సంతృప్తి చెందాడు) అన్న స్థాయికి చేర్చింది.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) గారి ఆజ్ఞలను వాళ్ళంత సీరియస్ గా తీసుకొనే వారో మరో ఉదాహరణ గమనించండి :

ఇబ్నై అబ్బాస్ (రజి అల్లాహు అన్వు) కథనం : బానిసగా వున్న ముగైన్ (రజి అల్లాహు అన్వు) ఓ రోజు దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) తో మాటల్లాడుతూ - ‘బి దైవ ప్రవక్త! ఆమె (బరీరా (రజి అల్లాహు అన్వు)) దగ్గర నా గురించి సిఫారసు చేయరా’ అని విన్నవించుకున్నారు. దానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఓ బరీరా! అల్లాహ్కు భయపడు. అతను నీభర్త మరియు నీ తనయుడికి తండ్రి కూడా? అని హితవు పలికారు.

దీనిపై బరీరా (రజి అల్లాహు అన్వు) - ఓ దైవ ప్రవక్త! ఇలా చేయమని మీరు నన్న ఆజ్ఞాపిస్తున్నారా? అని అడిగారు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) జవాబిస్తా, “లేదు, నేను కేవలం సిఫారసు చేస్తున్నాను” అని అన్నారు.

ముగైన్ (రజి అల్లాహు అన్వు) కథల్లో నీళ్ళు చెంపలపై రావడం గమనించిన దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) (అక్కడే వున్న) అబ్బాస్ (రజి అల్లాహు అన్వు)తో - మీకు ముగైన్ (రజి అల్లాహు అన్వు)కు బరీరా (రజి అల్లాహు అన్వు) పట్ల వున్న ప్రేమ మరియు బరీరా (రజి అల్లాహు అన్వు)కు

ముగైన్ (రజి అల్లాహు అన్వు) పట్ల వున్న ద్వేషాన్ని చూసి ఆశ్చర్యం కలగడం లేదా? అని పలికారు. (అబూదావూద్ : 2231)

ఇతర హదీసుల ద్వారా- దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) బరీరా (రజి అల్లాహు అన్వు)కు తన భర్త బానిసగా వున్నందున అతనితో కలిసి వుండటానికి, లేదా విడిపోవడానికి స్వేచ్ఛను ప్రసాదించారనీ, అందుకు ఆమె- నాకు ఇంత ఇంత ధనాన్ని యిచ్చినా అతనితో కలిసి వుండను అని పలికారని తెలుస్తుంది. (అబూదావూద్ : 2232-2235)

ఈ సంఘటన పైకి మామూలుగా కనబడినా ఇందులో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) సహచరుల ఒక ప్రత్యేక దృక్షఫ్మం నికిష్టమై వున్నది. అదేమిటంటే-

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) బరీరా (రజి అల్లాహు అన్వు) దగ్గర చేసిన సిఫారసు గురించి ఆమె దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల)ను, ముగైన్ (రజి అల్లాహు అన్వు) తో కలిసి వుండమని మీరు నన్న ఆజ్ఞాపిస్తున్నారా? అని అడగడం, దానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) - ఆజ్ఞాపించడం లేదు, కేవలం సిఫారసు చేస్తున్నానని ప్రకటించడం, దానిని ఆమె నిరాకరించడం.

బరీరా (రజి అల్లాహు అన్వు) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ను - మీరు నన్న ఇలా చేయమని ఆజ్ఞాపిస్తున్నారా? అని అడగడంలో గల ఉడ్చేశ్యం ఏమిటంచే యిది దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) గారి ఆజ్ఞయో కాదో ముందు తెలుసుకోవడం, ఒక వేళ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) బరీరా (రజి అల్లాహు అన్వు)గారి ప్రశ్నకు ‘అవునని’ జవాబిచ్చి వుంటే ఆమె దగ్గర మరో మార్గం వుండేది కాదు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఆజ్ఞను శిరసావహిస్తూ ముగైన్ (రజి అల్లాహు అన్వు)ను స్వీకరించాల్సి వచ్చేది.

ఎందుకంచే దివ్యఖురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల) ఏ విషయంలోనైనా ఒక తీర్మాని చేసినపుడు విశ్వాసి అయిన ఏ పురుషునికైనా, విశ్వాసురాలైన ఏ ప్రీతైనా తరువాత తమ యొక్క ఆ విషయంలో స్వయంగా మళ్ళీ ఒక నిర్ణయం తీసుకొనే హక్కు లేదు. ఇంకా ఎవడైనా అల్లాహ్కు, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్ల)కు అవిధేయత చూపితే అతను సృష్టంగా మార్గ భ్రష్టతకు గురి అయినట్టే.” (అహోజాబ్ : 36)

ఈ ఆయత్లో అల్లాహ్, తన గానీ, తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గానీ ఒక నిర్ణయం చేసిన తర్వాత ఆ విషయంలో యితరులు మరొక నిర్ణయం తీసుకోవడాన్ని తమ అవిధేయతగా వర్ణించి చెప్పాడు. ఈ విషయం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రియ సహచరులకు బాగా తెలిసి వుంది.

అందుకే వారు దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆజ్ఞలకు, అభిప్రాయాలకు ఒక నిర్ధిష్టమైన తేడా చూపించేవారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చే ఆజ్ఞల విషయంలో మాత్రం, చిన్నది, పెద్దది అన్న తేడా చూపకుండా ప్రతి ఆజ్ఞనూ ఖచ్చితంగా పాటించేవారు. కానీ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వెలిబుచ్చే అభిప్రాయాల విషయంలో మాత్రం అలా చేసేవారు కాదు.

అందుకే బరీరా (రజి అల్లాహు అస్త) ముందుగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి మాటల్ని జాగ్రత్తగా ఏని, ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను అడిగి మరీ తెలుసుకొని, ఇది ఆయన ఆజ్ఞ కాదు, కేవలం సిఫారసు మాత్రమే అని నిర్ధారణ అయిన తర్వాత మాత్రమే తన నిర్ణయాన్ని ప్రకటించారు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆజ్ఞల విషయంలో ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రియ సహచరుల దృక్పథం యూ విధంగా వుండేది. యిక ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజం విషయానికౌస్త్ర, రోజువారీ దైనందిన జీవితంలో మనలోని చాలా మంది దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన ఆజ్ఞలను-ఇది కేవలం సున్నత మాత్రమే అనీ, ఘర్రు కాదనీ, ఇది కేవలం అభిలషణీయం అనీ వంకలు చూపి వెళ్లిపోతుంటారు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రియ సహచరుల దృక్పథానికి, పీరి దృక్పథానికి ఎంత తేడా వుందో చూడండి!

మరి ఇలాంటి దృక్పథంతో సాఫల్యం ఎలా పాందగలమో చెప్పండి? అందుకే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఏ ఆజ్ఞను కూడా చిన్నచూపు చూడకుండా తమ శక్తి కొలద్ది వాటిని పాటించడానికి ప్రయత్నిస్తూ వుండాలి. అప్పుడే మనం సాఫల్యం పాందగలమని ఆశించవచ్చు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విధేయత ప్రాధాన్యత, దాని ప్రయోజనాలు, అవిధేయత వల్ల వాటిల్లే నష్టాలు, ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి

వసల్లం) ప్రియ సహచరుల విధేయతా దృక్పథం... యివన్నీ తెలుసుకున్న తర్వాత యిక ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజంపై ఒక్కసారి దృష్టి సారించండి!

కేవలం అల్లాహ్కు, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు విధేయత చూపాల్సిన ఈ అనుచర సమాజం వివిధ వర్గాలుగా చీలిపోయి తమ తమ కాలాల్లో ధార్మికంగా మంచి పేరు ప్రభ్యాతులు సంపాదించిన పండితుల వెంట పడి వున్నది. అరేబియా భూభాగంలో ప్రతి కాలంలోనూ పేరుగాంచిన ధార్మిక పండితులు వెలసినప్పటికీ ముఖ్యంగా నలుగుర్చి తమ తమ నాయ కులుగా ఎంపిక చేసుకొని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు బదులుగా పీరికి విధేయత చూపిస్తూ, ధార్మిక విషయాల్లో అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన తీర్పులను పెడచెవిన బెట్టి తమ తమ నాయకుల తీర్పులను పాటిస్తోంది.

అసలు వర్గాలుగా చీలిపోవడమే అల్లాహ్ దృష్టిలో పెద్దనేరం.

దీని గురించి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“తమ ధర్మాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేసి ముతాలుగా చీలిపోయిన వారితో నిశ్చయంగా నీకు ఏ సంబంధమూ లేదు. వారి వ్యవహారం అల్లాహ్ ఆధీనంలో వుంది. ఆయనే వారికి తెలుపుతాడు, వారు ఏమేమి చేశారో.”

(అన్ ఆమ్ : 159)

“అల్లాహ్ వైపునకు మరలుతూ, ఆయనకు భయపడండి, సమాజాను స్థాపించండి. తమ ధర్మాన్ని వేర్యేరుగా రూపాందించుకున్న, మరియు, వర్గాలుగా చీలిపోయిన ముఖ్యిక్కలలో కలిసిపోవకండి. ప్రతి వర్గమూ తన వద్ద వున్న దానితోనే అనంద పడుతున్నది.”

(రూమ్ : 31-32)

“స్వష్టమైన ఉపదేశాలను పాందిన తరువాత కూడా ఎవరైతే తెగలుగా చీలిపోయారో, ఎవరైతే విభేదాలకు గురి అయ్యారో, వారి మాదిరిగా మీరూ కావద్దు. కొందరి ముఖాలు (సంతోషంతో) ప్రకాశిస్తూ వుండే రోజున మరికొందరి ముఖాలు నల్లబడిపోయే రోజున, ఇటువంటి వైభరిని అవలంబించే వారికి కలిన శిక్ష పడుతుంది. ఎవరి ముఖాలైతే నల్లబడి పోతాయో (వారితో ఇలా అనబడుతుంది) - విశ్వాస భాగ్యం పాందిన తరువాత కూడా మీరు అవిశ్వాస వైభరిని (కుప్ర) అవలంబించారా? సరే, కృతమ్మత చూపిన దానికి పలితంగా మీరు

జప్యుడు ఫోరమైన శిక్షను చవిచూడండి”. (ఆలి ఇఘ్రాన్ : 105-106)

యుక ప్రజలు విధేయత చూపిస్తున్న ఆ నలుగురు ఇమాములు అబూ హనీషా (రహమతుల్లా అలై), మాలిక్ (రహమతుల్లా అలై), షాఫియా (రహమతుల్లా అలై), మరియు అహ్మద్ బిన్ హంబల్ (రహమతుల్లా అలై).

సామాన్య ప్రజానీకం కేవలం అజ్ఞానం చేత యిం వర్గాలలో చిక్కుకొని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విధేయతను త్వజించి ఇతరుల వెంట నడుస్తూ వున్నప్పటికీ, ఆశ్రూర్యమేసే విషయమేమిటంటే చాలా మంది ఉలమాలు, పండితులు సైతం ఇదే బాటలో నడుస్తున్నారు. ఇలా ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహం రుజుమార్గం నుండి వైదోలిగిపోయింది.

తమ దృక్పథానికి ఆధారంగా సామాన్యంగా వీరు చూపే ఖురానులోని ఆయత్ ఇది :

“విశ్వసించిన ప్రజలారా! విధేయత చూపండి అల్లాహ్కూ, విధేయత చూపండి ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కూ మరియు మీలో అధికారం అప్పగించబడిన పెద్దలకు. మీ మధ్య ఏ విషయంలోనైనా వివాదం తలెత్తితే దాన్ని అల్లాహ్కూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కూ నివేదించండి. మీరు నిజంగానే అల్లాహ్ మీదా, అంతిమ దినం మీదా విశ్వాసం కలవారే అయితే ఇదే సరియైన పద్ధతి, ఫలితాన్ని బట్టి కూడా ఇదే ఉత్తమ మైనది.” (నిసా : 59)

యుక వీరి వాదనలో గల వాస్తవాన్ని గూర్చి తెలుసుకుండా.

కాస్త నిశితంగా ఈ ఆయత్ను పరిశీలిస్తే అర్థమయ్యే విషయమేమిటంటే:

అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు ఏ విషయంలోనైనా బేషరతుగా విధేయత చూపాలి.

కానీ ఇతరుల విషయంలో మాత్రం అలా కాదు. వారి మాటలు, తీర్పులూ అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆదేశాలకు లోబడి వున్నప్పఁడే వారికి కూడా విధేయత చూపాలి. అలా కాని పక్షంలో వారికి విధేయత చూపాలిన అవసరం లేదు.

అందుకే అల్లాహ్ - “మీ మధ్య అభిప్రాయ భేదాలు తలెత్తినపుడు దానిని అల్లాహ్ వైపునకు (అంచే ఖురానులో) మరియు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి

90

వసల్లం) వైపుకూ (అంచే హదీసులలో) మళ్ళీంచండి” అని ఆన్నాడు. అంటే-ఈ రెండిట్లో వాటి సమాధానాన్ని వెతకండని అన్నమాట.

అసలు ఈ ఆయత్ అవతరణ ఉద్దేశ్యం కూడా యిదే. కానీ దురదృష్ట వశాత్ము, దీనిని తప్పగా చిత్రీకరించి తమతమ దృక్పథాలను సరియైనవని నిరూపించుకునేందుకు వాడుకుంటున్నారు.

యుక ఈ ఆయత్ అవతరించిన సందర్భాన్ని గనుక గమనిస్తే అసలు విషయం అంతా కళ్ళకు కట్టినట్లు అర్థమవుతుంది.

అలి (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అన్నారులలోని ఒక వ్యక్తిని (అబ్బుల్లా బిన్ హజైషా (రజి అల్లాహు అన్ను)) ఒక సైనిక దళానికి అధిపతిగా నియమించి, ఆ సైనిక దళానికి - ‘మీ నాయకునికి విధేయత చూపండి’ అని తాకీదు చేసి (జహోద్ కోసం) పంపించారు. మార్గ మధ్యంలో అతనికి (‘ఏ విషయంలోనో’) కోపం వచ్చి సైనిక దళంలో - నాకు విధేయత చూపమని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మీకు ఆజ్ఞాపించలేదా? అని అడిగాడు. దానికి వారంతా ‘అప్పను’ అని పలికారు. అతను - ‘అయితే నా కోసం కట్టెలను ప్రోగు చేయండి’ అని ఆజ్ఞాపించాడు. వారంతా కట్టెలను ప్రోగు చేశారు. తదుపరి అతను- ‘పీటిని మండించండి’ అని ఆజ్ఞ యిచ్చాడు. వారంతా కట్టెల్లి మండించారు. తిరిగి అతను, ‘యుక దీనిలోకి దూకండి’ అని వారిని పురమాయించాడు. (అతనికి విధేయత చూపిస్తూ) వాళ్ళంతా దానిలోకి దూకాలని అనుకుస్సుంతలోనే కొందరు ఒకరి భుజాలను మరొకరు పట్టుకొని తమ నాయకునితో - ఈ అగ్ని నుండి రక్షించబడాలనే మేము దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వైపునకు మరలాము. (మీరు మళ్ళీ ఇదే అగ్నిలోకి దూకమంటున్నారేమిటి?) అని మాటిమాటికీ అంటూ పోయారు. ఈ లోగా అగ్ని కాస్త చల్లారి పోయింది, ఇటు నాయకుని కోపం కూడా చల్లబడి పోయింది. ఈ వాత్ర దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సన్నిధికి చేరింది. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాట్లాడుతూ, ఒకవేళ వారు (తమ నాయకుని ఆజ్ఞ మేరకు) ఆ అగ్నిలోకి దూకి వుంటే ప్రశయ దినం వచ్చే వరకు దాని నుండి బయటకు రాగలిగేవారు కాదు.

‘(ఇతరులకు) విధేయత చూపడం అనేది కేవలం మంచి ఆచరణలలోనే’ అని వివరించారు. (సహీ బుఝారి : 4340)

ఈ సందర్భంలోనే పై ఆయత్ (నిసా : 59) అవతరించింది.

ధార్మిక పరంగా మంచి ఆచరణలు అంటే - కేవలం అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆదేశాలకు అనుగుణంగా వస్తు ఆచరణలు.

ఇక్కడ పారకులందరికీ సవినయంగా నేనోక ప్రశ్న వేయదలుచుకున్నాను. దీనిని, కాస్త నిస్కాపాతంతో ఆలోచిస్తూ తమతమ హృదయాలను అడగండి. మీ హృదయాలు మీకు ఏమని జవాబిస్తాయో చూడండి.

స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నియమించిన వాయకుడే ఒక వేళ తప్పు చేస్తే, అతనికి విధేయత చూపండని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన ఆజ్ఞను పాటిస్తూ ఆ సైనిక దళం గనుక ఆ తప్పను అనుసరిస్తే వారు కూడా అల్లాహ్ శిక్ష నుండి తప్పించుకోలేక పోతే, మరి ఏ ఇమాములయితే తమ జీవితంలో ఒక్కసారి కూడా తమకు విధేయత చూపమని చెప్పాలేదో (వారి అసలు బోధనలను మున్ముందు వివరిస్తాను), వారికి బేషరతుగా విధేయత చూపమని పరియత్తు కూడా ఆజ్ఞాపించ లేదో, అలాంటి వారికి గుడ్డిగా విధేయత చూపి వారి ఆజ్ఞలను శిరసావహించి, వారి ఆదేశాలకును గుణంగా జీవితం కొనసాగిస్తే అల్లాహ్ శిక్ష నుండి మనం తప్పించుకోగలమా?

నిస్సందేహంగా తప్పించుకోలేము.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విధేయత ముందు ఇతర దైవ ప్రవక్తల విధేయత స్వీకార యోగ్యం కానప్పడు ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనుచర సమాజానికి చెందిన వ్యక్తుల విధేయత (ధార్మికంగా వారెంత గొప్ప వారైనా సరే) అల్లాహ్ సన్నిధిలో ఎలా స్వీకార యోగ్యం కాగలుగుతుంది?

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రియ సహచరులు ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆజ్ఞల ముందు ఇతరులకు ఏ మాత్రం ప్రాధాన్యత యిచ్చేవారు కాదు. ఇతరులు ఎంత పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించిన వారైనా సరే. వారి ఈ దృక్పథమే వారిని ఉన్నత శిఖరాలకు చేర్చింది.

అబ్బుల్లా బిన్ అబ్బాన్ (రజి అల్లాహు అన్న) ఒక రోజు కొండరితో సంభాషిస్తూ యిలా అన్నారు.

“మీరు పలికే మాటల మూలంగా మీ పైకి ఆకాశం నుండి రాళ్ళ వర్షం

కురవవచ్చు. ఎందుకంటే నేను మీతో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా సెలవిచ్చారని అంటుంటే మీరేమో అబూ బ్ర్యా (రజి అల్లాహు అన్న), ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) ఇలా అన్నారని చెబుతున్నారు”

అలాగే సిరియా వాసుల్లోని ఒక వ్యక్తి అబ్బుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) దగ్గరికొచ్చి హాజ్ తమత్తు (ఉమ్రా మరియు హాజ్ను కలిపి చేయడం)ను గురించి అడిగాడు. ఇచ్చె ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) జవాబిస్తూ- ‘అదొక మంచి ఆచరణ’ అని పలికారు. ఆ వ్యక్తి మాటల్లాడుతూ మరి మీ నాన్గారు (ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న)) దీని నుండి వారించే వారే? అని అన్నాడు. దానికాయన - నీ పాడుగాను! దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) స్వయంగా పాటించి, ఆజ్ఞాపించిన దాన్ని మా నాన్గారు వారిస్తే నీవు ఆయన అభిప్రాయాన్ని స్వీకరిస్తావా లేక దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆజ్ఞనా? అని అడిగారు.

ఆ వ్యక్తి జవాబిస్తూ - ‘దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆజ్ఞనే స్వీకరిస్తాను’ అని పలికాడు.

ఇచ్చె ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) మాటల్లాడుతూ - మరైతే వెళ్ళు. (వెళ్ళి దానిని నిస్సంకోచంగా పాటించు) అని పలికారు. (ముస్తద్ అబూ యూలా)

మరి చూడబోతే అబూబ్ర్యా (రజి అల్లాహు అన్న), మరియు ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న)ల స్థానం ఎంతో గొప్పది. అయినపుటికీ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు విరుద్ధంగా ఎవరి ఆజ్ఞలకు కూడా రవ్వంత విలువను యివ్వలేదు ఆయన సహచరులు. అందుకే మనం కూడా వారి దృక్పథంపై నడుస్తూ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు పూర్తి విధేయత చూపాలి. ఇతరులకు విధేయత అనేది వారిచ్చే ఆజ్ఞలు, అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆదేశాలకు అనుగుణంగా వున్నాయా లేవా అన్న పరతుపై ఆధారపడి వుంటుంది. అంతేకాని గ్రుడ్డిగా మాత్రం కాదు.

యిదండి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు సంబంధించిన అసలు విధేయత.

నలుగురు ఇమాములు

యిక ధార్మికంగా ప్రభ్యాతి గాంచిన నలుగురు ఇమాములను గురించి క్లప్తంగా తెలుసుకుండాం.

1. ఇమామ్ అబూ హాసీఫా (80 హి - 150 హి)
2. ఇమామ్ మాలిక్ (93 హి - 179 హి)
3. ఇమామ్ షాఫియా (150 హి - 204 హి)
4. ఇమామ్ అహ్మద్ (164 హి - 241 హి)

ఇందులో ఇమామ్ షాఫియా (రహమతుల్లా అలై) ఇమాం మాలిక్ (రహమతుల్లా అలై)కు శిష్యులు కాగా ‘సహీ బుఝారీ’ గ్రంథ కర్త అయిన ఇమాం బుఝారీ (రహమతుల్లా అలై), ఇమాం అహ్మద్ బిన్ హంబల్ (రహమతుల్లా అలై) శిష్యుల్లో ఒకరు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరణానంతరం ఆయన ప్రియ సహచరులు ధర్మ ప్రచార నిమిత్తం అరేబియా భూభాగంలో నలువైపులా ప్రయాణించారు. సాధారణంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి మొత్తం హదీసుల సంపూర్ణ జ్ఞానం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సహచరులైనప్పటికీ వారికి గూడా వుండేది కాదు. క్రియాత్మకంగా ఇది సంభవం కూడా కాదు. అందుకే వారు ఇతర సహచరుల ద్వారా ఏదైనా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)గారి హదీసును తెలుసుకున్నప్పుడు దాని ప్రకారమే తమ ధృక్ఫాన్ని మార్చుకొనేవారు. తమ స్వంత అభిప్రాయాలకు ఏమాత్రం విలువ నిచ్చేవారు కాదు. ఇదే దృక్ఫాన్ని వారు, తమ శిష్యులైన తాబయాలకూ, తర్వాత తాబయాలు తమ శిష్యులైన తబా తాబయాలకు నేర్చారు. ఈనలుగురు ఇమాముల ధృక్ఫం కూడా ఖచ్చి తంగా ఇలాగే వుండేది. వారి దగ్గరికి చేరిన హదీసుల

విషయంలోనైతే, వాటి ప్రామాణికతను ధృవ పరుచుకున్న తర్వాత వాటికను గుణంగానే తీర్పు చేస్తే వారు. వారికి తెలియని విషయాల్లో మాత్రం పరిస్థితులను విశేషించి తమ అభిప్రాయాలను వెలియేచ్చేవారు. అందుకే ఆ అభిప్రాయాల తోపాటు రేపు ఎవరికైనా ఈ విషయంలో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసు దొరికితే నా అభిప్రాయాన్ని వదిలేసి, ఆ హదీసు ప్రకారం మీరు నడుచుకోవాల్సి వుంటుంది.’ అన్న పరటు కూడా విధించేవారు.

అయితే ఈ రోజు ఖచ్చితంగా దీనికి విరుద్ధమైన దృక్ఫాన్ని మనలోని చాలామంది కలిగివున్నారు.

ఈనలుగురు ఇమాముల అభిప్రాయాలు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆదేశాలకు అనుగుణంగా వున్నా, లేకపోయినా ఎట్టిపరిస్థితుల్లో వైనా, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆదేశాన్ని సైతం వదులుకోవడానికి సిద్ధపడుతున్నారు గానీ తమ తమ నాయకుల అభిప్రాయాలను మాత్రం వదులు కోవడానికి యిష్టపడటం లేదు.

వీరి అంధానుసరణ వీరిని ఒక్కొసారి గ్రంథ ప్రజలలాగ ముప్రిక్కులుగా కూడా మార్చే అవకాశంవుంది.

ఎందుకంటే దివ్యఖురానులో అల్లాహ్ గ్రంథ ప్రజలను గూర్చి యిలా సెలవిచ్చాడు.

‘వారు అల్లాహ్ ను కాదని తమ పండితులనూ, సన్యాసులనూ తమ ప్రభువులు గా చేసుకున్నారు.’
(తోబా : 31)

ఆదీ బిన్ హాతిం (రజి అల్లాహు అన్నా) కథనం: దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఓ రోజు సూరే తోబాలోని - “వారు అల్లాహ్ ను కాదని తమ పండితులనూ, సన్యాసులనూ తమ ప్రభువులుగా చేసుకున్నారు.” అన్న ఆయత్ ను పరించి, గ్రంథ ప్రజలు తమ పండితులనూ, సన్యాసులనూ ప్రత్యక్షంగా పూజించరు కానీ, వారి పండితులు, సన్యాసులూ దేనివైనా హలాల్ (ధర్మ సమ్మతం) చేస్తే దాన్ని వారు హలాల్గా పరిగణిస్తారు, మరియు వారు దేనినయినా హరాం (నిషిధ్ం) చేస్తే వీళ్ళకూడా నిషిధ్ం చేసుకుంటారు. (ఇలా చేయడం పరోక్షంగా వారిని పూజించడమే అవుతుంది.)”

(తిర్యక్: అబ్వాబ్ తఫ్ఫీరుల్ ఖురాన్: తఫ్ఫీర్ సూరే తోబా)

అంటే అల్లాహో హాలాల్ చేసిన దానిని వీరు హరాం చేసేవారు, మరియు అల్లాహో హరాం చేసిన దానిని వీరు హాలాల్ చేసేవారు. ఆమాటకోష్టే నేటికీ క్రైస్తవ సమాజంలో మనమీ విషయాన్ని గమనించవచ్చు. మద్యాన్ని, పంది మాంసాన్ని ఇంజీల్ నిషేధించినప్పటికీ వీరి పండితులు మాత్రం వాటిని, వారికోసం ధర్మసమృతం చేసేశారు. ఫలితంగా నేడు క్రైస్తవులు యథేచ్చగా పందిమాంసాన్ని, మద్యాన్ని ఉపయోగిస్తున్నారు.

ఇమాములకు గుడ్భిగా విధేయత చూపే వారు కూడా అజ్ఞానం చేత ఒక్కసారి ఇలాంటి పనులకు పాల్పడి తమకు తెలియ కుండానే ముప్పిక్కు లుగా మారిపోయే ప్రమాదం వుంది.

ఎంత దురదృష్టి కరమైన పరిస్థితి యిది!

స్వయం ‘మహమ్మదుర్సూలల్లాహో’ అని సాక్షం యిచ్చిన వారికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) హదీసులను స్వీకరించండి, హదీసుల ప్రకారం జీవితాన్ని మలుచుకోండి అని చెప్పాల్సి వస్తోంది!

యిక ఈ నలుగురు ఇమాముల బోధనలు చూద్దాం:

వీరి బోధనలను గురించి ఈ కాలపు ప్రసిద్ధ హదీసువేత్త అయిన పేశ్వ నాసిరుద్దీన్ అల్బానీ (రహ్మాతుల్లా అలై) గారు తన గ్రంథమైన ‘సిఫతుస్నలాతున్నబీ’ లో చక్కగా పొందుపరిచారు. వాటిలో కొన్ని యివి.

ఇమాం అబూహానీఫా (రహమతుల్లా అలై):

- (1) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసే నా అభిమతం. (ఇబ్రూ ఆబిదీన్ - అల్ హషియా)
- (2) మా అభిప్రాయాలను మేమెక్కాడి నుండి తీసుకున్నామో తెలుసుకోకుండా వాటిని స్వీకరించడం మీలో ప్రతి ఒక్కరికీ నిషేధించబడినది. (పురానీ- అల్ మీజాన్)
- (3) నేనోకవేళ దైవ గ్రంథానికి, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసుకు విరుద్ధంగా ఏదైనా పలికితే దానిని తోసిపుచ్చండి. (అల్ పులానీ: ఈకాజ్ అల్ హిమామ్)

93

ఇమాం మాలిక్ జిన్ అనస్ (రహమతుల్లా అలై):

- (1) నేనోక మానవ మాత్రుణ్ణి. కొన్నిసార్లు సత్యంపై వుంటాను, కొన్ని సందర్భాల్లో తప్పులు కూడా చేస్తాను. అందుకే నా అభిప్రాయాలను పరికించండి. దైవ గ్రంథం, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నతలకు అను గుణంగా వుంటే వాటిని స్వీకరించండి, వాటికి విరుద్ధంగా వున్నవాటిని తోసిపుచ్చండి. (ఇబ్రూ ఆబ్దుల్ బర్రో: జామియుల్ బయానుల్ ఇల్వు)
- (2) మాలో ప్రతి ఒక్కరి మాటను స్వీకరించనూ వచ్చు, రద్దు చేయనూ వచ్చు. కేవలం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విషయంలో తప్ప. (ఇబ్రూ ఆబ్దుల్ బర్రో: జామియుల్ బయానుల్ ఇల్వు)

ఇమామ్ షాఫియా (రహమతుల్లా అలై):

- (1) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసే నా అభిమతం. (పురానీ)
- (2) కేవలం సున్నతను మాత్రమే అనుసరించండి. దాని ప్రక్కకు జరిగి ఇతరుల మాటల్ని అసలు పట్టించుకోకండి. (అబూ నయామ్: హిల్యూ అల్ జౌలియా)
- (3) యావత్తు ముస్లిం సమాజం ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించిన విషయ మేమీటంచే - ఒకసారి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి సున్నత తెలిసిన తర్వాత ఇతరుల అభిప్రాయాలను బలపరచడం కోసం దానిని (సున్నతను) నిరాకరించడం పూర్తిగా నిషేధం. (పులానీ)

ఇమాం అహ్మాద్ జిన్ హంబల్ (రహమతుల్లా అలై):

- (1) నా అభిప్రాయాన్ని అనుసరించకండి. మాలిక్, షాఫియా, జౌజాయి (రహమతుల్లా అలై) గారి అభిప్రాయాలను కూడా అనుసరించకండి. వీరెక్కడి నుండితే ఆధారాలు పొందారో (ఖురాను, హదీసులు) అక్కణ్ణంచే మీరూ పొందండి. (పులానీ)
- (2) జౌజాయి (రహమతుల్లా అలై) అభిప్రాయం, మాలిక్ (రహమతుల్లా అలై)

అభిప్రాయం, అబూహనీఫా (రహమతుల్లా అలై) అభిప్రాయం- ఇవన్నీ కేవలం అభిప్రాయాలే. నా దృష్టిలో ఇవన్నీ ఒక్కచే. ఆధారాలు కేవలం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరియు ఆయన సహచరుల ఉట్టేఖనాలు మాత్రమే.

(ఇబ్రై అబ్బుల్ బల్రే: జామియుల్ బయానుల్ ఇల్వై)

(3) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆజ్ఞను తిరస్కరించేవాడు మార్గభ్రష్టత ఆంచుల్లో నిలబడి వున్నాడు. (ఇబ్రై ఖయ్యాం అల్ జోజి)

ఇంతటి భయ భక్తులు కలిగిన ఇమాముల స్థాయిని ఏ విధంగా మార్చే సింది నేటి ముస్లిం సమాజం. ఈ ఇమాముల పేర్లు చెప్పి నేడు ప్రజలు గావించే నిర్వాకాలకు ఈ ఇమాములు అతీతులు.

అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విధేయ తను ప్రక్కన బెట్టి తమతమ నాయకుల అడుగుజాడల్లో నడిచేవారు ప్రథయం రోజు చేసే ఆక్రందనలను దివ్యభురానులో అల్లాహ్ చక్కగా చిత్రీకరించాడు.

“తిరస్కారుల ముఖాలను నిష్పాలపై అటూ ఇటూ త్రిప్పటం జరిగేనాడు వారు ఇలా అంటారు : అయ్యా! మేము అల్లాహోకూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కూ విధేయత చూపిపుంచే ఎంత బాగుండేది. ఇంకా ఇలా అంటారు: ఓ మా ప్రభూ ! మేము మా నాయకులకూ, మా పెద్దలకూ విధేయత చూపాము. వారు మమ్మల్ని రుజుమార్గం నుండి తప్పించారు. ఓ ప్రభూ! వారికి రెట్టింపు యాతనను విధించు. వారిని తీవ్రంగా శపించు.” (అహోజాబ్: 66-68)

“అల్లాహ్ వారిని శిక్షంచే సమయాన వారు ప్రపంచంలో ఏ నాయకుల, ఏ మార్గదర్శకుల అడుగుజాడల్లో నడిచేవారో, ఆ నాయకులు , ఆ మార్గదర్శకులు తమ అనుచరులతో ఏ మాత్రం సంబంధం లేని విధంగా ప్రవర్తిస్తారు. కానీ వారికి శిక్ష మాత్రం తప్పదు. ఇంకా వారి సకల సాధనా సంపత్తుల పరంపర తెగిపోతుంది. అప్పుడు అనుచరులు ఇలా అంటారు: మాకు (ప్రపంచానికి మళ్ళీతిరిగి పోయే) మరొక అవకాశం లభిస్తే, వారు ఈ రోజు మమ్మల్ని త్యజిస్తున్న విధంగానే మేమూ వారిని అప్పుడు త్యజిస్తాము. ఈ విధంగా ప్రపంచంలో వారు

చేసిన కర్మలను అల్లాహ్ వారి ముందు వుంచుతాడు. వారు నిస్సుహతో, తీవ్ర అవమాన భారంతో కృంగి పోతారు. అయినప్పటికీ నరకాగ్ని నుండి బయట పడడం వారికి సాధ్య పడదు.” (బఖర: 166- 167)

వీరి లాంటి వారి ఆచరణలకు దొరికే ప్రతిఫలం గురించి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“తనకు రుజుమార్గం విశదమైనప్పటికీ ఎవడైనా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు వ్యతిరేకంగా నడుం బిగించి, విశ్వాసుల వైఖరి కాక మరో వైఖరి అవలంబిస్తే అతణ్ణి మేము అతడు మళ్ళీన దిక్కుకే నడిపిస్తాము, ఇంకా అతణ్ణి నరకంలో పడవేస్తాము. అది అతి నీచమైన నివాస స్థలం.” (నిసా : 115)

“వారితో ఇలా అను: తాము చేసిన పనుల విషయంలో అందరికంటే ఎక్కువగా విఫలులయ్యేవారు ఎవరో, నష్టపోయేవారు ఎవరో మేము మీకు తెలుపుంటారా? వారెవరంటే, ప్రాపంచిక జీవితంలో వారు చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ వ్యాధమైపోయాయి, అయినా వారు తాము చేసేదంతా సవ్యంగానే వుండని భావిస్తారు”. (కహాఫ్ : 103)

ఈ సందర్భంలో అల్లాహూ హాలీ (రహమతుల్లా అలై) గారు ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజ వాస్తవిక స్థితిని గూర్చి వర్ణిస్తూ చెప్పిన కవితను వివరించడం సబబుగా అనిపిస్తాంది!

ఇతరులొకవేళ విగ్రహాధన చేస్తే, వారేమో కాఫిర్లు దైవానికప్పైన కొడుకును అపాదిస్తే, వారేమో కాఫిర్లు అగ్నిముందేవరైన వంగి సజ్జా చేస్తే, వారేమో కాఫిర్లు నక్కతాల్లో గనక చమత్కార ముందంటే, వారేమో కాఫిర్లు ముస్లిముల విషయంలో మాత్రం విశాలమయిన మార్గాలు తమ యిష్టం వచ్చిన వారికి చేయ వచ్చు ఆరాధనలు !

దైవ ప్రవక్తను కూడ దైవంగా చేయవచ్చు ఇమాముల స్థాయిని నబీ కన్సు పెంచవచ్చు!

మజ్జార్లపై రాత్రిపగలు ఏదైనా ఆర్యించవచ్చు
షీహాదుల వద్ద కెళ్ళి ఏదైనా అడగవచ్చు!
అయినా సరే తోహీద్ పై, ఏమాత్రం తేడారాదు
విశ్వాసమేమీ చెరగదు, ఇస్లాము కూడ పోదు!

షిర్క్ ఇదని అనదాన్మిక ఏమాత్రం తాపులేదు
దీని నిర్వచనం మారింది భారతదేశం నందు!
ఎప్పుడూ గర్వపడిందో ఏ విషయంలోనైతే ఇస్లామ్
ఆ మహో భాగ్యాన్ని సైతం పోగొట్టుకొంది
నేటి ముస్లిం సమాజం!!

అల్లాహు హాలి (రహమతుల్లా అలై) గారి కవితను చదివిన తర్వాత ఆయన
ముస్లిం సమాజ స్థితికి ఎంతగా కుమిలి పోయేవారో అర్థమవుతోంది. తన
ఆవేదననూ, బాధనూ యిలా కవితారూపంలో వెలిబుచ్చారు.

యుక సున్నత్, బిద్ధాత్తలను గూర్చి తెలుసుకుండాం.

సున్నత్ అంటే ‘విధానము’, ‘సంప్రదాయము’ అని అర్థం.

షరియత్ పరంగా సున్నత్ అంటే - దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)
గారి విధానము అని అర్థం. అంటే - దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)
గారి ఆజ్ఞలు, స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పాటంచిన
అచరణలు, మరియు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సమక్కంలో
చేయబడిన పనులకు ఆయన మౌనం వహించడం కానీ, అయిష్టాన్ని వ్యక్తం
చేయకపోవడం గానీ జరిగి వుంటే అలాంటి పనులు - ఇవన్నీ సున్నత్ క్రిందికి
వస్తాయి. ఇవన్నీ ఏ మాత్రం చెక్కు చెదరకుండా నేటికీ ప్రామాణిక హదీసు
గ్రంథాల్లో నిక్షిప్తం గావించబడివున్నాయి.

యావత్తు ధర్మాన్ని, దివ్య ఖురానునూ, దానిలోని ఆదేశాల వాస్తవిక స్థితి
గతులనూ మనం కేవలం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నత్
ద్వారానే తెలుసుకో గలుగుతాము.

దివ్య ఖురానులో అల్లాహో తన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)
నుద్దేశించి యిలా సెలవిచ్చాడు:

“వాస్తవంగానే అల్లాహో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)లో మీకు
ఒక మంచి ఆదర్శం వుంది. అల్లాహోపై, అంతిమదినంపై ఆశలు పెట్టుకొని
అత్యధికంగా అల్లాహోను సృంగించే ప్రతి వ్యక్తించి”. (అహోజాబ్ : 21)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను అల్లాహో ఒక మంచి ఆదర్శ
పురుషునిగా ధృవీకరించాడు. కనుక మన రోజువారీ దైనందిన జీవితంలో ప్రాద్యున

సున్నత్ - జద్దాత్

నిద్ర లేచినపుటి నుండి రాత్రి నిద్ర పోయే వరకు చేసే ధార్మిక మరియు ప్రాపంచిక కార్యాల్యో మనం కూడా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నతీను అనుసరించాలి. అప్పుడే మన ఆచరణలు అల్లాహో వద్ద ఆమోదించబడతాయని ఆశించవచ్చు.

సున్నతీ ప్రాముఖ్యతను గూర్చి దివ్య ఖురానులో అల్లాహో మరియు తన ప్రామాణిక హాదీసుల్లో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గట్టిగా నోక్కి చెప్పారు. అంతేకాక దీనిని పెడచెవిన పెట్టిన వారికి తీవ్రమైన హాచ్చరికలు జారీ చేశారు.

“దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించే వారు, తాము ఏదైనా ఉపద్రవంలో చిక్కుకు పోతామేమో అనీ, తమపై బాధాకరమైన శిక్క ఏదైనా అవతరిస్తుందేమో అనీ భయపడాలి”. (సూర్య : 63)

“విశ్వాసులారా! అల్లాహో మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ముందు నడవకండి.” (పుజురాత్ : 1)

“తనకు రుజుమాగ్దం విశదమైనపుటికి ఎవడైనా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు వ్యాపిరేకంగా నడుం బిగించి, విశ్వాసుల వైఫలి కాక మరో వైఫలి అవలంబిస్తే అతణ్ణి మేము అతడు మళ్ళిన దిక్కుకే నడిపిస్తాము, ఇంకా అతణ్ణి నరకంలో పడవేస్తాము. అది అతి నీచమైన నివాస స్థలం.” (నిసా : 115)

అనన్ బిన్ మాలిక (రజి అల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘ హాదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రభోదించారు : నా సున్నతీను అనుసరించటం పట్ల విముఖత చూపినవాడు నావాడు కాడు.” (అసంపూర్ణ హాదీసు) (సహీ బుఝారి : 5063)

అబూహురైరా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రభోదించారు :

“నేను మీ మధ్య రెండు వస్తువులను వదిలి వెళుతున్నాను. వాటి ప్రకారం గనక మీరు అమలు చేస్తే, ఎన్నటికి పెడతోచ పట్టరు. (వాటిలో) ఒకటి దైవ గ్రంథం, రెండవది నా సున్నతీ.” (హాకిమ్)

అర్బాజ్ బిన్ సారియా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : ఒక రోజు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాకు నమాజ్ చేయించారు. నమాజ్ తర్వాత మా వైపుకు తిరిగి మమ్మల్ని ఉద్దేశ్యంచి ఎంతో ఉద్యోగపూరితమైన ఉపన్యాసం ఇచ్చారు. అది విని ప్రజలు కన్నీరు ముస్లిరయ్యారు. హృదయాలు వణికి పోయాయి. అంతలో ఓ వ్యక్తి ఓ దైవ ప్రవక్త! ఈనాటి మీ ప్రసంగం వీడ్సైలు తీసుకొనే వ్యక్తి ప్రసంగం లాగుంది. ఈ సందర్భంలో మీరు దేనిని గురించి మాకు గట్టిగా బోధించ దలిచారు? అని విన్నవించుకున్నాడు. దీనికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) - నేను మీకు అల్లాహోకు భయపడడం గురించి, అమీర్ (నాయకుడు) మాటవినడం గురించి, ఆతనికి విధేయత చూపటం గురించి గట్టిగా చెబుతున్నాను, ఒక వేళ అతను (అమీర్) నల్లజాతికి దెందిన బానిసైనా సరే. (బాగా గుర్తుంచుకోండి)! నా తదనంతరం జీవించి వుండేవారు ఉమ్మైతీలో ఎన్నో విభేదాలను చిచిచాస్తారు. అలాంటి పరిస్థితుల్లో మీరు నా సున్నతీ పై అమలు చేయడాన్ని అనివార్యం చేసుకోండి మరియు సన్మార్గ గాములైన ఖలీఫాల పద్ధతిని పట్టుకోండి. వాటితో అతుక్కుపోండి, వాటిని దంతాలతో అదిమి వుంచండి. ఇంకా ధర్మంలో సృష్టించబడిన కొంగ్రొత్త విషయాలకు (బిద్యతీలకు) దూరంగా వుండండి. ఎందుకంటే ధర్మంలో సృష్టించబడిన ప్రతి క్రొత్త విషయం బిద్యత అవుతుంది. ప్రతి బిద్యత మాగ్ భ్రష్టతకు ఆనవాలు” అని ప్రభోదించారు.

ప్రస్తుత ముస్లిం సమాజంలో మరో రకం వ్యక్తులు కూడా తారస పడుతుంటారు. వారికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు పూర్తి విధేయత చూపాలనే వుంటుంది.

కానీ ఆచరణలో మాత్రం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను మించి పోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ వుంటారు. దానిక్కారణం - ఆయన దైవ ప్రవక్త కాబట్టి ఆయనతో మనకేం పోలిక? పుణ్యం విషయంలో కూడా ఆయనతో మనం సరితూగలేం కనుక ఆయన కన్నా ఎక్కువగా ఆచరణలను పాటించాలని చెప్పుకొంటూ పోతుంటారు.

ఖచ్చితంగా ఇలాంటి మనస్తత్వం కలిగిన వ్యక్తులే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు

అలైహి వసల్లం) కాలంలో కూడా వుండేవారు. వారికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఏ సందేశం యిచ్చారో చూడండి.

అనన్న బిన్ మాలిక్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : ముగ్గురు సహచరులు (అలి బిన్ అబూ తాలిబ్, అబ్బుల్లా బిన్ అమ్రు బిన్ ఆన్, ఉస్మాన్ బిన్ మజ్జుస్ న్ (రజి అల్లాహు అన్న) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సతీమణుల ఇళ్ళకు వచ్చి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆరాధనల గురించి అడిగారు. వారికి జవాబు యివ్వబడింది. (అంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కొంత సమయం దైవారాధనలో గడిపి తదుపరి విశ్రాంతి కూడా తీసుకుంటారని వారికి తెలియ జేయబడింది).

అయితే వాళ్ళు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆరాధనలను స్వల్పమని తలపోశారు. ‘దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)తో మాకెలాంటి పాలికా! ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి భూత భవిష్యత్ కాల పారపాట్లు కూడా మన్మించబడ్డాయి. అందుకే మనం ఆయన కన్నా ఎక్కువగా ఆరాధనలు చేయవలసి వుంది’ అని పరస్పరం చెప్పుకున్నారు. కడకు వారిలో ఒకతను, తాను ఎల్లకాలం రాత్రిశ్ల్య మేల్కైని వుండి నమాజ్ చేస్తానని అంటే, తాను నిరాఫూటంగా ఉపవాసాలు పాటిస్తానని, వాటిని ఎప్పుడూ త్యజించననీ రెండో వ్యక్తి అన్నాడు. మూడో వ్యక్తి - తాను స్త్రీలకు దూరంగా వుంటానని, అనలు వివాహమే చేసుకొననీ తీర్మానించుకున్నాడు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వచ్చిన తర్వాత (విషయం తెలిసి) - మీరీ విధంగా అన్నమాట నిజమేనా? అని అడిగారు. (అప్పును అని వాళ్ళు అంగీకరించిన తర్వాత) ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా హాచ్చరించారు : జాగ్రత్త! అల్లాహ్ సాక్షి! నేను మీ అందరికన్నా అధికంగా అల్లాహ్కు భయపడేవాళ్లి. మీ అందరి కన్నా ఎక్కువగా భక్తి ప్రపత్తులు కలవాళ్లి. అయితే నేను ఉపవాసం వుండడంతో పాటు ఉపవాస విరమణ కూడా చేస్తాను. రాత్రి జాగరణ చేయడంతో పాటు విశ్రాంతి కూడా తీసుకుంటాను. నేను స్త్రీలను వివాహం కూడా చేసుకున్నాను. (బాగా గుర్తుంచుకోండి)! ఎవరైతే నా సున్నత్ పట్ల వైముఖ్య ధోరణి చూపుతాడో అతడితో నాకు సంబంధం లేదు.

(సహీ బుఝారి : 5063)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి పై వివరణతో ఆర్థమయ్య విషయమేమిటంటే : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి సున్నత్ లో బుధీ పూర్వకంగా హౌచ్చుతగ్గులు చేయడం కూడా ‘మహమ్మదుర్సూలుల్లాహ్’ సాక్షాత్కారికి వ్యతిరేకం. అందుకే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మాన్ని అనుసరించ గోవారు ఆయన సున్నత్ విషయంలో తగు జాగ్రత్త వహించాలి. లేకపోతే మన ఆచరణలు మనకు తెలియకుండానే వృథా అయిపోయే అవకాశం వుంది.

సలఫ్ మరియు సున్నతీ

సలఫ్ అంటే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలం మొదలుకొని మొదటి మూడు తరాలకు చెందిన ముస్లిములని మనం ఇది వరకే తెలుసు కున్నాం.

సలఫ్ అంతా సున్నతీకు అత్యధిక ప్రాధాన్యత నిచ్చేవారు. సున్నతీకు వ్యతిరేకంగా ఎవరి ఆలోచనలకూ, అభిప్రాయాలకూ, వారంత గొప్పవారైనా సరే, వారు ఏ మాత్రం విలువనిచ్చేవారు కాదు.

కొన్ని ఉదాహరణలు చూడండి :

ఉర్వ బిన్ జబైర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం అబూ బిక్రీ (రజి అల్లాహు అన్న) ఇలా తెలిపారు:

“దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆచరిస్తూ వుండిన ఏ విషయాన్నీ నేను పరిత్యజించలేను. ఆయన ఆజ్ఞల్లో, ఆచరణల్లో ఏ ఒక్కదానినీ పరిత్యజించినా మార్గ బ్రఘ్మణ్ణి ఆయిపోతానేమో నన్న భయం నాకుంది.” (సహీ ఖుభారి)

అబ్బుల్లా బిన్ మన్డౌద్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం : కేవలం (దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నతీను) పాటించండి. (ధర్మంలో) క్రొత్త విషయాలు సృష్టించకండి. ఎందుకంటే అని (దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నతీలు) మీకు సరిపోతాయి. (దారిమి)

సూఫియాన్ సారీ (రహమతుల్లా అలై) వివరించిన ఒక సుదీర్ఘ ఉల్లేఖనంలో, తన దగ్గరికి ఉత్తరం ప్రాసి ప్రశ్నించిన ఒక వ్యక్తికి జవాబుగా ఉమర్ బిన్ అబ్బుల్ అజీజ్ (రహమతుల్లా అలై) ఇలా ప్రాసి పంపారు:

అమ్మాబాద్! నేను నీకు అల్లాహోకు భయపడమని, ఆయన ధర్మంలో మధ్యమార్గాన్ని అవలంబించమని, ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)

సున్నతీను అనుసరించమని, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నతీలన్నీ సృష్టిమయ్యాక కూడా బిధ్దతీలు సృష్టించిన బిద్దాల్ లను వదిలి దూరంగా వుండమని వసీయతు చేస్తున్నాను. దైవ కృప వల్ల ఏటి వల్లనే మార్గ బ్రఘ్మత నుండి నిన్ను నీవు రక్తించుకో గలుగుతావు.

నీకు ముందు గతించిన వారు (సలఫ్లు) వేటితో నైతే సంతృప్తి చెందారో (ఖురాను మరియు హదీసులు) నీవు కూడా వాటితోనే సంతృప్తి చెందు. దీనికి కారణం - వాళ్ళు నీ కన్నా ధర్మాన్ని బాగా ఎరిగినవారు. వారు ఏ విషయాలనైతే వారించారో వాటిని ఖచ్చితమైన జ్ఞానంతోనే వారించారు. సామాజిక విషయాల్లో కూడా వారికి మనకన్నా మంచి అవగాహన వుండేది. ప్రతి మంచి విషయంలోనూ వారిది మనకన్నా పై చేయి వుండేది. (అబూదావూద్: 4612)

అబూ అమ్ర్ బెజాయా (రహమతుల్లా అలై) కథనం : ప్రజలు మీమ్మల్ని తిరస్కరించినప్పటికీ మీరు మాత్రం మీకు ముందు గతించిన వారి (సలఫ్) ఆదర్శాలకు లోబడి జీవించండి. ఇతరుల అభిప్రాయాలు మీకెంత రంజింప జేసినా వాటిని ఏ మాత్రం అనుసరించకుండా జాగ్రత్తపడండి.

(ఖతీబ్ బగ్గాదీ : షర్ఫ్ అష్హాబుల్ హదీస్)

మార్చేసిన వారు నాకు దూరమై పోండి” అని అంటాను.

(సహీ ముస్లిం: కితాబుల్ ఫజాయెల్, బాబ్: ఇబ్రహిమ్ హాజి నబీయునా (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం))

99

బిద్దాత్ (సూతనాచారము)

బిద్దాత్ అంటే ఒక కొత్త విషయాన్ని సృష్టించడం అని అర్థం.

షరియత్తు పరంగా బిద్దాత్ అంటే - ‘పుణ్యఫలాపేక్షతో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి సున్నత్కు ఏ మాత్రం సంబంధం లేకుండా ధర్మంలో సృష్టించబడిన ఒక కొత్త ఆచారము’ అని అర్థం.

బిద్దాత్ వల్ల వాస్తవిక ధర్మం యొక్క రూపు రేఖలే మారిపోతాయి. అందుకే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) బిద్దాత్ లను ప్రవేశ పెట్టడం నుండి గట్టిగా వారించారు. బిద్దాతీల పర్యవసానం చాలా దారుణంగా వుంటుందని పోచ్చరించారు.

సహార్ బిన్ సాద్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :

“నేను కౌసర్ సరస్సు వద్ద (మత్తి మీకు) తారసపడతాను. అక్కడికి వచ్చిన ప్రతి ఒక్కడూ దాని జలం సేవిస్తాడు. ఒకసారి ఆ నీరు త్రాగిన వారికి ఇక ఎన్నడూ దాహం వేయదు. మరికొంత మంది కూడా అక్కడికొస్తారు. వారిని నేను గుర్తు పడతాను. వాళ్ళు కూడా నన్ను తమ ప్రవక్తగా గుర్తు పడతారు. కానీ వాళ్ళను నా దగ్గరికి రానీయకుండా అడ్డుకోవడం జరుగుతుంది. అప్పుడు నేను- వాళ్ళు నా అనుచర వర్గం వారే (వాళ్ళను అనుమతించండి) అని అంటాను. నాకప్పుడు - ఓ మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)! మీ తదనంతరం వీళ్ళు (మీ ధర్మంలో) ఎలాంటి క్రొత్త విషయాలు సృష్టించారో మీకు తెలియదు” అని నాకు తెలియజేయబడుతుంది.

నేనప్పుడు - “దూరమై పోండి, నా తదనంతరం ధర్మం రూపు రేఖలను

అలి (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“దైవేతరుని పేర పశువును జిబ్రీల్ చేసే, భూమి హద్దులను మార్చివేసే, తన తండ్రిని శపించే, బిద్దాతీ కి ఆశ్రయమిచే ప్రతి వ్యక్తినీ అల్లాహ్ శపించాడు.”
(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ అజాహి)

ఆయోజా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“ఎవరైనా ధర్మంలో లేని ఏదైనా పనిని చేస్తే అది దైవ సమక్కంలో ధూత్సరించబడుతుంది.”
(సహీ బుఖారీ : 2697)

జాబిర్ బిన్ అబ్దుల్లా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రభోదించారు: బాగా గుర్తుంచుకోండి! అన్నిటికన్నా శ్రేష్ఠమైన పలుకు అల్లాహ్ గ్రంథం, శ్రేష్ఠమైన మార్గం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి మార్గం, అత్యంత నీచమైన పని బిద్దాతీ ను సృష్టించడం మరియు ప్రతి బిద్దాతీ మార్గ భ్రష్టతకు సోపానం.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ జమా, బాబ్: రఘవస్సాతి బిల్ ఖుతుబతి)

బిద్దాతీ ను సృష్టించే వారి పట్ల దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సహచరులు కూడా చాలా కరించా వ్యవహరించేవారు.

అబూ మూసా (రజి అల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘమైన హద్దిసులో ఇలా సెలవిచ్చారు.

మష్జిద్ లో కొందరు వలయాకారాల్లో కూర్చొని వారిలో ఒకరిచే ఆదేశం మేరకు వాళ్ళు కంకరాళ్ళపై 100 సార్లు సుబ్హానల్లాహ్, 100 సార్లు అల్హామ్దు లిల్లాహ్ మరియు 100 సార్లు అల్లాహు అక్సర్ అని పరిస్తూ ధ్యానించే ఒక క్రొత్త ఆచారాన్ని ప్రవేశ పెట్టారని తెలిసి అబ్దుల్లా బిన్ మస్సిష్యద్ (రజి అల్లాహు అన్న)

మస్జిద్లో ప్రవేశించి ఒక సమూహం దగ్గరికొచ్చి ‘నేనేం చూస్తున్నా నిక్కడ?’ అని వారిని ప్రశ్నించారు.

వారు జవాబిస్తూ : ‘ఓ అబూ అబ్బూర్హోన్ ! మేమీ కంకరాళ్లపై లెక్కిస్తూ తక్కీర్, తహీల్ మరియు తస్విహ్ పరిస్తున్నాము’ అని అన్నారు.

ఇచ్చే మస్జిద్ (రజి అల్లాహు అన్న) జవాబిస్తూ : (మీరీ కంకరాళ్లపై మాత్రం మీ పుణ్యాలను కాదు) మీ పాపాలను లెక్కించండి : (వాస్తవానికి) ‘మీ పుణ్యాలేవియూ వృథా కాబోవని నేను గ్యారంటీ యిస్తున్నాను’ అని అన్నారు.

తిరిగి మాట్లాడుతూ - ఓ మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనుచర సమాజమా! ఇంత త్వరగా మీరు మార్గ భ్రష్టులై పోవడం చూసి మీమై జాలేస్తోంది. ఇంకా మీ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సహచరులు పెద్ద సంఖ్యలో (మీ మధ్య) వున్నారు. ఇంకా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) బట్టలు కూడా చిరగ లేదు. ఇంకా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) (వాడిన) కంచాలు కూడా విరగలేదు.

నా ప్రాణం ఎవరి చేతుల్లో వుందో ఆ శక్తి స్వరూపుని సాక్షి! మీరు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మార్గం కన్నా ఉత్తమమైన మార్గంపైనైనా వున్నారు లేక మార్గ భ్రష్టత ద్వారాలు తెరుస్తున్నారు అని అన్నారు. ఇది విని వారు - ఓ అబూ అబ్బూర్హోన్! అల్లాహ్ సాక్షి! మా సంకల్పం (ఈ కొత్త ఆచరణ ద్వారా) కేవలం పుణ్యఫలాపేక్షయే. దీనిపై ఆయన (రజి అల్లాహు అన్న) జవాబిస్తూ : చాలా మంది (తమ ఆచరణల ద్వారా) పుణ్యాన్నిఅశిస్తారు. కానీ పుణ్యం దగ్గరికి చేరడం వారి అధ్యాంతో వుండడు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాకిలా సెలవిచ్చి వున్నారు: మీలో కొందరుంటారు, వాళ్ళు ఖురాను చదువుతారు. కానీ అది వారి గొంతుల్లో నుండి క్రిందికి దిగదు. (అంటే దాని ప్రభావం వారి హృదయాలపై ఏ మాత్రం పడదు). అల్లాహ్ సాక్షి! ‘మీరు ఆ కోవకే చెందిన వారేమో అని నా అనుమానం’ అని వారి దగ్గర్నుంచి వచ్చేశారు. (సున్న దారిమి)

మరి చూడబోతే సుబ్ హోనల్లాహ్, అల్ హామ్ములిల్లాహ్, అల్లాహు అక్కర్ అని ధ్యానించడం పుణ్యకార్యమే. కానీ వారు ధ్యానం చేసిన పద్ధతి దైవ ప్రవక్త

(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నేర్చింది కాదు. అందుకే అబ్బూల్లా బిన్ మన్జూద్ (రజి అల్లాహు అన్న) అలా చేసే వారిని మస్జిద్ నుండి గెంటేశారు.

మరో సంఘటన :

మహామృద్ బిన్ అబ్బూర్హోన్ అద్రమీ, ఒక వ్యక్తిని, ఒక బిద్ధాత ను గురించి ప్రజలకు తెలిపి దానిని ఆచరించమని ఆదేశించడం చూసి, ఆ వ్యక్తితో ఇలా అడిగారు:

‘నీవు ప్రజలకు చేపే కార్యం గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం), అబూబాల్ (రజి అల్లాహు అన్న), ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న), ఉస్మాన్ (రజి అల్లాహు అన్న), అలీ(రజి అల్లాహు అన్న) గార్లకు జ్ఞానం వుందా లేదా?’ దానికా వ్యక్తి-“ లేదు, వారికి దీని జ్ఞానం లేదు’ అని అన్నాడు.

దానికాయన - ‘అయితే వారికి తెలియనిది నీకు తెలిసిందన్న మాట’ అని అన్నారు. ఆ వ్యక్తి వెంటనే - ‘అలాగయితే వారికీ విషయం తెలుసు అని నేనంటాను’ అని అన్నాడు.

ఆయన- (సీవనుకున్నట్టు వారికి తెలుసు అని అనుకుంటే) ఆ విషయం గురించి మాట్లాడడం గానీ, ఇతరులకు ఆచరించమని చెప్పుకుండానే వారు సంతృప్తి చెందారా లేదా? అని అడిగారు.

దానికతను - ‘నిస్సందేహంగా సంతృప్తి చెందారు’ అని అన్నాడు.

ఆయన తిరిగి మాట్లాడుతూ - మరి వారికి సంతృప్తి కలిగించిన విషయం నీకు సంతృప్తి కలిగించదా? అని అడిగారు.

ఆ వ్యక్తి విషయం అర్థం చేసుకొని తను చేసే వనిని విరమించుకున్నాడు. అక్కడే వున్న వారి ఖలీఫా కలుగ జేసుకొని, వారితో సంతృప్తి చెందని వాడికి అల్లాహ్ ఎప్పుడూ సంతృప్తి పరచకుండుగాక! అని అన్నారు.

(ఖలీఫి బగ్గాద్ : తారీఖుల్ బగ్గాద్)

ఈ రోజు ముస్లిం సమాజం దురదృష్ట వశాత్తూ అసంఖ్యాకమైన బిద్ధాత్ లలో యిరుక్కుపోయింది. చాలా మందికితే తాము పుణ్యకార్యాల పేరుతో ఎన్నో బిద్ధాత లకు జీవం పోస్తున్నామని కూడా అసలు తెలియదు. మిలాదున్నాచీ, గ్యార్హీ, ఖురాన్ ఖానీ, దహం, చెహులుం, సాంవత్సరీకం వంటి ఎన్నో ఆచారాలు,

చివరికి మనీమలలో ప్రతి ఘర్జ్ నమాజు తర్వాతా జరిగే సామూహిక దుఱ - ఇవనీకుడా నేడు ధార్మిక రూపం దాల్చుకున్నాయి. ముస్లిం సమాజంలోని ఒక పెద్ద సమూహం అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో వీటిని ఆచరిస్తోంది. వీటికోసం విచ్చల విడిగా ధనాన్ని ఖర్చు చేస్తాంది. కానీ వాస్తవానికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంతో ఈ దురాచారాలకు ఏ విధమైన సంబంధమూ లేదు.

మిలాదున్నాబీ ని పురస్కరించుకొని స్వయంగా నాకు ఎదురైన ఒక అనుభవాన్ని యిక్కడ చర్చించాలనిపిస్తోంది.

ఓ యువకుడు నాతో ఓ రోజు మాట్లాడుతూ యిలా అనడం మొదలు పెట్టాడు.

యువకుడు : మీరు మిలాదున్నాబీ ఊరేగింపులో పాల్గొనరు. మీకు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మీద ప్రేమ లేదా?

నేను : మంచి ప్రశ్న వేళాపు. నీ వద్ద తీరిక సమయం వుంటే మనం కాస్త వివరంగా దీని గురించి మాట్లాడుకుండాం. సరేనా?

యువకుడు : సరే, చెప్పండి.

నేను : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మీద వున్న ప్రేమను ప్రకటించడానికి మిలాదున్నాబీ (దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జన్మదినం) జరుపుకుంటారా? ఊరేగింపు కూడా దానికేనా?

యువకుడు : అవును, దానికే.

నేను : సరే, నీ మాటను ఒప్పుకుంటున్నాను. కానీ ఓ విషయం అడుగుతాను, చెప్పు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను ఆయన సహచరులు ప్రేమించేవారా కాదా?

యువకుడు : నిస్పందేహంగా ప్రేమించేవారు.

నేను : వారికన్నా ఎక్కువగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను మరెవరైనా ప్రేమించగలరా?

- యువకుడు : లేదు.
 నేను : నీ అభిప్రాయం బలపడడానికి నీకో విషయం కూడా చెబుతాను విను. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను ఆయన ప్రియ సహచరులు ఎంతగా ప్రేమించే వారంబే, ఆయన నోటి నుండి వెలువడే కఫాన్ని కూడా వారు క్రింద పడనీయకుండా తమ అరచేతుల్లో పట్టుకొని శరీరాలకు రాసుకోవేవారు.
 యువకుడు : అవును.
 నేను : మరి మనలో ఎవరైనా ఆ పని చేయగలరా? నిజా యితీగా చెప్పు.
 యువకుడు : బహుశా చేయలేరేమో.
 నేను : మరి అంతగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను ప్రేమించిన ఆయన సహచరులు ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జన్మ దినాన్ని (మిలాదున్నాబీ) పండుగగా ఎప్పుడైనా జరుపుకున్నారా?
 యువకుడు : (మెల్లగా) లే ... దు.
 నేను : మిలాదున్నాబీ పేరుతో ఊరేగింపులు జరిపారా?
 యువకుడు : లేదు.
 నేను : మరి వారికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పట్ల ప్రేమ లేదా? వుందనీ, మరియు వారిలాగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను మరెవ్వరూ ప్రేమించలేరనీ నువ్వే ఇంతకు ముందు ఒప్పుకున్నావు.

ఆ యువకుడు విషయం అర్థం చేసుకొని నిశ్చబ్దంగా మారు మాట్లాడ కుండా వెళ్ళిపోయాడు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మీద ప్రేమను ఆయనకు పూర్తి విధేయత చూపి, ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నత్ లను అనుసరిస్తూ ప్రకటించాలి గానీ, బిద్జాత్ లు ప్రవేశ పెట్టి, ఊరేగింపులు జరిపి కాదు.

యాసిడ్ టెస్ట్

యిక దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విధేయత గురించి ఆఖరిగా దివ్యభూరాన్లో అల్లాహ్ పెట్టిన యాసిడ్ టెస్ట్ లాంటి విశ్వాస పరీక్షను గురించి తెలుసుకుండా. ఇది మొమిన్లు (నిజమైన విశ్వాసులు) మరియు మునాఫిఫ్ (కపట విశ్వాసులు) లను వేరు చేసే పరీక్ష.

‘మహమ్మదుర్సూలల్లాహ్’ అని సాక్ష్యమచ్చే ప్రతి ఒక్కరూ ఈ విశ్వాస పరీక్షను నెగ్గాల్సిన అవసరం ఎంతైనా వుంది.

అలా కాని పక్కంలో, అతను ప్రజల దృష్టిలో ఎలా వున్న అల్లాహ్ దృష్టిలో మాత్రం కపట విశ్వాసిగా ముద్ర వేయబడతాడు. తర్వాత నరకంలోని అట్టడుగు ప్రదేశానికి చేరాల్సి వుంటుంది.

“కపటులు నరకంలో అట్టడుగు ప్రదేశానికి పోతారు. వారికి సహాయం చేసేవాడెవడూ దొరకడు.”
(నిసా: 145)

యిక ఈ విశ్వాస పరీక్ష లోనికి వద్దాం.

సూర్యో నూర్ లో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

47 : మేము అల్లాహొనూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)నూ విశ్వసించాము, (వారి) విధేయతను అంగీకరించాము అని వారు అంటారు. ఆ తర్వాత వారిలోని ఒక వర్గం (విధేయత పట్ల) విముఖత చూపుతుంది. అటువంటి వారు ఎంత మాత్రం విశ్వాసులు కారు.

48 : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వారి మధ్య వున్న వ్యాజ్యం విషయంలో తీర్పు చెప్పడానికి వారిని అల్లాహ్ వైపునకూ, ప్రవక్త

102

(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వైపునకూ రమ్మని పిలిచినప్పుడు వారిలోని ఒక వర్గం విముఖత చూపుతుంది.

- 49 : కానీ ఒక వేళ సత్యం గనక వారికి అనుకూలంగా వుంటే వారు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వద్దకు పెద్ద విధేయులు మాదిరిగా వచ్చేస్తారు.
- 50 : వారి హృదయాలకు (కపట) రోగమేడైనా తగిలిందా? లేదా వారు సంశయంలో పడిపోయారా? లేదా అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వారికి అన్యాయం చేస్తారని భయమా? అసలు విషయమేమిటంటే దొర్చన్య పరులు వారే.
- 51 : విశ్వసించిన వారి మాట ఏమిటంటే : తమ వ్యాజ్యాన్ని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పరిష్కరించే విషయంలో వారు అల్లాహ్ వైపునకూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వైపునకూ పిలువబడితే, వారు - ‘మేము విన్నాము’ ‘విధేయత చూపాము’ అని అంటారు. అటువంటి వారే సాఫల్యం పొందుతారు.
- 52 : అల్లాహొకూ ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కూ విధేయత చూపేవారు, అల్లాహొకు భయపడేవారు, ఆయన పట్ల అవిధేయతకు దూరంగా వుండేవారు మాత్రమే విజయం పొందుతారు.
(మార్ : 47-52)

పై ఆయత్లలో మొదటి మూడు ఆయతులు కపట విశ్వాసుల లక్షణాలను బహిర్గతం చేస్తుండగా ఆఖరి రెండు ఆయతులు నిజమైన విశ్వాసుల లక్షణాలను తెలియజేస్తున్నాయి.

పై ఆయత్లలో ‘అల్లాహ్ వైపుకు రండి’ అంటే దివ్యభూరాన్ వైపుకు అనీ, ‘ప్రవక్త వైపుకు రండి’ అంటే ప్రామాణిక హదీసుల వైపుకు రండి అన్న విషయాన్ని గ్రహించాలి.

యిక ప్రతి వ్యక్తి తన దృక్పథాన్ని, వ్యవహార సరళిని నిజాయితీగా ఈ

ఐదు ఆయతుల మీద వుంచి పరీక్షిస్తే అతని హృదయం అతనికి తనే వర్గంలో చేరి వున్నాడో చెప్పేస్తుంది.

ఇదండీ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) విధేయతకు సంబంధించిన యాసిడ్ టెస్ట్!

5) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను గౌరవించడం, సహాయపడటం:

‘మహమృదురసూలుల్లాహ్’ సాక్షంలో ఇమిడి వున్న మౌలికంశాలలో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను గౌరవించడం, సహాయ పడటం కూడా ఒకటి. ఇది లేకుండా మహమృదురసూలుల్లాహ్ సాక్షం పరిపూర్ణం కానేరదు.

దివ్యభురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“ప్రవక్త! మేము నిన్ను సాక్షి (పాహాద్) గానూ, శుభవార్త అందజేసే వాని గానూ, పొచ్చరిక చేసే వానిగానూ చేసి పంపాము. ఎందుకంటే, ప్రజలారా! మీరు అల్లాహ్ను, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నూ విశ్వసించాలనీ, ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు సహకరించాలనీ, అతనిని గౌరవించాలనీ, ఉదయం సాయంత్రం అల్లాహ్ను స్తుతించాలనీ”. (ఫత్వా: 8-9)

“అతనిని (దైవప్రవక్తను) విశ్వసించి, సమర్థించి, అతనికి సహకరించి, అతనితో అవతరింపజెయ్యబడిన జ్యోతి(దివ్యభురాన్)ని అనుసరించేవారు మాత్రమే సాఫల్యం పొందుతారు.”

(ఆరాఫ్ : 157)

“(ఇంకా ఆ ఆస్తులలో) తమ యిత్థ నుండి, తమ ఆస్తి పాస్తుల నుండి తరిమి వేయబడిన నిరుపేద శరణార్థులకు కూడా హక్కు వుంది. వారు అల్లాహ్ అనుగ్రహస్ని, ఆయన ప్రసన్నతను కోరుకుంటారు. ఇంకా వారు అల్లాహ్నూ, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూ సహాయ పడేందుకు సదా సంసిద్ధంగా వుంటారు. వారే రుజువరనులు.” (హాఫ్ : 8)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరణానంతరం ఆయనకు సహాయపడటం ఎలా అంటే ఆయన సున్నతలను తగు విధంగా గౌరవించి

వాటిని అనుసరించడం ద్వారా, ఆయన బోధనలను ఇతరులకు చేరవేయడం ద్వారా అన్నమాట!

103

యిక దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను గౌరవించడం అంటే - ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తెలియజేసిన విషయాలన్నింటినీ ధృవీకరించి, ఆయన సున్నతలకు అత్యధిక ప్రాధాన్యతనిచ్చి గౌరవిస్తూ, వాటికి వ్యతిరేకంగా ఎవరి అభిప్రాయాలకు కూడా విలువ నివ్వకుండా వుండాలి.

ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)పై దరూద్, సలాములు పంపుతూ వుండాలి. ఈ విషయంలో కూడా మనం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తన సహచరులకు నేర్చిన పద్ధతినే అనుసరించాలి. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నేర్చిన వచనాలతోనే దరూదు, సలాములు పంపిస్తూ వుండాలి. అయితే దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తెలియజేయని పద్ధతుల్ని అవలంబిస్తూ కొన్ని ప్రత్యేక సమయాలు తమకోసం కేటాయించుకొని కేవలం ఆ సమయాల్లోనే తమ స్వయచిత దరూద్, సలాములు పంపేవారు మనకు చాలా మంది కాన వస్తుంటారు. ప్రతి శుక్రవారం సమాజు తర్వాత మసీదుల్లో నిలబడి సామూహికంగా సలాములు పరించడం, ప్రతి అజాన్కు ముందు దరూద్ పరించడం - ఏటికి నిదర్శనాలు. ఇవన్నీ కూడా త్యజించవలసిన తప్పుడు కార్యాలు.

ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను నేరుగా ఆయన పేరుతో సంభాషించకుండా అల్లాహ్ ప్రవక్త అని లేదా దైవ ప్రవక్త అనీ లేదా మహమృద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం అనీ సంభాషించాలి.

“ప్రవక్త! నీ వద్దకు పంపబడిన గ్రంథాన్ని, నీకు పూర్వం పంపబడిన గ్రంథాలను మేము విశ్వసించాము అని ప్రకటన చేసి తమ వ్యవహారాల పరిష్కార నిమిత్తం తాగూత్ వద్దకు పోవాలని కోరే వారిని నీవు చూడలేదా? వాస్తవానికి తాగూత్ను తిరస్కరించండి అని వారిని ఆదేశించడం జరిగింది. పైతాను వారిని పెదతోవ పట్టించి సన్మానికి బహుమారంగా తీసుకుపోవాలని చూస్తాడు. వారితో, అల్లాహ్ పంపిన దాని వైపుకు రండి, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వైపుకు రండి అని చెప్పినప్పుడు ఆ కపటులు నీ వైపుకు రాకుండా వుండటాన్ని నీవు చూస్తావు”. (నిసా : 60-61)

అందుకే జీవితానికి సంబంధించిన సమస్త వ్యవహారాల్లో ఇతరుల మార్గం అనుసరించకుండా కేవలం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ను ఆదర్శంగా తీసుకొని ఆయన సున్నత్త లను అనుసరించడాన్ని విధిగా చేసుకోవాలి. ఇదే మనం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు యిచ్చే అష్టుత్తమ గౌరవం.

అఖరిగా - ‘మహమృదురసూలుల్లాహ్’ సాక్ష్యం యొక్క వాస్తవికతను గూర్చి పేభ్ మహమృద్ బిన్ అబ్బుల్ వహాబ్ (రహమతుల్లా అలై) గారు యిచ్చిన సంపూర్ణమైన క్లష్ట వివరణ యిది :

“మహమృదురసూలుల్లాహ్ అని సాక్ష్యమివ్వడంలో ఇమిడి వున్న పరమార్థ మేమిటంబే - ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆజ్ఞలను పాటించాలి, ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తెలియజేసిన (గోచర, అగోచర) సమస్త విషయాలను (మనస్సార్థిగా) ధృపీకరించాలి, ఆయన వారించిన విషయాల నుండి దూరంగా వుండాలి, మరియు కేవలం ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తెలియజేసిన పద్ధతి (సన్నత్తీ) ప్రకారమే అల్లాహ్నాను ఆరాధించాలి”.

ఎంత చక్కని వివరణ యిది.

ఇలా చేయగలిగినప్పటి ‘మహమృదురసూలుల్లాహ్’ అని మనమిచ్చే సాక్ష్యం అల్లాహ్ వద్ద ఆమోద యోగ్యం కాగలుగుతుంది.

ఇదండీ ‘మహమృదురసూలుల్లాహ్’ సాక్ష్యం యొక్క వాస్తవికత.

జిబిలూల్ (అలైహిస్సులాం) ఇస్లాం ను గురించి అడిగిన ప్రశ్నకు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన సమాధానంలో - సద్వచన సాక్ష్యం తరువాత వున్న నమాజ్, రంజాన్ నెల ఉపవాసాలు, హాజ్ గురించి మనం ఇది వరకే తెలుసుకున్నాం.

యిక జిబిలూల్ (అలైహిస్సులాం) అడిగిన రెండవ ప్రశ్నలోనికి వద్దాం.

ఈమాన్

వాస్తవానికి ఈమాన్ అనేది విశ్వసాలూ, ఆచరణల కలయిక. విశ్వసాలు అనేవి హృదయము మరియు నోటితో సంబంధం కలిగి వుంటే, ఆచరణలు మాత్రం హృదయము, నోరు మరియు ఇతర ఆవయవాలతో సంబంధం కలిగి వుంటాయి.

దివ్య భురానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“కానీ అల్లాహ్ మీలో విశ్వసం పట్ల ప్రేమను కలుగజేశాడు, దానిని మీకు మనోరంజకమైనదిగా చేశాడు.” (హజురాత్ : 7)

“విశ్వసించండి అల్లాహ్నా, ఆయన పంపిన నిరక్రాస్యాషైన ప్రవక్తను”.
(ఆరాఫ్ : 158)

మనం నోటితో పలికే ‘లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్, మహమృదురసూలుల్లాహ్’ సాక్ష్యం యొక్క ఆర్థం కూడా యిదే.

ఈమాన్కు హృదయం ద్వారా, నోటి ద్వారా సంబంధం వుండని దీని ద్వారా తెలుస్తోంది.

యిక ఆచరణలు కూడా ఈమాన్లో అంతర్భాగమే అని చెబుతూ అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ఈ మీ విశ్వసాన్ని అల్లాహ్ ఏ మాత్రం వృథా కానివ్వదు”. (బఖర : 143)

అంటే ఖిబ్లా మార్పుకు పూర్వం ముస్లిములు చదివిన నమాజులు అన్న మాట. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మదీనా నగరానికి వలస వచ్చిన తరువాత దాదాపు 16, 17 నెలల వరకు కూడా బైతుల్ మబ్రిన్ వైపుకు తిరిగే నమాజ్ చేసేవారు. ఆ తరువాత ఖిబ్లా మార్పుకు సంబంధించిన దైవసూక్తి అవతరించినది. కానీ అప్పటికే కొంతమంది సహచరులు నిర్యాణం చెంది

పున్నారు. అందుకే కొందరు ముస్లి ములు, మరణించిన తమ సోదరుల నమాజ్ విషయం ఏమనుతుందో అని ఆందోళన పడుతున్న తరుణంలో ఈ ఆయత్ అవతరించింది.

(సహీ బుఖారి : 40)

ఈ ఆయత్లో అల్లాహ్ నమాజ్ను ఈమాన్ లాగా వివరించి చెప్పాడు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కూడా తన ప్రామాణిక హదీసుల్లో ఆచరణలను ఈమాన్ లాగా వివరించి చెప్పారు.

అబూ హుర్రో (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రచించారు:

ఈమాన్ శాఖలు 70కి పైగా లేక 60కి పైగా పున్నాయి. అందులో అన్నిటికన్నా ఉత్తమమైనది ‘లా ఇలాహా ఇల్లల్లాహ్’ అని పలకడం మరియు అన్నిటికన్నా తక్కువైనది దారిలో పడిపున్న నష్టం కలిగించే వస్తువును తీసేయడం, బిడియం కూడా విశ్వాసంలో భాగమే.

(సహీ ముస్లిం : కిత్తాబుల్ ఈమాన్, బాబ్ : బయాని అదది షోబిల్ ఈమాని)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇతర హదీసుల్లో జిహోద్నూ, లైలతుల్ ఖాద్ిలో చేసే ప్రార్థనలనూ, రంజాన్ నెల ఉపవాసాలనూ, తరావీహ్ నమాజ్ చదవడాన్ని, మరియు ప్రతిరోజూ ఐదు సార్లు నమాజ్ సలుపడాన్ని కూడా ఈమాన్ అని వివరించారు.

ఇంకో హదీసులో - అన్నింటికన్నా ఉత్తమ ఆచరణ ఏది? అని తన సహచరులు అడిగిన ప్రశ్నకు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ - “అల్లాహ్నా, ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) నూ విశ్వసించడం” అని పలికారు.

ఈమాన్ లో ఇమిడి పున్న ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే - అది పెరుగుతూ తగ్గుతూ వుంటుంది. అల్లాహ్కు విధేయత చూపడం ద్వారా ఇది పెరిగితే, అతనికి అవిధేయత చూపడం ద్వారా తగ్గుతూ వుంటుంది.

“వారి సమక్కంలో అల్లాహ్ ఆయతులు పారాయణం చెయ్యబడినప్పుడు వారి విశ్వాసం పెరుగుతుంది”. (అన్ఫాల్ : 2)

105

“తమ విశ్వాసానికి వారు అదనంగా యింకా విశ్వాసాన్ని పెంచుకోవాలని”. (పతహో : 4)

“విశ్వసించిన వారి విశ్వాసాన్ని వాస్తవంగానే (అవతరించిన ప్రతి సూరా) పెంచింది”. (తోబా : 124)

“.... దానిని విని వారి విశ్వాసం ద్వ్యగుణీకృతమయ్యంది.”

(ఆలి ఇమ్రాన్ : 173)

“ఈ సంఘటన వారి విశ్వాసాన్ని, వారి ఆత్మ సమర్పణను మరింత అధికం చేసింది.” (అహోజాబ్ : 22)

హంజలా (రజి అల్లాహు అన్ను) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘమైన హదీసులో తను దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) దగ్గర ఇలా విన్నవించుకున్నారు: ఓ దైవ ప్రవక్త! మేము మీ సన్నిధిలో వున్నప్పుడు మీరు మాకు స్వర్గ నరక విశేషాలను గూర్చి వివరిస్తుంటే వాటిని మేము కళ్చారా చూస్తున్నామా అన్న అనుభూతి కలుగుతూ వుంటుంది. కానీ మేము తిరిగి మా భార్య పిల్లల దగ్గరికశ్చే సరికి వారి ధ్వాసలో మరియు ఇతర వ్యవహారాల్లో పడి చాలా విషయాలు మరిచి పోతూ వుంటాము. దీనికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ : నా ప్రాణం ఎవరి చేతుల్లో వుందో ఆ శక్తి స్వరూపుని సాక్షిగా! ఒక వేళ మీకు ఎల్లావేళలా నా సన్నిధిలో వున్నప్పుడు కలిగే అనుభూతే కలుగుతూ వుండి మీరు గనక అల్లాహ్నాను జ్ఞాపకం వుంచుకుంటే (స్వయమా) దైవ దూతులు మీతో మీ పరుపుల మీద, మీరు దారిలో నడుస్తూ వున్నప్పుడు కరచాలనం చేస్తారు. (వాస్తవమేమిటంటే) ఓ సమయం ప్రాపంచిక వ్యవహారాల కోసమైతే మరో సమయం అల్లాహ్ ధ్వానం కోసం (ఈ మాటలు మూడు సార్లు పలికారు) అని హితవు పలికారు.

(సహీ ముస్లిం : కిత్తాబుత్తోబా, బాబ్ : ఫజ్జి దవామిజ్జిక్రీ వ జవాజి తర్క్ జాలిక)

పైన పేర్కొన్న రుజువుల ద్వారా ఈమాన్ అనేది ఎల్లప్పుడూ ఒకేలాగ వుండదనీ, అది పెరుగుతూ, తగ్గుతూ వుంటుందనీ స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

ఈమాన్ లో ఇమిడి పున్న మరో విషయం ఏమిటంటే అది అందరి మధ్య ఒకేలాగ వుండదు. వ్యక్తి వ్యక్తికీ మారుతూ వుంటుంది.

“ఇప్పుడు వారిలో ఒకడు తన ఆత్మకు అన్యాయం చేసుకుంటున్నాడు, మరొకడు మధ్యఫ్సంగా వుంటున్నాడు, ఇంకొకడు అల్లాహ్ అనుమతితో పుణ్యకార్యాల్లో ముందడుగు వేస్తున్నాడు.” (ఫాతిర్ : 22)

జిబుయాల్ (అలైహిస్సులం) ఈమాన్ గురించి, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కు అడిగిన ప్రశ్నకు ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) యిచ్చిన జవాబు యిది :

ఈమాన్ అంటే - అల్లాహ్ నూ, ఆయన దూతులనూ, ఆయన గ్రంథాలనూ ఆయన ప్రవక్తలనూ, పరలోక దినాన్నీ మరియు విధిప్రాత, దాని మంచీ చెడులను విశ్వసించాలి.

ఈ విషయాన్నే ధృవ పరుస్తూ దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

“సత్కార్యం అంటే మీరు మీ ముఖాలను తూర్పుకో, పడమరకో త్రిప్పటం కాదు. సత్కార్యం అంటే మనిషి అల్లాహ్ నూ, అంతిమ దినాన్నీ, దూతులనూ, అల్లాహ్ అవతరింపజేసిన గ్రంథాన్నీ, ఆయన ప్రవక్తలనూ హృదయ హృద్వకంగా విశ్వసించటం.” (బఖర : 177)

“మేము ప్రతి వస్తువునూ ఒక విధి నిర్దియంతో పాటు సృష్టించాము”.

(ఖమర్ : 49)

వాస్తవానికి ఈ ఆరు విషయాలు విశ్వసానికి మూల స్థంభాల లాంటివి. వీటిలో ఏది లోపించినా అతని విశ్వాసం అల్లాహ్ సన్నిధిలో స్వీకార యోగ్యం కాదు. అదీగాక, హృదయంలో విశ్వాసం పటిష్టంగా వున్నప్పుడే ఎవరైనా మనస్సార్థిగా తదనుగుణంగా ఆచరించగలుగుతారు.

అల్లాహ్ యిష్టపడేది కూడా అదే.

యిక ఈ ఆరు విషయాలను గూర్చి వివరంగా తెలుసుకుండాం.

1) అల్లాహ్ ను విశ్వసించడం :

అల్లాహ్ ను విశ్వసించడమంటే, అల్లాహ్ ఉనికినీ, ఆయనకు ముందు ఎవరూ లేరనీ, ఆయన తర్వాత కూడా ఎవరూ లేరనీ, ఆయన ఏకత్వాన్ని అంటే

రుబూబియత్, ఉలూహియత్, అస్సా వ సిఫాత్లలో ఒక్కడనీ, మనస్సార్థిగా విశ్వసించడం అన్నమాట.

దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“భూమిలోనూ, ఆకాశాలలోనూ ప్రతి వస్తువూ అల్లాహ్ పవిత్రతను కొనియాడుతోంది. ఆయనే శక్తి మంతుడు, వివేక మంతుడూను. భూమ్యాకాశాల సాప్రాజ్యానికి ప్రభువు ఆయనే. ఆయనే జీవితాన్ని ప్రసాదిస్తున్నాడు, మరణాన్ని కలిగిస్తున్నాడు, ప్రతి వస్తువుపై అధికారం కలిగి వున్నాడు. ఆయనే ఆరంభమూ, ఆయనే అంతమూ, ఆయనే బాహ్యమూ, ఆయనే గూఢమూ. ఆయనకు ప్రతి వస్తువును గురించి తెలుసు. ఆయనే ఆకాశాలనూ భూమినీ ఆరు దినాలలో సృష్టించాడు, తరువాత అధికార పీతాన్ని (ఆర్బిను) అధిష్టించాడు. భూమి లోపలకు పోయేదీ, అందులో నుండి బయటకు వచ్చేదీ, ఆకాశం నుండి దిగేదీ, దాని లోపలికి ఎక్కేదీ అంతా ఆయన జ్ఞాన పరిధిలో వుంది. మీరు ఎక్కుడ వున్న ఆయన మీతో వున్నాడు. మీరు ఏ పని చేస్తూ వున్న దానిని ఆయన చూస్తున్నాడు. ఆయనే భూమ్యాకాశాల సాప్రాజ్యానికి అధిపతి. సమస్త వ్యవహారాలూ నిర్దయ నిమిత్తం ఆయన వైపునకే తీసుకుపోబడతాయి. ఆయనే రాత్రిని పగలులోకి, పగలును రాత్రిలోకి ప్రవేశింపజేస్తాడు. హృదయాలలో దాగి వున్న రహస్యాలను పైతం ఆయన ఎరుగును”. (హదీద్ : 1-6)

“అల్లాహ్ - ఆయన తప్ప మరొక ఆరాధ్య దైవం ఎవ్వడూ లేదు. సకల చరాచర సృష్టికి మూలాధారం ఆయన. ఆయన సజీవుడు, నిత్యుడు, అనంతుడు. ఆయన నిదురష్టుడు, ఆయనకు కునుకూ రాదు. భూమ్యాకాశాలలో వున్న సమస్తమూ ఆయనదే. ఆయన సముద్రంలో ఆయన అనుజ్జలేకుండా సిఫారసు చెయ్యగలవాడెవ్వడు? ప్రజల ముందు వున్న దానినీ ఆయన ఎరుగును, వారికి గుప్తంగా వున్నదీ ఆయనకు తెలుసు. ఆయన స్వయంగా తెలియ జెయ్యాలని అభిలషిస్తే తప్ప ఆయనకున్న జ్ఞాన విశేషాలలోని ఏ విషయమూ వారి గ్రహణ పరిధిలోకి రాదు. ఆయన రాజ్యాధికారం ఆకాశాలనూ భూమినీ పరివేష్టించి వున్నది. వాటి సంరక్షణ ఆయనకు ఎంత మాత్రం అలసట కలిగించదు. ఆయనే సర్వాధికుడు, సర్వోత్తముడూను”. (బఖర : 255)

“ఇలా చెప్పేయు : ఆయన అల్లాహ్ - అద్వితీయుడు, అల్లాహ్ నిరోహ్కొ పరుడు. ఎవరి ఆధారమూ, ఎవరి అవసరమూ లేనివాడు. అందరూ ఆయనపై ఆధారపడేవారే. ఆయనకు సంతానం ఎవరూ లేరు. ఆయన కూడా ఎవరి సంతానమూ కాదు. ఆయనకు సరిసమానులు కూడా ఎవరూ లేరు.”

(ఇబ్రాహిమ్ : 1-4)

2) దైవ దూతులను విశ్వసించడం :

దైవ దూతులు అగోచర విషయాలకు సంబంధించిన వారు. వారు కూడా ఇతర సృష్టి రాసుల లాగ అల్లాహ్ చే సృష్టించబడినవారు. గౌరవనీయులైన అల్లాహ్ దాసులు. అల్లాహ్ వీరిని మానవ బలహీనతలకు అతీతంగా, ఎల్లప్పుడూ అల్లాహ్ ను ఆరాధించేవారుగా, సమస్త పాపాలకు దూరంగా చేసి కాంతితో సృష్టించాడు. విధి నిర్వహణలో తన అజ్ఞలకు, అదేశాలకు కార్యరూపం యిచ్చే అతి మహత్తరమైన బాధ్యతను అల్లాహ్ వీరిపై మోపాడు. దైవదూతులు కూడా ఈ విషయాల్లో గర్వానికి ఏ మాత్రం లోను కాకుండా అత్యంత వినయ విధేయత లతో అల్లాహ్ ను ఆరాధిస్తూ, ఆయన ఇచ్చే అజ్ఞలకు శిరసావహించి తదను గుణంగా వాటిని ఆచరణలో పెడుతూ వుంటారు.

“భూమిపైనా, ఆకాశాలలోనూ సృజింప బడినవన్నీ అల్లాహ్ వే. ఆయన వద్ద ఉండే (దైవ దూతులు) వారు తమను తాము గొప్పవారుగా భావించుకొని ఆయన దాస్యాన్ని ధిక్కరించరు, బాధపడరు కూడా. రేయింబవళ్ళా ఆయన స్తోత్రం చేస్తానే వుంటారు, విశ్రమించరు.” (అంబియా : 19-20)

“వారు (దైవదూతులు) అల్లాహ్ దాసులు, వారికి గౌరవం ఇవ్వబడింది. వారు ఆయన సాన్నిధ్యంలో ముందుకు వచ్చి మాట్లాడరు. కేవలం ఆయన అజ్ఞ ప్రకారమే నడుచుకుంటారు.” (అంబియా : 26-27)

“నీ ప్రభువు సన్నిధిలో సన్నిహిత స్థానం కలిగి వుండే దైవ దూతులు ఎన్నడూ తమ గొప్పతనానికి గర్వపడి ఆయన ఆరాధనకు విముఖులు కారు. ఆయనను స్తుతిస్తా వుంటారు. ఆయన ముందు సజ్జా చేస్తా వినమ్రులై వుంటారు.” (ఆరాఫ్ : 206)

“వారు (దైవ దూతులు) ఎన్నటికీ అల్లాహ్ అజ్ఞను ఉల్లంఘించరు. వారు తమకు ఏ ఆజ్ఞ యిచ్చినా దానిని పాటిస్తారు.” (తప్పీమ్ : 6)

107

ఆయోపా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు : దైవదూతులు కాంతితో సృష్టించబడ్డారు, జిన్నాతులు పాగలేని అగ్ని యొక్క మంటల్తో సృష్టించబడ్డారు మరియు ఆదమ్ (అలైహిస్సులాం) మీకిది పరకే (ఖురానులో) వివరించబడ్డ దానితో (అంటే మట్టితో)

(సహీ ముస్లిం : కితాబుజ్ఞహలద్, బాబ్ : ఫీ అహాదీసి ముతఫరిఖతిన్)

ఈక వీరి సంఖ్య విషయానికొస్తే - వీరి సంఖ్య కేవలం అల్లాహ్ కు తప్ప మరెవరికి తెలియదు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసుల ద్వారా వీరి సంఖ్య చాలా ఎక్కువగానే వుందని అర్థమవుతుంది.

మాలిక్ బిన్ సాసా (రజి అల్లాహు అన్న) మేరాజ్ యాత్రను గురించి ఉల్లేఖించిన సుదీర్ఘమైన హదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:

(ఏడవ ఆకాశం దాటాక) అక్కణ్ణుంచి నన్ను ‘బైతుల్ మామూర్’ దగ్గరకు తీసుకెళ్ళడం జరిగింది. దాన్ని చూసి నేను - “ఇదేమిటి అని అడిగాను. జిభుయాల్ (అలైహిస్సులాం) జవాబిస్తూ : ఇదే బైతుల్ మామూర్ అని ఇక్కడ ప్రతిరోజూ డెబ్బ వేల మంది దైవదూతులు ప్రార్థన చేస్తారు. ఇలా ప్రార్థన చేసిన డెబ్బ వేల మంది దైవ దూతులు తిరిగి ప్రథయం రోజు వరకూ ఇక్కడ ప్రార్థన చేయ దానికి రాలేరు” అని వివరించారు. (అంటే వారి సంఖ్య అసంఖ్యాకంగా వున్నం దున ఏ ఒక్కరికి ఇక్కడ రెండవ సారి ప్రార్థన చేసే అవకాశమే రాదన్నమాట)

(సహీ బుఖారి : కితాబుల్ బద్దయిల్ భాల్, బాబ్ : జిక్రుల్ మలాయిక)

దైవదూతులను విశ్వసించడంలో ముఖ్యంగా మూడు అంశాలు ఇమిడి వున్నాయి. అవేమిటంటే :

- 1) దైవ దూతుల ఉనికిని విశ్వసించడం
- 2) వారి గుణగణాలను విశ్వసించడం
- 3) వారు నిర్ణయించే కార్యాలను విశ్వసించడం.

దైవదూతుల ఉనికిని విశ్వసించడం :

దైవదూతుల ఉనికిని విశ్వసించడమంటే - దైవదూతులు కూడా అల్లాహ్ సృష్టిలో అంతర్భాగమని విశ్వసించడం. వారిలో కొందరి పేర్లను అల్లాహ్ మనకు తెలియజేశాడు, కొందరి పేర్లను తెలుపచేదు.

ఏరిలో జిబ్రిల్ (అలైహిస్సులాం), మికాయిల్ (అలైహిస్సులాం), మాలిక్ (అలైహిస్సులాం) మరియు ఇస్రాఫీల్ (అలైహిస్సులాం) ప్రముఖులు.

వారి గుణగణాలను విశ్వసించడం:

వారి గుణగణాలను విశ్వసించడమంటే - అల్లాహ్ వారిని ఏమే విశేష గుణాలతోనయితే సృజించాడో వాటిని హృదయపూర్వకంగా విశ్వసించడం. అల్లాహ్ దైవదూతులను రెక్కలు కలవారుగా, ఆయన ఆజ్ఞానుసారం తమ రూపాలను మానవాకారంలోకి మార్చుకొనగలవారుగా, సమస్త పాపాలకు అతీతంగా సృజించాడు.

“అల్లాహ్ మాత్రమే స్తుతింపదగినవాడు. ఆయన ఆకాశాలనూ, భూమినీ సృష్టించాడు. ఆయన దైవ దూతులను సందేశ హరులుగా నియమిస్తాడు. వారికి రెండేసి, మూతేసి, నాలుగేసి రెక్కలు వుంటాయి.” (ఫాతిర్ : 1)

అబ్బుల్లా బిన్ మన్జూద్ (రజి అల్లాహు అన్ము) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జిబ్రిల్ (అలైహిస్సులాం) ను ఆయన అనలు రూపంలో చూడగా ఆయనకు 600 రెక్కలు వున్నాయి.

(సహీ బుఖారి:4856)

అలాగే, దివ్యభురానులో అల్లాహ్ మర్యాద (అలైహిస్సులాం), ఇబ్రాహీం (అలైహిస్సులాం) మరియు లూత్ (అలైహిస్సులాం) ల వృత్తాంతాలను వివరిస్తూ దైవదూతులు మానవాకారంలో ఏరి దగ్గరకు రావడాన్ని ప్రస్తావించాడు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వద్దకు కూడా ‘హదీసే జిబ్రిల్ లో వివరించబడిన విధంగా జిబ్రిల్ (అలైహిస్సులాం) మానవాకారంలోనే విచ్చేశారు. ఆ మాటకౌస్త తన ఇరవై మూడేళ్ళ దొత్య కాలంలో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జిబ్రిల్ (అలైహిస్సులాం) ను ఆయన

అనలు రూపంలో కేవలం రెండు సార్లు మాత్రమే చూశారు.

(సహీ బుఖారి : 4855)

వారు నిర్వహించే కార్యాలను విశ్వసించడం :

దైవ దూతులు రాత్రింబవణ్ణు అల్లాహ్ స్తోత్రంతో పాటు ఆయన ఆరాధన చేస్తా వుంటారు. దీనికి వారు గర్వపడరు. ఏ మాత్రం అలసటనూ ప్రదర్శించరు. అయితే దివ్యభురానునూ, దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసులను క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేస్తే కొన్ని ప్రత్యేక దైవదూతులను అల్లాహ్ కొన్ని ప్రత్యేక కార్యాల నిర్వహణ బాధ్యతలను అప్పగించి వున్నాడని అర్థమవుతుంది.

- 1) జిబ్రిల్ (అలైహిస్సులాం) కు దైవ ప్రవక్త లందరి వద్దకూ ‘వహీ’ని తీసుకెళ్ళే బాధ్యత.
- 2) మికాయిల్ (అలైహిస్సులాం) కు వర్ధము, వివిధ వృక్షరాసుల బాధ్యత.
- 3) ఇస్రాఫీల్ (అలైహిస్సులాం) కు ప్రథయం ఆరంభానికి ముందూ, తిరిగి యావత్ మానవ జాతిని పునరుష్టివింప జేసేందుకు శంఖం పూరించే బాధ్యత.
- 4) మాలిక్ (అలైహిస్సులాం) మరియు ఆయన సహాయకులకు నరకవాసులను శిక్షించే బాధ్యత.
- 5) మలికుల్ మౌత్ మరియు ఆయన సహాయకులకు ప్రాణాలు తీసే బాధ్యత.
- 6) కిరాముల్ కాతిబూన్లకు ప్రజల ఆచరణలను రికార్డు చేసే బాధ్యత.
- 7) మున్సూర్ నకీర్ లకు సమాధిలో ప్రశ్నించే బాధ్యత.
- 8) కొందరికి అర్వ ను మోసే బాధ్యత.
- 9) కొందరికి, తల్లుల గర్భాలలో బిడ్డ రూపం దాల్చిన పసిపిల్లల జాతకాన్ని ప్రాసే బాధ్యత.

- 10) కొందరికి, ధార్మిక సమావేశాలను సందర్శించి అక్కడ జరిగిన విశేషాలను (అల్లాహోకు అంతా తెలిసి పున్పటికీ) అల్లాహోకు చేరవేసే బాధ్యత.

వీరేకాక, ఇంకా ఎందరో అసంఖ్యాకమైన దైవ దూతలు ఇతర కార్యాలలో నిమగ్నమై వుంటారు. వారి వాస్తవిక విషయాలు అల్లాహోకు మాత్రమే తెలుసు.

- “నీ ప్రభువు సైన్యాలను స్వయంగా ఆయన తప్ప మరెవరూ ఎరుగరు.”
(ముఫ్ఫస్సిర్ : 31)

యిక దైవ దూతలను విశ్వసించడము వల్ల మనకు కలిగే ప్రయోజనాల విషయానికొస్తే- దైవ దూతల శక్తి సామర్థ్యాలను తెలుసుకోవడం ద్వారా మనం అల్లాహో గొప్పదనాన్ని, ఆయన అధికారాలను, శక్తి సామర్థ్యాలను ఊహించవచ్చు. అంతే కాక, అల్లాహో వారిని మానవ మాత్రులను కనిపెట్టుకొని వుండే బాధ్యతను అప్పగించి, కొన్ని ప్రత్యేక ఆచరణలు చేసే వ్యక్తుల గురించి ప్రార్థన మరియు సిఫారసు చేసే అధికారాన్ని కూడా వారికి యిచ్చాడు.

దైవ దూతలు ప్రార్థించే వ్యక్తుల్లో - రాత్రి పడుకొనే ముందు వజ్ఞా చేసి, అల్లాహో ధ్యానం చేసి పడుకొనే వారు, మష్టించే నమాజ్ కోసం వేచి చూసే వారు, నమాజ్ లో మొదటి పంక్తిలో నిలబడేవారు, ప్రత్యక్షంగా తమ ముందు లేని తమ సోదరుణ్ణి గురించి ప్రార్థించే వారు, నమాజ్ లో ఘాతిహో సూరా పరించిన తర్వాత ఇమాం తో కలిసి బిగ్గరగా ఆమీన్ పలికేవారు, అనారోగ్యంతో వున్న రోగులను పరామర్థించేవారు కొందరు.

3) అల్లాహో గ్రంథాలను విశ్వసించడం :

అల్లాహో గ్రంథాలంపే - మానవాలి శ్రేయస్సు కొరకు వివిధ కాలాల్లో ఈ భూమిపైకి పంపబడిన దైవ ప్రవక్తలపై అల్లాహో అవతరింపజేసిన గ్రంథాలు అన్నమాట.

- “ప్రతి యుగానికి ఒక గ్రంథం వున్నది.” (రాద్ : 38)

అల్లాహో గ్రంథాలను విశ్వసించడంలో నాలుగు అంశాలు ఇమిడి వున్నాయి.

1. అల్లాహో గ్రంథాలన్నీ, స్వయంగా అల్లాహో ఆకాశం నుండి తన ప్రవక్తలపై అవతరింపజేసిన సత్యగ్రంథాలన్నీ, ఏ ప్రవక్త తన స్వహస్తాలతో లిభించినవి కావని మనస్సుర్చిగా విశ్వసించాలి.

“ఇలా ప్రకటించండి: మేమంతా అల్లాహోనూ, ఆయన మా వైపుకు పంపిన హితోపదేశాన్ని విశ్వసించాము. ఇంకా ఇబ్రాహిము, ఇస్మాయిలు, ఇస్మాఇలు, యాఖూబు, యాఖూబు సంతానంపై అవతరించిన దానినీ, మూసాకూ, ఈసాకు ఇతర ప్రవక్తలందరికి వారి ప్రభువు ప్రసాదించిన దానినీ మేము విశ్వసించాము. వారిలో ఏ ఒక్కరి పట్లా మేము భేదభావం చూపము. మమ్మల్ని మేము ముస్లిములుగా అల్లాహోకు సమర్పించుకున్నాము.” (బభర : 136)

2. అల్లాహో మనకు తెలియజేసిన గ్రంథాలను విశ్వసిస్తూ, ఆయన తెలియజేయని గ్రంథాలను కూడా విశ్వసించాలి.

అంటే - జబూర్ దావూద్ (అలైహిస్సులాం) పై, తౌరాత్ మూసా (అలైహిస్సులాం) పై, ఇంజీలు ఈసా (అలైహిస్సులాం) పై మరియు ఆఖరిగా ఖురాను మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పై అవతరించిన గ్రంథాలని విశ్వసించాలి.

దివ్యఖురాన్లో అల్లాహో తౌరాతు నుద్దేశించి యిలా సెలవిచ్చాడు.

“మేము జీవితానికి సంబంధించిన ప్రతి రంగానికి కావలసిన హిత బోధనూ, ప్రతి వ్యవహారానికి సంబంధించిన సృష్టిమైన మార్గదర్శకత్వాన్ని శిలా ఘలకాలపై ప్రాసి మూసా (అలైహిస్సులాం)కు యిచ్చాము.” (ఆరాఫ్ : 145)

ఈసా (అలైహిస్సులాం) నుద్దేశించి యిలా అన్నాడు :

“మేము ఆయనకు ఇంజీలును ప్రసాదించాము”. (మాజిద : 46)

దావూద్ (అలైహిస్సులాం) నుద్దేశించి యిలా సెలవిచ్చాడు :

“మేము దావూదు (అలైహిస్సులాం)కు జబూర్ ను ప్రసాదించాము”. (నిసా : 163)

యిక దివ్యఖురాను నుద్దేశ్యించి యిలా సెలవిచ్చాడు :

“ప్రవక్త ! నీపై తాను అవతరింపజేసిన దానిని (ఖురానును) తన జ్ఞానంతో అవతరింప జేశానని అల్లాహో సాక్ష్యమిస్తున్నాడు. దీనికి దైవ దూతలు కూడా సాక్షు

లుగా వున్నారు, అల్లాహ్ సాక్షిగా ఉండటమే సరిపోయినప్పటికీ.” (నిసా : 116)

ఏటితో పాటు అల్లాహ్ మనకు తెలియజేయని ఇతర ప్రవక్తలపై అవతరించిన గ్రంథాలను కూడా విశ్వసించాలి.

3. దివ్యభూరానును ‘అల్ పుర్ధాన్ (సత్యాసత్యాలను వేరు పరచి చూపే గ్రంథం) అని అల్లాహ్ సెలవిచ్చాడు. కనుక దివ్య భూరానులో ప్రస్తుతించబడిన ఏ విషయమైనా ఇతర గ్రంథాల ద్వారా కూడా ధృవీకరించబడితే, అలాంటి విషయాలను మాత్రం మానవ స్వరచనలతో భ్రష్ట పట్టకుండా ఇప్పటికీ సురక్షితంగా వున్న సత్య విషయాలు అని విశ్వసించడం.

దివ్యభూరాను తప్ప మిగతా గ్రంథాలన్నీ మానవుల స్వరచనలతో మిళితమై పోయి భ్రష్టపట్టి పోయాయి. కానీ అంతిమ దైవ గ్రంథమైన భూరాను విషయంలో అలా జరగలేదు. అది సాధ్యం కూడా కాజాలదు. కారణం దివ్యభూరాను సంరక్షణ బాధ్యతలను అల్లాహ్ స్వయంగా తనపై వేసుకున్నాడు.

“ఈ జ్ఞాపిక (జిక్) ను మేమే అవతరింప జేశాం. స్వయంగా మేమే ఊనిని రక్షిస్తాము.” (హిజ్ర : 9)

4. అంతిమ దైవ గ్రంథమైన భూరాను అవతరించిన తరువాత, యిక అన్ని గ్రంథాలను వదిలి కేవలం భూరాను అదేశాలను మాత్రమే ఆచరణలో పెట్టడం.

దివ్య భూరాను నుద్దేశ్యంచి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ అతనిని (దైవప్రవక్తను) విశ్వసించి, సమర్థించి, అతనికి సహకరించి, అతనితో అవతరింపజెయబడిన జ్యోతి(దివ్యభూరాన్)ని అనుసరించేవారు మాత్రమే సాఫల్యం పొందుతారు.” (ఆరాఫ్ : 157)

“ప్రవక్త! మేము నీ వద్దకు పంపిన ఈ గ్రంథం సత్యాన్ని తీసుకు వచ్చింది. తనకు ముందు వున్న గ్రంథాన్ని ధృవీకరిస్తుంది, దానిని పరిరక్షిస్తుంది.” (మాజద : 48)

“మేము ఈ గ్రంథాన్ని నీపై ఎందుకు అవతరింప జేశామంటే వారు గురి

అయిన విభేదాల యథార్థాన్ని నీవు వారికి స్పష్టం చేయాలని, ఈ గ్రంథం తనను విశ్వసించే వారికొరకు మార్గదర్శకత్వంగానూ, కారుణ్యంగానూ అవతరించింది.” (నమ్మ : 64)

110

అంటే - ఇతర గ్రంథాలను మానవులు తమ స్వరచనలతో కలిపి భ్రష్టపు పట్టించడం వల్ల భూరాన్ వాటిలోని అసత్యాలను ఎత్తి చూపుతూ సత్యసందేశాలను తీసుకొని అంతిమ దైవ గ్రంథంగా అవతరించింది.

అందుకే యిక ప్రథయం వచ్చే వరకు కేవలం దివ్య భూరానులోని అదేశాలకు లోబడే జీవితం సాగించవలసి వుంటుంది.

యిక దైవ గ్రంథాలను విశ్వసించడం ద్వారా కలిగే ప్రయోజనాలేమిటంటే - తన దానులంటే అల్లాహ్కు ఎంత ప్రేమో, వారి గురించి ఆయన ఎంత శ్రద్ధతీసుకుంటాడో మనం గ్రహించవచ్చు. తద్వారా అల్లాహ్కు కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ జీవితం సాగించి అల్లాహ్ మెప్పును పొందవచ్చు.

4) దైవ ప్రవక్తలను విశ్వసించడం :

ఈ పుడమిపై మానవులకు మార్గదర్శకత్వం కోసం వివిధ కాలాల్లో వారి వారి జాతులలో నుండి ఒక వ్యక్తిని తన ప్రవక్తగా ఎన్నుకొని అల్లాహ్ తన ధర్మాన్ని సందేశాలనూ అతనిపైకి అవతరింపజేశాడు. తద్వారా ఆ జాతికి మార్గ దర్శకత్వం చూపాడు.

యిలా ప్రతి జాతిలోకి ఒక ప్రవక్త ‘అల్లాహ్ను ఆరాధించండి, మిధ్య దేవుళ్ళకు దూరంగా వుండండి’ అన్న సందేశం తీసుకొని పంపబడ్డాడు. వారిపై కేవలం అల్లాహ్ ఆదేశాలను స్పష్టంగా అందజేసే బాధ్యత తప్ప మరొక బాధ్యత వుండేది కాదు.

“మేము ప్రతి జాతిలోనూ ఒక ప్రవక్తను ప్రభవింప జేశాము. అతని ద్వారా అందరికీ ఇలా హెచ్చరిక చేశాము. అల్లాహ్ను ఆరాధించండి, మిధ్య దైవాల ఆరాధనకు దూరంగా వుండండి.” (నమ్మ : 36)

“విషయాన్ని స్పష్టంగా అందజేసే బాధ్యత తప్ప మరొక బాధ్యత కూడా ప్రవక్తలపై వుందా?” (నమ్మ : 35)

దైవప్రవక్తలంతా మానవమాత్రులే. వారు మానవ బలహీనతలకు అతీతులేం కాదు. అయితే అల్లాహు వారిని దైవ దోత్య పదవి కోసం ఎన్నుకొని వారికి రుజుమార్గం చూపించాడు. తమ దోత్య పదవి రీత్యా, తమ భక్తి ప్రపత్తుల రీత్యా వారు అల్లాహుకు అత్యంత ప్రియమైన వారయి వున్నారు. అంతేకానీ, వారు స్వతహోగా తమంతట తాము ఏ సూచనను తేగలిగే శక్తిని కలిగి వుండరు. కేవలం అల్లాహు వారికి ప్రసాదించినది తప్ప.

“వారి ప్రవక్తలు వారితో ఇలా అన్నారు : నిజంగానే మేము మీ వంటి మానవులం తప్ప మరేమీ కాము. కానీ అల్లాహు తన దాసులలో తాను అనుగ్రహిం చదలిచిన వారిని అనుగ్రహిస్తాడు. ఏదైనా ప్రమాణాన్ని తెచ్చి మీకు యివ్యటం అనేది మా అధికారంలో లేదు. ప్రమాణం అనేది అల్లాహు అనుమతి తోనే రాగలుగుతుంది. విశ్వాసులు అల్లాహునే నమ్ముకోవాలి.” (ఇబ్రాహిమం : 11)

యిక దైవ ప్రవక్తలను విశ్వసించడంలో ఇమిడి వున్న అంశాలను గూర్చి తెలుసుకుండా:

1. అల్లాహు చే పంపబడ్డ సమస్త సందేశహరులలో ఏ మాత్రం భేద భావం చూపకుండా అందర్నీ విశ్వసించడం.

“మేము అల్లాహు పంపిన ప్రవక్తలలోని ఏ ఒక్కరినీ భేదభావంతో చూడము. మేము ఆదేశం విన్నాము. శిరసా వహించాము.” (బఫర : 285)

“అల్లాహునూ, ఆయన ప్రవక్తలనూ తిరస్కరించేవారూ, అల్లాహు, ఆయన ప్రవక్తల మధ్య భేదభావం చూపేవారూ, మేము కొందరిని విశ్వసిస్తాము, మరికొందరిని విశ్వసించము’ అని అనేవారూ, అవిశ్వాస విశ్వాసాల మధ్య ఒక కొత్త మార్గాన్ని కనిపెట్టాలనే ఉద్దేశ్యం కలవారూ - వారందరూ పరమ అవిశ్వాసులే. అటువంటి అవిశ్వాసుల కొరకు మేము అత్యంత అవమానకరమైన శిక్షను సిద్ధం చేసి వుంచాము. దీనికి భిన్నంగా అల్లాహునూ, ఆయన ప్రవక్తలందరినీ విశ్వసించి, వారి మధ్య భేదభావం చూపని వారికి మేము వారి ప్రతిఫలాన్ని తప్పక ప్రసాది స్తాము. అల్లాహు అధికంగా మన్నించేవాడూ, అనన్యంగా కరుణించేవాడూను”.

(నిసా : 150-152)

అబ్బుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్ను) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘమైన హదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రకటించారు : నేను విశ్వసించాను అల్లాహునూ, ఆయన ప్రవక్తలనూ.”

(సహీ ముస్లిం : కీతాబుల్ ఫితన్, బాబ్ జిక్రి ఇబ్రైస్యాద్)

దైవ ప్రవక్తలలో ఏ ఒక్కరిని తిరస్కరించినా అందర్నీ తిరస్కరించినట్లు అవుతుంది.

“నూహో జాతి వారు దైవ ప్రవక్తలను తిరస్కరించారు.”

(ఆష్ మాలరా : 105)

మరి చూడబోతే వారు కేవలం నూహో (అలైహిస్సులాం) ను మాత్రమే తిరస్కరించారు. కానీ అల్లాహు వారిని సమస్త దైవ ప్రవక్తలను తిరస్కరించారని ధృష్టికరించాడు.

2. అల్లాహు తెలియజేసిన ప్రవక్తలను విశ్వసిస్తా ఆయన తెలియజేయని ప్రవక్తలను కూడా విశ్వసించడం.

“ఓ ప్రవక్త! నీకు పూర్వం మేము ఎంతో మంది ప్రవక్తలను పంపాము. వారిలో కొందరి పరిస్థితులను నీకు తెలిపాము, కొందరిని గురించి తెలుపలేదు.”

(మూమిన్ : 78)

అల్లాహు ప్రభవింపజేసిన సందేశహరులలో నూహో (అలైహిస్సులాం) మొదటి వారు కాగా మహామృదు (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చివరి వారు.

“ఆయన నూహో ప్రవక్తకు ఆజ్ఞాపించిన ధర్మాన్నే నీకు కూడా నిర్దియిం చాడు. దానినే ఇప్పుడు నీ వైపు మేము వహి ద్వారా పంపాము. దానినే మేము ఇబ్రాహిము (అలైహిస్సులాం)కూ, మూసా (అలైహిస్సులాం)కూ, జసా (అలైహిస్సులాం) కూ బోధించాము. ఈ ధర్మాన్ని స్థాపించండి అనీ, దానిని గురించి విభేదాలకు లోనుకాకండి అనీ తాకీదు చేస్తూ.”

(మారా : 13)

అన్న బిన్ మాలిక్ (రజి అల్లాహు అన్ను) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘ హదీసులో ప్రశ్నయ దినాన ప్రజలు ఆదమ్ (అలైహిస్సులాం) దగ్గరకి సిఫారసు కోసం వెళ్ళినప్పుడు ఆయన ఇలా అంటారని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తెలియజేశారు:

“నేను విశ్వ ప్రభువు సన్నిధిలో మీ కొరకు సిఫారసు చేసేటంతటి వాణ్ణి కాను. మీరు నూహో (అలైహిస్సులాం) దగ్గరికి వెళ్లండి. ఆయన అల్లాహో ప్రభవింప జేసిన సందేశారులలో మొట్టమొదటి వారు.” (సహీ బుఖారి: 6565)

“మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మీలోని ఏ పురుషునికి తండ్రికారు. కానీ ఆయన అల్లాహో ప్రవక్త. దైవ ప్రవక్తల పరంపరను సమాప్తం చేసే చివరి వారు. అల్లాహో సకల విషయాల జ్ఞానం కలవాడు.”

(అహోజాబ్ : 40)

అల్లాహో తెలియజేసిన ప్రవక్తల్లో ఐదుగురు ముఖ్యమైన వారు.

“ఓ! ప్రవక్త! మేము దైవ ప్రవక్తలందరితో చేయించిన వాగ్దానాన్ని జ్ఞాపక ముంచుకో, నీతో కూడా (చేయించాము) మరియు నూహో (అలైహిస్సులాం), ఇబ్రహీమ్ (అలైహిస్సులాం), మూసా (అలైహిస్సులాం), ఈసా (అలైహిస్సులాం)తో కూడా (చేయించాము)”. (అహోజాబ్ : 7)

3. దైవ ప్రవక్తలంతా తమపై మోపబడిన దౌత్య బాధ్యతను సక్రమంగా నిర్వహించారని విశ్వసించడం.

4. మహామృద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అంతిమ దైవ ప్రవక్త అయినదను మరియు ప్రథయం పరకు యిక ఏ ప్రవక్త రాడు గనక సమస్త విశ్వాస, ఆచరణలలో, జీవితానికి సంబంధించిన అన్ని రంగాలలోనూ ఆయనను ఆదర్యంగా తీసుకొని, ఆయనకు విధేయత చూపుతూ ఆయన సున్నత్ ప్రకారం జీవితాన్ని కొనసాగించడం.

యిక దైవ ప్రవక్తలను విశ్వసించడం ద్వారా కలిగే ప్రయోజనమేమిటంటే మానవులంటే అల్లాహోకు ఎంత ప్రేమో, వారి మానాన వారిని వదిలిపెట్టుకుండా, వారికి రుజుమార్దం చూపడానికి ఆయన ఎంత తాపత్రయపడతాడో మనం గ్రహిం చవచ్చు. తద్వారా ఆయనకు కృతజ్ఞతలు తెలిపే దాసులుగా జీవితం గడిపి ఇహపరలోకాల్లో సాఫల్యం పొందవచ్చు.

5) పరలోక దినాన్ని విశ్వసించడం :

పరలోక దినమంటే మానవులందర్నీ పునరుజ్జీవింప జేసి, వారి కర్మలను

గురించి విచారణ జరిపి, వాటికనుగుణంగా స్వర్గ బహుమానాలు కానీ లేక నరక యాతన గానీ వారికి ప్రసాదించే దినం. ఆ తర్వాత స్వర్గ వాసులంతా శాశ్వతంగా స్వర్గంలోనూ, నరకవాసులంతా శాశ్వతంగా నరకంలోనూ వుండి పోతారు. యిక వారికి మరణం అనేది సంభవించదు. యీ విషయాలన్నిటినీ మనస్సుర్చిగా విశ్వసించాలి.

అయితే ఇది ఎప్పుడు సంభవిస్తుందో అల్లాహోకు తప్ప మరెవరికి తెలియదు.

దివ్య ఖురానులో అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“నిశ్చయంగా ప్రథయ గడియ తప్పకుండా వస్తుంది. అది వచ్చే విషయం గురించి ఏ మాత్రం సందేహం లేదు. కానీ చాలా మంది నమ్మరు”.

(మూమిన్ : 59)

“మీకు ఏ విషయం గురించి వాగ్దానం చేయబడుతోందో అది సత్యం. కర్మలకు ప్రతిఫలం లభించటం అనే పని తప్పకుండా జరుగవలసి వున్నది.”

(జారియాత్ : 5-6)

“ఆ ఘుసియకు సంబంధించిన జ్ఞానం అల్లాహో వద్ద మాత్రమే వున్నది.”

(లుఖ్మాన్ : 34)

యిక పరలోక దినాన్ని విశ్వసించడంలో ఇమిడి వున్న అంశాలను గూర్చి తెలుసుకుండా.

పరలోక దినాన్ని విశ్వసించడమంటే - మరణాన్ని, సమాధిలో ప్రశ్నించబడ టాన్ని, సమాధిలో దొరికే బహుమానాలు లేక శిక్షలు, శంఖం పూరించబడటం, మానవులంతా సమాధులలో నుండి పునరుజ్జీవులై ఒక చోట సమీకరించబడటం, కర్మల విచారణ, నరకంపై వున్న పుల్ సిరాత్ వంతెన, కౌసర్ సరస్సు, సిఫారసు, ఆఖరుగా స్వర్గ నరకాలు - ఇవన్నీ సత్యమని మనస్సుర్చిగా విశ్వసించడం.

మరణం:

మరణాన్ని గూర్చి అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“మీపై నియమించబడిన మృత్యుదూత మిమ్మల్ని పూర్తిగా కైవసం

చేసుకుంటాడు. తరువాత మీరు మీ ప్రభువు వైపునకు మరలింపబడి తీసుకు పోబడుతారు.”
(సజ్దా : 11)

“ప్రతి మనిషి మరణిస్తాడు. మీరంతా మీ పూర్తి ప్రతిఫలాన్ని ప్రథయం నాడు పొందుతారు.”
(ఆలి ఇమూన్ : 185)

సమాధి విచారణ - బహుమానాలు, శిక్షలు :

సమాధి జీవితాన్ని గూర్చి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“ఈ (మరణించేవారి) అందరి వెనుక ఒక గోడ (బరజభీ) అడ్డంగా వున్నది. అది మరొక జీవితం వచ్చే వరకు వుంటుంది.”
(మూలినువ్ : 100)

“ఈ దుర్మార్గులు మరణ వేదనలో మునిగితేలుతూ వుండగా దైవమాతలు తమ హస్తాలను చాపి - ఇటు తెండి! బయటకు తియ్యండి మీ ప్రాణాలను, అల్లాహ్ పై అపనింద మొపి అన్యాయంగా కూసిన కూతలకూ, ఆయన ఆయతుల పట్ల తలబిరుసుతనం ప్రదర్శించినందుకూ ఘలితంగా ఈ రోజు మీకు అవమాన కరమైన శిక్ష విధించబడుతుంది అని అంటూ వుండగా ఆ దృశ్యాన్ని నీవు చూడగలిగితే ఎంత బాగుంటుంది!”
(అన్ ఆమ్ : 93)

బారా బిన్ ఆజిబ్ (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ఉద్బేధించారు : ఖురానులోని “ఒక స్థిరమైన వాక్కు ఆధారంగా ఇహలోకం లోనూ పరలోకం లోనూ విశ్వాసులకు అల్లాహ్ నిలకడను ప్రసాదిస్తాడు.” (14:11) అన్న దైవ సూక్తి సమాధి శిక్షను వివరిస్తూ అవతరించింది. (సమాధిలో) మృతునితో “నీ ప్రభువు ఎవరు? అని అడగబడుతుంది. దానికతడు అల్లాహ్ నా ప్రభువు మరియు నా ప్రవక్త మహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అని జవాబిస్తాడు. పై ఆయతుకు వివరణ యిదే.”

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ జన్ వసిఫతి, బాబ్ : ఆర్జిల్ మక్ అది అలల్ మయ్యతి వ అజాబిల్ ఖల్)

ఇతర హదీసుల్లో “నీ ధర్యం ఏది?” అని కూడా ప్రశ్నించబడుతాడని వచ్చింది. పై హదీసులో స్థిర వాక్కు అంచే ‘లా ఇలాహా ఇల్లల్లాహ్, మహమ్మదు రసూలుల్లాహ్’ అని తెలుస్తానే వుంది. అయితే కేవలం విశ్వాసులు మాత్రమే పై ప్రశ్నలకు సరియైన సమాధానం యివ్వగలుగుతారు. దానికి వారి సమాధి

విశాలం గావింపబడుతుంది. ముట్టికుగైలు, కపట విశ్వాసులు అక్కడ సరియైన సమాధానం యివ్వలేరు. ఘలితంగా వారు ప్రథయం రోజు వరకు సమాధిలో శిక్షించబడుతుంటారు.

అనన్ (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు. “మీరు మీ మృతుల్ని ఖననం చేయడం మానేస్తారేమో అన్న సంకోచం నాకు వుండకపోతే నేను అల్లాహ్తో సమాధి శిక్షను మీకు వినిపించమని ప్రార్థించేవాళ్ళి.”

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ జన్ వ సిఫతి, బాబ్ : ఆర్జిల్ మక్ అది అలల్ మయ్యతి వ అజాబిల్ ఖల్)

మృతునికి ప్రతి రోజు ఉదయం, సాయంత్రం (సమాధిలో) అతని నివాసాన్ని చూపించటం జరుగుతుంది. మృతుడు గనక స్వర్గవాసి ఐతే అతనికి స్వర్గంలోని తన నివాసాన్ని, నరకవాసి అయితే నరకంలోని తన నివాసాన్ని చూపించటం జరుగుతుంది. అతనితో, ఇది నీ నివాస స్థలం, ప్రథయం రోజు అల్లాహ్ నీకు ఇక్కడికే చేరుస్తాడు’ అని అతనితో చెప్పబడుతుంది.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ జన్ వ సిఫతి, బాబ్ : ఆర్జిల్ మక్ అది అలల్ మయ్యతి వ అజాబిల్ ఖల్)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) స్వయంగా ప్రతి సమాజీలోనూ సమాధి శిక్ష నుండి అల్లాహ్ను శరణు వేడుకొనే వారు.

దురదృష్ట వశాత్తూ నేటి ముస్లిం సమాజంలో కొందరు సమాధి శిక్షను తిరస్కరిస్తున్నారు. ఇలా చేసి వారు అల్లాహ్ను ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)నూ బాహోటంగా తిరస్కరిస్తున్నారు. ఇలాంటి వారు అల్లాహ్కు భయపడాలి.

పునరుభ్యాన బినము - కర్తృల విచారణ :

పునరుభ్యాన దినమును గూర్చి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“మానవులారా! మీకు మరణానంతర జీవితం గురించి ఏదైనా సందేహం వుంటే మీరు ఈ విషయాన్ని తెలుసుకోవాలి. మేము మిమ్మల్ని మట్టితో సృష్టిం చాము, తర్వాత వీర్యబిందువుతో, ఆ తర్వాత నెత్తుటి గడ్డతో, ఆపై మాంసపు కండతో, అది రూపం కలదిగానూ రూపం లేనిదిగానూ ఉంటుంది. (మేము ఈ విషయాన్ని) మీకు యథార్థం ఏమిటో స్ఫ్టం చెయ్యాలని (తెలుపుతున్నాము). మేము కోరిన (వీర్య బిందువు) దానిని ఒక ప్రత్యేక కాలం వరకు మాత్ర గర్భాలలో నిలిపి వుంచుతాము. తరువాత మిమ్మల్ని ఒక శిశువు రూపంలో బయటకు తీస్తాము, మీరు నిండు యోవన దశకు చేరటానికి. మీలో ఒకడు ముందుగానే వెనుకకు పిలుచుకోబడతాడు, మరొకడు అతి నిక్షప్తమైన వయస్సు వైపునకు మరలింపబడతాడు, అంతా తెలిసిన తర్వాత కూడా ఏమీ తెలియకుండా ఉండటానికి. ఎండిపోయిన నేలను మీరు చూసున్నారు. తర్వాత మేము దానిపై వర్షం కురిపించగానే అకస్మాత్తుగా అది పులకరిస్తుంది మరియు ఉబుకుతుంది. ఇంకా అన్ని రకాల మనోహరమైన మొక్కలను మొలకెత్తించటం ప్రారంభిస్తుంది. దీనికంతటికి కారణం అల్లాహోయే సత్యం కావడం, ఆయన మృతులను బ్రతికించటం మరియు ప్రతిదినానిపై అధికారం కలిగి వుండటం. ఇంకా ఏమిటంటే ప్రథయ ఘడియ తప్పకుండా వచ్చి తీరుతుంది. ఇందులో ఏ అనుమానానికి ఆస్కారం లేదు. గోరీలలోకి వెళ్ళిపోయిన వారిని అల్లాహో తప్పకుండా లేపుతాడు.”

(హాజ్ : 5-7)

“ఏమిటీ, నేను చనిపోయిన తర్వాత మట్టి నన్ను బ్రతికించటం నిజంగానే జరుగుతుందా? అని అంటాడు మనిషి. అసలు అతడు ఏమీ కానపుడే మేము అతనిని సృష్టించామన్న విషయం అతడికి జ్ఞాపకం రావటం లేదా? నీ ప్రభువు సాక్షిగా! మేము వారందరినీ, వారితో పాటు పైతానులను కూడా పోగు చేస్తాము”. (మర్యాద : 66-68)

“ఆ రోజున శంఖం పూరించ బడుతుంది. ఆకాశాలలో, భూమిలో వున్న వారంతా చచ్చి పడిపోతారు, అల్లాహో సహివంగా వుంచదలుచుకున్నవారు తప్ప. తరువాత రెండోసారి శంఖం పూరించబడుతుంది. అప్పుడు ఒక్కసారిగా అందరూ లేచి చూడటం ప్రారంభిస్తారు. భూమి తన ప్రభువు తేజస్సుతో వెలిగిపోతుంది.

కర్మల చిట్టా తీసుకు రాబడుతుంది. దైవ ప్రవక్తలూ, సాక్షులూ అందరూ హోజరు పరచబడతారు. ప్రజలకు సరిగ్గా న్యాయంగా తీర్పు చేయబడుతుంది. వారికి ఎలాంటి అన్యాయమూ జరుగదు. ప్రతి ఆత్మకూ అది చేసుకున్న కర్మల ప్రకారం పూర్తి ప్రతిఫలం ఇవ్వబడుతుంది. ప్రజలు చేస్తున్నదంతా అల్లాహోకు తెలుసు.

(జూమర్ : 68-70)

అబ్బుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి అల్లాహు అన్ను) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘ హదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు :

ప్రజలారా! మీరంతా (ప్రభువం నాడు) నగ్గంగా, సున్నతి చేసుకోని స్థితిలో సమావేశ పరచబడతారు. తదుపరి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) - ‘మేము మొదట్లో సృష్టిని చేసినట్లే మట్టి దానిని చేస్తాము. ఇది మాపై బాధ్యతగా వున్న ఒక వాగ్దానం. ఈ పనిని ఎలాగైనా చేయవలసే వున్నది.’ (21:104) అన్న సూక్తి పరించారు.

బాగా తెలుసుకోండి! తీర్పు దినం నాడు అందరి కంటే ముందు ఇబ్రాహీం (అలైహిస్సులాం) గారికి బట్టలు తోడిగించడం జరుగుతుంది.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ జన్ వ సిఫతి, బాబ్ : ఫనాయిద్దునియా వ బయానిల్ హాఫరి యోమిల్ భియామహో)

దీనిపై ఆయోషా (రజి అల్లాహు అన్న) (ఆశ్చర్యం వ్యక్తం చేస్తూ) ఓ దైవ ప్రవక్త ! ‘మగవాళ్ళు, ఆడవాళ్ళు నగ్గంగా ఒకే చోట సమావేశమైతే ఒకర్కొరు చూసుకోరా?’ అని అడిగారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ - ‘ఆ సమయంలో ప్రజలు తీప్రమైన ఆందోళనకు గురై ఒకర్కొరు కనీసం చూసుకొనే స్థితిలో కూడా వుండరు’ అని పలికారు.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ జన్ వ సిఫతి, బాబ్ : ఫనాయిద్దునియా బయానిల్ హాఫరి యోమిల్ భియామహో)

అబ్బుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్ను) కథనం : దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం). “ఆ రోజున ప్రజలందరూ సకలలోకాల ప్రభువు సమక్కంలో నిలబడతారు” అన్న (83:6) దైవ సూక్తి పై వ్యాఖ్యానిస్తూ : ప్రజలు సకల లోకాల ప్రభువు ముందు తమ కర్మల విచారణ కొరకు నిలబడే రోజు

చెమటలో తమ చెవుల వరకు మునిగి వుంటారు అని తెలియజేశారు.

(సహీ బుఖారి : 4938)

“ప్రజలు తమ కర్మలను చూసుకునేందుకు గాను, ఆ రోజున భిన్న పరిష్కారుల్లో అల్లాహ్ వైపునకు మరలుతారు. ఆ తరువాత ఎవడైనా రవ్వంత సత్కార్యం చేసి వున్నా సరే దాన్ని అతను చూసుకుంటాడు. అలాగే ఎవడైనా రవ్వంత దుష్టార్యం చేసి వున్నా సరే దాన్ని అతను చూసుకుంటాడు.”

(జీల్జాల్ : 6-8)

ఆయోషా (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రపచించారు :

‘తీర్పు దినం రోజు అల్లాహ్ ఎవడి దగ్గర్చుండైనా లెక్క తీసుకుంటే యిక వాడు వినాశం పాలైనట్టే’. దీనికి ఆయోషా (రజి అల్లాహు అన్న) మాట్లాడుతూ - మరి అల్లాహ్ ‘అతని నుండి తేలిక పాటి లెక్క తీసుకో బడుతుంది (84 :8) అని సెలవిచ్చాడుగా’ అని విన్నవించుకున్నారు. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) జవాబిస్తూ - ‘తేలికపాటి లెక్క అంటే వాళ్ళు కేవలం హజరు పరచ బడతారు. (కానీ వారిని లెక్కతీసుకోకుండానే వదిలేయడం జరుగుతమింది) కానీ ఎవడి దగ్గర్చుండైతే లెక్క తీసుకుంటాడో వాడు వినాశం పాలైనట్టే’ అని వివరించారు.

(సహీ బుఖారి : 4939)

పుర్ సిరాత్ :

దీనిని గురించి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“మీలో నరకం దరిద్రావులకు పొనివాడెవడూ లేదు. ఇది ఒక నిర్దిత విషయమే దానిని నెరవేర్చటం నీ ప్రభువు బాధ్యత. తర్వాత మేము (ప్రపంచంలో) భయభక్తులు కలిగి వున్న వారిని రక్కిస్తాము. దుర్మార్గులను అందులో (నరకం) వారు పడి వున్న ప్రితిలోనే విడిచి పెడతాము.”

(మర్యాద : 71-72)

పుర్ సిరాత్ వంతెన నరకం పైన నిర్మించ బడివుంది. ప్రతి ఒక్కరికీ ఆ వంతెనను దాటవలసి వుంటుంది.

దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసులను పరిశీలిస్తే మనుషులు తమ విశ్వాస ఆచరణలను బట్టి కొందరు మెరుపు

వేగంతో దాన్ని దాటిపోతే, కొందరు వాయువేగంతో, కొందరు మెల్ల మెల్లగా, కొందరు గాయాలతో దాటిపోగా మరి కొందరు మాత్రం వంతెన క్రిందనే వున్న నరకంలో పడిపోతారని తెలుస్తుంది. అలాగే అది వెంద్రుక కన్నా సన్నగా, ఖద్దం కన్నా పదునుగా వుంటుంది.

కౌసర్ సరస్వు :

కౌసర్ సరస్వు గుంరించి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“ప్రవక్త! మేము నీకు కౌసర్ను ప్రసాదించాము.” (కౌసర్ : 1)

కౌసర్ అనేది ఒక సరస్వు. ప్రశ్నయం రోజు ఇది దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు అల్లాహ్ తరపు నుండి ప్రసాదించబడుతుంది. అతి దాహం తో గొంతెండి పోయే ఆ సమయంలో ఒకసారి కౌసర్ జలాన్ని సేవిస్తే యిక శాశ్వతతంగా దాహం వేయదు.

జుస్తుబ్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రపచించారు.

“నేను కౌసర్ వద్ద మీకు ముందుగా వెళ్ళి (మీ కోసం) ఎదురు చూస్తుం టాను”.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ ఫజాయెల్, బాబ్ : ఇజ్జబాతి హజి నబీయునా (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం))

సిఫారసు :

యిక సిఫారసు విషయానికోస్తే, ప్రామాణిక హదీసుల ద్వారా తెలిసే దేమిటంచే - ముందు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం), తర్వాత ఇతర ప్రవక్తలు, దైవ దూతలు, విశ్వాసులు, చివరికి దివ్యభూర్గాల్న- తనను పరించిన వారి గురించి, రోజా(ఉపవాసం)- తనను పాటించిన వారిగురించి సిఫారసు చేస్తారు. అయితే ఏరంతా అల్లాహ్ అనుమతి యిచ్చిన తరువాతనే యిం పని చేయగలరు.

“అయిన అనుమతి ఇస్తే తప్ప ఎవడూ సిఫారసు చేయలేదు”.

(యూనస్ : 3)

ఆఖరికి అల్లాహ్ కూడా తన పిడికిలి నిండా మానవుల్ని పట్టుకొని నరకం నుండి బయటకు తీస్తాడు. వారు తమ జీవితాల్లో ఒక్క మంచి పని కూడా చేసి వుండరు.

అయితే కేవలం ఏకదైవారాధకుల గురించే (వారి ఇతర పాపాలమన్నింపు నిమిత్తం) ఎవరైనా సిఫారసు చేస్తారన్న విషయాన్ని మనం గ్రహించాలి. ఇర్కు చేసేవారికి అల్లాహ్ స్వర్గాన్ని నిషిధ్ం చేశాడు గనక వారి గురించి ఏవరూ సిఫారసు చేయరు.

“ఇతరులను అల్లాహ్కు భాగస్వాములుగా చేసేవారికి అల్లాహ్ స్వర్గాన్ని నిషిధ్ం చేశాడు. వారి నివాసం నరకం. అటువంటి దుర్మార్గులకు సహాయించేసే వాడెవ్యదు లేదు”.

(మాజిద : 72)

స్వర్గము - నరకము:

స్వర్గ నరకాల ఉనికిని గూర్చి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు.

“స్వర్గం భూమ్యకాశాల అంత విశాలమైనది. అది భయ భక్తులు కలవారి కొరకు తయారు చేయబడింది.”

(ఆలి ఇమ్రాన్ : 133)

“తరువాత మరొకసారి అతను ‘సిద్దరతుల్ ముస్తహ్’ వద్ద ఆయన (జిబ్రాయిల్ (అలైహిస్సులాం)) ను దిగుతూ వుండగా చూశాడు. అక్కడికి దగ్గరలోనే ‘జన్మతుల్ మాహ’ (స్వర్గ నివాస స్థలం) ఉంది.” (నబ్జీ : 13-15)

“అవిశ్వాసుల కొరకు తయారు చేయబడిన ఆ అగ్ని నుండి మిమ్మల్ని మీరు కాపాడుకోండి.”

(ఆలి ఇమ్రాన్ : 131)

అబూ హారైరా (రజి అల్లాహు అన్మ) : ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘ హద్దిసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా తెలియజేశారు : “అల్లాహ్ స్వర్గ నరకాలను సృష్టించాడని జిబ్రాయిల్ (అలైహిస్సులాం)తో - వెళ్ళు! వెళ్ళు స్వర్గాన్ని చూసిరా అని అన్నాడు.”

(అబూదావూద్ : 4744)

పైన పేర్కొన్న రుజువుల ద్వారా స్వర్గ నరకాలు ప్రస్తుతం ఉనికిలోకి వచ్చి వున్నాయనీ మరియు ‘స్వర్గ నరకాలనేవి ప్రస్తుతం లేనేలేవు’ అని కొందరు వాదించే వాదనలో ఏ మాత్రం సత్యం లేదనీ తెలుస్తోంది.

116

యివన్నీ పరలోక దినాన్ని విశ్వసించడంలో ఇమిడి వున్న ముఖ్య అంశాలు.

యిక పరలోక దినాన్ని విశ్వసించడంలో కలిగే ప్రయోజనాలేమిటంటే :

1. తీర్పు దినంనాడు పరాభవం పాలు కాకుండా వుండటానికి ఈ జీవితంలో ఎల్లప్పడూ మంచి పనుల కోసం తాప్తయ పడటం.
2. తీర్పు దినం నాటి శిక్షలు మరియు నరకాగ్నిని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఈ జీవితంలో చెడు పనులకు దూరంగా వుండగలగటం.
3. తాను చేసే ప్రతి పనికి రేపు అల్లాహ్ సమక్కంలో జవాబు యివ్వ వలసి వుంది అన్న విషయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోవడం ద్వారా తాము చేసే ప్రతి కార్యానికి ముందు దాని మంచి చెడ్డలు విచారించు కోవడం.
4. స్వర్గంలోని అనుగ్రహాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని జీవితంలో ఎదు రయ్యే ప్రతి కష్టాన్ని ఎంతో సహనంతో, ధైర్యంతో ఎదుర్కొలగలగటం.

6) విధి ప్రాతసూ, దాని మంచి చెడులనూ విశ్వసించడం :

విధి ప్రాతసూ, దానిలోని మంచీ చెడులను విశ్వసించడమంటే - అల్లాహ్, యావత్తు సృష్టితాలను తన జ్ఞానము, వివేకాన్ని ఉపయోగించి ఒక విధి ప్రాత ప్రకారం సృష్టించాడనీ, అల్లాహ్కు అన్ని సృష్టితాల విధి ప్రాతసూ గూర్చి పూర్తి జ్ఞానం వున్నదనీ, అంతా ఒక గ్రంథంలో నమోదు చేయబడి వుందనీ, సృష్టితాలన్నీ తమ తమ విధి ప్రాత ప్రకారమే ఒక దశ నుండి మరొక దశకు చేరుకొని చివరికి తమ విధి ప్రాతలో నమోదు కాబడిన గమ్యస్థానానికి చేరుకుంటాయని మనస్సుప్రార్థిగా విశ్వసించడం.

దివ్యభుజురాసులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“మేము ప్రతి వస్తువునూ ఒక విధి ప్రాత ప్రకారం సృష్టించాము.”

(ఖమర్ : 49)

“జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి : యుద్ధ సమయంలో అల్లాహ్ మీ దృష్టికి శత్రువు లను కొడ్ది మందిగా చూపాడు. వారి దృష్టికి మిమ్మల్ని తగ్గించి చూపాడు. జరుగ

వలసివున్న దానిని అల్లాహ్ అమలులోకి తీసుకురావడానికి.” (అన్ఫాల్ : 44)

“అల్లాహ్ ఆదేశం అమలులోకి రావాల్సిందే.” (అహోజాబ్ : 37)

ఇదే విషయాన్ని దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా వివరించారు:

“బాగా తెలుసుకోండి! మీ పైకి వచ్చిపడింది ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ రాకుండా వుండేది కాదు మరియు మీపైకి రానిది ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ మీపైకి వచ్చి పడేది కాదు.” (అబూదావూద్ : 4699)

అబ్బుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “ప్రతి వస్తువుకూ ఒక విధి నిర్ణయమై వున్నది. చివరికి నిస్సహయత మరియు సామర్థ్యాలకు కూడా.”

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ ఖుద్రీ, బాబ్ : కుల్లు షయ్యాన్ బిల్ ఖుద్రీ)

అబూ హరైరా (రజి అల్లాహు అన్న) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘ హాదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు: సీకేదైనా కష్టం వాటిల్లినపుడు, ఇలా ఇలా చేసి వుంటే ఈ కష్టం దాపురించేది కాదు అని అనకు. దానికి బదులుగా “అల్లాహ్ విధి ప్రాతలో ఇలానే రాసి వుంది. ఆయన తాను కోరుకున్నది చేస్తాడు” అని అను.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ ఖుదర్, బాబ్ : ఇమాన్ బిల్ ఖుదర్)

యిక విధి ప్రాత, దాని మంచీ చెడులను విశ్వసించడంలో ఇమిడి వున్న అంశాలను గురించి తెలుసుకుండాం :

1. జ్ఞానము:

అంటే భూమ్యకాశాలూ, వాటి మధ్య వున్న ప్రతి వస్తువూ, అది చిన్నదైనా పెద్దదైనా సరే, దానికి సంబంధించిన పూర్తి జ్ఞానం అల్లాహ్ కు వుందనీ, ఆయన జ్ఞానం ప్రతి వస్తువునూ పరివేష్టించి వుందనీ, తన దాసుల ప్రతి కదలికకు సంబంధించిన జ్ఞానం అల్లాహ్ కు వుందనీ, వారు చేయ తలపెట్టిన ప్రతి కార్యం అల్లాహ్ జ్ఞాన పరిధిలో వుందని మనసుపూర్తిగా విశ్వసించడం.

“ఆయనే అల్లాహ్ - ఆయన తప్ప మరొక ఆరాధ్యాడు లేదు. దృశ్యాదృశ్య విషయాలన్నీ ఎరిగినవాడు.” (హాఫ్ : 22)

“అల్లాహ్ జ్ఞానం ప్రతి వస్తువునూ పరివేష్టించి వున్నది.” (తలాఫ్ : 12)

“అగోచర విషయ జ్ఞాని అయిన నా ప్రభువు సాక్షిగా! అది (ప్రథయం) మీ మీదకు తప్పకుండా వస్తుంది. రఘ్యంత వస్తువైనా సరే ఆయనకు ఆకాశాల లోనూ గోప్యంగా లేదు, భూమిపైనా గోప్యంగా లేదు.” (సబా : 3)

2. అంతా ముందే విభీంచబడి వుండటం:

అంటే - సృష్టి ఆవిర్భావము మొలుకొని ప్రథయం వరకు జరుగబోయే ప్రతి విషయాన్ని అల్లాహ్ ముందుగానే ఒక గ్రంథంలో ప్రాయించి వుంచాడని విశ్వసించడం.

“ఆకాశంలోనూ, భూమిపైనా ఉన్న ప్రతి వస్తువును గురించి అల్లాహ్ కు తెలుసాని నీవు ఎరుగవా? అంతా ఒక గ్రంథం (లౌహ మహాపూట్)లో ప్రాయబడి వుంది. అల్లాహ్ కు ఇదేమంత కష్టమైనది కాదు.” (హాజ్ : 70)

“రఘ్య కంటే పెద్దదైనా సరే, రఘ్య కంటే చిన్నదైనా సరే అంతా ఒక సృష్టమైన దప్తములో ప్రాయబడి వున్నది.” (సబా : 3)

ఉబాదా బిన్ సామిత్ (రజి అల్లాహు అన్న) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :

అన్నింటికన్నా ముందు అల్లాహ్ కలాన్ని సృష్టించాడు. తర్వాత దానికి ‘ప్రాయి’ అని ఆదేశించాడు. అది ‘నా ప్రభువా! నేనేం ప్రాయసు?’ అని విన్నవిం చుకుంది. దానికి అల్లాహ్ ‘ప్రథయం వరకు సంభవించబోయే ప్రతి విషయం యొక్క విధి ప్రాతను ప్రాయి’ అని పలికాడు.

ఉబాదా బిన్ సామిత్ (రజి అల్లాహు అన్న) తన కొడుక్కి హితోపదేశం చేస్తూ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా కూడా సెలవిచ్చారని అన్నారు.

“ఇక ఎవరైతే దీనిని (ఈ విశ్వాసాన్ని) వదిలి వేరే దాని (విశ్వాసం)పై మరణిస్తే అతను నాలోని వాడుకాదు. (అంటే ముస్లిం కాదు).”

(అబూదావూద్ : 4700)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచిస్తుండగా తాను విన్నానని అబ్బుల్లా బిన్ అమ్రు బిన్ ఆన్ (రజి అల్లాహు అన్న) తెలియజేశారు: అల్లాహో సమస్త సృష్టితాల విధి ప్రాతము భూమ్యకాశాలను సృష్టించడానికి 50 వేల సంవత్సరాల ముందు ప్రాశాదు. ఆ సమయంలో అతని అర్థ నీళ్లపై వుండేది”.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ ఖదర్, బాబ్ : హిజాజి ఆదమ వ మూసా అలై హిస్లాలాం)

3. అల్లాహో తాను అనుకున్నది చేస్తాడనీ, తన దాసుల కార్యాలు కూడా ఆయన సంకల్పానికి అనుగుణంగానే వుంటాయని, ఆయన అనుమతి లేనిదే ఏదీ కార్యరూపం దాల్చడనీ మనస్సుర్తిగా విశ్వసించడం.

దివ్యభూరానులో అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“నీ ప్రభువు తాను కోరినది సృష్టిస్తాడు.” (ఖస్న : 68)

“తనకు ఇష్టమైన దానిని చేసే అధికారం అల్లాహోకు వున్నది.” (ఇబ్రాహీం: 27)

“మాతృ గర్భాలలో మీ రూపాలను తన యిష్టానుసారం తీర్చి దిద్దేది ఆయనే కదా.” (ఆలి ఇమ్రాన్ : 6)

తన దాసుల కర్మలను గూర్చి యిలా సెలవిచ్చాడు :

“అల్లాహో గనక సంకల్పించి వుంటే వారికి మీమై ఆధిక్యాన్ని ఇచ్చి వుండే వాడు. నిశ్చయంగా వారూ మీతో పోరాడి వుండేవారే.” (నిసా : 90)

“అల్లాహో గనక సంకల్పించి వున్నట్లయితే, వారు ఆ విధంగా చేసి వుండేవారు కాదు. కనుక వారిని తమ తప్పుడు నిందారోపణలు చేసుకోవడానికి వధిలి పెట్టండి.” (అన్ ఆమ్ : 137)

“నీ ఆపద అయినా అల్లాహో అనుమతి లేనిదే ఎన్నటికీ రాదు.” (తగాబున్ : 11)

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచిస్తుండగా తాను విన్నానని అబ్బుల్లా బిన్ అమ్రు బిన్ ఆన్ (రజి అల్లాహు అన్న) తెలియజేశారు: “మానవుల హృదయాలు అల్లాహో యొక్క రెండు వ్రేళ్ల మధ్య ఒకే హృదయం

లాగ వున్నాయి. ఆ కరుణామయుడు తాను తలచిన రీతిలో వాటిని త్రిప్పుతాడు. తదుపరి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రార్థించారు : ఓ అల్లాహో! హృదయాలను త్రిప్పేవాడా! మా హృదయాలను నీ విధేయత వైపునకు త్రిప్పు”.

(సహీ ముస్లిం : కితాబుల్ ఖదర్, బాబ్ : తల్షి ఫిల్లాహి తతలల్ ఖలూబ తెప్పపో ఆ ...)

4. అల్లాహోయే ప్రతి వస్తువుకూ, దాని గుణగణాలకూ, దాని ఆచరణలకూ సృష్టి కర్త అని మనసుష్ట్రిగా విశ్వసించడం.

“ప్రతి వస్తువునూ సృష్టించిన వాడు అల్లాహోయే. ప్రతి వస్తువుకూ సంరక్ష కుడు కూడా ఆయనే.” (జుమర్ : 62)

“ఆయన ప్రతి దానినీ సృష్టించాడు. తరువాత దానికి ఒక విధినీ నిర్ణయిం చాడు.” (పుర్ాన్ : 2)

ఇబ్రాహీం (అలైహిస్లాం) తన జాతి వారితో ఇలా అన్నారు :

“వాస్తవానికి అల్లాహోయే మిమ్మల్ని సృష్టించాడు, మీరు తయారు చేసే వస్తువులనూ సృష్టించాడు.” (సాఫాత్ : 96)

5. విధి ప్రాతము విశ్వసించడంలో ఇమిడి వున్న మరో ముఖ్య విషయం ఏమిటంచే కేవలం విధిప్రాతము నమ్మి, మన ఆఖరి గమ్యస్థానం ముందుగానే నిర్ణయమై పోయినందున యిక చేసేదేమీ లేదనుకొని ఏ పనీ చేయకుండా వూరికే కూర్చుండిపోకుండా, తమ శాయశక్తులా అల్లాహోకు విధేయత చూపుతూ, మంచి పనులు చేస్తూ వుండటం.

ఈ విషయంలో అల్లాహో ప్రతి ఒక్కరికీ తమ ఇష్ట ప్రకారం నడుచుకొనే అవకాశం ఇచ్చాడు. అయినప్పటికీ వారి సంకల్పాలూ, శక్తి సామర్థ్యాలూ - అన్న కూడా అల్లాహో ఆధీనంలో వున్నాయి.

“ఇక ఎవరైనా సరే, ఇష్టమైతే, తమ ప్రభువు వైపునకు మరలే మార్గాన్ని అవలంబించవచ్చి.” (సబా : 39)

“ఇది సత్యం. మీ ప్రభువు తరపు నుండి వచ్చింది. యిక ఇష్టమైన వారు దీనిని స్వీకరించనూ వచ్చు, ఇష్టం కాని వారు దీనిని తిరస్కరించనూ వచ్చు.”

(కహాఫ్ : 29)

“మీకు సాధ్యమైనంత వరకు అల్లాహుకు భయపడుతూ వుండండి, వినండి, విధేయత చూపండి.”

(తగాబున్ : 16)

“ఇది సకల లోకాల వారికొరకు ఒక హితోపదేశం, మీలో రుజుమార్గాన నడవదలచిన ప్రతి వ్యక్తి కొరకు, సకల లోకాల ప్రభువైన అల్లాహు తలచనంత వరకు మీరు తలచినంత మాత్రాన ఏమీ కాదు.”

(తక్సీర్ : 27-29)

ఇటు విధి నిర్ణయమూ, అటు తాను కోరుకున్నది చేయడానికి ప్రసాదించబడిన స్వేచ్ఛ - ఈ రెండింటి మధ్యగల వాస్తవిక సంబంధాన్ని గూర్చి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చాలా చక్కగా వివరించి చెప్పారు:

అలీ (రజి అల్లాహు అన్మా) ఉల్లేఖించిన ఒక సుదీర్ఘమైన హదీసులో దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు : మీలో ప్రతి వ్యక్తి గమ్యస్థానం స్వగ్రహించాలి, నరకమో అన్నది అల్లాహు ముందుగానే ప్రాసేశాడు. అంతేకాదు, అతను మంచి వాడయి వుంటాడా లేక చెడ్డవాడయి వుంటాడా అన్నది కూడా. దీనిపై సహచరులలో నుండి ఒక వ్యక్తి లేచి - ‘ఓ! దైవ ప్రవక్త! మరలాంటప్పుడు మేము కేవలం మా విధి ప్రాతము నమ్ముకొని ఆచరణలన్నింటినీ త్యజించి వూరికే కూర్చోవచ్చుగా’ అని విన్నవించుకున్నాడు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మాటల్లాడుతూ : ఆచరించండి. (ఎందుకంటే) ప్రతి ఒక్కరికీ వారి ఆచరణ సుగమంగా చేయబడింది. సన్మార్గ గాములకు సన్మార్గం సుగమం గావించబడితే, మార్గ భ్రమ్మలకు మార్గ భ్రమ్మత సుగమం గావించబడింది. తదుపరి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) దివ్యభూరానులోని “ఎవడు (అల్లాహు మార్గంలో) ధనాన్ని వినియోగించాడో, (దైవ అవిధేయతకు) భయపడ్డాడో, మంచిని సత్యమని అంగీకరించాడో అతనికి మేము సన్మార్గంలో నడిచేందుకు సౌకర్యాన్ని కలుగ జేస్తాము. ఎవరు పిసినారితనం వహించాడో, (అల్లాహు పట్ల) నిర్లక్ష్య వైఖరి అవలంబించాడో, పైగా మంచిని

తృణీకరించాడో, అతనికి మేము కరిన మార్గంలో నడిచేందుకు సౌకర్యాన్ని కలుగజేస్తాము.” (92: 5-10) అన్న దైవ సూక్తులు పరించారు.

(అబూదావూద్ : 4694)

విధిప్రాత, దాని మంచి చెడులను విశ్వసించడం ద్వారా కలిగే ప్రయోజనాలేమిటంటే :

1. ఏదైనా పనిని ప్రారంభించినప్పుడు మనిషి కేవలం అల్లాహు పైనే ఆధార పడతాడు. ఆ పనికి దొరికిన సాఫల్యం, ముందుగా తను తీసుకున్న జాగ్రత్తల ఫలితం కాదనీ, ‘అల్లాహు ఆధీనంలో పున్న అన్ని విషయాల విధి నిర్ణయ పర్యవసానం’ అని మనస్సార్థిగా స్వీకరిస్తాడు.

2. మనిషి, తన పనిలో దొరికిన సాఫల్యానికి గర్వపడకుండా ఉంటాడు. ఎందుకంటే ఆ సాఫల్యానికి కారణం కేవలం అల్లాహు అనుగ్రహమే అని అతడు గ్రహించి వుంటాడు. తద్వారా ఆ అనంత కరుణామయుడికి కృతజ్ఞతలు తెలిపి తన విధేయతను చాటుకుంటాడు.

3. మనిషి తన దైనందిన జీవితంలో జరిగే సంఘటనలతో పూర్తిగా సంతృప్తి పడుతూ, శాంతి యుతంగా తన జీవితాన్ని గడపగలుగుతాడు. జరిగే సంఘటనలు అతనికి అనుకూలంగా లేకపోయినప్పటికీ మనస్సులో ఏ మాత్రం బాధ పడకుండా దైర్యంగా నిలబడగలుగుతాడు. ఎందుకంటే జరిగేదంతా అల్లాహు విధి నిర్ణయ ప్రకారమే జరుగుతుంది కాబట్టి.

“భూమిపై గానీ లేదా స్వయంగా మీ ఆత్మలపై గానీ అవతరించే ఏ ఆపద అయినా సరే, దానిని మేము ఉనికిలోకి తీసుకు వచ్చే ముందు ఒక గ్రంథంలో ప్రాసిపెట్టకుండా ఉండలేదు. అలా చేయటం అల్లాహుకు చాలా సులభం. (ఇదంతా ఎందుకంటే) మీకు ఎలాంటి నష్టం జరిగినా, దానికి మీరు బాధ పడకుండా ఉండాలని, అల్లాహు మీకు ఏదైనా ప్రసాదిస్తే దానికి మీరు మురిసిపోకుండా వుండాలని. తమను తాము గొప్ప వారమని భావించి అహం భావం ప్రదర్శించేవారిని అల్లాహు ప్రేమించడు.” (హదీద్ : 22-23)

అయితే దివ్యభూరానులో, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రామాణిక హదీసులలో ఎన్నో రుజువులు పున్నప్పటికీ దురదృష్ట వశాత్తు ముస్లిం

సమాజంలోని కొన్ని వర్గాలు విధిప్రాతము, దాని మంచీ చెడులను బాహోటంగా తిరస్కరించాయి. మనిషి తన యిష్ట ప్రకారం ఆచరణలను అమలులో పెట్టడానికి అసలు స్వేచ్ఛనే ప్రసాదించలేదని కొందరు విశ్వసిస్తే, మరికొందరు కేవలం మనిషి స్వేచ్ఛ సంకల్పాలపైనే అతని ఆచరణలు ఆధారపడి వున్నాయనీ, అల్లాహ్ విధి నిర్ణయ ప్రభావం వాటిపై ఏ మాత్రం వుండదని తలపోశారు. ఇలా వారు రుజుమార్గం నుండి వైద్యోలగిపోయారు.

వాస్తవానికి సత్యం అనేది ఈ రెండు తప్పుడు విశ్వాసాలకు మధ్యన వుండి అన్న విషయం మనం తెలుసుకున్నాం.

యాదీ విధిప్రాత, దాని మంచీ చెడులకు సంబంధించిన అసలు వాస్తవికత.

యిక జిబ్రిల్ (అలైహిస్సులాం) దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను అడిగిన మూడవ ప్రశ్న అయిన ‘ఇహోసాన్’ ను గురించి వివరంగా తెలుసుకుండాం.

ఇహోసాన్ అనేది ధర్మానికి చెందిన అత్యున్నత స్థాయి.

ఇహోసాన్ అంటే - అల్లాహ్ ను మనం ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నట్లుగా ఆరాధిం చడం, ఒక వేళ మనం అతణ్ణి చూడలేకపోయినా తను మాత్రం మనల్ని చూస్తు న్నాడు అన్న విషయాన్ని గుర్తు పెట్టుకోవడం.

వాస్తవానికి ‘ఇహోసాన్’ అనేది మంచిని చేయడంలో ఉదాత్త వైఖరిని కలిగి వుండడం - అన్న అర్థంలో వాడబడుతుంది. అంటే మనిషి తనకు వీలైనంతగా మంచి పనులను ఉదార బుద్ధితో నిత్యం చేస్తూ వుండాలి.

దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“నిస్సందేహంగా భయ భక్తులతో పని చేస్తూ ఉదాత్త వైఖరిని (ఇహోసాన్) కలిగి వుండేవారితో అల్లాహ్ ఉంటాడు.” (నహి : 128)

మనిషి తన ధనం ద్వారా, పేరు ప్రతిష్టల ద్వారా, జ్ఞానం ద్వారా, శరీరం ద్వారా ఎల్లప్పుడూ ఇతరులపై ‘ఇహోసాన్’ చేస్తూ వుండాలి.

ఈక వీటి వివరాల్లోకి వస్తే :

ధనం ద్వారా ఇహోసాన్ చేయడమంటే - మనిషి తన ధనాన్ని మంచి పనుల కోసం ఖర్చు చేయటం, జకాత్ చెల్లించడం, సదభా (దానం) యివ్వడం ఏటిలో శ్రేష్ఠమైనది జకాత్. ఇది గనక ఎవరిలోనైనా లోపిస్తే అతను ఇస్లాం మూల స్థంభాల్లో ఒక దాన్ని త్యజించినవాడై పోతాడు, తద్వారా అతని ధర్మం సంపూర్ణం కాకుండా మిగిలిపోతుంది.

జకాత్ తర్వాత మనిషి సాధారణంగా ఇతరులపై చేసే ఖర్చులు, దానాలు పరిగణ లోనికి వస్తాయి. దీని గురించి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“అల్లాహో మార్గంలో ఖర్చు చేయండి, చేతులారా మిమ్మల్ని మీరు వినాశం పాలు చేసుకోకండి. మేలు చేసేవారిని అల్లాహో ప్రేమిస్తాడు.” (బఖర : 195)

“మీము ఏమి ఖర్చు చేయాలి? అని ప్రజలు నిన్ను ఆడుగుతారు. (నీవు వారికి ఇలా చెప్పు) మీరు ఏమి ఖర్చు చేసినా దానిని మీ తల్లిదంట్రుల కొరకు, బంధువుల కొరకు, అనాథలు, నిరుపేదలు, బాటసారుల కొరకు ఖర్చు చేయుండి. మీరు ఏ మేలు చేసినా దాన్ని అల్లాహో తెలుసుకుంటాడు.”

(బఖర : 215)

పేరు ప్రతిష్టల ద్వారా ఇతరులపై ఇహోసాన్ చేయడమంటే - మనిషి తనకు అల్లాహో ప్రసాదించిన పేరు ప్రతిష్టలను మంచి కార్యాలకోసం ఉపయోగిం చడం, మంచి కార్యాల్లో సిఫారసు చేయడం - తద్వారా తన పేరు ప్రతిష్టలను ఇతరులకు మేలు చేయుటం కోసం ఖర్చు చేయుటం.

అయితే చెడ్డపనుల్లో, ధర్మయుక్తం కాని పనుల్లో తన పేరు ప్రతిష్టలను ఉపయోగించకూడదు. దీనివల్ల స్వయంగా తనే మార్గభష్యాడై పోయే ప్రమాద ముంది.

“మంచికి, దైవభక్తికి సంబంధించిన పనులలో అందరితోనూ సహకరిం చండి. పాపకార్యాలలో, అత్యాచారాలలో ఎవరితోనూ సహకరించకండి. అల్లాహోకు భయపడండి, ఆయన శిక్ష బహు కరిసమైనది.” (మాజిద : 2)

జ్ఞానం ద్వారా ఇతరులకు ‘ఇహోసాన్’ చేయడమంటే - అల్లాహో తనకు ప్రసాదించిన జ్ఞానాన్ని ఇతరులకు బోధించడం, తద్వారా ప్రజల్లో వ్యాపించి వున్న అజ్ఞానపు అంధకారాన్ని జ్ఞానమనే వెలుగుతో దూరం చేయడానికి కృషి చేయడం. ఇలా తన జ్ఞానాన్ని ఇతరుల మేలు కోసం ఖర్చు చేయడం.

దివ్య ఖురానులో అల్లాహో ఇలా సెలవిచ్చాడు :

“తెలిసిన వారూ, తెలియని వారూ సమానులు కాగలరా?” (జూమర్ : 9)

“అల్లాహో దానులలో జ్ఞానులు మాత్రమే అల్లాహోకు భయపడతారు.”

(ఘాతిర్ : 26)

“మీలో విశ్వసించిన వారికి, జ్ఞానం ప్రసాదించబడిన వారికి అల్లాహో ఉన్నత స్థానాలు ప్రసాదిస్తాడు.” (ముజాదలహ్ : 11)

అబూ ఉమామ (రజి అల్లాహు అన్స్) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“మీలో అందరికన్నా అల్పంగా వున్న వ్యక్తిపై నాకెలాంటి విశిష్టత వుందో, అలాంటి విశిష్టతే ఒక జ్ఞానికి సాధారణ దానునిపై వున్నది. తదుపరి ఆయన ఇలా సెలవిచ్చారు: నిస్సందేహంగా ప్రజలకు మంచిని బోధించే వారి మీద అల్లాహో తన కారుణ్యాన్ని కురిపిస్తాడు. ఇంకా దైవ దూతలు, భూమ్యకాశాల్లో వున్నవారు, చివరికి చీమలు తమ కన్నాల నుండి, చేపలు (నీటిలోపలి నుండి) కూడా వారి మీద అల్లాహో కారుణ్యం వర్షించాలని ప్రార్థిస్తూ వుంటారు.”

(తిర్యక్ : అబ్ వాబుల్ ఇల్మ్, బాబ్ మాజా అఫీ ఫజ్లీ ఫిఖహి అలల్ ఇబాదతి)

పైన పేర్కొన్న రుజువుల ద్వారా జ్ఞానానికున్న ప్రాధాన్యత అధమవుతుంది. అయితే తమ జ్ఞానం ద్వారా ఇతరులకు ‘ఇహోసాన్’ చేసేవారు ఈ పనిని చేస్తున్న పుడు కాప్త వివేకంతో వ్యవహరించాల్సి వుంటుంది. తమ బోధనలు క్లూపుంగా, సమగ్రంగా శ్రోతల హృదయాల్లోకి చోచ్చుకు పోయేలా వుండాలి. దీని కోసం ఒకేసారి కొన్ని గంటల సమయం తీసుకోకుండా జాగ్రత్త పడాలి. ప్రజల సాలభ్యాన్ని, సాకర్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని మనలు కోవాలి. అలా కాని పక్కంలో ప్రజలు అతని జ్ఞానంతో ప్రయోజనం పొందడం మాట అటుంచి ఏకంగా విసుగెత్తి పోయే ప్రమాదముంది.

ఇక శరీరం ద్వారా ఇతరులకు ‘ఇహోసాన్’ చేయడమంటే- అల్లాహో తమకు ప్రసాదించిన శారీరిక బలాన్ని, శక్తి సామర్థ్యాలనూ ఇతరులకు మేలు చేయుటం కోసం ఉపయోగించడం.

మన దైవందిన జీవితంలో తారసపదే ముసలివారు, గ్రుడ్జివారు, ఆడ వాళ్కురూ వారిదగ్గర వున్న బరువును ఎత్తడం ద్వారా, వారిని సురక్షితమైన స్థలానికి చేర్చడం ద్వారా, వారికి సరైన మార్గం చూపించడం ద్వారా మేలు చేయడం ఈ కోవలోనికి వస్తాయి.

దీనిని గురించి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“ఎవరికైనా తన వాహనం పైకి ఎక్కడానికి, దాన్ని నడవడానికి సహాయ పడటం లేదా అతని బరువును వాహనంపై పెట్టడం- (ఇవనీ కూడా) సదభాయే.
(సహి బుఖారి)

పైన వివరించబడిన ఇహోసాన్లు అన్ని మనిషి అల్లాహ్ దాసుల కోసం చేస్తాడు.

యిక అల్లాహొను ఆరాధించడంలో ఇహోసాన్ విషయాని కోస్తే- అది దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) వివరణ ప్రకారం: అల్లాహొను ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నట్లు అతణ్ణి ఆరాధించడం, ఒక వేళ మనం అతణ్ణి చూడలేకపోయినా తను మాత్రం మనల్ని చూస్తున్నాడు అని గుర్తుపెట్టు కోవడం.

ఇందులో రెండు విషయాలు చెప్పబడ్డాయి.

మొదటిది:

అల్లాహొను ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నట్లు అతణ్ణి ఆరాధించడం. అంటే- మనిషి గంపెడంత ఆశతో, నిర్ధిష్టమైన తాపత్రయంతో మనసును లగ్గుం చేసి చేయబడే ఆరాధన. వాస్తవానికి ఈ రెండు విషయాలే మనిషికి ఒక రకమైన హృదయ తన్మయత్వానికి గురిచేసి తద్వారా అతణ్ణి అల్లాహ్ ఆరాధనకు పురిగొలుపుతాయి.

కారణం, తనకు బ్రియమైనదేవో అతనికి కావాల్చి వుంటుంది. దానితో అతడు ‘అల్లాహొను ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నట్లు’ ఆరాధించడం మొదలు పెడతాడు, తన హృదయాన్ని అల్లాహ్ వైపుకే త్రిపిపి, అతని వైపుకే మరలుతాడు, ఆయన సాన్నిధ్యాన్నే కోరుకుంటాడు.

యుక రెండవ అంశం:

ఒక వేళ మనం అల్లాహొను చూడలేక పోయినా అతను మాత్రం మమ్మల్ని చూస్తున్నాడని గుర్తుపెట్టుకోవటం.

దివ్యభూరానులో అల్లాహ్ ఇలా పెలవిచ్చాడు:

“ప్రవక్త! నీవు ఏ స్థితిలో వున్న, భూరాను నుండి దేనిని వినిపించినా,

మానవులారా! మీరు ఏది చేసినా ఆ అన్ని సందర్భాలలోనూ మేము మిమ్మల్ని చూస్తూనే వున్నాము.”
(యూనుస్: 61)

అల్లాహ్ మనల్ని చూస్తున్నాడని గుర్తుపెట్టుకొని అతణ్ణి ఆరాధించడం- దీనిలో అల్లాహ్ యెడల భయం, ఆయన శిక్క నుండి తప్పిచుకోవాలన్న తపన అనే రెండు అంశాలు ఇమిడి వుంటాయి. ఇది ఇహోసాన్ లో రెండో స్థాయికి చెందుతుంది. ఈ రంగంలో జ్ఞానం ప్రసాదించబడ్డ అనుభవజ్ఞులైన పండితులు దీనిని మొదటి స్థాయి ఇహోసాన్ కన్నా తక్కువగా అంచనా వేశారు.

ఒక వేళ అల్లాహొను ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నట్లు ఆరాధించ లేకపోతే, నిర్ధిష్టమైన ఆశతో, తాపత్రయంతో మనసును లగ్గుం చేయలేకపోతే, కనీసం అతను మనల్ని చూస్తున్నాడన్న విషయమైనా గుర్తుపెట్టుకొని అతణ్ణి ఆరాధించాలి. తద్వారా మనం భయంతో, అతని శిక్కనుండి ఎలాగైనా తప్పించుకోవాలన్న ఉబలాటుంతో అల్లాహొను ఆరాధించగలుగుతాము.

ఆరాధన సారాంశాన్ని ప్రముఖ పండితులు అల్లాహూ ఇబ్రాహిమ్ ఖాయిర్ అల్ జౌజి (రహమతుల్లా అలై) ఇలా వివరించారు:

అనంత కరూణామముడైన అల్లాహ్ ఆరాధనలో రెండు ముఖ్యమైన అంశాలు ఇమిడి వున్నాయి. మొదటిది పరిపూర్ణమైన ప్రేమ కాగా రెండవది సంపూర్ణమైన నమ్రత, అణకువ.

అంటే- అల్లాహొను ఆరాధించటంలో అతని యెడల పరిపూర్ణమైన ప్రేమ సంపూర్ణమైన నమ్రత, అణకువలతో పాటు తన నిస్సహయత చేటు చేసుకోవాలి.

ప్రేమలో అల్లాహ్ సాన్నిధ్యాన్ని పాందాలన్న తాపత్రయం ఇమిడివుంటే, నమ్రత, అణకువల్లో ఆయన యెడల భయం ఇమిడి వుంటుంది.

ఇదండీ అల్లాహ్ ఆరాధనలో ఇహోసాన్ కు సంబంధించిన వాస్తవికత. ఇలా గనక ఎవరైనా అల్లాహొను ఆరాధించడం మొదలుపెడితే నిశ్చయంగా అతను అల్లాహ్ ఇష్టపడే దాసులలోకి చేరిపోవచ్చు.

తద్వారా ప్రదర్శనా బుధికి ఏమాత్రం గురికాకుండా, ఇతరుల మెప్పును కూడా అశించకుండా కేవలం అల్లాహ్ సాన్నిధ్యాన్ని ఆశిస్తూ, ఆయనకే భయ

పడుతూ, అతనికి విధేయత చూపిస్తూ, అతణ్ణే నమ్ముకొని, తన జీవితాన్ని ఆయన దాస్యంలోనే గడిపి, చివరికి ఇహపరలోక సౌభాగ్యాలను పొందగలుగుతాడు.

దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తీసుకువచ్చిన ధర్మం ఇదే!

“నా రుజూమార్గం ఇదే, కనుక మీరు దీని పైనే నడవండి, వేరే మార్గాలపై నడవకండి. ఎందుకంటే అవి మిమ్మల్ని ఆయన మార్గం నుండి తొలగించి విచ్ఛిన్న పరుస్తాయి. మీ ప్రభువు మీకు జేసిన హాతోపదేశం యిదే”. (అన్ ఆమ్: 153)

అని ఆల్లాహ్, మరియు

“నా మార్గం ఇది, నేను మరియు నా సహచరులు పూర్తి జ్ఞానంతో, నమ్మకంతో అల్లాహ్ వైపునకు పిలుస్తున్నాము. అల్లాహ్ పరిషుధ్యాడు మరియు నేను ముఖ్యిక్కుల లోని వాడను కాను”. (యూసుఫ్ : 108)

అని ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ప్రభోదించిన వాస్తవిక ధర్మం యిదే!

ఈ ధర్మం పైనే స్వయంగా దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తోపాటు, సలపుస్సాలిహీనేలు కూడా నడిచారు. కనుక దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనుచర సమాజమైన మనం కూడా వారి అడుగు జాడల్లో నడుస్తూ, విశ్వాస ఆచరణలలో కేవలం వారి దృక్పూస్తి స్వీకరించి పెద్ద పాపాలయిన షిర్కు, బిద్ధాత్మక, తల్లిదండ్రుల అవిధేయత, బంధుత్వసంబంధాలు త్రేంచుకోవడం, చేతబడి, నరహత్య, వట్టి, సారాయి, జూదము, వ్యఖిచారము, అబధ్యమాడడం, అమాయక ముస్లిం ప్రీలపై అపనింద వేయటం వగైరా ... లకు దూరంగా వుంటూ జీవితం సాగించాలి. అప్పుడే మనం అల్లాహ్ కృపకు పాత్రులై ఇహపరలోకాల్లో సాఫల్యం పొందే ఆవకాశం వుంది!

చివరిగా నేనందరికీ, ముఖ్యంగా నేటి యువతి యువకులకు సవిన యంగా చేసే మనవి ఏమిటంటే-

ఒక్కసారి ఆలోచించండి!

ప్రస్తుతం వున్న ఈ అవమానకరమైన జీవితాలు కష్టాలూ, దౌర్జన్యాల కడలిలో యిక ఇలాగే సాగిపోవాల్సిందేనా?

ముస్లిం సమాజం ప్రతి రంగలో ఎదురు దెబ్బలు తినాల్సిందేనా?

మన తరువాతి తరాలకు మనం వారసత్వం గా కేవలం అల్లాహ్ తోథాన్ని, ఆయన శిక్కలనే యిచ్చి వెళ్దామా?

ప్రతయం రోజు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గనక మనల్ని “మీకళ్ళ ముందు ప్రజలు నా ధర్మాన్ని భ్రమిస్తుండే మీ వంతు కృషిగా మీరేం చేశారు?” అని ప్రశ్నాన్ని దానికి ఏం సమాధానం చెబుదాం?

లేదు- అలా ఎప్పటికీ జరగకూడదు.

“మీ ఆత్మలకు అన్యాయం చేసుకున్న నా దాసులారా! అల్లాహ్ కారుణ్యం పట్ల నిరాశ చెందకండి. నిశ్చయంగా అల్లాహ్ అన్ని పాపాలను క్షమిస్తాడు. ఆయన క్షమించేవాడు, కరుణించే వాడును. మీ మీదకు శిక్కరాక మునుపే, మీకు ఎపరి నుండి సహాయం లభించని పరిస్థితి ఏర్పడక మునుపే మీరు మీ ప్రభువు వైపునకు మరలి ఆయనకు విధేయత చూపండి!

మీకు తెలియకుండానే మీ మీదకు అకస్మాత్తుగా శిక్కరాక ముందే మీ ప్రభువు అవతరింప జేసిన ఉత్తమ విషయాలను అనుసరించండి!

“పశ్చాత్తాపవడి, విశ్వసించి, మంచి పనులు చెయ్యటం ప్రారంభించే వాడు తప్ప- అటువంటి వారి చెడులను అల్లాహ్ పుణ్యాలుగా మారుస్తాడు.”

(పుర్ఖ: 70)

అని అల్లాహ్ మనకు హితబోధ చేస్తున్నాడు.

కనుక ఇప్పుడైనా కట్టు తెరవండి-

ముందు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మానికి సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని అంటే- దివ్య ఖురానులో మరియు ప్రామాణిక హదీసులలో గ్రంథికృతమై వున్న దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) మరియు సలఫుస్సాలిహీన్ల విశ్వాసాలూ, ఆచరణలకు సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని సముప్రార్థించండి!

బూటకపు విశ్వాసాలకు, క్రొత్త పోకడలకు స్వస్తి పలకండి!

ప్రాతః కాలం మొదలుకొని రాత్రి పడుకోనే వరకు చేసే ప్రతి పనినీ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) సున్నత్ ప్రకారం చేయడాన్ని అనివార్యంగా చేసుకోండి!

ముందు స్వయంగా ఆచరణలో పెట్టి తర్వాత ఇతరులకు వాటిని బోధించండి!

అందరూ కలిసి ముస్లిం సమాజంలో పేరుకు పోయి వున్న తప్పుడు విశ్వాసాలనూ, క్రొత్త పోకడలనూ వేర్లతో సహా పెకిలించి వేయండి!

అంధానుసరణ, వ్యక్తి హూజలు, వర్గాలూ... వీటన్నింటినీ త్యజించి కేవలం దివ్య ఖురాను, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ప్రామాణిక హదీసులు పునాదిగా, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం), ఆయన ప్రియ సహచరులు నెలకొల్పిన సమాజం లాంటి ఒక పరిషుద్ధ ముస్లిం సమాజాన్ని స్థాపించండి!

అప్పుడే అల్లాహ్ అనుగ్రహాలు కూడా ఈ సమాజం పై వర్షిస్తాయి. దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) చేసిన భవిష్యవాణి ప్రకారం ఎల్లప్పుడూ సత్యం పై స్థిరంగా వుండే వర్గం కూడా పైన వివరించిన కార్యకలాపాలను నిర్వహిస్తూ మీకళ్ళ ముందే వుంటుంది. దానిని గుర్తించండి, దానికి సహకరించండి!

124

దైవ గ్రంథం, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం), గారి ప్రామాణిక హదీసులూ, మరియు వాటిని అర్థం చేసుకోవడంలో సలఫ్ల దృక్పథం- ఏటినే పునాదిగా చేసుకొని సత్యం పైనే స్థిరంగా వున్న ఆ వర్గంతోనే మీరూ అతుక్కుపొండి!

సమాజ సంస్కరణకు మీ వంతు కృషి చేయండి!

అప్పుడే మనం దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) తెచ్చిన ధర్మాన్ని, మరలా దాని వాస్తవిక రూపంలో స్థాపించ గలుగుతాం. తద్వారా ఇహపర లోకాల్లో సాఫల్యం పొందగలుగుతాం!

“తరువాత ఏ వ్యక్తి అయినా ఇలా అనే పరిస్థితి రాకూడదు సుమా! అల్లాహ్ విషయంలో నేను చూపిన నిర్దిష్టతకు నేను ఎంతో చింతిస్తున్నాను. పైగా నేను ఎగతాళి చేసే వారిలో చేరిపోయాను, లేదా అయ్యా! అల్లాహ్ నాకు సన్మార్గం చూపివుంటే నేను కూడా భయ భక్తులు కలవారిలో చేరి పోయేవాణ్ణి, లేదా శిక్షన చూసి అయ్యా! నాకు మరొక అవకాశం దొరికితే ఎంత బాగుండును. నేను కూడా సత్కార్యాలు చేసేవారిలో కలిసిపోతాను. (అప్పుడు అతనికి ఈ జవాబు దొరక కూడదు) లేదు- నా వాక్యాలు నీ వద్దకు వచ్చాయి కానీ నీవు వాటిని తిరస్కరించావు, విర్పీగావు. నీవు అవిశ్వాసులలోనివాడవు.”

(జమర్ : 56- 58)

అని అల్లాహ్ మనల్ని గట్టిగా పోచ్చరిస్తున్నాడు. ఈ విషయాన్ని సదా గుర్తు పెట్టుకోండి!

అల్లాహ్ మనందరికి దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ధర్మంపై నడిచే, దాన్ని తిరిగి స్థాపించే సద్గుద్ధిని ప్రసాదించు గాక!! (అమీన్)

వసల్లల్లాహు అలా మహామ్మదివ్ వ అలిహి వ సహబిహి వసల్లమ తస్లీమన్ కనీరా.

**ఈ పుస్తక రచన నిమిత్తం బిష్ణురానుతో పాటు
నేను సహాయం తీసుకున్న ఇతర గ్రంథాలు, పుస్తకాలు**

1. సహీ బుభారి
2. సహీ ముస్లిం
3. అబూదావ్వాద్
4. తిర్మిజి
5. ఇబ్రూతైమియా (రహమతుల్లా అలై) గారి ‘అల్ అఫీదతుల్ వాసితియా’
6. దా॥ అబూ అమీనా బిలాల్ ఫిలిష్ గారి ‘ది ఫండమెంటల్వ్ ఆఫ్ తోహీద్’
7. దా॥ సాలెహ్ బిన్ ఫౌజాన్ గారి ‘ది అఫీదా ఆఫ్ తోహీద్’ (ఇంటర్వెట్ ప్రతి)
8. హాఫిజ్ అల్ హాకిమీ గారి ‘ఆలముస్నున్వో అల్ మన్మారా లీ ఈతిఖాద్ అత్తాయిఘా’ (ఇంటర్వెట్ ప్రతి)
9. రాబియా అత్తాఫీల్ గారి ‘హాఫీఖతే షహోదతైన్’ (ఇంటర్వెట్ ప్రతి)
10. ఇమాం నవవీ (రహమతుల్లా అలై) గారి ‘రియాజుస్సాలిహీన్’
11. ఐశ్రీ నాసిరుద్దీన్ అల్బానీ (రహమతుల్లా అలై) గారి “నిఫతుస్సులాతున్వీ”
12. అబ్దుల్ అజ్జీజ్ బిన్ అబ్దుల్లా బిన్ బాజ్ (రహమతుల్లా అలై) గారి ‘ముఖాలాత్ వ ఫతావా.’
13. ఇక్బుల్ కీలానీ గారి ‘తఫ్హిముస్నున్వో’ పరంపర లోని పుస్తకాలు.
14. ఫావ్వద్ అబ్దుల్ బభి గారి ‘మహో ప్రవక్త మహితోక్తులు’
15. ఇబ్రూ ఖుదామా గారి ‘ది రేడియన్వ్ ఆఫ్ ఫేత్’ (ఇంటర్వెట్ ప్రతి)
16. సాలెహ్ ఉస్లైమీన్గారి ‘షరియత్ కే తీన్ బునియాద్ ఉస్లాలోక్ కీ పరహో’ మరియు ఇతర చిన్నపుస్తకాలు.

125

అల్ అసర్ ఇస్లామిక్ సెంటర్ ఆశయాలు

- ప్రామాణికమైన ధార్మిక గ్రంథాలు - ఖచ్చితంగా ఖుర్జాన్, హాదీసుల వెలుగులోనే రూపొందించబడిన వివిధ ప్రచురణాలయాల పుస్తకాలకు ప్రాచుర్యం కల్పించటం.
- అరబీ, ఉర్దూ, తెలుగు, ఇంగ్లీషు, హిందీ భాషలలో ఇస్లామీయ ధార్మిక పుస్తకాలను ప్రజలకు అందజేయటం.
- ఇస్లామీయ ధార్మిక ప్రసంగాలకు సంబంధించిన అనేక రకాల ఆడియో, వీడియో క్యాసెట్లు, సి.డి.లు మరియు డి.వి.డి.లను తయారు చేసి ప్రజలకు అందజేయటం.
- దావత్ (ధర్మపంచాంగాలు), సంఘ సంస్కరణా కార్యక్రమాలు నిర్వహించటం,
- ప్రజలలో ఇస్లామ్ పట్ల వున్న అపోహాలను తొలగించి వారికి సరైన అవగాహన కల్పించటం.

మా సుందరీశం

- ★ జ్ఞానం (ఇల్కృ)
- ★ ఆచరణ (అమల్)
- ★ విలువు (దావత్)
- ★ సహానం (సబ్జీ)

“కాలం సాక్షిగా! నిశ్చయంగా మానవుడు నష్టంలో పడి ఉన్నాడు. అయితే విశ్వసించి, సత్కార్యాలు చేసిన వారు, పరస్పరం సత్యం గురించి ఉపదేశించినవారు, ఒండొకరికి సహానం (స్థయిర్యం) గురించి తాకీదు చేసినవారు మాత్రం నష్టపోరు.”

(ఖుర్జాన్ : సూరా 103)